

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

2000/EES/7/01

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 1/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 1

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/627/EB frá 17. október 1996 um framkvæmd 2. gr. tilskipunar ráðsins 77/311/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hávaðamörk fyrir öikumenn landbúnaðardráttarvéla á hjólum 2

2000/EES/7/02

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 2/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 3

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/71/EB frá 15. desember 1997 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum 4

2000/EES/7/03

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 6

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/28/EB frá 29. apríl 1998 um undanþágu frá tilteknum ákvæðum tilskipunar 93/43/EBE um hollustuhætti í matvælaíðnaði að því er varðar sjóflutninga á hrásykri í lausri vigt 7

2000/EES/7/04

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 4/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 9

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 426/98 frá 23. febrúar 1998 um breytingu á I., II. og III. viðauka reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu 10

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 613/98 frá 18. mars 1998 um breytingu á II., III. og IV. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu 13

2000/EES/7/05

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 5/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 17

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/143/EB frá 3. febrúar 1998 um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar kerfi sveigjanlegra og vatnsþéttandi þakdúka með þar til gerðum festingum 18

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/213/EB frá 9. mars 1998 um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar skilveggjasamstæður 21

	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/214/EB frá 9. mars 1998 um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar málmhluta og fylgihluti í burðarvirki	26
	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/279/EB frá 5. desember 1997 um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar varanlegt mótauppláttarkerfi sem ekki er burðarvirki og i eru notaðir holsteinar eða plötur úr einangrunarefnum og stundum steinsteypa	31
2000/EES/7/06	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 6/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptapjónusta) við EES-samninginn	34
	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins 710/97/EB frá 24. mars 1997 um samræmda aðferð við leyfisveitingu á sviði einkafjarskiptapjónustu um gervihnött innan bandalagsins	35
2000/EES/7/07	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptapjónusta) við EES-samninginn	44
	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/33/EB frá 30. júní 1997 um samtengingu í fjarskiptum til að tryggja altæka þjónustu og rekstrarsamhæfi með því að beita meginreglum um frjálsan aðgang að netum (ONP)	45
2000/EES/7/08	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 8/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	66
	Tilskipun ráðsins 98/35/EB frá 25. maí 1998 um breytingu á tilskipun 94/58/EB um lágmarkshjálfun sjómanna	67
2000/EES/7/09	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 9/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	93
	Tilskipun ráðsins 98/55/EB frá 17. júlí 1998 um breytingu á tilskipun 93/75/EBE um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins	94
2000/EES/7/10	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 10/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	100
	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/42/EB frá 19. júní 1998 um breytingu á tilskipun ráðsins 95/21/EB um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarrikiseftirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna	101
2000/EES/7/11	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 11/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	109
	Áttunda tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/44/EB frá 22. júlí 1997 um ákvæði varðandi sumartíma	110
2000/EES/7/12	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 12/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn	112
	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1540/98 frá 29. júní 1998 um nýjar reglur um aðstoð til skipasmíða	114

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

2000/EES/7/01

nr. 1/1999
frá 29. janúar 1999

um breytingu á II. viðauka
(Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 77/97 frá 12. nóvember 1997⁽¹⁾.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/627/EB frá 17. október 1996 um framkvæmd 2. gr. tilskipunar ráðsins 77/311/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hávaðamörk fyrir ökumenn landbúnaðardráttarvéla á hjólum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 10. lið (tilskipun ráðsins 77/311/EBE) í II. kafla II. viðauka við samninginn:

„- 396 D 0627: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/627/EB frá 17. október 1996 (Stjtið. EBL 282, 1.11.1996, bls. 72).“

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 96/627/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 30. janúar 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 29. janúar 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbaso

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 134, 7.5.1998, bls. 5 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 18, 7.5.1998, bls. 30.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 282, 1.11.1996, bls. 72.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 17. október 1996

um framkvæmd 2. gr. tilskipunar ráðsins 77/311/EBE frá 29. mars 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hávaðamörk fyrir öikumenn landbúnaðardráttarvéla á hjólum(*)

(96/627/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 77/311/EBE frá 29. mars 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hávaðamörk fyrir öikumenn landbúnaðardráttarvéla á hjólum⁽¹⁾, einkum 2. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 74/150/EBE frá 4. mars 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi gerðarviðurkenningu á landbúnaðardráttarvélum á hjólum⁽²⁾, einkum 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nauðsynlegt er að fastsetja lokadag aðlögunartímabilsins sem kveðið er á um í tilskipun 77/311/EBE þannig að hávaðamörk fyrir öikumenn, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 2. gr. þeirrar tilskipunar, geti tekið gildi.

Þetta er nauðsynlegt til þess að skapa skýr og traust rammaákvæði og til þess að tryggja að sömu reglum um hávaðamörk sé beitt á samræmdan hátt í öllum aðildarríkjunum.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniþróunum á tilskipunum sem miða að því að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með landbúnaðardráttarvélar.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Aðlögunartímabilinu, sem um getur í 1. og 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 77/311/EBE, skal ljúka 1. október 1999.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg ákvæði til að fara að ákvörðun þessari fyrir 30. september 1999. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. október 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 282, 1.11.1996, bls. 72, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 1/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB nr. L 105, 28. 4. 1977, bls. 2.

(²) Stjtið. EB nr. L 84, 28. 3. 1974, bls. 10.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

2000/EES/7/02

nr. 2/1999
frá 29. janúar 1999

um breytingu á II. viðauka
(Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 106/98 frá 27. nóvember 1998⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/71/EB frá 15. desember 1997 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

1. Eftirfarandi undirliður bætist við í 38. lið (tilskipun ráðsins 86/362/EBE) í XII. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **397 L 0071:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/71/EB frá 15. desember 1997 (Stjtið. EB L 347, 18.12.1997, bls. 42).“

2. Eftirfarandi undirliður bætist við í 39. lið (tilskipun ráðsins 86/363/EBE) í XII. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **397 L 0071:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/71/EB frá 15. desember 1997 (Stjtið. EB L 347, 18.12.1997, bls. 42).“

3. Eftirfarandi undirliður bætist við í 54. lið (tilskipun ráðsins 90/642/EBE) í XII. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **397 L 0071:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/71/EB frá 15. desember 1997 (Stjtið. EB L 347, 18.12.1997, bls. 42).“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 97/71/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 30. janúar 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 29. janúar 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 277, 28.10.1999, bls. 40 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 46, 28.10.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 347, 18.12.1997, bls. 42.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 97/71/EB**frá 15. desember 1997****um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 97/41/EB ⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 97/41/EB, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 97/41/EB, einkum 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Með tilskipunum 93/57/EBE ⁽⁵⁾, 94/29/EB ⁽⁶⁾, 95/39/EB ⁽⁷⁾ og 96/33/EB ⁽⁸⁾ voru gerðar breytingar á II. viðauka við tilskipanir 86/362/EBE og 86/363/EBE til þess að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir skrár yfir varnarefni. Þó voru skildar eftir eyður þar sem fyrirbyggjandi gögn nægðu ekki til þess að ákvarða leyfilegt hámarksmagn og var hagsmunaaðilum gefinn kostur á að afla þeirra gagna, sem á vantaði, innan tiltekinna tímamarka. Hafi leyfilegt hámarksmagn ekki verið samþykkt innan þeirra tímamarka, sem tilgreind eru í neðanmálgreinum við skrárnar sem var bætt við II. viðauka tilskipana 86/362/EBE og 86/363/EBE með tilskipunum 93/57/EBE, 94/29/EB, 95/39/EB og 96/33/EB, munu viðeigandi lægri mörk greiningarákvörðunar gilda.

Með tilskipunum 93/58/EBE ⁽⁹⁾, 94/30/EB ⁽¹⁰⁾, 95/38/EB ⁽¹¹⁾ og 96/32/EB ⁽¹²⁾ voru gerðar breytingar á II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE til þess að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir skrár yfir varnarefni. Þó voru skildar eftir eyður þar sem fyrirbyggjandi gögn nægðu ekki til þess að ákvarða leyfilegt hámarksmagn og var hagsmunaaðilum gefinn kostur á að afla þeirra gagna, sem á vantaði, innan tiltekinna tímamarka. Hafi leyfilegt hámarksmagn ekki verið samþykkt innan þeirra tímamarka, sem tilgreind eru í neðanmálgreinum við skrárnar sem bætt var við II. viðauka tilskipunar 90/642/EBE með tilskipunum 93/58/EBE, 94/30/EB, 95/38/EB og 96/32/EB, munu viðeigandi lægri mörk greiningarákvörðunar gilda.

Aðildarríkin geta ákveðið leyfilegt hámarksmagn leifa hjá sér hafi það ekki verið gert með tilskipunum 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE. Aðildarríkin ættu að miða þessi innlendu hámarksgildi við innlend leyfi fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda viðkomandi virkt efni og leggja til grundvallar nægjanleg gögn til þess að tryggja að neytendur fái ekki í sig óviðunandi magn varnarefnaleifa.

Leiði leyfilegt hámarksmagn leifa, sem aðildarríki ákveður hjá sér, til banns á því að vörur, sem eiga uppruna sinn í öðrum aðildarríkjum, séu settar í umferð ber að viðhafa sáttameðferð eins og mælt er fyrir um í 5. gr. a í tilskipunum 86/362/EBE og 86/363/EBE og í 5. gr. b í tilskipun 90/642/EBE en samkvæmt þeim gilda undantekningarákvæði, þar með talið að ákveða til bráðabirgða leyfilegt hámarksmagn leifa þar sem við verður komið.

Þegar um er að ræða kornvörur og afurðir úr jurtaríkinu svarar leyfilegt hámarksmagn leifa til notkunar á minnsta magni varnarefna sem nægir til að verja plöntur, þannig að leifarnar verði eins litlar og mögulegt er og viðunandi frá eiturefnafræðilegu sjónarmiði, einkum að því er varðar það magn sem áætlað er að berist með fæðu. Þegar um er að ræða matvörur úr dýraríkinu svarar leyfilegt hámarksmagn leifa til neyslu dýra á kornvörum og afurðum úr jurtaríkinu, meðhöndluðum með varnarefnum, sem leiðir af sér leifar bæði í dýrum og dýraafurðum, og er þá einnig tekið tillit til beinna áhrifa af notkun dýrallyfja þegar það á við.

Hagsmunaaðilar skuldbundu sig til að afla þeirra gagna sem á vantaði um varnarefnin sem talin eru upp í tilskipunum 93/57/EBE og 93/58/EBE. Framkvæmdastjórnin og yfirvöld aðildarríkjanna hafa

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 347, 18.12.1997, bls. 42, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 2/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(1) Stjtið. EB L 221, 7. 8. 1986, bls. 37.

(2) Stjtið. EB L 184, 12. 7. 1997, bls. 33.

(3) Stjtið. EB L 221, 7. 8. 1986, bls. 43.

(4) Stjtið. EB L 350, 14. 12. 1990, bls. 71.

(5) Stjtið. EB L 211, 23. 8. 1993, bls. 1.

(6) Stjtið. EB L 189, 23. 7. 1994, bls. 67.

(7) Stjtið. EB L 197, 22. 8. 1995, bls. 29.

(8) Stjtið. EB L 144, 18. 6. 1996, bls. 35.

(9) Stjtið. EB L 211, 23. 8. 1993, bls. 6.

(10) Stjtið. EB L 189, 23. 7. 1994, bls. 70.

(11) Stjtið. EB L 197, 22. 8. 1995, bls. 14.

(12) Stjtið. EB L 144, 18. 6. 1996, bls. 12.

nú til athugunar gögn, sem hafa verið lögð fram, með það fyrir augum að undirbúa nauðsynleg drög að breytingum á tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar. Framlengja þarf frestinn til að fylla upp í eyðurnar í tilskipunum 93/57/EBE og 93/58/EBE til 31. október 1998 svo að ráðrúm gefist til að ljúka nauðsynlegri vinnu og samráði.

Öll virk efni í plöntuvarnarefnum, sem voru þegar komin á markað tveimur árum eftir að tilkynnt var um tilskipun 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna⁽¹⁾, þarf að athuga innan ramma þess endurmats á skráðum virkum efnum sem kveðið er á um í vinnuáætlun sem frá er sagt í 2. mgr. 8. gr. framangreindrar tilskipunar. Enn er ekki lokið fyrsta áfanga athugunar á virku efnum og plöntuvarnarefnum sem unnin eru úr þeim. Búist er við því að þessar athuganir og ákvarðanirnar, sem taka þarf í framhaldi af þeim, hafi mikil áhrif á það hvað telst viðurkennd notkun og þar með einnig á leyfilegt hámarksmagn leifa sem verður ákvarðað fyrir þessi varnarefni. Þess vegna þarf að framlengja til 1. júlí árið 2000 þau tímamörk sem tilgreind eru í tilskipunum 94/29/EB, 94/30/EB, 96/32/EB og 96/33/EB þegar viðeigandi neðri mörk greiningarákvörðunar skulu taka gildi þar sem eyður eru í skráum yfir varnarefni, eins og ráðið hefur kveðið á um í tilskipunum 95/38/EB og 95/39/EB, svo að unnt sé að taka tillit til niðurstaðna fyrirbyggjandi endurmats á leyfum fyrir þau varnarefni sem um ræðir. Þegar niðurstöður endurmatsins liggja fyrir skal framkvæmdastjórnin breyta því leyfilega hámarksmagni sem hefur verið ákvarðað fyrir þessi varnarefni og enn fremur ákvarða eða breyta því leyfilega hámarksmagni sem hefur verið ákvarðað fyrir tiltekin varnarefni fyrir 1. júlí árið 2000, enda liggi nauðsynlegar og fullnægjandi upplýsingar og rannsóknarniðurstöður fyrir sem jafnframt hafa verið metnar. Eigi síðar en 31. mars 1998 skal setja fram vinnuáætlun, sem send verður hagsmunaaðilum, þar sem fram kemur frestur sá sem hagsmunaaðilar hafa til þess að leggja framangreindar upplýsingar og rannsóknarniðurstöður fyrir framkvæmdastjórnina og aðildarríkin.

Tilskipun þessi er í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE er breytt sem hér segir:

1. í stað dagsetningarinnar „1. janúar 1998“ í neðanmálgreinum a, b og c við skrána yfir varnarefnaleifar, sem fram kemur í tilskipun 93/57/EBE, komi „31. október 1998“;
2. í stað dagsetningarinnar „30. júní 1999“ í neðanmálgreinum a, b og c við skrána yfir varnarefnaleifar, sem fram kemur í tilskipun 94/29/EB, komi „eigi síðar en 1. júlí 2000“;

3. í stað dagsetningarinnar „30. apríl 2000“ í neðanmálgreinum a og b við skrána yfir varnarefnaleifar, sem fram kemur í tilskipun 96/33/EB, komi „eigi síðar en 1. júlí 2000“.

2. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE er breytt sem hér segir:

1. í stað dagsetningarinnar „1. janúar 1998“ í neðanmálgrein a við skrána yfir varnarefnaleifar, sem fram kemur í tilskipun 93/57/EBE, komi „31. október 1998“;
2. í stað dagsetningarinnar „30. júní 1999“ í neðanmálgrein a við skrána yfir varnarefnaleifar, sem fram kemur í tilskipun 94/29/EB, komi „eigi síðar en 1. júlí 2000“;
3. í stað dagsetningarinnar „30. apríl 2000“ í neðanmálgreinum a og b við skrána yfir varnarefnaleifar, sem fram kemur í tilskipun 96/33/EB, komi „eigi síðar en 1. júlí 2000“.

3. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE er breytt sem hér segir:

1. í stað dagsetningarinnar „1. janúar 1998“ í neðanmálgreinum a, b, c og d við skrána yfir varnarefnaleifar, sem fram kemur í tilskipun 93/58/EBE, komi „31. október 1998“;
2. í stað dagsetningarinnar „30. júní 1999“ í neðanmálgreinum a, b og c við skrána yfir varnarefnaleifar, sem fram kemur í tilskipun 94/30/EB, komi „eigi síðar en 1. júlí 2000“;
3. í stað dagsetningarinnar „30. apríl 2000“ í neðanmálgreinum a, b, c og d við skrána yfir varnarefnaleifar, sem fram kemur í tilskipun 96/32/EB, komi „eigi síðar en 1. júlí 2000“.

4. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1997.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. desember 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar;

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 230, 19. 8. 1991, bls. 1.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

2000/EES/7/03

nr. 3/1999
frá 29. janúar 1999

um breytingu á II. viðauka
(Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 106/98 frá 27. nóvember 1998⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/28/EB frá 29. apríl 1998 um undanþágu frá tilteknum ákvæðum tilskipunar 93/43/EBE um hollustuhætti í matvælaeignaði að því er varðar sjóflutninga á hráskyri í lausri vigt⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í lið 54j (tilskipun ráðsins 93/43/EBE) í XII. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **398 L 0028:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/28/EB frá 29. apríl 1998 (Stjtið. EB L 140, 12.5.1998, bls. 10).“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 98/28/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 30. janúar 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 29. janúar 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

(¹) Stjtið. EB L 277, 28.10.1999, bls. 40 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 46, 28.10.1999, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 140, 12.5.1998, bls. 10.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 98/28/EB**frá 29. apríl 1998****um undanþágu frá tilteknum ákvæðum tilskipunar 93/43/EBE um hollustuhætti í matvælaíðnaði að því er varðar sjóflutninga á hráskyri í lausri vigt(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/43/EBE frá 14. júní 1993 um hollustuhætti í matvælaíðnaði ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Upplýsingar liggja fyrir um að óhagræði er af beitingu annarrar undirgreinar í 2. lið IV. kafla í viðaukanum við tilskipun 93/43/EBE að því er varðar flutning í lausu á matvælum í fljótandi formi eða kornuðu eða duftformi í ílátum og/eða gámum/tankgámum sem eru einvörðungu ætluð til flutninga á matvælum og að matvælafyrirtækjum er íþyngt óþarflega þegar ákvæðum hennar er beitt gagnvart sjóflutningum á hráskyri sem ekki er áætlað að nota sem matvæli eða efnisþátt í matvæli nema að loknu fullkomnu og skilvirku hreinsunarferli.

Enda þótt undanþága sé veitt þarf engu að síður að sjá til þess að almannaeilbrigði sé tryggt á sambærilegan hátt og áður með því að binda undanþáguna skilyrðum.

Ekki er nægilegt framboð af ílátum og/eða gámum/tankgámum, sem eru einvörðungu ætluð til sjóflutninga á matvælum, til að fullnægja eftirspurn í reglubundinni verslun með hráskyur sem ekki er áætlað að nota sem matvæli eða efnisþátt í matvæli nema að loknu fullkomnu og skilvirku hreinsunarferli.

Reynsla undanfarinna ára sýnir að hreinsaður sykur mengast ekki þegar hráskyur í lausri vigt er fluttur sjóleiðis í ílátum og/eða gámum/tankgámum sem ekki eru ætluð til matvælaflutninga einvörðungu. Hins vegar ber að ganga úr skugga um að ílát og/eða gámar/tankgámar, sem hafa áður verið notuð til flutninga, hafi verið hreinsuð rækilega og að lítið sé svo á að hreinsunin hafi úrslitaþýðingu fyrir almennt öryggi og heilnæmi hreinsaða sykursins.

Samkvæmt 8. gr. tilskipunar 93/43/EBE skulu aðildarríkin annast eftirlit til þess að tryggja að ákvæðum þessarar tilskipunar sé hlitt.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 140, 12.5.1998, bls. 10, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB L 175, 19. 7. 1993, bls. 1.

Þessi tiltekna undanþága hefur ekki áhrif á almenn ákvæði tilskipunar 93/43/EBE.

Haft hefur verið samráð við vísindanefndina um matvæli.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari tilskipun er vikið frá ákvæðum annarrar undirgreinar í 2. lið IV. kafla í viðaukanum við tilskipun 93/43/EBE og mælt fyrir um sambærileg skilyrði til að tryggja almannaeilbrigði og öryggi og heilnæmi þeirra matvæla sem um ræðir.

2. gr.

1. Sjóflutningar á hráskyri í lausri vigt, sem hvorki er áætlað að nota sem matvæli né efnisþátt í matvæli, nema að loknu fullkomnu og skilvirku hreinsunarferli, eru leyfilegir í ílátum og/eða gámum/tankgámum sem ekki eru ætluð til matvælaflutninga einvörðungu.

2. Ílátin og/eða gámarnir/tankgámarnir, sem um getur í 1. mgr., skulu uppfylla eftirtalin skilyrði:

- fyrir útskipun hráskykursins ber að hreinsa ílátið og/eða gáminn/tankgáminn rækilega til þess að fjarlægja allar leifar fyrra farms og önnur óhreinindi og skoða til þess að ganga úr skugga um að slíkar leifar hafi verið vandlega fjarlægðar,
- farmurinn, sem fluttur var næst á undan hráskykrinum, má ekki hafa verið fljótandi farmur í lausu máli.

3. gr.

1. Matvælaframleiðandi, sem ber ábyrgð á sjóflutningi hráskykursins, skal hafa undir höndum skriflegt sönnunargagn þar sem lýst er nákvæmlega farminum sem fluttur var í viðkomandi íláti og/eða gámi/tankgámi næst á undan og tegund og skilvirkni hreingerningarinnar sem fór fram fyrir flutning hráskykursins.

2. Skriflega sönnunargagnið skal fylgja sendingunni alla flutningsleiðina til hreinsunarstöðvarinnar og heldur hreinsunarstöðin eftir afriti af því. Á skriflega sönnunargagnið skal áritað, greinilega og óafmáanlega, á einu eða fleiri tungumálum bandalagsins: „Þessa vöru ber að hreinsa áður en hún er notuð til manneldis.“

3. Sé þess krafist skal matvælaframleiðandi, sem ber ábyrgð á flutningi og/eða hreinsun hrásykursins, afhenda þar til bærum opinberum matvælaeftirlitsyfirvöldum skriflega sönnunargagnið sem um getur í 1. og 2. mgr.

4. gr.

1. Hrásykur, sem hefur verið fluttur sjóleiðis í ílátum og/eða gámum/tankgámum, sem ekki eru ætluð til matvælaflutninga einvörðungu, skal fara í gegnum fullkomið og skilvirkt hreinsunarferli áður en hann telst hæfur til notkunar sem matvæli eða efnisþáttur í matvæli.

2. Matvælaframleiðendur, sem bera ábyrgð á flutningi og hreinsun sykursins, skulu líta svo á að sú hreingerning, sem fer fram áður en hrásykrinum er skipað út, hafi úrslitapýðingu fyrir öryggi og heilnæmi hreinsaða sykursins í skilningi 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 93/43/EBE að teknu tilliti til þess hvers konar farmur var áður fluttur í ílátinu og/eða gáminum/tankgáminum.

5. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til þess að fara að tilskipun þessari 1. ágúst 1998. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða fylgja þeim slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. apríl 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

2000/EES/7/04

nr. 4/1999
frá 29. janúar 1999

um breytingu á II. viðauka
(Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 101/98 frá 30. október 1998⁽¹⁾.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 426/98 frá 23. febrúar 1998 um breytingu á I., II. og III. viðauka reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu⁽²⁾ og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 613/98 frá 18. mars 1998 um breytingu á II., III. og IV. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu⁽³⁾ skulu felldar inn í samninginn.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliðir bætast við í 14. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90) í XIII. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **398 R 0426**: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 426/98 frá 23. febrúar 1998 (Stjtið. EB L 53, 24.2.1998, bls. 3).

- **398 R 0613**: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 613/98 frá 18. mars 1998 (Stjtið. EB L 82, 19.3.1998, bls. 14).“

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerða framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 426/98 og (EB) nr. 613/98 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 30. janúar 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 29. janúar 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 197, 29.7.1999, bls. 53 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 33, 29.7.1999, bls. 6.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 53, 24.2.1998, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 82, 19.3.1998, bls. 14.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 426/98**frá 23. febrúar 1998****um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 121/98 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.

Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrr en dýrallyfjanefnd hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.

Við ákvörðun á leyfilegu hámarksmagni dýrallyfjaleifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundina sem leifarnar kunna að finnast í, magnið sem má vera í hverjum viðkomandi kjötvef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef) og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).

Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í markvef lifrar eða nýrna. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í vöðva- eða fituvef.

Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða hunangsflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

Bæta ber triklabendasóli við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

Bæta ber ísóflúrani við II. í viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

Bæta ber teflúbensúroni við í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 svo að unnt sé að ljúka vísindarannsóknum.

Veita skal 60 daga frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar sem nauðsynlegar kunna að vera, með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem veitt hafa verið fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE ⁽⁴⁾.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I., II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 60 dögum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 53, 24.2.1998, bls. 3, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 4/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18. 8. 1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 11, 17. 1. 1998, bls. 11.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6. 11. 1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 214, 24. 8. 1993, bls. 31.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. febrúar 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Nr. 7/12

EES-viðbætur við Stjórnartíðindi EB

10.02.2000

A. I.viðauka er breytt sem hér segir:

2. Sníklalyf

2.1. Innsníklalyf

2.1.3. Bensímíðasól og pró-bensímíðasól

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Triklabendasól	Summa aðgreinanlegra leifa sem hægt er að oxu í ketótriklabendasól	Nautgripir, sauðfé	100 µg/kg	Vöðvar, lifur, nýru	Má ekki gefa dýrum sem eru mjólkuð til manneldis“

B. II.viðauka er breytt sem hér segir:

2. Lífræn efnasambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„Isóflúran	Dýr af hestaætt	Eingöngu til deyfingar og svæfingar“

C. III.viðauka er breytt sem hér segir:

2. Sníklalyf

2.1. Útsníklalyf

2.1.2. Asýlþvagefnisafleiður

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Teflúbensúron	Teflúbensúron	Laxfiskar	500 µg/kg	Vöðvar og húð í eðlilegum hlutföllum	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa falla úr gildi 1.7.1999“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 613/98**frá 18. mars 1998****um breytingu á II., III. og IV. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralýfja í matvælum úr dýraríkinu(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralýfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 426/98 ⁽²⁾, einkum 6. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýralýf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.

Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrr en nefndin um dýralýf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.

Við ákvörðun á leyfilegu hámarksmagni dýralýfjaleifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar sem leifarnar kunna að finnast í, magnið sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef) og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).

Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í lifur eða nýrum. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í vöðva- eða fituvef.

Þegar um er að ræða dýralýf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

Bæta ber kalíumnítrati, kalíum-DL-aspartati, kalíumglúkúronati og kalíumglýserósfati við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

Svo að unnt sé að ljúka vísindarannsóknnum ber að bæta flórfeníkóli og moxidektíni við í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

Svo að unnt sé að ljúka vísindarannsóknnum ætti að framlengja gildistíma bráðabirgðahámarks leifa, sem hefur verið ákveðið til bráðabirgða eins og kveðið er á um í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90, fyrir albendasólsúlfoxíð og karprófen.

Það lítur út fyrir að ekki verði hægt að ákveða leyfilegt hámarksmagn leifa metronidasóls þar sem leifar af því, í hvaða mæli sem er, í matvælum úr dýraríkinu geta stofnað heilsu neytandans í hættu. Því ber að bæta metronidasóli við í IV. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

Veita skal 60 daga frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýralýf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE ⁽⁴⁾.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýralýf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Ákvæðum II., III. og IV. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 82, 19.3.1998, bls. 14, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 4/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18. 8. 1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 53, 24. 2. 1998, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6. 11. 1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 214, 24. 8. 1993, bls. 31.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 60 dögum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. mars 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

A. II. viðauka er breytt sem hér segir:

1. Ólífræn efnasambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„Kalíumnítrat	Allar tegundir sem eru nýttar til matar	
Kalíum-DL-aspartat	Allar tegundir sem eru nýttar til matar	
Kalíumglúkúronat	Allar tegundir sem eru nýttar til matar	
Kalíumglýserófosfat	Allar tegundir sem eru nýttar til matar“	

B. III. viðauka er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlyf

1.2. Sýklalyf

2.11. Flórfeníkól og skyld efnasambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
Flórfeníkól	Summa flórfeníkóls og umbrotsefna þess sem eru	Fiskur	1 000 µg/kg	Vöðvi og roð í náttúrulegum hlutföllum	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks- magn leifa falla úr gildi 1. 7. 2001“

2. Sníklalyf

2.1. Innsníklalyf

2.1.1. Bensímíðasól og próbensímíðasól

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Albendasólsúlfoxíð	Summa albendasóls, albendasólsúlfoxíðs, albendasólsúlfons og albendasól-2-aminósúlfons, gefin upp sem albendasól	Nautgripir, sauðfé, fashanar	1 000 µg/kg	Lifur	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks- magn leifa falla úr gildi 1. 1. 2000“
			500 µg/kg	Nýru	
			100 µg/kg	Vöðvi, fíta	
		Nautgripir, sauðfé	100 µg/kg	Mjólk	

2.3 Inn- og útsníklalyf

2.3.1. Avermektín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Moxidektín	Moxidektín	Hestar	50 µg/kg	Vöðvi	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leifa falla úr gildi 1. 1. 2000“
			500 µg/kg	Fita	
			100 µg/kg	Lifur	
			50 µg/kg	Nýru	

4. Bólgueyðandi lyf

4.1. Steralaus bólgueyðandi lyf

4.1.1. Afleiður arýlprópíonsýru

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Karprófen	Karprófen	Nautgripir	1 000 µg/kg	Lifur, nýru	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leifa falla úr gildi 1. 1. 2000“
			500 µg/kg	Vöðvi, fita	
		Hestar	1000 µg/kg	Lifur, nýru	
			50 µg/kg	Vöðvi	
			100 µg/kg	Fita	

C. IV. viðauka er breytt sem hér segir:

Skrá yfir lyfjafræðilega virk efni sem ekki er unnt að ákveða leyfilegt hámarks­magn leifa fyrir:

„Metronidasól“.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

2000/EES/7/05

nr. 5/1999
frá 29. janúar 1999

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

1. gr.

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 118/98 frá 18. desember 1998⁽¹⁾.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/143/EB frá 3. febrúar 1998 um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar kerfi sveigjanlegra og vatnspéttandi þakdúka með þar til gerðum festingum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/213/EB frá 9. mars 1998 um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar skilveggjasamstæður⁽³⁾ skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/214/EB frá 9. mars 1998 um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar málmluta og fylgihluti í burðarvirki⁽⁴⁾ skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/279/EB frá 5. desember 1997 um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar varanlegt mótauppsláttarkerfi sem ekki er burðarvirki og í eru notaðir holsteinir eða plötur úr einangrunarefnum og stundum steinsteypa⁽⁵⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

Eftirfarandi undirliðir bætast við í 1. lið (tilskipun ráðsins 89/106/EBE) í XXI. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **398 D 0143:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/143/EB frá 3. febrúar 1998 (Stjtið. EB L 42, 14.2.1998, bls. 58).

- **398 D 0213:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/213/EB frá 9. mars 1998 (Stjtið. EB L 80, 18.3.1998, bls. 41).

- **398 D 0214:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/214/EB frá 9. mars 1998 (Stjtið. EB L 80, 18.3.1998, bls. 46).

- **398 D 0279:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/279/EB frá 5. desember 1997 (Stjtið. EB L 127, 29.4.1998, bls. 26).“

2. gr.

Fullgiltur texti ákvarðana framkvæmdastjórnarinnar 98/143/EB, 98/213/EB, 98/214/EB og 98/279/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 30. janúar 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 29. janúar 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 297, 18.11.1999, bls. 46 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 50, 18.11.1999, bls. 27.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 42, 14.2.1998, bls. 58.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 80, 18.3.1998, bls. 41.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 80, 18.3.1998, bls. 46.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 127, 29.4.1998, bls. 26.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 3. febrúar 1998

um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar kerfi sveigjanlegra og vatnspéttandi þakdúka með þar til gerðum festingum(*)

(98/143/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur

í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í I. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

2. gr.

Í umboðum fyrir viðmiðunarreglur um evrópskt tæknisamþykki skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt II. viðauka.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. febrúar 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 42, 14.2.1998, bls. 58, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 5/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

I. VIÐAUKI

Kerfi sveigjanlegra og vatnspéttandi þakdúka með þar til gerðum festingum, þar með talið festing, samskeyting, kantfrágangur og stundum varmaeinangrun, takmarkað við samfellt vatnsheldnikerfi með sveigjanlegum dúk, fyrir vatnspétt þök.

II. VIÐAUKI

Vöruflokkur: **Kerfi sveigjanlegra og vatnspéttandi þakdúka með þar til gerðum festingum (1/1)**

1. **Kerfi til staðfestingar á samræmi**

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir, eru Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki:

Vörur	Áformuð not	Stig eða flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Kerfi sveigjanlegra og vatnspéttandi þakdúka með þar til gerðum festingum, þar með talið festing, samskeyting, kantfrágangur og stundum varmaeinan-grun, takmarkað við samfellt vatnsheldnikerfi með sveig-janlegum dúk.	Fyrir vatnspétt þök		2+

Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EEB, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli fyrstu skoðunar á verksmiðju og á framleiðslustýringu í verksmiðju sem og stöðugs eftirlits, mats og samþykkis á framleiðslustýringu í verksmiðju.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. byggingarvöruutilskipunarinnar og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 9. mars 1998****um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar skilveggjasamstæður(*)****(98/213/EB)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega á III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið

2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreind í I. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem tryggir að varan sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í II. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

3. gr.

Í umboðum fyrir evrópskt tæknisamþykki skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt III. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. mars 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 80, 18.3.1998, bls. 41, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 5/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

(²) Stjtið. EB L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

I. VÍÐAUKI

Skilveggjasamstæður, sem innihalda efni úr Evróflokki A⁽¹⁾, B⁽¹⁾, C⁽¹⁾, A (án prófunar), D, E og F, ætlaðar til notkunar sem er háð kröfum um brunaviðbrögð.

Skilveggjasamstæður til brunahólfunar.

Skilveggjasamstæður ætlaðar til notkunar sem heyrir undir reglur um hættuleg efni.

Skilveggjasamstæður ætlaðar til notkunar sem heyrir undir reglur um „öryggi við notkun“.

Skilveggjasamstæður ætlaðar til annarrar notkunar.

II. VÍÐAUKI

Skilveggjasamstæður, sem innihalda efni úr Evróflokki A⁽²⁾, B⁽²⁾ og C⁽²⁾, ætlaðar til notkunar sem er háð kröfum um brunaviðbrögð.

(¹) Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.

(²) Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.

III. VIÐAUKI

STAÐFESTING Á SAMRÆMI

Ath.: Vegna samsteðna, sem hafa fleiri en eitt þeirra áformuðu notkunargilda sem eru tilgreind í eftirtöldum vöruflokkum, safnast verkefnin upp sem viðurkenndur aðili tekst á hendur í tengslum við viðkomandi kerfi til staðfestingar á samræmi.

VÖRUFLOKKUR

SKILVEGGJASAMSTÆÐUR (1/5)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir, eru Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki:

Vara/vörur	Áformuð not flokkur	Stig eða flokkar (viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Skilveggjasamstæður	Til notkunar sem er háð kröfum um brunaviðbrögð	A ⁽¹⁾ , B ⁽¹⁾ og C ⁽¹⁾	1 ⁽²⁾
		A ⁽³⁾ , B ⁽³⁾ og C ⁽³⁾	3 ⁽⁴⁾
		A (án prófunar), D, E og F	4 ⁽⁵⁾

- (¹) Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.
- (²) Kerfi 1: Sjá i-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, án úttektarprófunar á sýnum.
- (³) Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.
- (⁴) Kerfi 3: Sjá ii-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, annan kost.
- (⁵) Kerfi 3: Sjá ii-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þriðja kost.

2. Skilyrði sem Evrópusamtök um tæknisamþykki beita við gerð forskrifa fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

SKILVEGGJASAMSTÆÐUR (2/5)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir, eru Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki:

Vara/vörur	Áformuð not flokkur	Stig eða flokkar (viðbrögð við bruna)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Skilveggjasamstæður	Til brunahólfunar	Allir	3 ⁽¹⁾

- (¹) Kerfi 3: Sjá ii-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, annan kost.

2. Skilyrði sem Evrópusamtök um tæknisamþykki beita við gerð forskrifa fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

SKILVEGGJASAMSTÆÐUR (3/5)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir, eru Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar	Kerfi til stað- festingar á samræmi
Skilveggjasamstæður	Til notkunar sem heyrir undir reglur um hættuleg efni ⁽¹⁾	—	3 ⁽²⁾

(1) Einkum hættuleg efni sem skilgreind eru í tilskipun ráðsins 76/769/EBE, með áorðnum breytingum.

(2) Kerfi 3: Sjá ii-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, annan kost.

2. Skilyrði sem Evrópusamtök um tæknisamþykki beita við gerð forskrifa fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

SKILVEGGJASAMSTÆÐUR (4/5)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir, eru Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar	Kerfi til stað- festingar á samræmi
Skilveggjasamstæður	Til notkunar sem getur hugsanlega haft í för með sér áhættu vegna „öryggis við notkun“ og heyrir undir reglur þar um	—	3 ⁽¹⁾

(1) Kerfi 3: Sjá ii-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, annan kost.

2. Skilyrði sem Evrópusamtök um tæknisamþykki beita við gerð forskrifta fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

SKILVEGGJASAMSTÆÐUR (5/5)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir, eru Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar	Kerfi til stað- festingar á samræmi
Skilveggjasamstæður	Til annarrar notkunar en um getur í 1/5, 2/5, 3/5 og 4/5	—	4 ⁽¹⁾

(¹) Kerfi 4: Sjá ii-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þriðja kost.

2. Skilyrði sem Evrópusamtök um tæknisamþykki beita við gerð forskrifta fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 9. mars 1998

um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar málmhluta og fylgihluti í burðarvirki(*)

(98/214/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og

þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í I. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

2. gr.

Í umboðum fyrir samhæfða staðla skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt II. viðauka.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. mars 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 80, 18.3.1998, bls. 46, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 5/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

(²) Stjtið. EB L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

*I. VIÐAUKI***Málmprófilar í burðarvirki**

Prófilar heitvalsaðir, kaldmótaðir eða unnir á annan hátt með mismunandi lögun (T-prófilar, hornprófilar, H-, U-, Z-, I-prófilar, skúffuprófilar, vinklar, holir prófilar, rör), flatir hlutir (plötur, þynnur, ræmur) stangir, steiptir hlutir, hlutir smíðaðir úr ýmsum málum, ýmist óvarðir eða húðaðir gegn tæringu.

Málmhlutar í burðarvirki

Hlutir unnir úr málm, til dæmis rammgerð burðargrind úr málm fyrir niðurhengd loft, grindarbitar, burðarbitar, súlur, tröppur, undirstöðustólpar, burðarstólpar og þilstál, prófilar sniðnir eftir máli fyrir tiltekna notkun og teinar og burðarbitar undir brautarteina.

Þessar byggingarvörur eru ýmist óvarðar eða húðaðar gegn tæringu, soðnar eða ekki.

Logsuðuefni**Tengihlutar í burðarvirki**

Málmhnoð, boltar (rær og skinnur), tæringarþolnir boltar (hástyrkleikaboltar fyrir viðnámstengingar), pinnar, skrúfur, festingar fyrir brautarteina.

II. VIÐAUKI

VÖRUFLOKKUR

MÁLMLUTAR OG FYLGISLUTIR Í BURÐARVIRKI (1/4)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
<i>Málmprófilar í burðarvirki</i> Prófilar heitvalsaðir, kaldmótaðir eða unnir á annan hátt með mismunandi lögun (T-prófilar, hornprófilar, H-, U-, Z-, I-prófilar, skúffuprófilar, vinklar, holir prófilar, rör), flatir hlutir (plötur, þynnur, ræmur) stangir, steyptir hlutir, hlutir smíðaðir úr ýmsum málum, ýmist óvarðir eða húðaðir gegn tæringu	Til notkunar í burðarvirki úr málmi eða burðarvirki samsett úr málmi og steinsteypu		2+ ⁽¹⁾

(1) Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka tilskipunar 89/106/EEB, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmíðu á grundvelli stöðugs eftirlits, mats og samþykkis.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu beita við gerð forskrifa fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi

Forskrifin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. byggingarvörutilskipunarinnar og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

MÁLMLUTAR OG FYLGISLUTIR Í BURÐARVIRKI (2/4)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar (viðbrögð við bruna)	Kerfi til stað- festingar á samræmi
<i>Málmhlutar í burðarvirki</i> Hlutir unnir úr málm, til dæmis grindarbitar, burðarbitar, súlur, tröppur, undirstöðustólpar, burðarstólpar og þilstál, prófilar sniðnir eftir máli fyrir tiltekna notkun og teinar og burðarbitar undir brautarteina. Þessar byggingarvörur eru ýmist óvarðar eða húðaðar gegn tæringu, soðnar eða ekki.	Til notkunar í vinnupalla og undirstöður	—	2+(¹)
<i>Málmhlutar í burðarvirki</i> Rammgerð burðargrind úr málm fyrir niðurhengd loft. Þessar byggingarvörur eru ýmist óvarðar eða húðaðar gegn tæringu, soðnar eða ekki.	Til notkunar í vinnupalla	(A, B, C)(²) (A, B, C)(⁴) D, E, F, A(⁵)	1(³) 2+(¹)

(¹) Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka tilskipunar 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli stöðugs eftirlits, mats og samþykkis.

(²) Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (yfirleitt er um að ræða efni sem eru háð efnabreytingum, eins og eldtregðunarefni, eða efni þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til bruna.)

(³) Kerfi 1: Sjá i-lið 2. þáttar í III. viðauka við byggingarvörutilskipunina, án úttektarprófunar á sýnum.

(⁴) Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.

(⁵) Efni úr flokki A sem samkvæmt ákvörðun 96/603/EB þarf ekki að prófa með tilliti til viðbragða við bruna.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu beita við gerð forskrifa fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi

Forskrifin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. byggingarvörutilskipunarinnar og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

MÁLMLUTAR OG FYLGHLUTIR Í BURÐARVIRKI (3/4)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
<i>Logsuðuefni</i>	Til notkunar í burðarvirki úr málmi		2+ ⁽¹⁾

(¹⁾ Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka tilskipunar 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli stöðugs eftirlits, mats og samþykkis.

2. **Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu beita við gerð forskrifa fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi**

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. byggingarvöru tilskipunarinnar og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjöllum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

MÁLMLUTAR OG FYLGISLUTIR Í BURÐARVIRKI (4/4)

1. **Kerfi til staðfestingar á samræmi**

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
<i>Tengihlutar í burðarvirki</i> Málmhnoð, boltar (rær og skinnur), tæringarþólnir boltar (hástyrkleika-boltar fyrir viðnámstengingar), pinnar, skrúfur, festingar fyrir brautarteina	Til notkunar í burðarvirki úr málmi		2+ ⁽¹⁾

(¹⁾ Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka tilskipunar 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli stöðugs eftirlits, mats og samþykkis.

2. **Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu beita við gerð forskrifa fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi**

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. byggingarvöru tilskipunarinnar og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjöllum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 5. desember 1997**

um aðferð til að staðfesta samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar varanlegt mótauppsláttarkerfi sem ekki er burðarvirki og í eru notaðir holsteinar eða plötur úr einangrunarefnum og stundum steinsteypa(*)

(98/279/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og

þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í I. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

2. gr.

Í umboðum fyrir evrópskt tæknisamþykki skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt II. viðauka.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 5. desember 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 127, 29.4.1998, bls. 26, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 5/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

(²) Stjtið. EB L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

I. VIÐAUKI

Varanlegt mótauppsláttarkerfi sem ekki er burðarvirki og á að fylla með venjulegri steinsteypu og, eftir atvikum, með járnbindingu, byggt annaðhvort á holsteinum úr einangrunarefni (eða bæði einangrunarefni og öðrum efnum) eða plötum gerðum úr einangrunarefni (eða bæði einangrunarefni og öðrum efnum) og samsett af mótaflekum sem settir eru saman með mótatengjum, í báðum tilvikum efni úr öllum flokkum að því er viðbrögð við bruna varðar, til notkunar þegar reistir eru í byggingum útveggir og innveggir sem heyra undir brunamálareglugerðir.

Varanlegt mótauppsláttarkerfi sem ekki er burðarvirki og á að fylla með venjulegri steinsteypu og, eftir atvikum, með járnbindingu, byggt annaðhvort á holsteinum úr einangrunarefni (eða bæði einangrunarefni og öðrum efnum) eða plötum gerðum úr einangrunarefni (eða bæði einangrunarefni og öðrum efnum) og samsett af mótaflekum sem settir eru saman með mótatengjum, í báðum tilvikum efni úr öllum flokkum að því er viðbrögð við bruna varðar, til notkunar þegar reistir eru í byggingum útveggir og innveggir sem ekki heyra undir brunamálareglugerðir.

II. VÞAUKI

VÖRUFLOKKUR

**VARANLEGT MÓTAUPPSLÁTTARKERFI SEM EKKI ER BURÐARVIRKI OG Í ERU
NOTAÐIR HOLSTEINAR EÐA PLÖTUR ÚR EINANGRUNAREFNUM
OG STUNDUM STEINSTEYPA (1/1)**

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not, sem getið er hér á eftir, eru Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar (viðbrögð við bruna)	Kerfi til stað- festingar á samræmi
Varanlegt mótauppsláttarkerfi sem ekki er burðarvirki og á að fylla með venjulegri steinsteypu og, eftir atvikum, járnbindingu, byggt annaðhvort á: - holsteinum úr einangrunarefni (eða bæði einangrunarefni og öðrum efnnum) eða - plötum úr einangrunarefni (eða bæði einangrunarefni og öðrum efnnum), samsett af mótaflekum sem settir eru saman með mótatengjum	til notkunar þegar reistir eru í byggingum útveggir og innveggir sem heyra undir brunamálareglugerðir	A(*), B(*), C(*)	1
		A(**), B(**), C(**) A(***) D, E, F	2+
	til notkunar þegar reistir eru í byggingum útveggir og innveggir sem ekki heyra undir brunamálareglugerðir	allir	2+

Kerfi 1: Sjá i-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EEB, án úttektarprófunar á sýnum.

Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka tilskipunar 89/106/EEB, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli fyrstu skoðunar á verksmiðju og á framleiðslustýringu í verksmiðju sem og stöðugs eftirlits, mats og samþykkis á framleiðslustýringu í verksmiðju.

(*) Vörur úr efnnum sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.

(**) Vörur úr efnnum sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.

(***) Vörur úr efnnum úr flokki A sem samkvæmt ákvörðun 96/603/EB þarf ekki að prófa með tilliti til viðbragða við bruna.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. byggingarvörutilskipunarinnar og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnnum.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

2000/EES/7/06

nr. 6/1999
frá 29. janúar 1999

um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XI. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 120/98 frá 18. desember 1998⁽¹⁾.

Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins 710/97/EB frá 24. mars 1997 um samræmda aðferð við leyfisveitingu á sviði einkafjarskiptaþjónustu um gervihnött innan bandalagsins⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Aðlaga ber tiltekin alþjóðleg viðhorf í ákvörðun 710/97/EB með tilliti til samningsins.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 5c (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/62/EB) í XI. viðauka við samninginn:

„5ca. **397 D 0710:** Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins 710/97/EB frá 24. mars 1997 um samræmda aðferð við leyfisveitingu á sviði einkafjarskiptaþjónustu um gervihnött innan bandalagsins (Stjtið. EB L 105, 23.4.1997, bls. 4).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Hvað varðar tengsl við þriðju lönd, sem lýst er í 9. gr. ákvörðunarinnar, gildir eftirfarandi:

1. Til að ná sem mestri samleitni við beitingu reglna um þriðju lönd í tengslum við einkafjarskiptaþjónustu um gervihnött skulu samningsaðilar skiptast á upplýsingum, eins og lýst er í 1. mgr. 9. gr., og halda viðræðufundi um málefni, er um getur í 2. mgr. 9. gr., innan sameiginlegu EES-nefndarinnar og í samræmi við tilteknar reglur er samþykktar verða af samningsaðilum.
2. Hvenær sem bandalagið semur við þriðja land á grundvelli 2. mgr. 9. gr. til þess að fá virkan og sambærilegan aðgang fyrir stofnanir sínar skal það kappkosta að ná fram sömu kjörum fyrir stofnanir EFTA-ríkjanna.“

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar Evrópuþingsins og ráðsins 710/97/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 30. janúar 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 29. janúar 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 297, 18.11.1999, bls. 49 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 50, 18.11.1999, bls. 70.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 105, 23.4.1997, bls. 4.

ÁKVÖRÐUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 710/97/EB**frá 24. mars 1997****um samræmda aðferð við leyfisveitingu á sviði einkafjarskiptabjónustu um gervihnött innan bandalagsins(*)**

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
57., 66. og 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b
í sáttmálanum⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hinn 7. desember 1993 samþykkti ráðið ályktun um að koma á einkafjarskiptabjónustu um gervihnött í bandalaginu⁽⁴⁾. Í þeirri ályktun viðurkenndi ráðið að samræmdar aðgerðir væru æskilegar til að greiða fyrir upptöku einkafjarskiptabjónustu um gervihnött í bandalaginu, að teknu fullu tilliti til hnattræns eðlis slíkrar bjónustu. Ráðið lagði áherslu á mikilvægi þess að móta skilvirka stefnu og fól framkvæmdastjórninni að kanna málið, fylgjast með alþjóðlegri þróun og leggja til viðeigandi ráðstafanir eða aðgerðir.
- 2) Hinn 19. maí 1995 samþykkti Evrópuþingið ályktun um farsíma- og einkafjarskipti í Evrópusambandinu⁽⁵⁾ þar sem það lítur á það sem forgangsverkefni að taka upp samræmda leyfisveitingaraðferð fyrir farsíma- og einkafjarskipti um gervihnött og, á grundvelli þess, að taka hið fyrsta upp málsmeðferð til að leyfa slík kerfi. Samkvæmt þeirri ályktun hefðu þær ráðstafanir átt að vera komnar til framkvæmda eigi síðar en 1. janúar 1996 svo að tekið sé tillit til órrar þróunar slíkrar bjónustu á heimsvísu og félagslegra og viðskiptalegra möguleika hennar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 105, 23.4.1997, bls. 4, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 6/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptabjónusta) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB nr. C 15, 20. 1. 1996, bls. 6 og Stjtið. EB nr. C 350, 21. 11. 1996, bls. 14.

(²) Stjtið. EB nr. C 204, 15. 7. 1996, bls. 8.

(³) Álit Evrópuþingsins frá 19. júní 1996 (Stjtið. EB nr. C 198, 8. 7. 1996, bls. 93), sameiginleg afstaða ráðsins frá 9. desember 1996 (Stjtið. EB nr. C 41, 10. 2. 1997, bls. 37) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 20. febrúar 1997 (Stjtið. EB nr. C 85, 17. 3. 1997). Ákvörðun ráðsins frá 6. mars 1997.

(⁴) Stjtið. EB nr. C 339, 16. 12. 1993, bls. 1.

(⁵) Stjtið. EB nr. C 151, 19. 6. 1995, bls. 473.

- 3) Hinn 29. júní 1995 samþykkti ráðið ályktun um frekari þróun farsíma- og einkafjarskipta í Evrópusambandinu⁽⁶⁾ þar sem það lítur á það sem forgangsverkefni að ákveða, fyrir 1. júní 1996, lýsingu á samræmdri leyfisveitingaraðferð fyrir farsíma- og einkafjarskipti um gervihnött eftir að athugun hefur farið fram á vegum Evrópunefndar um starfsreglur á fjarskiptasviðinu (ECTRA).

- 4) Hinn 18. júní 1996 tók ráðið sameiginlega afstöðu nr. 34/96 með það fyrir augum að samþykkja tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um samtengingu í fjarskiptum til að tryggja altæka bjónustu og rekstrarsamhæfi með því að beita meginreglunum um frjálsan aðgang að netum (ONP)⁽⁷⁾, hér á eftir kölluð „samtengingartilskipunin“. Í þessari tilskipun eru settar fram meginreglur um samtengingu farsímaþjónustu, að meðtalinni einkafjarskiptabjónustu um gervihnött með sérstökum netum.

- 5) Hinn 6. desember 1995 lagði framkvæmdastjórnin fram tillögu að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins varðandi endabúnað til fjarskipta, gervihnattajarðstöðvar og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi slíks búnaðar (samsteyptur texti).

- 6) Evrópuþingið og ráðið eru að kanna sameiginlega afstöðu með það fyrir augum að samþykkja tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um sameiginlegan ramma fyrir almennar heimildir og rekstrarleyfi á sviði fjarskiptabjónustu⁽⁸⁾, hér á eftir kölluð „leyfistilskipunin“. Með það í huga hversu brýnt málið er, og það að slíkar ráðstafanir um leyfisveitingu hafa ekki verið samþykktar eða framkvæmdar, er því þörf á að grípa til aðgerða í bandalaginu, í samræmi við þessa ákvörðun, að því er varðar einkafjarskiptabjónustu um gervihnött. Slíkar aðgerðir ættu að vera til skamms tíma.

- 7) Eftir að hafa kannað þætti sem snerta fjarskipti, viðskipti og atvinnulífíð ásamt tíðni- og stöðlunarþáttum einkafjarskiptabjónustu um gervihnött, og að höfðu samráði við viðkomandi atvinnugreinar, hefur framkvæmdastjórnin lagt fram tillögu að ákvörðun og tímaáætlun þar að lútandi í því skyni að samræma leyfi fyrir einkafjarskiptabjónustu um gervihnött á grundvelli sameiginlegrar aðferðar.

(⁶) Stjtið. EB nr. C 188, 22. 7. 1995, bls. 3.

(⁷) Stjtið. EB nr. C 220, 29. 7. 1996, bls. 13.

(⁸) Stjtið. EB nr. C 41, 10. 2. 1997, bls. 48.

- 8) Í samræmi við tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/46/EB frá 13. október 1994 um breytingu á tilskipun 88/301/EBE og tilskipun 90/388/EBE einkum hvað varðar gervihnattafjarskipti ⁽¹⁾ skal einungis takmarka markaðs-aðgang rekstraraðila geimskora fyrir einkafjarskipti um gervihnött á grundvelli hlutlægra og gagnsærra valviðmiðana, í samræmi við jafnræðis- og hlutfallsregluna, sem tengjast framboði á takmörkuðum auðlindum. Ef ekki er til nægilegt tíðniróf fyrir öll kerfi sem sækja um verður að samræma ákvarðanir um takmarkanir.
- 9) Brýn þörf er á að samhæfa notkun tíðnisviða fyrir einkafjarskiptiþjónustu um gervihnött sem eru skilgreind, að því er þessa ákvörðun varðar, sem tíðnisviðin 1,6/2,4 GHz og 1,9/2,1 GHz. Endanleg úthlutun aðildarríkja á tíðni til einstakra kerfa skal vera í samræmi við þá málsmæðferð sem notuð er innan Alþjóðafjarskiptasambandsins.
- 10) Hverju landi er það í sjálfsvald sett hvort og hvernig það vill eiga aðild að kerfum fyrir einkafjarskipti um gervihnött og það ákveður skilmála og skilyrði fyrir aðgangi að slíkum kerfum frá yfirráðasvæði sínu (kallað „útgrein“), og ber rekstraraðilum, sem veita einkafjarskiptiþjónustu um gervihnött, að uppfylla, á þeim stað þar sem þjónustan er veitt, laga- og fjárhagsreglur og fyrirmæli aðildarríkisins sem hefur heimilað þjónustuna á yfirráðasvæði sínu. Af því leiðir að rekstraraðilar, sem veita einkafjarskiptiþjónustu um gervihnött, eru samtímis undir lögsögu þeirra yfirvalda sem tilkynna um þjónustu fjarskiptakerfa fyrir einkafjarskipti um gervihnött og lögsögu þeirra landa þar sem þjónustan er leyfð.
- 11) Þótt þjónusta fyrir áður nefnd tíðnisvið, 1,6/2,4 GHz og 1,9/2,1 GHz, hafi forgang eins og er viðurkenna aðildarríkin að hugsanlega sé þörf á að samhæfa notkun annarra gervihnattatíðnisviða, einkum þeirra sem samsvara hugtakinu „small LEOs“ (farsímafjarskiptakerfi um gervihnött - ekki fyrir raddflutning, ekki bundin jarðstöðvum).
- 12) Þar eð einkafjarskipti um gervihnött eru í eðli sínu fyrst og fremst ætluð til að mæta þörfum farsímanotenda sem ferðast á milli aðildarríkjanna, og ekki sist þeirra sem ferðast utan bandalagsins, geta ólík innlend lög og stjórnsýslufyrirmæli hindrað eða jafnvel komið í veg fyrir framboð einkafjarskiptiþjónustu um gervihnött, sem nær til alls bandalagsins, frjálstan flutning tilheyrandi búnaðar og þar af leiðandi það að vel takist að innleiða einkafjarskiptiþjónustu um gervihnött á innri markaðinum.
- 13) Frelsi til að veita einkafjarskiptiþjónustu um gervihnött og frjálss flutningur tilheyrandi búnaðar á innri markaðinum hefur það í för með sér að nauðsynlegt er að samræma innlendar reglur og stjórnsýslufyrirmæli.
- 14) Vegna þess að einkafjarskiptiþjónusta um gervihnött þarf að ná yfir eins stórt svæði og mögulegt er skulu aðildarríkin stefna að því að taka upp, fljótt og á sama tíma, samrýmanlega einkafjarskiptiþjónustu um gervihnött með samræmdri aðferð á grundvelli meginreglna innri markaðarins.
- 15) Að teknu tilliti til þeirrar tímaáætlunar, sem hefur verið sett til að koma upp gervihnattakerfum fyrir einkafjarskipti, er þessari ákvörðun ætlað að tryggja að á takmörkuðum gildistíma hennar séu settar reglur þar um í bandalaginu til að samhæfa framboð á einkafjarskiptum um gervihnött, að teknu tilhlýðilegu tilliti til alþjóðlegs umfangs og þeirra krafna sem af því leiðir.
- 16) Nauðsynlegt er að ákvarða hvort takmörkuð tíðni á tíðnisviðunum 1,6/2,4 GHz og 1,9/2,1 GHz verði til þess að halda niðri fjölda þeirra sem geta boðið fram einkafjarskiptiþjónustu í bandalaginu þegar skipta þarf tíðnisviðum niður á þau kerfi sem sótt er um fyrir. Til að koma í veg fyrir að til verði „pappírgervihnattakerfi“ verður að taka tilhlýðilegt tillit til þess hve háþrúð þessi kerfi eru.
- 17) Meginreglan um gagnsæi skal gilda á öllum stigum málsmæðferðarinnar um allar ráðstafanir, sem eru samþykktar samkvæmt þessari ákvörðun, með venjulegum fyrirvara um viðskiptaleynd.
- 18) Leyfum er úthlutað samkvæmt gildandi innlendum reglum í samræmi við tilskipun 94/46/EB.
- 19) Ráðstafanir, sem Evrópunefnd um þráðlaus fjarskipti (ERC) og Evrópunefnd um starfsreglur á fjarskiptasviðinu (ECTRA) samþykkja, geta, ef þær eru í samræmi við lög bandalagsins, myndað grundvöll fyrir notkun viðkomandi tíðni og fyrir setningu viðmiðana vegna leyfis til að veita einkafjarskiptiþjónustu um gervihnött.
- 20) Hægt er að leita til evrópskra staðlastofnana, til dæmis Fjarskiptastaðlastofnunar Evrópu (ETSI), Staðlasamtaka Evrópu (CEN) og Rafstaðlasamtaka Evrópu (CENELEC) þegar að því kemur að setja nauðsynlega staðla á þessu sviði.
- 21) Samtökum póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu (CEPT), Evrópunefnd um starfsreglur á fjarskiptasviðinu, en þó einkum Evrópunefnd um þráðlaus fjarskipti, verður einnig veitt umboð til að samhæfa leyfisveitingarskilyrði og -málsmæðferð.
- 22) Til að auðvelda fyrirtækjum að fá leyfi til að veita einkafjarskiptiþjónustu í fleiri en einu aðildarríki ber að taka upp „einnarviðkomuaðferð“. Þessa málsmæðferð ber að innleiða án þess að það hafi áhrif á innlend ákvæði um hvaða tungumál skuli nota í viðkomandi málsmæðferð.

(¹) Stjtið. EB nr. L 268, 19. 10. 1994, bls. 15.

- 23) Umfjöllun bandalagsins um einkafjarskiptakerfi og einkaþjónustu snýst að verulegu leyti um alþjóðlegt umfang einkafjarskiptakerfa og -þjónustu og það alþjóðlega lagaumhverfi sem taka þarf tillit til við framboð á þeim. Framkvæmdastjórninni ber að fylgjast með þróuninni utan bandalagsins, einkum að því er varðar reglusetningu, og, eftir því sem við á, hafa samráð við þriðju lönd um að innleiða einkafjarskipti um gervihnött með samræmdum hætti á heimsvísu. Þessi aðgerð á vettvangi bandalagsins ætti að gera bandalaginu og aðildarríkjum þess kleift að hafa meiri áhrif á alheimsþróunina í farsíma- og einkafjarskiptum.
- 24) Vegna þess að einkafjarskiptaþjónusta um gervihnött er í eðli sínu hnattræn getur þurft að gera allmarga samninga við þriðju lönd, meðal annars um samtengingar, frjálsan flutning og notkun búnaðar, rekstur gervihnattakerfa og eftirlits með gervihnöttum, aðgang að milligáttastöðvum og aðgang að mörkuðum þriðju landa. Þeir samningar eru nátengdir ráðstöfunum vegna markaðsaðgangs.
- 25) Fyrirtæki í bandalaginu ættu að hafa virkan og sambærilegan aðgang að mörkuðum þriðju landa og njóta svipaðrar meðferðar í þriðju löndum og þeirrir sem þau fyrirtæki fá í bandalaginu sem eru að öllu leyti í eigu ríkisborgara þriðja lands, sem þeir hafa yfirráð yfir vegna meirihluta eignar eða hafa yfirráð yfir í reynd.
- 26) Framkvæmdastjórnin getur því, á grundvelli sérstakra umboða frá ráðinu, hafið marghliða og tvíhliða samningaviðræður um þessa þætti einkafjarskipta um gervihnött sem ættu að gera kleift að gera jafnvæga samninga sem tryggja einkum að rekstraraðilar innan bandalagsins fái greiðan og jafngildan aðgang í þriðju löndum.
- 27) Árangur af alþjóðlegu samráði og aðrar breytingar á aðstæðum geta leitt til þess að ákvörðunum, sem eru teknar samkvæmt þessari ákvörðun, verði breytt eða aðrar viðeigandi ráðstafanir gerðar.
- 28) Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir í tæka tíð til að hrinda í framkvæmd þessari ákvörðun, og ákvörðunum sem verða teknar í kjölfar hennar, og tilkynna framkvæmdastjórninni um allar innlendar framkvæmdarráðstafanir.
- 29) Hvetja skal viðkomandi atvinnugreinar til náinnar samvinnu við framkvæmdastjórnina og innlend eftirlitsyfirvöld um framkvæmd þessarar ákvörðunar.
- 30) Upplýsingar, sem umsækjendur og aðrir fulltrúar viðkomandi atvinnugreinar láta í té, kunna að vera þess eðlis að þær falli undir viðskiptaleynd. Gæta verður fyllsta trúnaðar við meðferð slíkra upplýsinga.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið

Markmiðið með þessari ákvörðun er að greiða fyrir hraðri upptöku samhæfðrar einkafjarskiptaþjónustu um gervihnött í bandalaginu á grundvelli meginreglna um innri markaðinn, innan sambærilegra tímamarka og með samræmdri aðferð.

2. gr.

Samræmd leyfisveitingaraðferð

1. Þegar aðildarríkin setja upp og beita leyfisveitingarkerfum sínum skulu þau tryggja að einkafjarskiptaþjónusta um gervihnött sé veitt á tíðnisviðum sem Samtök póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu (CEPT) hafa samhæft í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 3. gr.

2. Ef ákveðið er, í samræmi við 3. gr. og í samvinnu við Samtök póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu, að nauðsynlegt sé að takmarka fjölda þeirra sem fá leyfi fyrir einkafjarskiptaþjónustu um gervihnött, vegna takmarkaðs framboðs á tíðnisviðum, skulu aðildarríkin samræma leyfisveitingaraðferðir sínar með það fyrir augum að leyfa sömu einkafjarskiptaþjónustu um gervihnött í öllu bandalaginu.

3. Aðildarríkin geta bundið leyfin þeim skilyrðum sem eru sett fram í I. viðauka.

Setja má þessi skilyrði jafnvel þótt enginn hluti viðkomandi einkafjarskiptakerfis um gervihnött sé staðsettur á yfirráðasvæði aðildarríkis.

4. Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir, tæknilegar og af öðru tagi, til að tryggja frjálsan flutning á tæknibúnaði um yfirráðasvæði þeirra í samræmi við samræmda Evrópustaðla og sameiginlegar tækniforskriftir.

3. gr.

Samstarf við Samtök póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu

1. Í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 7. gr., skal framkvæmdastjórnin veita Samtökum póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu (CEPT)/Evrópunefnd um starfsreglur á fjarskiptasviðinu (ECTRA) og Samtökum póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu/Evrópunefnd um þráðlaus fjarskipti (ERC) umboð til að samræma tíðninothun og skilyrðin, sem fylgja almennum heimildum fyrir einkafjarskiptaþjónustu um gervihnött, með fyrirvara um notkunarsvið fyrir starfsleyfi sem er ákveðið í leyfistilskipuninni. Í þessum umboðum skal skilgreina verkefnin sem leysa skal af hendi og mæla fyrir um tímaáætlun.

2. Tímaáætlunin fyrir fyrstu umboðin skal vera eins og tilgreint er í II. viðauka.

3. Þegar verki, sem umboð nær yfir, lýkur skal ákveða, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 6. gr., að hve miklu leyti skuli nýta afrakstur vinnunnar í tengslum við umboðin á vettvangi bandalagsins.

4. Ef framkvæmdastjórnin eða aðildarríki telur að verk, sem er unnið samkvæmt umboði sem CEPT/ECTRA eða CEPT/ERC hefur fengið, gangi ekki nógu vel, með tilliti til tímaáætlunarinnar, er þeim heimilt, þrátt fyrir 1. mgr. 2. gr., að vísa málinu til nefndarinnar sem kveðið er á um í 5. gr., en hún tekur ákvörðun í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 6. gr.

4. gr.

Einnarviðkomuaðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal, þegar við á og í samvinnu við Samtök póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu (CEPT)/Evrópunefnd um starfsreglur á fjarskiptasviðinu (ECTRA) og Samtök póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu (CEPT)/Evrópunefnd um þráðlaus fjarskipti (ERC) gera nauðsynlegar ráðstafanir til að taka upp samhæfða málsmeðferð fyrir veitingu rekstrarleyfa og, þegar um er að ræða almennar heimildir, fyrir málsmeðferð við tilkynningar, þar á meðal heppilegt fyrirkomulag á umsýslu, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 6. gr. Birta skal upplýsingar um einnarviðkomuaðferðina í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

2. Einnarviðkomuaðferðin skal vera í samræmi við eftirfarandi skilyrði:

- a) hún skal vera opin öllum fyrirtækjum sem óska eftir að veita fjarskiptabjónustu í bandalaginu;
- b) mögulegt skal vera að leggja fram umsóknir og tilkynningar og tilnefna skal einn eða fleiri aðila sem veitir umsóknum og tilkynningum viðtöku;
- c) þegar um er að ræða rekstrarleyfi skal aðilinn, sem umsóknin er send til, senda hana áfram til viðkomandi innlendra eftirlitsyfirvalda innan sjö virkra daga frá formlegri viðtöku hennar.

Þegar um er að ræða almenna heimild skal aðilinn, sem tilkynningin er send til, senda hana áfram til viðkomandi innlendra eftirlitsyfirvalda innan tveggja virkra daga frá formlegri viðtöku hennar;

- d) þegar um er að ræða rekstrarleyfi skulu viðkomandi innlend eftirlitsyfirvöld ákveða, innan hæfilegra tímamarka, hvort þau verði veitt. Meðal annars skulu þau greina umsækjendum frá ákvörðun sinni eins fljótt og við verður komið og eigi síðar en sex vikum eftir að umsóknir hafa

borist. Aðildarríkin geta lengt þennan frest í fjóra mánuði í vel rökstuddum tilvikum sem hafa verið sérstaklega skilgreind í ákvæðum sem eru samþykkt til framkvæmdar leyfistilskipuninni. Einkum geta aðildarríkin framlengt frestinn í fjóra mánuði til viðbótar þegar um er að ræða útboð til samanburðar. Þessi tímamörk eru með fyrirvara um hvers konar gildandi alþjóðasamninga sem snerta alþjóðlega samræmingu tíðni og gervitungla.

Innlend eftirlitsyfirvöld skulu greina bæði umsækjendum og aðilum, sem umsóknin var send til, frá ákvörðun sinni innan einnar viku frá því að ákvörðun er tekin.

Þegar um er að ræða almennar heimildir geta viðkomandi innlend eftirlitsyfirvöld krafist þess að umsækjandinn biði í allt að fjórar vikur, eftir að tekið er formlega við öllum umbeðnum upplýsingum, þar til hann byrjar að veita þá þjónustu sem almenna heimildin gildir um;

- e) aðilarnir, sem veita umsóknum og tilkynningum viðtöku, skulu árlega gefa framkvæmdastjórninni skýrslu um reynsluna af einnarviðkomuaðferðinni, þar á meðal upplýsingar um synjun umsókna og mótmæli gegn tilkynningum;

- f) þeir aðilar, sem einnarviðkomuaðferðin varðar, skulu viðhafa þá viðskiptaleynd sem um getur í 11. gr.

5. gr.

Nefndin

1. Við framkvæmd þessarar ákvörðunar skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar leyfisveitingarnefndarinnar sem komið var á fót með leyfistilskipuninni. Leyfisveitingarnefndin skal vinna í samræmi við ákvæði 6. og 7. gr.

2. Með tilliti til þess hve brýnt málið er, og þar til nefndinni, sem um getur í 1. mgr., hefur verið komið á fót, skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar sérstakrar bráðabirgðanefndar sem kemur saman eftir þörfum og starfar í samræmi við ákvæði 6. og 7. gr.

6. gr.

Nefndarmeðferð II b ⁽¹⁾

1. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögum innan þeirra tímamarka sem formanni er heimilt að setja eftir því hversu brýnt málið er. Álitin skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Ákvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

(¹) Málsmeðferðinni er lýst í ákvörðun ráðsins 87/373/EEB frá 13. júlí 1987 um ákvörðun nánari skilyrða fyrir beitingu framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er veitt (Stjtið. EB nr. L 197, 18. 7. 1987, bls. 33).

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ráðstafanir sem öðlast gildi þegar í stað. Séu þessar ráðstafanir hins vegar ekki í samræmi við álit nefndarinnar ber framkvæmdastjórninni að senda þær tafarlaust til ráðsins. Í því tilviki:

- skal framkvæmdastjórnin fresta því að ráðstafanirnar, sem hún hefur ákveðið, komi til framkvæmda um þrjá mánuði frá því að þær voru lagðar fyrir ráðið;
- er ráðinu heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan þeirra tímamarka sem um getur í fyrsta undirlið.

7. gr.

Nefndarmeðferð I ⁽¹⁾

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formanni er heimilt að setja eftir því hversu brýnt málið er, með atkvæðagreiðslu ef þörf krefur.

Álitid skal skráð í fundargerð; þar að auki hefur hvert aðildarríki rétt til að láta bóka afstöðu sína í fundargerðina.

Framkvæmdastjórnin skal taka ýtrasta tillit til álits nefndarinnar. Henni ber að greina nefndinni frá því með hvaða hætti álit hennar var haft til hliðsjónar.

8. gr.

Upplýsingaskipti

1. Framkvæmdastjórnin skal greina nefndinni reglulega frá árangrinum af samráði við fulltrúa fjarskiptafyrirtækja, notendur, neytendur, framleiðendur, þjónustuveitendur og stéttarfélög.

2. Nefndin skal, að teknu tilliti til fjarskiptastefnu bandalagsins, hvetja til upplýsingaskipta á milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar um ástand og þróun löggjafar að því er varðar leyfi fyrir einkafjarskiptaþjónustu um gervihnött.

9. gr.

Alþjóðleg viðhorf

1. Ef athygli aðildarríkjanna er vakin á því að fjarskiptafyrirtæki í bandalaginu eigi í erfiðleikum almenns eðlis, að lögum eða í raun, með að koma á einkafjarskiptaþjónustu um gervihnött í löndum utan bandalagsins geta þau látið framkvæmdastjórnina vita af því.

2. Þegar framkvæmdastjórninni er greint frá slíkum erfiðleikum getur hún, ef þörf krefur, lagt tillögu fyrir ráðið um hæfilegt umboð til samninga með það fyrir augum að tryggja virkan og sambærilegan aðgang fyrir bandalagsfyrirtæki í þessum þriðju löndum. Ráðið skal taka ákvörðun með auknum meirihluta.

3. Ráðstafanir, sem eru gerðar samkvæmt 2. mgr., skulu vera með fyrirvara um skuldbindingar bandalagsins og aðildarríkjanna samkvæmt viðeigandi alþjóðasamningum.

10. gr.

Tilkynningar

Aðildarríkjunum ber að láta framkvæmdastjórninni í té allar upplýsingar sem hún kann að þarfnast til að geta fylgst með framkvæmd þessarar ákvörðunar.

11. gr.

Viðskiptaleynd

1. Hvorki framkvæmdastjórnin né innlend eftirlitsfyrirvöld mega veita upplýsingar, sem falla undir skuldbindingar um viðskiptaleynd, einkum þegar um er að ræða upplýsingar um fyrirtæki, viðskiptasambönd þeirra eða kostnaðarliði.

2. Ákvæði 1. mgr. er með fyrirvara um rétt innlendra eftirlitsfyrirvalda til að veita upplýsingar þegar það er óhjákvæmilegt svo að þau geti gegnt skyldum sínum, en í slíkum tilvikum skal einungis veita nauðsynlegar upplýsingar og taka tillit til réttmætra hagsmuna fyrirtækja af því að varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

3. Ákvæði 1. mgr. koma ekki í veg fyrir að birtar séu upplýsingar um skilyrði fyrir leyfisveitingu ef þær fela ekki í sér neinar upplýsingar sem falla undir viðskiptaleynd.

12. gr.

Gildistími

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og skal gilda í þrjú ár eftir það.

⁽¹⁾ Málsmeðferðinni er lýst í ákvörðun ráðsins 87/373/EEB frá 13. júlí 1987 um ákvörðun nánari skilyrða fyrir beitingu framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er veitt (Stjtið. EB nr. L 197, 18. 7. 1987, bls. 33).

13. gr.

Skýrsla

Framkvæmdastjórnin skal fylgjast með þróun á sviði einkafjarfskipta um gervihnött og gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um árangur þeirra aðgerða, sem gerðar eru samkvæmt þessari ákvörðun, að tveimur árum liðnum.

14. gr.

Framkvæmd

Aðildarríkin skulu, með laga- eða stjórnsýslufyrirmælum, gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framkvæma þær ráðstafanir sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eða eru samþykktar samkvæmt henni.

15. gr.

Viðtakendur

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 24. mars 1997.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. VAN MIERLO

forseti.

*I. VIÐAUKI***SKILYRÐISEM GETA FYLGST LEYFUM**

1. Öll skilyrði, sem fylgja leyfum, verða að samrýmast samkeppnisreglum sáttmálans.
2. Skilyrði, sem geta fylgt öllum leyfum, ef ástæða er til og það brýtur ekki í bága við hlutfallsregluna, eru:
 - 2.1. skilyrði sem eru sett í þeim tilgangi að tryggja samræmi við grunnkröfur sem málið varða;
 - 2.2. skilyrði tengd upplýsingum sem eðlilegt er að krefjast að séu veittar vegna eftirlits með því að farið sé að gildandi skilyrðum og vegna tölfraðilegrar úrvinnslu;
 - 2.3. skilyrði sem er ætlað að koma í veg fyrir samkeppnishamlandi starfshætti á fjarskiptamörkuðum, þar á meðal ráðstafanir til að tryggja að gjaldskrár séu án mismununar og raski ekki samkeppni;
 - 2.4. skilyrði í tengslum við virka og skilvirka notkun þeirra númera sem eru til ráðstöfunar.
3. Sérstök skilyrði, sem geta fylgt almennum heimildum til að bjóða fram fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg og almenn fjarskiptanet, sem þurfa að vera fyrir hendi þegar slík þjónusta er boðin fram, þegar ástæða er til og með fyrirvara um hlutfallsregluna, eru:
 - 3.1. skilyrði sem lúta að vernd notenda og áskrifenda og varða einkum:
 - fyrirframsamþykki innlends eftirlitsyfirvalds á stöðluðum áskriftarsamningi,
 - nákvæma og rétta útgáfu reikninga,
 - málsmeðferð til að leysa deilumál,
 - birtingu og nægilegan fyrirvara á öllum breytingum á skilyrðum fyrir aðgangi, þar á meðal gjaldskrá, gæðum og aðgengi að þjónustunni;
 - 3.2. fjárframlög vegna altækrar þjónustu í samræmi við lög bandalagsins;
 - 3.3. dreifing upplýsinga úr gagnagrunni um viðskiptamenn, sem eru nauðsynlegar til að veita alhliða skráningarupplýsingar;
 - 3.4. veiting neyðarþjónustu;
 - 3.5. sérstakar ráðstafanir fyrir fatlaða;
 - 3.6. skilyrði sem varða samtengingu neta og rekstrarsamhæfi þjónustu í samræmi við samtengingartilskipunina og skuldbindingar samkvæmt lögum bandalagsins.
4. Sérstök skilyrði sem geta fylgt rekstrarleyfum þegar ástæða er til og með fyrirvara um hlutfallsregluna:
 - 4.1. sérstök skilyrði sem tengjast úthlutun númeraréttinda (í samræmi við innlend númerakerfi);
 - 4.2. sérstök skilyrði sem tengjast virkri nýtingu og skilvirkri stjórnun útvarpstíðni;
 - 4.3. sérstakar kröfur um umhverfisvernd og um skipulag þéttbýlis og dreifbýlis, þar á meðal skilyrði sem tengjast aðgangi að landi í almenningsskiptum eða einkaeigu og skilyrði sem tengjast sameiginlegri staðsetningu og samnýtingu aðstöðu;

- 4.4. hámarksgildistími, sem skal ekki vera óeðlilega stuttur, einkum til að tryggja skilvirka notkun á útvarpstíðni eða númerum eða til að veita aðgang að landi í almennings- eða einkaeigu, með fyrirvara um önnur ákvæði varðandi afturköllun eða tímabundna niðurfellingu leyfa;
- 4.5. veiting altækrar þjónustu samkvæmt skuldbindingum í samræmi við samtengingartilskipunina og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/62/EB frá 13. desember 1995 um frjálstan aðgang að netum (ONP) fyrir talsímaþjónustu ⁽¹⁾;
- 4.6. skilyrði sem gilda um rekstraraðila með sterka markaðsstöðu, eftir því sem aðildarríkin tilkynna í samræmi við samtengingartilskipunina, og er ætlað að tryggja samtengingu eða eftirlit með sterkri markaðsstöðu;
- 4.7. skilyrði varðandi eignarhald sem eru í samræmi við lög bandalagsins og skuldbindingar þess gagnvart þriðju löndum;
- 4.8. kröfur sem snerta gæði þjónustu eða nets og hversu tiltæk og varanleg þau eru, þar á meðal um fjárhagslega, stjórnumarlega og tæknilega getu umsækjanda og skilyrði um lágmarkstímabil fyrir starfseminna, þar á meðal, þegar við á og í samræmi við lög bandalagsins, skyldubundin ákvæði um framboð fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg og framboð almennra fjarskiptaneta;
- 4.9. sérstök skilyrði varðandi framboð á leigulínum í samræmi við tilskipun ráðsins 92/44/EEB frá 5. júní 1992 um skilyrði fyrir frjálsum aðgangi að netum fyrir leigulínur ⁽²⁾.

Þessi skrá yfir skilyrði er með fyrirvara um:

- öll önnur skilyrði sem gilda ekki sérstaklega um fjarskiptasviðið,
- ráðstafanir sem aðildarríkin gera, í samræmi við kröfur um almannaeið, sem eru viðurkenndar í sáttmálanum, einkum 36. og 56. gr., sérstaklega í tengslum við almennt siðferði, almannaoðryggi, þar á meðal rannsókn á brotlegu athæfi, og allsherjarreglu.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 321, 30. 12. 1995, bls. 6.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 165, 19. 6. 1992, bls. 27. Tilskipuninni var breytt með ákvörðum framkvæmdastjórnarinnar 94/439/EB (Stjtið. EB nr. L 181, 15. 7. 1994, bls. 40).

*II. VIÐAUKI***TÍMAÁÆTLUN****1997**

Júlí	Vinna við umboð vegna samhæfingar á tíðnisviðunum 1,6/2,4 GHz og 1,9/2,1 GHz
Júlí	Einnarviðkomuaðferð vegna þjónustu sem áformað er að veita á tíðnisviðunum 1,6/2,4 GHz og 1,9/2,1 GHz
Júlí	Að ákvarða hvort takmarkað framboð á tíðni á tíðnisviðunum 1,6/2,4 GHz og 1,9/2,1 GHz verði til þess að halda niðri fjölda þeirra sem geta boðið fram einkafjarskiptaþjónustu um gervihnött í bandalaginu.
September	Að samhæfa málsmeðferð þegar veitt eru leyfi fyrir kerfum sem áformað er að starfrækja á tíðnisviðunum 1,6/2,4 GHz og 1,9/2,1 GHz.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

2000/EES/7/07

nr. 7/1999
frá 29. janúar 1999

um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XI. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 120/98 frá 18. desember 1998⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/33/EB frá 30. júní 1997 um samtengingu í fjarskiptum til að tryggja altæka þjónustu og rekstrarsamhæfi með því að beita meginreglum um frjálsan aðgang að netum (ONP)⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Aðlaga ber tiltekin alþjóðleg viðhorf í ákvörðun 97/33/EB með tilliti til samningsins.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 5ca (ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 710/97/EB) í XI. viðauka við samninginn:

„5cb. **397 L 0033:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/33/EB frá 30. júní 1997 um samtengingu í fjarskiptum til að tryggja altæka þjónustu og rekstrarsamhæfi með því að beita meginreglum um frjálsan aðgang að netum (ONP) (Stjtið. EB L 199, 26.7.1997, bls. 32).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 29. janúar 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbato

(a) í a-lið 1. mgr. 17. gr. komi orðið „samningnum“ í stað orðsins „sáttmálanum“,

(b) hvað varðar samtengingu við stofnanir þriðja lands, sem lýst er í 21. gr. tilskipunarinnar, gildir eftirfarandi:

1. Til að ná sem mestri samleitni við beitingu reglna um þriðju lönd í tengslum við samtengingu skulu samningsaðilar skiptast á upplýsingum, eins og lýst er í 1. mgr. 21. gr., og halda viðræðufundi um málefni, er um getur í 2. mgr. 21. gr., innan sameiginlegu EES-nefndarinnar og í samræmi við tilteknar reglur er samþykktar verða af samningsaðilum.

2. Hvenær sem bandalagið semur við þriðja land á grundvelli 2. mgr. 21. gr. til þess að fá virkan og sambærilegan aðgang fyrir stofnanir sínar skal það kappkosta að ná fram sömu kjörum fyrir stofnanir EFTA-ríkjanna.“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/33/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 30. janúar 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við

(¹) Stjtið. EB L 297, 18.11.1999, bls. 49 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 50, 18.11.1999, bls. 70.

(²) Stjtið. EB L 199, 26.7.1997, bls. 32.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 97/33/EB**frá 30. júní 1997****um samtengingu í fjarskiptum til að tryggja altæka þjónustu og rekstrarsamhæfi með því að beita meginreglum um frjálsan aðgang að netum (ONP)(*)**

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 189. gr. b
í sáttmálanum ⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar
frá 19. mars 1997,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Frá 1. janúar 1998 að telja verða höft afnumin á framboði á fjarskiptaþjónustu og -grunnvirkjum með aðlögunartímabili fyrir tiltekin aðildarríki. Í ályktun ráðsins frá 7. febrúar 1994 um altækar meginreglur varðandi þjónustu á fjarskiptasviðinu ⁽⁴⁾ er viðurkennt að til að efla fjarskiptaþjónustu, sem nær til alls bandalagsins, þurfi að tryggja samtengingu almennra neta og, í samkeppnisumhverfi framtíðarinnar, samtengingu milli rekstraraðila sem starfa í hinum ýmsu aðildarríkjum og á bandalagsvísu. Í tilskipun 90/387/EEB frá 28 júní 1990 um myndun innri markaðar fyrir fjarskiptaþjónustu með því að koma á frjálsum aðgangi að netum ⁽⁵⁾ er mælt fyrir um samræmdar meginreglur um frjálsan og greiðan aðgang að og notkun á almennum fjarskiptanetum og, eftir því sem við á, fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg. Í ályktun ráðsins frá 22. júlí 1993 um endurskoðun aðstæðna á fjarskiptasviðinu og þörfina á frekari þróun þess markaðar ⁽⁶⁾ kemur fram að heppilegasta

leiðin til að samhæfa skilyrði fyrir samtengingu sé að gera ráðstafanir varðandi frjálsan aðgang að netum. Þessi samhæfing er nauðsynleg fyrir tilkomu og starfsemi hins innri markaðar fyrir fjarskiptaþjónustu. Í ályktun ráðsins frá 18. september 1995 um setningu rammaákvæða fyrir fjarskipti ⁽⁷⁾ er viðurkennt að viðhald og þróun altækrar þjónustu, svo og sérstök ákvæði um samtengingu, séu lykilatriði í tengslum við setningu þessara rammaákvæða og þar eru settar fram nokkrar viðmiðunarreglur um þessi málafni.

- 2) Þörf er á almennum lagaramma um samtengingu við almenn fjarskiptanet og fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, án tillits til þeirrar tækni sem er notuð, til að tryggja notendum í bandalaginu, enda á milli, rekstrarsamhæfða þjónustu. Forsenda fyrir þróun opin og samkeppnishæfs markaðar er að tryggja samtengingu og rekstrarsamhæfi réttlátlega, án mismununar og samkvæmt hlutfallsreglu.
- 3) Afnáms sérstakra réttinda og einkaréttar í fjarskiptum kallar á endurskoðun tiltekinna gildandi skilgreininga. Að því er þessa tilskipun varðar teljast útvarps- og sjónvarpssendingar ekki til fjarskiptaþjónustu. Tækniskilyrði, gjaldskrár og skilyrði fyrir notkun og afhendingu, sem gilda um samtengingu, geta verið frábrugðin skilyrðum sem gilda um skilfleti milli notenda og neta.
- 4) Rammaákvæðin um samtengingu gilda um það þegar samtengd net eru notuð til að veita fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg á viðskiptagrundvelli. Rammaákvæðin um samtengingu ná ekki yfir þau tilvik þar sem fjarskiptanet er notað til að veita fjarskiptaþjónustu, sem einungis er opin sérstökum notanda eða lokuðum hópi notenda, heldur aðeins tilvik þar sem fjarskiptanet er notað til að veita þjónustu sem er öllum aðgengileg. Samtengd fjarskiptanet geta verið í eigu viðkomandi aðila eða byggst á leigulínum og/eða flutningsgetu sem er ekki í eigu viðkomandi aðila.
- 5) Í kjölfar afnáms sérstakra réttinda og einkaréttar til fjarskiptaþjónustu og -grunnvirkja í bandalaginu getur reynst nauðsynlegt að framboð fjarskiptaneta og -þjónustu sé háð einhvers konar leyfisveitingu af hálfu aðildarríkjanna. Fyrirtækjum, sem hafa leyfi til að bjóða fram almenn fjarskiptanet eða almenna fjarskiptaþjónustu í öllu bandalaginu eða hluta þess, ætti að vera frjálst að gera samninga um samtengingu á viðskiptagrundvelli í samræmi

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 199, 26.7.1997, bls. 32, (tilskipun eins og henni var breytt með tilskipun 98/61/EB (Stjtið. EB L 268, 3.10.1998, bls. 37), var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 313, 24. 11. 1995, bls. 7.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 153, 28. 5. 1996, bls. 21.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. febrúar 1996 (Stjtið. EB nr. C 65, 4. 3. 1996, bls. 69), sameiginleg afstaða ráðsins frá 18. júní 1996 (Stjtið. EB nr. C 220, 29. 7. 1996, bls. 13) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 19. september 1996 (Stjtið. EB nr. C 320, 28. 10. 1996, bls. 138). Ákvörðun ráðsins frá 2. júní 1997. Ákvörðun Evrópuþingsins frá 11. júní 1997.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. C 48, 16. 2. 1994, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 192, 24. 7. 1990, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. C 213, 6. 8. 1993, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB nr. C 258, 3. 10. 1995, bls. 1.

við lög bandalagsins, með fyrirvara um eftirlit af hálfu innlendra eftirlitsyfirvalda og afskipti ef þörf er á. Nauðsynlegt er að tryggja að í bandalaginu sé næg samtenging tiltekinna neta og rekstrarsamhæfi þjónustu sem eru nauðsynleg fyrir félagslega og efnahagslega velferð notenda innan bandalagsins, einkum að því er varðar net og þjónustu fyrir fasta almenna síma og farsíma og leigulínur. Í þessari tilskipun vísar hugtakið „almennur“ hvorki til eignarhalds né takmarkaðs fjölda framboða sem flokkast undir „almenn net“ eða „almenna þjónustu“ heldur merkir það hvers konar net eða þjónustu sem er gerð aðgengileg almenningi.

- 6) Nauðsynlegt er að skilgreina þau fyrirtæki sem hafa réttindi og skyldur í tengslum við samtengingu. Í því augnamiði að ýta undir þróun nýrra tegunda af fjarskiptaþjónustu er mikilvægt að stuðla að nýjum samtengingaradferðum og sérstökum netaðgangi að öðrum punktum en þeim nettengipunktum sem flestum notendum standa til boða. Markaðsstaða fyrirtækis er háð ýmsum þáttum, þar á meðal markaðshlutdeild þess fyrir viðkomandi vöru eða þjónustu á landfræðilega markaðinum sem um ræðir, veltu þess miðað við stærð markaðarins, getu þess til að hafa áhrif á markaðsaðstæður, stjórn þess á aðgangssleiðum að notendum, alþjóðasamböndum þess, aðgangi þess að fjármagni og reynslu af því að bjóða fram vörur og þjónustu á markaðinum. Rétt er að innlend eftirlitsyfirvöld ákvarði hvaða fyrirtæki hafi sterka markaðsstöðu og taki við það mið af aðstæðum á viðkomandi markaði.
- 7) Hugmyndin um altæka þjónustu þarf að próast í takt við tækniframfarir, þróun markaðarins og breyttar kröfur notenda. Taka þarf hin nýju skilyrði fyrir veitingu altækra þjónustu til skoðunar þegar þessi tilskipun verður endurskoðuð.
- 8) Sú skylda að veita altæka þjónustu stuðlar að því að markmiði bandalagsins um efnahagslega og félagslega samheldni og jafnrétti milli landsvæða verði náð. Í hverju aðildarríki geta verið fleiri en eitt fyrirtæki sem hafa tekið á sig þá skuldbindingu að veita altæka þjónustu. Aðildarríkin ættu að stuðla að því að sem fyrst sé innleidd ný tækni á borð við stafræna samþætta þjónustunetið (ISDN) á eins breiðum grundvelli og unnt er. Á því stigi sem þróun ISDN er nú í bandalaginu er það ekki aðgengilegt öllum notendum og fellur því ekki undir ákvæði þessarar tilskipunar um altæka þjónustu. Rétt er að huga að því innan tíðar hvort ISDN ætti að vera hluti af altækri þjónustu. Við útreikning á hreinum kostnaði við altæka þjónustu ber að taka fyllsta tillit til kostnaðar og tekna, auk utanaðkomandi þátta sem hafa áhrif á efnahag og óefnislegra hlunninda sem fylgja þeirri skyldu að veita altæka þjónustu, en sá útreikningur má ekki tefja yfirstandandi vinnu við að ná aftur jöfnuði í gjaldskrá. Reikna skal kostnað við skylduveitingu altækra þjónustu með gagnsejum aðferðum. Fjárframlög, sem tengjast því að veiting altækra þjónustu er á hendi fleiri en eins aðila, skal greina frá samtengingargjöldum. Þegar

skuldbinding um altæka þjónustu er óeðlilega þung byrði fyrir fyrirtæki er rétt að aðildarríkið hafi heimild til að koma á fyrirkomulagi þar sem hreinum kostnaði vegna altækra veitinga fastrar almennrar simnetsþjónustu eða fastrar almennrar talsímaþjónustu er deilt með öðrum fyrirtækjum sem starfrækja almenn fjarskiptanet og/eða talsímaþjónustu sem er öllum aðgengileg. Þetta skal rúmast innan ramma meginreglna bandalagslaga, einkum jafnræðis- og hlutfallsreglnanna, og vera með fyrirvara um 2. mgr. 100. gr. a í sáttmálanum.

- 9) Mikilvægt er að mæla fyrir um meginreglur til að tryggja gagnsæi, aðgang að upplýsingum, jafnræði og jafnan aðgang, einkum þegar um er að ræða fyrirtæki með sterka markaðsstöðu.
- 10) Verðlagning samtengingar er lykilatriði í því að ákvarða með hvaða hætti aðlögunin að frjálsum markaði verður og hve hratt það gerist. Fyrirtæki með sterka markaðsstöðu verða að geta sýnt að samtengingargjöld þeirra séu ákveðin á grundvelli hlutlægra viðmiðana og samkvæmt meginreglum um gagnsæi og kostnaðartengingu og séu nægilega sundurgreind eftir þeim net- og þjónustupáttum sem eru í boði. Birting lista yfir samtengingarþjónustu og -gjöld, skilmála og skilyrði stuðlar að nauðsynlegu gagnsæi og óhlutdrægni. Hafa skal möguleika á sveigjanlegum aðferðum við gjaldtöku fyrir samtengingarumferð, meðal annars þannig að gjaldtaka geti byggst á flutningsgetu. Gjöldin ættu að stuðla að framleiðni og ýta undir markaðsaðgang skilvirkra og lífvænlegra fyrirtækja og þau ættu hvorki að vera undir mörkum, sem eru reiknuð samkvæmt langtímaspá um meðalkostnaðarauka og með aðferðum, sem eru notaðar við kostnaðarskiptingu, á grundvelli raunverulegs kostnaðar, né yfir þeim mörkum sem ákvarðast eingöngu af kostnaðinum við það að bjóða fram viðkomandi samtengingu. Samtengingargjöld, grundvölluð á verðstigi sem er nátengt langtímaspá um meðalkostnaðarauka við að veita aðgang að samtengingu, eru líkleg til að hvetja til hraðrar þróunar opins samkeppnismarkaðar.
- 11) Þegar fyrirtæki, sem hefur sérstök réttindi eða einkarétt utan fjarskiptasviðsins, veitir einnig fjarskiptaþjónustu er bókhaldslegur eða skipulagslegur aðskilnaður heppilegt úrræði til að vinna gegn óréttmætum vixlniðurgreiðslum, að minnsta kosti þegar komið er yfir vissar veltutölur í fjarskiptastarfsemi. Þegar fyrirtæki hefur sterka markaðsstöðu tryggir viðeigandi aðskilið bókhald á milli samtengingarstarfsemi og annarrar fjarskiptastarfsemi, þannig að hægt sé að greina alla þætti kostnaðar og tekna sem tengjast þeirri starfsemi, gagnsæi í kostnaðartilfærslum innan fyrirtækisins.
- 12) Innlend eftirlitsyfirvöld hafa mikilvægu hlutverki að gegna við að stuðla að þróun á samkeppnismarkaði í þágu notenda í bandalaginu og tryggja nægilega samtengingu neta og rekstrarsamhæfi þjónustu. Nægileg samtenging miðast við

að tekið sé tillit til beiðna rekstraraðila sem óskar eftir samtengingu, einkum að því er varðar heppilegustu samtengingarpunktana, þar sem rekstraraðilar bera ábyrgð á því að upphringingar komist til skila og krefja hver annan um gjöld að samtengingarpunkti. Innlend eftirlitsyfirvöld geta auðveldað samningaviðræður um samtengingu með því að setja sérstök skilyrði fyrirfram, í samræmi við lög bandalagsins og að teknu tilliti til tilmæla framkvæmdastjórnarinnar, til að auðvelda þróun eiginlegs evrópsks heimamarkaðar, með því að ákvarða hvaða svið önnur skuli fjallað um í samtengingarsamningum. Ef ágreiningur rís vegna samtenginga milli aðila í sama aðildarríki verður sá aðili sem hallað er á að geta leitað til innlends eftirlitsyfirvalds um að leysa úr ágreiningnum. Innlend eftirlitsyfirvöld verða að geta krafist þess að fyrirtæki samtengi búnað sinn ef hægt er að sýna fram á að það sé til hagsbóta fyrir notendur.

- 13) Grunnkröfurnar, sem geta réttlætt takmarkanir á aðgangi að og notkun almennra fjarskiptaneta eða -þjónustu, samkvæmt tilskipun 90/387/EBE, takmarkast við rekstraröryggi og heildstæði netsins, rekstrarsamhæfi þjónustu í rökstuddum tilvikum og verndun gagna eftir því sem við á. Ástæður fyrir þessum takmörkunum skal gera heyrinkunnar. Ákvæði þessarar tilskipunar koma ekki í veg fyrir að aðildarríki grípi til ráðstafana, sem eru réttlættaðar með ástæðum sem raktar eru í 36. og 56. gr. sáttmálsans, einkum vegna almannaoðryggis, allsherjarreglu og almenns siðferðis.
- 14) Hagkvæmt getur verið að samnýta aðstöðu vegna bæjarskipulags, umhverfisþátta eða efnahagslegra þátta eða annarra ástæðna og innlend eftirlitsyfirvöld ættu að hvetja til þess á grundvelli frjálsra samninga. Í sumum tilvikum getur skyldubundin samnýting aðstöðu hentað, en ekki ætti að skylda fyrirtæki til þess fyrr en haft hefur verið fullt samráð við almenning.
- 15) Númerakerfi er lykilatriði í tengslum við jafnan aðgang. Til að tryggja virka samkeppni skulu innlend eftirlitsyfirvöld bera ábyrgð á stjórnun og eftirliti með innlendum númeraáætlunum og þeim sviðum fjarskiptaþjónustu sem lúta að úthlutun nafna og pósthafa þegar samræmingar er krafist á landsvísi. Þegar innlend eftirlitsyfirvöld gegna þessum skyldum ber þeim að taka tillit til hlutfallsreglunnar, einkum að því er varðar áhrif hvers konar ráðstafana á fjarskiptafyrirtæki, endurseljendur og neytendur. Númeraflutningur er mikilvæg þjónusta fyrir notendur og ætti að innleiða hana eins fljótt og gerlegt er. Þróa skal númeraskipulag í fullu samráði við alla hlutaðeigandi aðila og í samræmi við langtímaáætlanir um samevrópskt númerakerfi og alþjóðlegt númerakerfi sem er til athugunar hjá Samtökum póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu (CEPT). Ef uppfylla á númeraþörfina í Evrópu, auka framboð samevrópskrar og nýrrar þjónustu og tryggja hnattrænan og samverkandi fjarskiptamarkað er nauðsynlegt

að samræma afstöðu einstakra ríkja, í samræmi við sáttmálann, innan alþjóðastofnana og annars staðar á alþjóðavettvangi þar sem ákvarðanir um númerakerfi eru teknar.

- 16) Samkvæmt tilskipun 90/387/EBE verður samhæfing tæknilegra skilflata og aðgangsskilyrða að byggjast á sameiginlegum tækniforskriftum sem taka mið af alþjóðlegri stöðlun. Nauðsynlegt getur reynst að þróa nýja evrópska staðla fyrir samtengingu. Í samræmi við tilskipun ráðsins 83/189/EBE frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða ⁽¹⁾ er óheimilt að þróa nýja innlenda staðla á þeim sviðum þar sem verið er að setja samræmda evrópska staðla.
- 17) Í samræmi við tilskipun 90/387/EBE skulu skilyrði fyrir frjálsum aðgangi að netum vera gagnsæ og skal birta þau á viðeigandi hátt. Með þeirri tilskipun var komið á fót nefnd (nefnd um frjálsan netaðgang, ONP) til að aðstoða framkvæmdastjórnina og þar er kveðið á um málsmæðferð við samráð við fjarskiptafyrirtæki, notendur, neytendur, framleiðendur og þjónustuveitendur.
- 18) Auk þess málskotsréttar sem kveðið er á um í innlendum lögum og lögum bandalagsins er þörf á einfaldri málsmæðferð til að leysa millilandaðeilur sem eru utan verksviðs einstakra innlendra eftirlitsyfirvalda. Þessi málsmæðferð, sem er hafin að beiðni annars hvors deiluaðilans, skal vera fljótvirk, ódýr og gagnsæ.
- 19) Til að gera framkvæmdastjórninni kleift að fylgjast náið með beitingu þessarar tilskipunar er nauðsynlegt að aðildarríkin tilkynni framkvæmdastjórninni hvaða innlend stjórnarstofnun ber ábyrgð á þeim aðgerðum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og þeim stofnunum sem ákvæði hennar gilda um.
- 20) Í ljósi þeirrar hröðu þróunar sem á sér stað á þessu sviði er rétt að komið verði á fljótvirkri aðferð til að aðlagja suma af viðaukum þessarar tilskipunar, þar sem tekið er fullt tillit til sjónarmiða aðildarríkjanna og með þátttöku nefndarinnar um frjálsan netaðgang (ONP-nefndarinnar).
- 21) Hinn 20. desember 1994 gerðu Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin bráðabirgðasamkomulag ⁽²⁾ um ráðstafanir sem lúta að framkvæmd gerða sem samþykktar eru í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum.
- 22) Efndir, að því er varðar tilteknar skuldbindingar, skal tengja við dagsetninguna fyrir afnám hafta á fjarskiptaþjónustu og –grunnvirkjum og taka ber fullt tillit til aðlögunartímabíla sem um er að ræða, einkum að því er varðar viðkomandi aðildarríki, þar á meðal þess að viðhalda sérstökum

(¹) Stjtið. EB nr. L 109, 26. 4. 1983, bls. 8. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/139/EB (Stjtið. EB nr. L 32, 10. 2. 1996, bls. 31).

(²) Stjtið. EB nr. C 102, 4. 4. 1996, bls. 1.

réttindum eða einkarétti í tengslum við beina samtengingu milli farsímaneta í þeim aðildarríkjum og fastra neta eða farsímaneta í öðrum aðildarríkjum. Skjóta má á frest skuldbindingu um að bjóða fram númeraflutning ef framkvæmdastjórnin fellst á að sú skuldbinding myndi leggja óhóflegar byrðar á tiltekin fyrirtæki.

- 23) Þegar um er að ræða fyrirtæki sem hafa ekki staðfestu í bandalaginu kemur þessi tilskipun ekki í veg fyrir að gerðar séu ráðstafanir, í samræmi við lög bandalagsins og gildandi alþjóðlegar skuldbindingar, til að tryggja að ríkisborgarar aðildarríkjanna njóti svipaðrar meðferðar í þriðju löndum. Í þriðju löndum ættu fyrirtæki bandalagsins að njóta góðs af meðferð og virkum markaðsaðgangi sem eru sambærileg við þá meðferð og virkum markaðsaðgang sem ríkisborgarar viðkomandi landa njóta í bandalaginu. Í samningaviðræðum um fjarskipti skal bandalagið leita eftir jafnvægum og marghliða samningi sem tryggir rekstraraðilum innan bandalagsins skilvirkan og sambærilegan aðgang í þriðju löndum.
- 24) Eigi síðar en 31. desember 1999 skal endurskoða hvernig tekist hefur til með framkvæmd þessarar tilskipunar, einkum til að kanna umfang altækra þjónustu og tímaáætlun vegna númeraflutnings. Einnig skal kanna ástandið að því er varðar samtengingu við þriðju lönd með jöfnu millibili svo að hægt sé að gera nauðsynlegar ráðstafanir.
- 25) Meginmarkmiðið með samtengingu netkerfa og rekstrarsamhæfi þjónustu í bandalaginu næst ekki með fullnægjandi hætti innan einstakra aðildarríkja og því er auðveldara að ná því á vettvangi bandalagsins með þessari tilskipun. Æskilegt er, þegar þessi tilskipun verður endurskoðuð, að leggja mat á það hvort setja skuli á stofn evrópskt eftirlitsyfirvald, meðal annars að teknu tilliti til undirbúningsvinnu framkvæmdastjórnarinnar. Þegar virkri samkeppni er náð á markaðinum munu samkeppnisreglur sáttmálans í meginatriðum nægja til að hægt sé að fylgjast með því hvort samkeppni sé virt þannig að endurmeta megí þörfina fyrir þessa tilskipun, að undanskildum ákvæðunum um altæka þjónustu og lausn deilumála.
- 26) Þessi tilskipun er með fyrirvara um beitingu samkeppnisreglna sáttmálans.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið og markmið

Með þessari tilskipun eru sett rammaákvæði til að tryggja samtengingu fjarskiptaneta innan bandalagsins, þó einkum rekstrarsamhæfi þjónustu og með það fyrir augum að tryggja framboð altækra þjónustu, í umhverfi frjáls samkeppnismarkaðar.

Í henni er fjallað um samhæfingu skilyrða fyrir frjálsum og skilvirkum samtengingum og aðgangi að almennum fjarskiptanetum og fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg.

2. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
- a) „samtenging“: efnisleg og rökleg tenging fjarskiptaneta sem eitt eða fleiri fyrirtæki nota til að gera notendum eins fjarskiptafyrirtækis kleift að hafa samskipti við notendur sama eða annars fyrirtækis eða nýta sér þjónustu sem önnur fyrirtæki veita. Þjónustan kann að vera veitt af þeim aðilum sem hlut eiga að máli eða öðrum aðilum sem hafa aðgang að netinu;
- b) „almennt fjarskiptanet“: fjarskiptanet sem er notað, í heild eða að hluta, til að veita fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg;
- c) „fjarskiptanet“: sendibúnaður og, ef við á, skiptibúnaður og annar búnaður sem gerir kleift að flytja merki milli skilgreindra tengipunkta með rafþræði, með útvarpsbylgjum, ljóstæknilögum aðferðum eða með öðrum rafsegulaðferðum;
- d) „fjarskiptaþjónusta“: þjónusta sem að nokkru eða öllu leyti felst í því að senda og beina merkjum um fjarskiptanet, að undanskildum hljóðvarps- og sjónvarpssendingum;
- e) „notendur“: einstaklingar, þar á meðal neytendur, eða fyrirtæki sem nota eða biðja um fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg;
- f) „sérstök réttindi“: réttindi sem aðildarríki veitir takmörkuðum fjölda fyrirtækja, á grundvelli laga eða stjórnsýslufyrirmæla og takmarkar, á tilteknu landsvæði, fjölda þeirra fyrirtækja, sem fá heimild til að veita þjónustu eða stunda starfsemi, við tvö eða fleiri á forsendum sem eru hvorki hlutlægar né byggja á jafnræðis- og hlutfallsreglum eða tilnefnir, á öðrum forsendum en þeim sem að framan greinir, allmörg samkeppnisfyrirtæki sem fá að veita þjónustu eða stunda starfsemi eða hygglir einu eða fleiri fyrirtækjum lagalega eða réttarfarslega, á öðrum forsendum en að framan greinir, sem hefur veruleg áhrif á möguleika annarra fyrirtækja til að veita sömu þjónustu eða stunda sömu starfsemi á sama landsvæði við skilyrði sem eru samsvarandi í öllum aðalatriðum;
- g) „altæk þjónusta“: skilgreind lágmarksþjónustuheild með tilteknum gæðum sem allir notendur eiga kost á óháð staðsetningu og, miðað við tilteknar innlendar aðstæður, á viðráðanlegu verði;

2. Frekari skilgreiningar í tilskipun 90/387/EBE gilda eftir því sem við á.

3. gr.

Samtenging á innlendum vettvangi og vettvangi bandalagsins

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að afnema hvers konar höft sem hindra fyrirtæki, sem hafa heimild aðildarríkja til að starfrækja almenn fjarskiptanet og fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, í því að gera samninga um samtengingu sín á milli í samræmi við lög bandalagsins. Þetta gildir hvort sem fyrirtækin eru í sama aðildarríki eða sitt í hverju aðildarríkinu. Tæknilegt og viðskiptalegt fyrirkomulag samtengingar skal vera samkomulagsatriði viðkomandi aðila í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar og samkeppnisreglur sáttmálans.

2. Aðildarríkin skulu tryggja fullnægjandi og skilvirka samtengingu almennra fjarskiptaneta, sem eru tilgreind í I. viðauka, að því marki sem nauðsynlegt er til að tryggja rekstrarsamhæfi þessarar þjónustu fyrir alla notendur innan bandalagsins.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fyrirtæki, sem samtengja búnað sinn við almenn fjarskiptanet og/eða fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, virði undantekningarlaust leynd þeirra upplýsinga sem eru sendar eða geymdar.

4. gr.

Réttindi og skyldur vegna samtengingar

1. Fyrirtæki sem hafa heimild til að starfrækja almennt fjarskiptanet og/eða fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, sem fjallað er um í II. viðauka, skulu hafa rétt og, þegar fyrirtæki í sama flokki fara fram á það, einnig skyldur hvað það varðar að semja um samtengingu hvert við annað með það fyrir augum að veita þá þjónustu sem um ræðir svo að tryggt sé að umrædd net og þjónusta verði boðin fram hvarvetna í bandalaginu. Í einstökum tilvikum getur viðkomandi innlent eftirlitsyfirvald samþykkt að takmarka þessa skyldu tímabundið á þeim forsendum að aðrir vænlegir kostir séu fyrir hendi, tæknilega og viðskiptalega, í stað umbedinnar samtengingar og að sú samtenging sé óheppileg miðað við þau úrræði sem eru fyrir hendi til að verða við beiðninni. Allar slíkar takmarkanir, sem innlent eftirlitsyfirvald setur, skulu byggðar á gildum rökum og gerðar heyrinkunnar í samræmi við 2. mgr. 14. gr.

2. Fyrirtæki sem hafa sterka markaðsstöðu og heimild til að bjóða fram almenn fjarskiptanet og fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, sem fjallað er um í I. viðauka, skulu sinna öllum réttmætum beiðnum um aðgang að netinu, þar á meðal aðgang að öðrum punktum en nettengipunktunum sem flestum notendum stendur til boða.

3. Fyrirtæki telst hafa sterka markaðsstöðu ef það hefur meira en 25% markaðshlutdeild á tilteknum fjarskiptamarkaði á því landsvæði aðildarríkis þar sem það hefur leyfi til að starfa.

Innlend eftirlitsyfirvöld geta engu að síður ákvarðað að fyrirtæki, sem hefur innan við 25% markaðshlutdeild á viðkomandi markaði, hafi sterka markaðsstöðu. Þau geta einnig ákvarðað að fyrirtæki, sem hefur meira en 25% markaðshlutdeild á viðkomandi markaði, hafi ekki sterka markaðsstöðu. Í hvoru tilvikinu um sig skal við ákvörðun taka mið af getu fyrirtækisins til að hafa áhrif á markaðsaðstæður, veltu þess miðað við stærð markaðarins, yfirráðum þess yfir aðgangsléiðum notenda, aðgangi þess að fjármagni og reynslu af því að bjóða fram vörur og þjónustu á markaðinum.

5. gr.

Samtenging og framlög vegna altæktrar þjónustu

1. Þegar aðildarríki ákvarðar, í samræmi við ákvæði þessarar greinar, að sú skylda að veita altæka þjónustu séu óeðlilega þung byrði fyrir fyrirtæki skal það koma á fyrirkomulagi þar sem hreinum kostnaði vegna skyldunnar að veita altæka þjónustu er deilt með öðrum fyrirtækjum sem starfrækja almenn fjarskiptanet og/eða talsímaþjónustu sem er öllum aðgengileg. Þegar aðildarríkin ákveða upphæð framlaga skulu þau taka fyllsta tillit til gagnsæis-, hlutfalls- og jafnræðisreglna. Aðeins má fjármagna almenn fjarskiptanet og fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, sem um getur í 1. hluta I. viðauka, á þennan hátt.

2. Framlög vegna kostnaðar samfara þeirri skyldu að veita altæka þjónustu, ef einhver er, má innheimta með fyrirkomulagi sem er sérstaklega komið á í því skyni og stjórnað af aðila, óháðum þeim sem taka eiga við framlaginu, og/eða geta verið í formi viðbótargjalds sem bætist við samtengingargjaldið.

3. Fyrirtæki, sem hafa skuldbundið sig til að veita altæka þjónustu, skulu, til að ákvarða byrðina sem veiting altæktrar þjónustu hefur í för með sér, ef einhver er, reikna út hreinan kostnað við slíkar skuldbindingar, að beiðni innlends eftirlitsyfirvalds, í samræmi við III. viðauka. Innlenda eftirlitsyfirvaldið eða annar þar til bær aðili, óháður viðkomandi fjarskiptafyrirtækjum og samþykktur af innlenda eftirlitsyfirvaldinu, endurskoðar útreikninginn á hreinum kostnaði vegna veitingar altæktrar þjónustu. Niðurstöður kostnaðarútreikningsins og niðurstöður endurskoðunarinnar skulu birtar almenningi í samræmi við 2. mgr. 14. gr.

4. Þegar réttmætt getur talist, á grundvelli útreiknings á nettókostnaði sem um getur í 3. mgr. og að teknu tilliti til markaðsávinnings fyrirtækisins sem veitir altæka þjónustu, ef einhver er, skulu innlend eftirlitsyfirvöld ákveða hvort rétt sé að taka upp sérstakt fyrirkomulag fyrir skiptingu hreins kostnaðar vegna skuldbindinga um að veita altæka þjónustu.

5. Þegar komið er á fyrirkomulagi fyrir skiptingu kostnaðar vegna skuldbindinga um að veita altæka þjónustu, eins og um getur í 4. mgr., skal innlent eftirlitsyfirvald sjá til þess að almenningur geti kynnt sér meginreglur um kostnaðarskiptingu og nákvæmar upplýsingar um það fyrirkomulag, í samræmi við 2. mgr. 14. gr.

Innlend eftirlitsyfirvöld skulu sjá til þess að árlega sé birt skýrsla þar sem reiknaður kostnaður vegna skyldunnar að veita altæka þjónustu kemur fram og einnig framlög allra aðila sem tengjast málinu.

6. Þar til málsmeðferðin, sem er lýst í 3., 4. og 5. mgr., kemur til framkvæmda skal tilkynna innlendu eftirlitsyfirvaldi um öll gjöld, sem samtengingargjöldum ber að greiða og fela í sér kostnað eða eru hluti af kostnaði við þá skuldbindingu að veita altæka þjónustu, áður en þau eru lögð á. Ef innlent eftirlitsyfirvald ákveður, að eigin frumkvæði eða eftir að rökstudd beiðni kemur fram frá aðila sem á hagsmuna að gæta, að slík gjöld séu of há skal þess krafist að viðkomandi fyrirtæki lækki gjaldið, samanber þó 17. gr. þessarar tilskipunar. Slíkum lækkunum skal beita afturvirkir frá þeim degi er gjöldin voru lögð á, en ekki fyrir 1. janúar 1998.

6. gr.

Jafnræði og gagnsæi

Við samtengingu við almenn fjarskiptanet og fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, sem fjallað er um í I. viðauka og er veitt af fyrirtækjum sem innlend eftirlitsyfirvöld hafa tilkynnt að hafi sterka markaðsstöðu, skulu aðildarríkin tryggja að:

- viðkomandi fyrirtæki fylgi meginreglunni um jafnræði að því er varðar samtengingu sem öðrum er boðin. Þau skulu beita svipuðum skilyrðum við svipaðar aðstæður gagnvart samtengdum fyrirtækjum, sem veita svipaða þjónustu og láta öðrum í té samtengingarbúnað og upplýsingar með sömu skilyrðum og af sömu gæðum og þau veita vegna eigin þjónustu, eða þjónustu dótturfyrirtækja sinna eða samstarfsaðila;
- allar nauðsynlegar, umbeðnar upplýsingar og forskriftir séu látnar þeim fyrirtækjum í té sem hugleiða samtengingu, til að auðvelda samningagerð. Í upplýsingum, sem eru veittar, skulu koma fram áætlanir um breytingar, sem fyrirhugað er að verði gerðar næstu sex mánuði, nema innlent eftirlitsyfirvald hafi samþykkt annað;
- samningar um samtengingu séu tilkynntir til viðkomandi innlends eftirlitsyfirvalds og samkvæmt beiðni látnir í té hagsmunaaðilum, í samræmi við 2. mgr. 14. gr., að undanskildum þeim hluta þeirra sem fjallar um viðskiptaáform aðilanna. Innlenda eftirlitsyfirvaldið skal ákvarða hvaða hlutar fjalla um viðskiptaáform aðilanna. Í

öllum tilvikum skal láta hagsmunaaðilum í té, samkvæmt beiðni, nákvæmar upplýsingar um samtengingargjöld, -skilmála og -skilyrði og öll framlög vegna skuldbindinga um að veita altæka þjónustu;

- upplýsingar frá fyrirtæki sem óskar eftir samtengingu séu aðeins hafðar til þeirra nota sem þeim var ætlað. Ekki skal senda þær til annarra deilda, dótturfyrirtækja eða samstarfsaðila sem gætu nýtt sér slíkar upplýsingar í samkeppni.

7. gr.

Meginreglur um samtengingargjöld og kostnaðarbókhald

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að ákvæðum 2. til 6. mgr. sé beitt gagnvart fyrirtækjum sem starfrækja almenn fjarskiptanet og/eða fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, eins og tilgreint er í 1. og 2. hluta I. viðauka, og sem innlend eftirlitsyfirvöld hafa tilkynnt að hafi sterka markaðsstöðu.

2. Samtengingargjöld skulu vera í samræmi við meginregluna um gagnsæi og kostnaðartengingu. Sönnunarbyrði fyrir því að gjöld séu byggð á raunverulegum kostnaði, þar á meðal sanngjörnum hagnaðarhlut af fjárfestingu, skal hvíla á fyrirtækinu sem lætur í té samtengingu við búnað sinn. Innlend eftirlitsyfirvöld geta krafist fyrirtæki um fullan rökstuðning fyrir samtengingargjöldum sínum og krafist þess að gjöld séu leiðrétt þegar það á við. Þessi málsgrein gildir einnig um fyrirtæki sem fjallað er um í 3. hluta I. viðauka og innlend eftirlitsyfirvöld hafa tilkynnt að hafi sterka markaðsstöðu á innlenda samtengingarmarkaðinum.

3. Innlend eftirlitsyfirvöld skulu sjá til þess að viðmiðunartilboð um samtengingu sé birt, í samræmi við 1. mgr. 14. gr. Í viðmiðunartilboði um samtengingu skal vera lýsing á samtengingartilboðum sem hafa verið sundurliðuð samkvæmt þörfum markaðarins og tengdum skilmálum og skilyrðum, þar á meðal gjaldskrá.

Hægt er að hafa mismunandi gjaldskrár, skilmála og skilyrði fyrir ólíka flokka fyrirtækja sem hefur verið heimilað að starfrækja net og netþjónustu ef hægt er að færa hlutlæg rök fyrir þeim mun á grundvelli þeirrar tegundar af samtengingu sem er veitt og/eða gildandi innlendra leyfisskilyrða. Innlend eftirlitsyfirvöld skulu sjá til þess að slíkur munur raski ekki samkeppni og einkum að viðkomandi fyrirtæki noti viðeigandi gjaldskrár, skilmála og skilyrði þegar það veitir samtengingu við eigin þjónustu eða þjónustu dótturfyrirtækja sinna eða samstarfsaðila, í samræmi við a-lið 6. gr.

Innlenda eftirlitsyfirvaldið skal vera til þess bært að gera breytingar á viðmiðunartilboðinu um samtengingu ef til þess liggja gild rök.

Í IV. viðauka er skrá með dæmum um þætti sem varða frekari útfærslu samtengingargjalda, uppbyggingu gjaldskráa og gjaldskráreininga. Ef fyrirtæki gerir breytingar á áður birtu viðmiðunartilboði um samtengingu geta leiðréttingar, sem innlenda eftirlitsyfirvaldið krefst, verið afturvirkar frá þeim degi er breytingin var gerð.

4. Gjöld fyrir samtengingu skulu, í samræmi við lög bandalagsins, vera nægilega sundurgreind til að umsækjandi sé ekki krafinn um greiðslu fyrir neitt sem er ekki nátengt umbeðinni þjónustu.

5. Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 15. gr., semja tilmæli um rekstrarbókhaldskerfi og aðskilið bókhald vegna samtenginga. Innlend eftirlitsyfirvöld skulu sjá til þess að rekstrarbókhaldskerfin, sem viðkomandi fyrirtæki nota, séu heppileg til framkvæmdar kröfum þessarar greinar og að skráning í þau sé nægilega nákvæm eins og tilgreint er í V. viðauka.

Innlend eftirlitsyfirvöld skulu sjá til þess að hægt sé að fá lýsingu á rekstrarbókhaldskerfinu þar sem fram koma helstu flokkar kostnaðar og reglur, sem eru notaðar við skiptingu kostnaðar vegna samtengingar, ef um það er beðið. Innlenda eftirlitsyfirvaldið eða annar þar til bær aðili, óháður fjarskiptafyrirtækinu og viðurkenndur af innlenda eftirlitsyfirvaldinu, skal sannreyna að reglur um rekstrarbókhaldskerfið séu virtar. Árlega skal birta greinargerð um það hvort farið sé eftir reglunum.

6. Ef um er að ræða gjöld í tengslum við skiptingu kostnaðar vegna skuldbindinga um að veita altæka þjónustu, eins og lýst er í 5. gr., skal sundurgreina þau og gefa þau upp sérstaklega.

8. gr.

Aðskilið bókhald og fjárhagsskýrslur

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að fyrirtæki, sem bjóða fram almenn fjarskiptanet og/eða fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg og hafa sérstök réttindi eða einkarétt til að veita þjónustu á öðrum sviðum innan sama eða annars aðildarríkis, færi aðskilið bókhald yfir fjarskiptastarfsemi, að því marki sem krafist væri ef lagalega óháð fyrirtæki stunduðu viðkomandi fjarskiptastarfsemi, þannig að hægt sé að greina alla kostnaðar- og tekjuliði, ásamt grundvelli fyrir útreikningi þeirra og upplýsingum um hvaða aðferðir eru notaðar, sem tengjast fjarskiptastarfsemi þeirra, auk nákvæmrar sundurliðunar fastafjármuna og skipulagskostnaðar eða að fjarskiptastarfsemin sé skipulagslega aðskilin.

Aðildarríki geta ákveðið að beita ekki þeim kröfum sem um getur í 1. undirgrein gagnvart þeim fyrirtækjum þar sem ársveltan í fjarskiptastarfsemi innan bandalagsins er undir þeim mörkum sem koma fram í 1. hluta VI. viðauka.

2. Aðildarríki skulu krefjast þess að fyrirtæki, sem starfrækja almenn fjarskiptanet og/eða fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, eins og kemur fram í 1. og 2. hluta I. viðauka, og sem innlend eftirlitsyfirvöld hafa tilkynnt að hafi sterka markaðsstöðu og sem bjóða fram almenn fjarskiptanet og/eða fjarskiptaþjónustu fyrir notendur og sem veita öðrum fyrirtækjum samtengingarþjónustu, færi aðskilið bókhald, annars vegar yfir starfsemi sem tengist samtengingu - bæði eigin samtengingarþjónustu og samtengingarþjónustu sem er veitt öðrum - og hins vegar yfir aðra starfsemi, þannig að fram komi allir kostnaðar- og tekjuliðir, ásamt grundvelli fyrir útreikningi þeirra og upplýsingum um hvaða aðferðir eru notaðar, sem tengjast samtengingarstarfsemi þeirra, auk nákvæmrar sundurliðunar fastafjármuna og skipulagskostnaðar.

Aðildarríki getur ákveðið að beita ekki þeim kröfum sem um getur í fyrstu undirgrein gagnvart þeim fjarskiptafyrirtækjum þar sem ársveltan í fjarskiptastarfsemi innan bandalagsins er undir þeim mörkum sem koma fram í 2. hluta VI. viðauka.

3. Fyrirtæki, sem bjóða fram almenn fjarskiptanet og/eða fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, skulu án tafar veita innlendu eftirlitsyfirvaldi fjárhagslegar upplýsingar, ef um þær er beðið, eins sundurliðaðar og með þarf. Innlend eftirlitsyfirvöld geta birt slíkar upplýsingar ef það stuðlar að frjálsum samkeppnismarkaði, að teknu tilliti til viðskiptaleyndar.

4. Fyrirtæki, sem bjóða fram almenn fjarskiptanet og/eða fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, skulu semja fjárhagsskýrslur, láta óháðan endurskoðanda endurskoðaða þær og birta þær. Endurskoðunin skal fara fram í samræmi við lög og reglur viðkomandi lands.

Fyrsta undirgrein gildir einnig um aðskilda reikninga sem krafist er samkvæmt 1. og 2. mgr.

9. gr.

Almenn ábyrgð innlendra eftirlitsyfirvalda

1. Innlend eftirlitsyfirvöld skulu hvetja til og tryggja nægilega samtengingu í þágu allra notenda og sinna þeirri skyldu á þann hátt að það gefi hámarksarð og sé til sem mestra hagsbóta fyrir notendur. Eftirlitsyfirvöld einstakra ríkja skulu einkum taka tillit til:

- nauðsynjar þess að tryggja fullnægjandi fjarskipti notenda enda á milli,
- nauðsynjar þess að örva samkeppnismarkað,
- nauðsynjar þess að tryggja réttláta og eðlilega þróun samhæfðs fjarskiptamarkaðar í Evrópu,
- nauðsynjar samstarfs við samsvarandi aðila í aðildarríkjunum,

- nauðsynjar þess að hvetja til stofnunar og þróunar samevrópskra neta og þjónustu og samtengingar innlendra neta og rekstrarsamhæfis þjónustu, svo og aðgangs að slíkum netum og þjónustu,
- jafnræðsreglunnar (þar á meðal um jafnan aðgang) og hlutfallsreglunnar,
- nauðsynjar þess að viðhalda og þróa altæka þjónustu.

2. Almenn skilyrði, sem innlent eftirlitsyfirvald setur fyrirfram, skal birta í samræmi við 1. mgr. 14. gr.

Vegna samtengingar milli fyrirtækja, sem fram kemur í II. viðauka, gildir það einkum að innlend eftirlitsyfirvöld:

- geta sett skilyrði fyrirfram sem talin eru upp í 1. hluta VII. viðauka,
- skulu stuðla að því að samtengingarsamningar taki til þeirra atriða sem talin eru upp í 2. hluta VII. viðauka.

3. Til að ná þeim markmiðum sem sett eru fram í 1. mgr. geta innlend eftirlitsyfirvöld hvenær sem er gripið inn í, að eigin frumkvæði, og þeim ber skylda til að gera svo ef annar hvor aðilinn krefst þess til þess að tilgreina atriði sem samtengingarsamningar skulu fjalla um eða til að mæla fyrir um sérstök skilyrði sem einn eða fleiri aðilar að slíkum samningi skulu virða. Innlend eftirlitsyfirvöld geta við sérstakar aðstæður krafist breytinga á samtengingarsamningum sem þegar hafa verið gerðir þegar það er réttlæt看legt til að tryggja virka samkeppni og/eða rekstrarsamhæfi þjónustu fyrir notendur.

Skilyrði, sem innlend eftirlitsyfirvöld setja, geta meðal annars verið skilyrði sem ætlað er að tryggja virka samkeppni, tækniskilyrði, gjaldskrár, framboðs- og notkunarskilyrði, skilyrði varðandi samræmi við viðeigandi staðla, að grunnkröfur séu uppfylltar, vernd umhverfisins og/eða að gæði þjónustu við notendur séu tryggð enda á milli.

Innlent eftirlitsyfirvald getur hvenær sem er, að eigin frumkvæði eða ef annar hvor aðilinn krefst þess, sett tímamörk um það hvenær samningaviðræðum um samtengingu skuli vera lokið. Ef samningur hefur ekki náðst innan settra tímamarka skal innlenda eftirlitsyfirvaldið gera ráðstafanir til þess að koma á samningi samkvæmt málsmeðferð sem það ákveður. Almenningsi skal gert kleift að fylgjast með þessari málsmeðferð í samræmi við 2. mgr. 14. gr.

4. Þegar fyrirtæki, sem heimilað er að bjóða fram almenn fjarskiptanet eða almenna fjarskiptaþjónustu, gerir samtengingarsamning við aðra aðila skal innlenda eftirlitsyfirvaldið hafa heimild til að skoða alla þætti slíkra samtengingarsamninga.

5. Þegar ágreiningur kemur upp milli fyrirtækja í aðildarríki vegna samtengingar skal innlent eftirlitsyfirvald í því ríki, að beiðni annars hvors aðilans, gera ráðstafanir til þess að leysa ágreininginn innan sex mánuða frá því að beiðnin berst. Lausn ágreinings skal fela í sér sanngjarnt jafnvægi milli réttmætra hagsmuna beggja aðila.

Í því sambandi skal innlenda eftirlitsyfirvaldið meðal annars taka tillit til:

- hagsmuna notenda,
- lagalegra skyldna eða hamla sem eru lagðar á aðila,
- þess að æskilegt er að örva nýsköpun í tilboðum á markaði og að veita notendum aðgang að viðu sviði fjarskiptaþjónustu innanlands og á bandalagsvisu,
- þess hvort aðrir vænlegir kostir séu fyrir hendi, tæknilega og viðskiptalega, en sú samtenging sem farið er fram á,
- þess að eftirsóknarvert er að tryggja fyrirkomulag með jöfnum aðgangi fyrir alla,
- nauðsynjar þess að viðhalda heildstæði almenna fjarskiptanetsins og rekstrarsamhæfi þjónustu,
- þess hvers eðlis beiðnin er miðað við þau úrræði sem eru fyrir hendi til að verða við beiðninni,
- hlutfallslegrar markaðsstöðu aðilanna,
- almannahagsmuna (t.d. umhverfisverndar),
- þess að auka ber samkeppni,
- nauðsynjar þess að viðhalda altækri þjónustu.

Ákvörðun innlends eftirlitsyfirvalds um málið skal gerð heyrinkunn almenningi í samræmi við innlendar reglur. Hlutaðeigandi aðilar skulu fá allar upplýsingar um forsendur að baki ákvörðuninni.

6. Í tilvikum þar sem fyrirtæki, sem hafa heimild til að bjóða fram almenn fjarskiptanet og/eða fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg, hafa ekki samtengt búnað sinn skulu innlend eftirlitsyfirvöld hafa heimild til, í samræmi við hlutfallsregluna og með hagsmuni notenda að leiðarljósi, að grípa til þess sem síðasta úrræðis að krefjast þess að viðkomandi fyrirtæki samtengi búnað sinn til að vernda almannahagsmuni og, eftir því sem við á, hafa heimild til að setja samtengingarskilmála.

10. gr.

Grunnkröfur

Með fyrirvara um aðgerðir, sem kann að verða gripið til í samræmi við 5. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 5. gr. tilskipunar 90/387/EBE, skulu grunnkröfurnar sem eru tilgreindar í 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 90/387/EBE, gilda, að því er þessa tilskipun varðar, um samtengingu við almenn fjarskiptanet og/eda fjarskiptapjónustu sem er öllum aðgengileg eins og kemur fram í a- til d-lið þessarar greinar.

Þegar innlent eftirlitsyfirvald setur skilyrði sem byggjast á grunnkröfum í samtengingarsamningum skal birta þessi skilyrði á þann hátt sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 14. gr.

- a) *Rekstraröryggi netsins*: Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að aðgengi að almennum fjarskiptanetum og fjarskiptapjónustu sem er öllum aðgengileg haldist við aðstæður eins og stórfellt hrun netsins eða við óviðráðanlegar aðstæður eins og aftakaveður, jarðskjálfta, flóð, eldingar eða eldsvoða.

Ef upp koma aðstæður sem um getur í fyrstu undirgrein skulu viðkomandi aðilar gera allt sem í þeirra valdi stendur til að halda uppi hæsta mögulega þjónustustigi til að uppfylla þær forgangskröfur sem þar til bær innlend yfirvöld ákveða.

Sú nauðsyn að uppfylla þessar kröfur er ekki gild ástæða fyrir því að neita að semja um samtengingarskilmála.

Innlenda eftirlitsyfirvaldið skal enn fremur sjá til þess að öll skilyrði fyrir samtengingu, sem tengjast öryggi netkerfa í neyðartilvikum, séu í samræmi við hlutfalls- og jafnræðisregluna og byggð á hlutlægum viðmiðunum sem eru settar fyrirfram.

- b) *Að viðhalda heildstæði netsins*: Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að heildstæði almennra fjarskiptaneta sé viðhaldið. Sú nauðsyn að viðhalda heildstæði netsins er ekki gild ástæða fyrir því að neita að semja um samtengingarskilmála. Innlenda eftirlitsyfirvaldið skal sjá til þess að öll skilyrði fyrir samtengingu, sem tengjast því að viðhalda heildstæði netkerfa séu í samræmi við hlutfalls- og jafnræðisregluna og byggð á hlutlægum viðmiðunum sem eru settar fyrirfram.
- c) *Rekstrarsamhæfi þjónustu*: Aðildarríkin geta sett skilyrði í samtengingarsamninga til að tryggja rekstrarsamhæfi þjónustu, þar á meðal skilyrði sem eru sett til að tryggja fullnægjandi gæði enda á milli. Slík skilyrði geta verið um samræmi við sérstaka tæknistaðla eða -forskriftir eða starfsreglur sem markaðsaðilarnir koma sér saman um.

- d) *Verndun gagna*: Aðildarríkin geta sett skilyrði í samtengingarsamningum til að tryggja vernd gagna, að því marki sem nauðsynlegt er til að tryggja að farið sé að gildandi ákvæðum í lögum bandalagsins um vernd gagna, þar á meðal vernd persónuupplýsinga, leynd upplýsinga sem eru notaðar í gagnavinnslu, fluttar eða geymdar og friðhelgi einkalífsins.

11. gr.

Sameiginleg staðsetning og samnýting aðstöðu

Ef fyrirtæki sem starfrækir almennt fjarskiptanet og/eda fjarskiptapjónustu sem er öllum aðgengileg hefur leyfi, samkvæmt innlendum lögum til að koma sér upp aðstöðu á, yfir eða undir landi í almenningseigu eða einkaeigu, eða nýtir sér reglur um eignarnám eða afnot af eign, skulu innlend eftirlitsyfirvöld stuðla að því að slík aðstaða og/eda eign sé samnýtt með öðrum fyrirtækjum sem starfrækja fjarskiptanet og fjarskiptapjónustu sem er öllum aðgengileg, einkum þar sem öðrum fyrirtækjum bjóðast ekki aðrir vænlegir kostir vegna grunnkrafna.

Samningar um sameiginlega staðsetningu og samnýtingu aðstöðu eru alla jafna hluti af viðskiptalegum og tæknilegum samningum milli aðilanna sem hlut eiga að máli. Innlenda eftirlitsyfirvaldið getur gripið inn í til að leysa ágreining, eins og um getur í 9. gr.

Aðildarríki geta ekki fyrirskipað samnýtingu aðstöðu og/eda eigna (meðal annars efnislega sameiningu) fyrr en að höfðu samráði við almenning í hæfilega langan tíma þar sem allir hagsmunaaðilar verða að fá tækifæri til að láta álit sitt í ljós. Í slíku fyrirkomulagi geta falist reglur um að skipta kostnaði við samnýtingu aðstöðu og/eda eigna.

12. gr.

Úthlutun númera

- Aðildarríkin skulu sjá til þess að nægur fjöldi númera og númeraraða sé til ráðstöfunar fyrir alla fjarskiptapjónustu sem er öllum aðgengileg.
- Til að tryggja fullt rekstrarsamhæfi netkerfa og þjónustu, sem ná til allrar Evrópu, skulu aðildarríkin, í samræmi við sáttmálann, gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja samræmda afstöðu ríkjanna innan alþjóðastofnana og annars staðar á alþjóðavettvangi þar sem ákvarðanir um númerakerfi eru teknar, að teknu tilliti til hugsanlegrar framtíðarþróunar við úthlutun númera í Evrópu.
- Aðildarríkin skulu sjá til þess að innlend eftirlitsyfirvöld hafi eftirlit með setningu númerakerfa innanlands til að tryggja að þau séu óháð fyrirtækjum sem starfrækja fjarskiptanet eða fjarskiptapjónustu og til að auðvelda númeraflutning. Innlend eftirlitsyfirvöld skulu sjá til þess, til að tryggja virka samkeppni,

að reglur um úthlutun einstakra númera og númeraraða séu gagnsæjar, réttlátar og skjótvirkar, auk þess sem úthlutunin sjálf skal vera hlutlæg, gagnsæ og án mismununar. Innlend eftirlitsyfirvöld geta sett skilyrði fyrir notkun tiltekinna forskeyta og stuttra kóða, einkum þar sem þau eru notuð í þjónustu í almannabágu (t.d. frínúmer, símasjálfsalar, upplýsinganúmer, neyðarnúmer), eða til að tryggja jafnan aðgang.

4. Innlend eftirlitsyfirvöld skulu sjá til þess að helstu þættir varðandi setningu innlendra númerakerfa og allar síðari tíma viðbætur eða breytingar á þeim séu birtar í samræmi við 1. mgr. 14. gr. með fyrirvara um takmarkanir af ástæðum er varða þjóðaröryggi.

5. Innlend eftirlitsyfirvöld skulu hvetja til þess að eins fljótt og auðið er verði komið upp aðstöðu til númeraflutninga sem veitir þeim notendum sem þess óska möguleika á því að halda númeri sínu eða númerum, á fasta almenna símnetinu, á tilteknum stað, óháð því hvaða fyrirtæki veitir þjónustuna, og sjá til þess að þessi aðstaða sé fyrir hendi, að minnsta kosti á öllum helstu þéttbýlisstöðum, fyrir 1. janúar 2003.

Til að tryggja sanngjarnt verð til neytenda skulu innlend eftirlitsyfirvöld sjá til þess að verðlagning á samtengingu í tengslum við veitingu þessarar þjónustu sé sanngjörn.

6. Innlend eftirlitsyfirvöld skulu sjá til þess að númerakerfum og -reglum sé beitt á þann hátt að allir sem veita fjarskiptapjónustu sem er öllum aðgengileg fái réttláta og jafna meðferð. Einkum skulu aðildarríkin sjá til þess að fyrirtæki sem hefur verið úthlutað röð númera forðist ótilhlýðilega mismunun að því er varðar númeraraðir sem eru notaðar til að veita aðgang að þjónustu annarra fjarskiptafyrirtækja.

13. gr.

Tæknistaðlar

1. Með fyrirvara um 3. mgr. 5. gr. tilskipunar 90/387/EBE, þar sem kveðið er á um að gera megí framkvæmd tiltekinna Evrópustaðla að skyldu, skulu innlend eftirlitsyfirvöld sjá til þess að fyrirtæki, sem starfrækja almenn fjarskiptanet eða fjarskiptapjónustu sem er öllum aðgengileg, taki fullt tillit til þeirra staðla sem tilgreint er í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* að eigi við um samtengingu.

Ef engir slíkir staðlar eru til skulu innlend eftirlitsyfirvöld stuðla að því að við samtengingu séu notaðir tæknilegir skilfletir samkvæmt eftirfarandi stöðlum eða forskriftum:

- stöðlum sem eru samþykktir af evrópskum staðlastofnunum, svo sem Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI), Staðlasamtökum Evrópu (CEN) eða Rafstaðlasamtökum Evrópu (CENELEC) eða, ef engir slíkir staðlar eru til,

- alþjóðlegum stöðlum eða tilmælum sem Alþjóðafjar-skiptasambandið (ITU), Alþjóðlega staðlastofnunin (ISO) eða Alþjóðlega raftækniráðið (IEC) hafa samþykkt eða, ef engir slíkir staðlar eru til,

- innlendum stöðlum.

2. Ef með þarf getur framkvæmdastjórnin krafist þess að evrópskar staðlastofnanir setji staðla fyrir samtengingu og aðgang, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 15. gr. Birta má tilvísanir í staðla fyrir samtengingu og aðgang í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* í samræmi við 5. gr. tilskipunar 90/387/EBE.

14. gr.

Birting og aðgangur að upplýsingum

1. Að því er varðar upplýsingarnar sem koma fram í 7. (3. mgr.), 9. (2. mgr.), 10. og 12. (4. mgr.) gr., skulu innlend eftirlitsyfirvöld sjá til þess að nýjustu upplýsingar séu birtar á viðeigandi hátt til að hagsmunaaðilar geti átt greiðan aðgang að þeim. Tilkynna skal um það í lögbirtingablaði viðkomandi aðildarríkis hvernig slíkar upplýsingar eru birtar.

2. Að því er varðar upplýsingarnar sem koma fram í 4. (1. mgr.), 5. (3. mgr.), 5. (5. mgr.), 6. (c-lið) og 9. (3. mgr.) gr., skulu innlend eftirlitsyfirvöld tryggja að hagsmunaaðilar geti, ef þeir óska eftir því, á venjulegum vinnutíma, fengið ókeypis nýjustu upplýsingar sem um getur í þessum greinum. Tilkynna skal um það í lögbirtingablaði viðkomandi aðildarríkis hvenær og hvar hægt er að fá þessar upplýsingar.

3. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni fyrir 1. janúar 1988 - og eftir það strax og breytingar eru gerðar - um það hvernig hægt er að fá aðgang að upplýsingunum sem um getur í 1. og 2. mgr. Framkvæmdastjórnin skal reglulega birta tilvísun sem svarar til slíkra tilkynninga í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

15. gr.

Málsmæðferð í ráðgjafarnefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið var á fót með 1. mgr. 9. gr. tilskipunar 90/387/EBE, hér á eftir kölluð nefndin um frjálsan aðgang að netum (ONP).

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögunum fyrir þau tímamörk sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er, með atkvæðagreiðslu ef þörf krefur.

3. Álitid skal skráð í fundargerð; þar að auki hefur hvert aðildarríki rétt til að láta bóka afstöðu sína í fundargerðina.

Framkvæmdastjórnin skal taka ýtrasta tillit til álits nefndarinnar. Henni ber að greina nefndinni frá því með hvaða hætti álit hennar var haft til hliðsjónar.

16. gr.

Málsmeðferð í stjórnsýslunefnd

1. Þrátt fyrir ákvæði 15. gr. skal eftirfarandi málsmeðferð gilda að því er varðar þau atriði sem um ræðir í 19. gr.
2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögunum fyrir þau tímamörk sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitin skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. Sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.
3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.
4. Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

17. gr.

Málsmeðferð við lausn deilumála milli fyrirtækja sem hafa starfsleyfi frá mismunandi aðildarríkjum

1. Með fyrirvara um:
 - a) aðgerðir sem framkvæmdastjórnin eða aðildarríki getur gripið til samkvæmt sáttmálanum;
 - b) réttindi aðilans sem gripið hefur til málsmeðferðarinnar í 2. og 3. mgr., hlutaðeigandi fjarskiptafyrirtækis eða annarra aðila samkvæmt gildandi landslögum,

skal vera hægt að grípa til málsmeðferðarinnar, sem um getur í 2. og 3. mgr., til lausnar deilumálum um samtengingu, milli fyrirtækja sem hafa starfsleyfi frá mismunandi aðildarríkjum, þegar slík deilumál eru ekki á starfssviði eins innlends eftirlitsyfirvalds sem starfar samkvæmt 9. gr.

2. Hver sá aðili sem vill leggja fram kæru á hendur öðru fyrirtæki vegna samtengingar getur kært til innlenda eftirlitsyfirvaldsins í aðildarríkinu sem hefur veitt fyrirtækinu, sem kærán beinist gegn,

starfsleyfi. Eftirlitsyfirvaldið í því ríki skal gera ráðstafanir til að leysa deiluna í samræmi við málsmeðferðina og tímamörkin sem eru sett fram í 5. mgr. 9. gr.

3. Þegar fleiri deilumál en eitt koma upp samtímis milli tveggja fyrirtækja skal viðkomandi eftirlitsyfirvald, að beiðni annars hvors deiluaðilans, leita allra leiða til að leysa þau samkvæmt meginreglunum í 1. mgr. 9. gr. innan 6 mánaða frá því að málinu var vísað til hennar. Lausn deilunnar skal fela í sér réttlátt jafnvægi milli lögmætra hagsmuna beggja deiluaðila og samrýmast reglum um samtengingu í viðkomandi aðildarríki, í samræmi við lög bandalagsins.

18. gr.

Tilkynning

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að innlend eftirlitsyfirvöld hafi nauðsynleg úrræði til að sinna þeim verkefnum sem eru tiltekin í þessari tilskipun og skulu tilkynna framkvæmdastjórninni fyrir 31. janúar 1997 hvaða innlent eftirlitsyfirvald ber ábyrgð á verkefnum.
2. Innlend eftirlitsyfirvöld skulu tilkynna framkvæmdastjórninni fyrir 31. janúar 1997, og eftir það strax og breytingar eru gerðar, um nöfn þeirra fyrirtækja sem:
 - hafa skuldbundið sig til að veita altæka þjónustu þegar þau bjóða fram almenn fjarskiptanet og fjarskiptaþjónustu, sem er öllum aðgengileg og er tilgreind í 1. hluta I. viðauka, og sem hafa leyfi til að innheimta beint framlag vegna hreins kostnaðar við altæka þjónustu samkvæmt málsmeðferðinni sem um getur í 2. mgr. 5. gr.,
 - falla undir ákvæði þessarar tilskipunar um fyrirtæki með sterka markaðsstöðu,
 - II. viðauki gildir um.

Framkvæmdastjórnin getur krafist þess að innlend eftirlitsyfirvöld rökstyðji ástæður sínar fyrir því að flokka fyrirtæki þannig að það hafi eða hafi ekki sterka markaðsstöðu.

3. Framkvæmdastjórnin skal birta nöfnin, sem um getur í 2. mgr., í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

19. gr.

Tæknileg aðlögun

Framkvæmdastjórnin ákvarðar breytingar, sem gera þarf til að laga IV., V. og VII. viðauka tilskipunarinnar að nýrri tæknipróun eða breytingum á mörkuðum og eftirspurn neytenda, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 16. gr.

20. gr.

Frestun

1. Aðildarríkin, sem eru tilgreind í ályktunum ráðsins frá 22. júlí 1993 og 22. desember 1994 og eiga rétt á auknu aðlögunartímabili vegna afnáms hafta á fjarskiptajöfnustu, skulu fá frest vegna skyldna, sem um getur í 3. (1. mgr.), 3. (2. mgr.), 4. (1. mgr.), 4. (2. mgr.), 9. (1. mgr.) og 9. (3. mgr.) gr., að svo miklu leyti sem þær varða beina samtengingu milli farsímaneta viðkomandi aðildarríkis og fastra neta eða farsímaneta í öðrum aðildarríkjum, og sem um getur í 5. gr., svo lengi og að svo miklu leyti sem þau nýta sér slík aðlögunartímabil. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni hvort þau hyggist nýta sér þennan frest.

2. Hægt er að óska eftir fresti vegna þeirra skyldna, sem um getur í 5. mgr. 12. gr., ef hlutaðeigandi aðildarríki getur sýnt fram á að þær myndu í þyngja óhóflega tilteknum fyrirtækjum eða flokkum fyrirtækja. Aðildarríkið skal greina framkvæmdastjórninni frá ástæðum þess að beðið er um frest, tiltaka hvaða dag hægt verður að uppfylla kröfurnar og fyrirhugaðar ráðstafanir til að standast þá tímaáætlun. Framkvæmdastjórnin skal taka beiðnina til athugunar og taka tillit til séraðstæðna í aðildarríkinu og þess að nauðsynlegt er að tryggja samfellu í reglusetningu í bandalaginu og skal upplýsa aðildarríkið um það hvort hún telji að sérstakar aðstæður í aðildarríkinu réttlæti frestun og, ef svo er, hve lengi sá frestur geti staðið.

21. gr.

Samtenging við fjarskiptafyrirtæki í þriðja landi

1. Ef athygli aðildarríkjanna er vakin á því að fjarskiptafyrirtæki í bandalaginu eigi í erfiðleikum almenns eðlis, að lögum eða í raun, með að tengjast fjarskiptafyrirtækjum í þriðju löndum, geta þau látið framkvæmdastjórnina vita af því.

2. Þegar framkvæmdastjórninni er greint frá slíkum erfiðleikum getur hún, ef þörf krefur, lagt tillögu fyrir ráðið um hæfilegt umboð til að semja um sambærileg réttindi fyrir fjarskiptafyrirtæki bandalagsins í þessum þriðju löndum. Ráðið skal taka ákvörðun með auknum meirihluta.

3. Ráðstafanir, sem eru gerðar samkvæmt 2. mgr., skulu vera með fyrirvara um skuldbindingar bandalagsins og aðildarríkjanna samkvæmt þeim alþjóðasamningum sem við eiga.

22. gr.

Eftirlit

1. Framkvæmdastjórnin gefur Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu, eigi síðar en 31. desember 1997 og reglulega eftir það, um það hvaða rétt fjarskiptafyrirtæki í bandalaginu hafa til samtengingar í þriðju löndum.

2. Framkvæmdastjórnin kannar hvernig til tekst með framkvæmd þessarar tilskipunar og gefur Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu reglulega, í fyrsta sinn eigi síðar en 31. desember 1999. Framkvæmdastjórnin getur krafist upplýsinga frá aðildarríkjunum vegna þessa.

Í skýrslunni skal koma fram hvaða ákvæði tilskipunarinnar þarf að aðlaga í ljósi þróunarinnar á markaðinum, tækniframfara og breytinga í eftirspurn notenda, einkum:

- a) að því er varðar ákvæði 5. gr.,
- b) til að staðfesta tímaáætlunina sem mælt er fyrir um í 5. mgr. 12. gr.

Í skýrslunni fjallar framkvæmdastjórnin enn fremur um hvort hagstætt sé að koma á fót evrópsku eftirlitsyfirvaldi til að sinna þeim verkefnum sem í ljós kæmi að betra væri að sinna á vettvangi bandalagsins.

23. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

*24. gr.***Gildistaka**

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

*25. gr.***Viðtakendur**

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 30. júní 1997.

Fyrir hönd Evrópuþingsins, *Fyrir hönd ráðsins,*

J. M. GIL-ROBLES

A. NUIS

forseti

forseti.

*I. VIÐAUKI***SÉRSTÖKALMENN FJARSKIPTANET OG FJARSKIPTAÞJÓNUSTA
SEM ER ÖLLUM AÐGENGILEG***(sem um getur í 2. mgr. 3. gr.)*

Eftirfarandi almenn fjarskiptanet og fjarskiptaþjónusta sem er öllum aðgengileg er talin hafa mikla þýðingu á evrópskum vettvangi.

Fyrirtæki, sem starfrækja almenn fjarskiptanet og/eða veita almenna þjónustu, sem greint er frá hér á eftir og hafa sterka markaðsstöðu, hafa sérstakar skyldur að því er varðar samtengingu og aðgang eins og tilgreint er í 4. (2. mgr.), 6. og 7. gr.

1. hluti*Fasta almenna símanetið*

Fasta almenna símanetið er almenna sjálfvirka fjarskiptanetið sem getur flutt tal og hljóð milli nettengipunkta á föstum stöðum (bandbreidd 3,1 kHz), sem er meðal annars:

- talsími,
- símbréfasendingar í III. flokki, í samræmi við ITU-T-tilmælin í „T-röðinni“,
- gagnaflutningur á taltiðnisviði um mótald á hraða sem er að minnsta kosti 2 400 bitar/s, í samræmi við ITU-T-tilmælin í „V-röðinni“.

Aðgangur að nettengipunkti notanda er um eitt eða fleiri númer í innlendu númerakerfi.

Fasta almenna símaþjónustan samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/62/EB frá 13. desember 1995 um frjálsan aðgang að netum (ONP) fyrir talsímaþjónustu ⁽¹⁾.

Föst almenn símaþjónusta merkir að notendum á föstum stöðum er boðin sú þjónusta að senda eða taka við innanlands- og millilandasímtölum og getur hún falið í sér aðgang að neyðarþjónustu (112), aðstoð talsímavardar, upplýsingaþjónustu, almenna símasjálfsala, þjónustu samkvæmt sérstökum skilmálum og/eða sérstakan búnað fyrir viðskiptavinum sem eru hreyfihamlaðir eða hafa félagslegar sérþarfir.

Aðgangur að notanda er um eitt eða fleiri númer í innlendu númerakerfi.

2. hluti*Leigulínuþjónusta*

Leigulínur eru fjarskiptavirki þar sem boðið er upp á gagnsæja flutningsgetu milli nettengipunkta án þess að biðja þurfi um tengingu (tengingar sem notandi getur stýrt og eru hluti af leigulínuframboðinu). Þær geta falið í sér kerfi sem veita möguleika á sveigjanlegri notkun bandbreiddar leigulínunnar, þar á meðal tiltekna stýringar- og stjórnunarmöguleika.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. EB nr. L 321, 30. 12. 1995, bls. 6.

3. hluti

Almenn farsímanet

Almenn farsímanet eru almenn símnet þar sem nettengipunktur eru ekki á föstum stöðum.

Almenn farsímaþjónusta

Almenn farsímaþjónusta er símaþjónusta sem að öllu leyti eða að hluta er veitt með því að koma á þráðlausum fjarskiptum til eins farsímanotanda og er almennt farsímanet notað til þess að öllu leyti eða að hluta.

*II. VIÐAUKI***FJARSKIPTAFYRIRTÆKI SEM HAFA RÉTTINDI OG SKYLDUR TIL AÐ SEMJA UM SAMTENGINGU SÍN Á MILLI TIL AÐ TRYGGJA ÞJÓNUSTU Í ÖLLU BANDALAGINU***(sem um getur í 1. mgr. 4. gr.)*

Í þessum viðauka er fjallað um þau fyrirtæki sem veita, sjálfvirkt og ósjálfvirkt, flutningsþjónustu til notenda sem önnur fjarskiptaþjónusta byggist á.

Fyrirtæki í eftirfarandi flokkum hafa bæði rétt og skyldur til að samtengjast hvert öðru, í samræmi við 1. mgr. 4. gr. Samtenging á milli þessara fyrirtækja fellur undir viðbótareftirlit af hálfu innlendra eftirlitsyfirlalda, í samræmi við 2. mgr. 9. gr. Sérstök samtengingargjöld, -skilmálar og -skilyrði kunna að gilda fyrir þessa fyrirtækjaflokka í samræmi við 3. mgr. 7. gr.

1. Fyrirtæki sem starfrækja almenn sjálfvirk fjarskiptanet, föst símanet og/eða farsímanet, og/eða fjarskiptaþjónustu sem er öllum aðgengileg og ráða þar með yfir aðgangi að einum eða fleiri nettengipunktum, auðkenndum með einu eða fleiri sérnúmerum í innlenda númerakerfinu. (Sjá athugasemdir hér á eftir).
2. Fyrirtæki sem veita notendum aðgang að leigulínum á athafnasvæðum þeirra.
3. Fyrirtæki sem hafa einkarétt eða sérstök réttindi í aðildarríki til þess að starfrækja alþjóðlegar fjarskiptarásir milli bandalagsins og þriðja lands.
4. Fyrirtæki sem veita fjarskiptaþjónustu og hafa leyfi til að starfrækja samtengingu í þessum flokki, í samræmi við innlendar leyfis- eða heimildareglur í því ríki sem um ræðir.

Athugasemdir

Að stjórna aðgangi að nettengipunkti merkir möguleika á að hafa yfir að ráða þeirri fjarskiptaþjónustu sem notanda stendur til boða á þeim nettengipunkti og/eða möguleika á að synja öðrum þjónustuveitendum um aðgang að notandanum á þeim nettengipunkti.

Að stjórna aðgangi getur falið í sér eignarhald eða yfirráð yfir efnislegum hluta rauntengingar við notandann (hvort heldur er um þráð eða þráðlaust) og/eða möguleika á að breyta eða afturkalla eitt eða fleiri innlend númer sem þarf til að fá aðgang að nettengipunkti notandans.

*III. VIÐAUKI***ÚTREIKNINGUR Á KOSTNAÐI VEGNA ÞEIRRAR SKYLDU AÐ VEITA
ALTÆKA TALSÍMAÞJÓNUSTU***(sem um getur í 3. mgr. 5. gr.)*

Altæk þjónusta er skylda sem aðildarríki leggur fyrirtæki á herðar og varðar starfrækslu nets og þjónustu á tilteknu landsvæði, þar á meðal - ef þess er krafist - meðaltalsgjöld fyrir þjónustu sem er veitt á því landsvæði.

Kostnaður við þá skyldu að veita altæka þjónustu skal reiknaður sem mismunur á hreinum kostnaði fjarskiptafyrirtækis sem er gert skylt að veita altæka þjónustu og kostnaði fyrirtækisins án þeirrar skyldu að veita altæka þjónustu.

Þetta gildir hvort sem netið í viðkomandi aðildarríki er komið í endanlegt horf eða enn er verið að þróa það og stækka.

Útreikning skal byggja á kostnaði vegna:

- i) þátta í viðkomandi þjónustu sem aðeins er hægt að reka með tapi eða hafa í för með sér meiri kostnað en eðlilegt getur talist í viðskiptum.

Undir þennan flokk geta fallið þjónustubættir eins og neyðarsímaþjónusta, tilteknir símasjálfsalar, tiltekin þjónusta eða búnaður fyrir fatlað fólk o.s.frv.,

- ii) tiltekinna notenda eða hópa notenda sem aðeins er hægt að þjóna með tapi eða með meiri kostnaði en eðlilegt getur talist í viðskiptum, að teknu tilliti til kostnaðar og tekna vegna starfrækslu viðkomandi nets og þjónustu og þeirra meðaltalsgjalda sem aðildarríkið ákveður á því landsvæði.

Undir þennan flokk falla þeir notendur og hópar notenda sem fengju enga þjónustu hjá rekstraraðila sem starfaði á viðskiptagrundvelli og væri ekki skylt að veita altæka þjónustu.

Á afskekktum svæðum þar sem net eru í uppbyggingu skal byggja kostnaðarútreikninga á viðbótarkostnaði við að þjóna þeim notendum eða hópum notenda sem rekstraraðili, sem fer eftir venjulegum meginreglum í viðskiptum í samkeppnisumhverfi, myndi ekki þjóna.

Taka verður tekjur með í útreikningnum á hreinum kostnaði. Reikna skal kostnað og gjöld miðað við kostnaðarspá.

IV. VIÐAUKI

SKRÁ MEÐ DÆMUM UM ÞÆTTI Í SAMTENGINGARGJÖLDUM

(sem um getur í 3. mgr. 7. gr.)

Samtengingargjöld eru þau gjöld sem samtengingaraðilum ber að greiða í raun.

Með gjaldskrármynstri er átt við meginflokka samtengingargjalda, t.d.

- gjöld til að standa straum af kostnaði við sjálfa uppsetninguna á efnislegum hlutum samtengingarinnar, byggð á kostnaði við að veita þá samtengingu sem um er beðið (sérstakan búnað og aðstöðu, samhæfisprófun, o.s.frv.),
- leigugjöld til að standa straum af kostnaði við notkun búnaðar og aðstöðu (viðhald samtenginga o.s.frv.),
- breytileg gjöld fyrir auka- og viðbótarþjónustu (t.d. aðgang að upplýsingaþjónustu, aðstoð talsímavarðar, gagnasöfnun, gerð reikninga, skuldfærslu, sjálfvirkri og fullkominni þjónustu o.s.frv.),
- umferðartengd gjöld, fyrir flutning umferðar til og frá samtengda netinu (t.d. kostnaður við tengingar og flutning) sem geta verið mínútagjöld og/eða grundvallast á þeirri auknu flutningsgetu netsins sem til þarf.

Einstakir þættir gjaldskrárinnar tengjast því verði sem er ákveðið fyrir hvern netþátt eða -búnað sem samtengda aðilanum er veitt.

Gjaldskrár og gjöld fyrir samtengingu verða að samrýmast meginreglunni um kostnaðartengingu og gagnsæi, í samræmi við 2. mgr. 7. gr.

Í samtengingargjöldum getur, samkvæmt hlutfallsreglunni, verið innifalinn sanngjarn hluti af sameiginlegum og almennum kostnaði og kostnaðinum við að veita jafnan aðgang og númeraflutning og kostnaði við að tryggja að grunnkröfur séu uppfylltar (heildstæðis netsins, öryggi netsins þegar neyðarástand skapast, rekstrarsamhæfi þjónustugreina og gagnavernd.)

*V. VIÐAUKI***REKSTRARBÓKHALDSKERFI FYRIR SAMTENGINGU***(sem um getur í 5. mgr. 7. gr.)*

Í 5. mgr. 7. gr. er gerð krafa um nákvæmt rekstrarbókhald; hér á eftir fara nokkur dæmi um þætti sem hægt er að taka með í slíku bókhaldskerfi.

Tilgangurinn með því að birta þessar upplýsingar er að gera útreikninga á samtengingargjöldum gagnsæja til að aðrir markaðsaðilar geti fullvissað sig um að gjöldin hafi verið réttlátlega og rétt reiknuð.

Innlent eftirlitsyfirvald og hlutaðeigandi fjarskiptafyrirtæki skulu taka tillit til þessa markmiðs við ákvörðun á því hversu nákvæmar upplýsingar skuli birta.

Eftirfarandi er skrá yfir þá þætti sem taka skal með í upplýsingum sem eru birtar.

1. *Kostnaðarstaðall sem er notaður*

til dæmis kostnaður sem dreifist að fullu, langtímaspá um meðaltalskostnaðarauka, jaðarkostnaður, beinn kostnaður, óbeinn kostnaður o.s.frv.

þar á meðal kostnaðargrunnur eða -grunnar sem eru notaðir, þ.e.

upphaflegt kostnaðarverð (byggt á raunverulegum útgjöldum vegna búnaðar og kerfa) eða kostnaðarspá (byggt á áætluðum kostnaði við endurnýjun búnaðar eða kerfa).

2. *Kostnaðarþættir í samtengingargjaldskrá*

Tilgreindir eru allir einstakir kostnaðarþættir sem samtengingargjöldin eru sett saman úr, þar á meðal hagnaðarþátturinn.

3. *Stig kostnaðarskiptingar og aðferðir við hana, einkum meðferð sameiginlegs og almenns kostnaðar*

Upplýsingar um það hve nákvæm greining beins kostnaðar er og að hvaða marki og hvernig sameiginlegur og almennur kostnaður er reiknaður inn í samtengingargjöld.

4. *Bókhaldsvenjur*

þ.e. þær bókhaldsvenjur sem farið er eftir við meðferð kostnaðar, t.d.:

- tímatafla fyrir afskriftir helstu flokka fasteigna (t.d. lands, bygginga, búnaðar o.s.frv.),
- meðferð annarra stórra útgjaldaliða, með tilliti til tekna og fjármagnskostnaðar, (t.d. vegna tölvuhugbúnaðar og -kerfa, rannsóknar og þróunarstarfs, þróunar nýrra markaða, beinnar og óbeinnar uppbyggingar, viðgerða og viðhalds, fjármagnsgjalda o.s.frv.)

Breyta má upplýsingunum um rekstrarbókhaldskerfi, sem koma fram í þessum viðauka, í samræmi við málsméðferðina sem um getur í 19. gr.

VI. VÍÐAUKI

MARKGILDI FYRIR VELTU Í FJARSKIPTUM

(sem um getur í 1. og 2. mgr. 8. gr.)

1. hluti

Markgildi fyrir árlega veltu í fjarskiptastarfsemi, sem um getur í 1. mgr. 8. gr., skulu vera fimmtíu milljónir ekna (50 milljón ECU).

2. hluti

Markgildi fyrir árlega veltu í fjarskiptastarfsemi, sem um getur í 2. mgr. 8. gr., skulu vera tuttugu milljónir ekna (20 milljón ECU).

VII. VIÐAUKI

SAMNINGSRAMMI FYRIR SAMTENGINGARSAMNINGA

(sem um getur í 2. mgr. 9. gr.)

1. hluti

Svið þar sem innlenda eftirlitsyfirvaldið getur sett fyrirfram ákveðin skilyrði

- a) Málsmeðferð við lausn deilumála.
- b) Kröfur um birtingu samtengingarsamninga eða aðgang að þeim og aðrar skyldur varðandi reglulega útgáfu upplýsinga.
- c) Kröfur um jafnan aðgang og númeraflutning.
- d) Kröfur um að samnýta búnað, þar á meðal sameiginlega staðsetningu.
- e) Kröfur um að tryggja að farið sé eftir grunnkröfum.
- f) Kröfur um úthlutun og notkun númerakerfis (þar á meðal aðgangur að upplýsingaþjónustu, neyðarþjónustu og samevrópskum númerum).
- g) Kröfur um að viðhalda gæðum þjónustunnar enda á milli.
- h) Þar sem við á, ákvörðun á þeim hluta sundurgreindra samtengingargjalda skal vera framlag til að standa undir netkostnaði vegna þeirrar skuldbindingar að veita altæka þjónustu.

2. hluti

Önnur atriði sem æskilegt er að séu hluti af samtengingarsamningum

- a) Lýsing á samtengingarþjónustunni sem veita skal.
- b) Greiðsluskilmálar, þar á meðal gerð reikninga.
- c) Staðsetningar samtengingarpunkta.
- d) Tæknilegir staðlar fyrir samtengingu.
- e) Rekstrarsamhæfisprófanir.
- f) Ráðstafanir til að tryggja að grunnkröfur séu virtar.
- g) Hugverkaréttindi.
- h) Skilgreining á og takmarkanir skaðabótaábyrgðar og -skyldu.
- i) Skilgreining á samtengingargjöldum og þróun þeirra.
- j) Málsmeðferð við lausn deilumála milli aðila áður en beðið er um afskipti innlends eftirlitsyfirvalds.
- k) Gildistími og endurnýjun samninga.
- l) Málsmeðferð þegar gerðar eru tillögur um breytingar á neti eða þjónustu eins aðila.
- m) Trygging fyrir jöfnum aðgangi.
- n) Ákvæði um samnýtingu búnaðar.
- o) Aðgangur að auka-, viðbótar- og gæðaþjónustu.
- p) Umferðar-/netstjórn.
- q) Viðhald og gæði samtengingarþjónustu.
- r) Leynd óopinberra hluta samningsins.
- s) Þjálfun starfsfólks.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

2000/EES/7/08

nr. 8/1999
frá 29. janúar 1999

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

„, eins og henni var breytt með:

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

- **398 L 0035:** Tilskipun ráðsins 98/35/EB frá 25. maí 1998 (Stjtið. EB L 172, 17.6.1998, bls. 1).“

2. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 98/35/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 121/98 frá 18. desember 1998⁽¹⁾.

3. gr.

Tilskipun ráðsins 98/35/EB frá 25. maí 1998 um breytingu á tilskipun 94/58/EB um lágmarksþjálfun sjómanna⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 30. janúar 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

4. gr.**1. gr.**

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Eftirfarandi bætist við í lið 54a (tilskipun ráðsins 94/58/EB) í XIII. viðauka við samninginn:

Gjört í Brussel 29. janúar 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbaso

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 297, 18.11.1999, bls. 5 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 50, 18.11.1999, bls. 77.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 172, 17.6.1998, bls. 1.

TILSKIPUN RÁÐSINS 98/35/EB**frá 25. maí 1998****um breytingu á tilskipun 94/58/EB um lágmarkspjálfun sjómanna(*)**

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 84. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í 2. mgr. 12. gr. tilskipunar ráðsins 94/58/EB frá 22. nóvember 1994 um lágmarkspjálfun sjómanna ⁽⁴⁾ er kveðið á um að þegar nýir gerningar eða bókanir við alþjóðasamþykktina um menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna (STCW-samþykktina) eru samþykktar skuli ráðið, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, ákvarða nákvæmar reglur um fullgildingu þessara nýju gerninga eða bókana um leið og það tryggir að þeim sé beitt á einsleitum hátt og samtímis í aðildarríkjunum.
- 2) Í a-lið 3. mgr. 9. gr. fyrrnefndrar tilskipunar er kveðið á um að ráðið muni, í samræmi við skilyrði sáttmálans, skilgreina viðmiðanir fyrir viðurkenningu þeirra skirteinisgerða sem stofnanir eða yfirvöld í þriðju löndum gefa út.
- 3) Aðgerðir á vettvangi bandalagsins, er varða öryggi á sjó og varnir gegn mengun sjávar, ættu að vera í samræmi við samþykktar alþjóðareglur og alþjóðastaðla.
- 4) Í ályktun sinni frá 24. mars 1997 um nýtt átak til að auka samkeppnishæfni sjóflutninga í bandalaginu ⁽⁵⁾ leitaðist

ráðið við að fjölga í senn atvinnutækifærum sjómanna innan bandalagsins og starfsmanna í landi. Ráðið samþykkti í þessu skyni að aðgerða væri þörf til að aðstoða sjóflutningageirann innan bandalagsins við að standast strangar gæðakröfur og að efla samkeppnishæfni sína með því að tryggja áfram að menntun og þjálfun sjómanna af öllum stigum innan bandalagsins og starfsmanna í landi standist strangar gæðakröfur.

- 5) Á ráðstefnu aðila að STCW-samþykktinni árið 1995 var samþykktur endurskoðaður viðauki við STCW-samþykktina og reglur um menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna (STCW-reglurnar).
- 6) Aðildarríkin geta sett staðla sem eru strangari en þeir lágmarksstaðlar sem mælt er fyrir um í STCW-samþykktinni og tilskipuninni.
- 7) Lögboðin ákvæði í A-hluta STCW-reglnanna ættu að koma til viðbótar reglum STCW-samþykktarinnar sem er að finna í I. viðauka við þessa tilskipun. Í B-hluta STCW-reglnanna eru viðurkenndar leiðbeiningar fyrir aðila að STCW-samþykktinni og þá sem annast framkvæmd, beitingu eða fullnustu ráðstafana sem fjallað er um í henni og eiga að tryggja að samþykktin komist að fullu til framkvæmda með einsleitum hætti.
- 8) Sameiginlegar viðmiðanir fyrir viðurkenningu aðildarríkjanna á skirteinum, sem þriðju lönd gefa út, skulu byggjast á kröfum varðandi menntun og þjálfun og atvinnuréttindi sem samþykktar hafa verið innan ramma STCW-samþykktarinnar.
- 9) Í þágu öryggis á sjó ættu aðildarríkin því aðeins að viðurkenna skilríki, sem færa sönnur á að tilskilinni menntun og þjálfun sé lokið, að aðilar að STCW-samþykktinni, eða aðrir fyrir þeirra hönd, hafi gefið þau út og siglinga-öryggisnefnd Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) gengið úr skugga um að þeir hafi uppfyllt og haldi áfram að uppfylla staðlana sem samþykktin fjallar um. Nauðsynlegt er að koma á bráðabirgðaviðurkenningu skirteina þar til nefnd Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar hefur gengið úr skugga um fyrrnefnd atriði.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 172, 17.6.1998, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 8/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 367, 5.12.1996, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 206, 7.7.1997, bls. 29.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 29. maí 1997 (Stjtið. EB C 182, 16.6.1997, bls. 34), sameiginleg afstaða ráðsins frá 20. október 1997 (Stjtið. EB C 389, 22.12.1997, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 29. janúar 1998 (Stjtið. EB C 56, 23.2.1998).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 28.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 109, 8.4.1997, bls. 1.

- 10) Hafa skal eftirlit með menntastofnunum, námsbrautum og námskeiðum fyrir sjómenn, eftir því sem við á. Enn fremur skal setja viðmiðanir fyrir slíkt eftirlit.
- 11) Ráðinu ber, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar sem skal lögð fram innan fimm ára frá samþykkt þessarar tilskipunar, að endurskoða II. viðauka í ljósi þeirrar reynslu sem fæst við beitingu tilskipunarinnar.
- 12) Veita ber aðildarríkjunum heimild, fram til 1. febrúar 2002, til að leyfa sjómönnum, sem eru handhafar skirteina sem hafa verið gefin út í samræmi við ákvæði er giltu fyrir 1. febrúar 1997 - en þann dag öðlaðist endurskoðuð útgáfa STCW-samþykktarinnar gildi - að starfa um borð í skipum þeirra, að því tilskildu að störf þeirra eða menntun og þjálfun hafi hafist fyrir 1. ágúst 1998.
- 13) Til að bæta öryggi á sjó og auka varnir gegn mengun sjávar skal setja í þessa tilskipun, í samræmi við STCW-samþykktina, ákvæði um lágmarkshvildartíma starfsmanna sem standa vaktir. Endurskoða skal þessi ákvæði innan ramma sérstaks gernings sem kann að verða samþykktur um vinnutíma.
- 14) Rétt er að setja í þessa tilskipun ákvæði um hafnarrikiseftirlit, uns breytingar hafa verið gerðar á tilskipun ráðsins 95/21/EB frá 19. júní 1995 um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarrikiseftirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna ⁽¹⁾, þannig að ákvæði um hafnarrikiseftirlit í 8. gr. (6. tölul.), 10., 10. gr. a og 11. gr. þessarar tilskipunar færist yfir í þá tilskipun.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 94/58/EB:

- 1) eftirfarandi komi í stað 2. gr.:

„2. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að sjómenn, sem starfa á skipi samkvæmt skilgreiningu í 1. gr., hafi lágmarksþjálfun í samræmi við kröfur STCW-samþykktarinnar, eins og mælt er fyrir um í I. viðauka við þessa tilskipun, og skirteini samkvæmt skilgreiningu í 3. gr. eða viðeigandi skirteini samkvæmt skilgreiningu í aa-lið í 4. gr.

2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeir skipverjar, sem verða að hafa undir höndum skirteini í samræmi við reglu III/10.4 í alþjóðasamningnum

um öryggi mannslífa á hafinu (SOLAS-samningnum), hafi fengið menntun og þjálfun og skirteini í samræmi við þessa tilskipun.“;

- 2) eftirfarandi grein bættist við:

„3. gr. a

Skirteini og áritanir

1. Gefa skal út skirteini í samræmi við 5. gr. d.

2. Aðildarríkið skal árita skirteini fyrir skipstjóra, yfirmenn og fjarskiptamenn eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

3. Skirteini skulu gefin út á opinberu tungumáli eða opinberum tungumálum útgáfuríkisins.

4. Hvað fjarskiptamenn snertir mega aðildarríkin:

1) áskilja að til prófs er veitir rétt til útgáfu skirteinis í samræmi við alþjóðafjarskiptareglurnar skuli krafist þeirrar umframþekkingar sem kröfur eru gerðar um í viðeigandi reglum, eða

2) gefa út sérstakt skirteini sem vottar að handhafi hafi þá umframþekkingu sem kröfur eru gerðar um í viðeigandi reglum.

5. Óski aðildarríki eftir því má fella áritunina inn í sjálft skirteinið sem er gefið út, eins og kveðið er á um í þætti A-I/2 í STCW-reglunum. Ef þetta er gert skal nota eyðublaðið sem er sett fram í 1. mgr. þáttar A-I/2. Ef áritunin er veitt á annan hátt skal nota eyðublaðið sem er sett fram í 2. mgr. sama þáttar.

6. Aðildarríki, sem viðurkennir skirteini samkvæmt þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í a-lið 3. mgr. 9. gr., skal árita skirteinið til að staðfesta viðurkenningu þess. Eyðublað fyrir áritun skal vera það sem er sett fram í 3. mgr. þáttar A-I/2 í STCW-reglunum.

7. Áritanirnar sem vísað er til í 5. og 6. mgr.:

1) má gefa út sem sérstök skjöl;

2) skulu tölusettar hver með sinni tölu, þó mega áritanir sem staðfesta útgáfu skirteinis hafa sama númer og skirteinið sjálft enda sé númerið sérstakt fyrir þessi tvö skjöl; og

3) skulu falla úr gildi um leið og áritað skirteini rennur út eða þegar það er afturkallað, fellt úr gildi tímabundið eða ógilt af hálfu aðildarríkisins eða þriðja landsins sem gaf það út, og eigi síðar en fimm árum eftir útgáfudag.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 157, 7.7.1995, bls. 1.

8. Starfið, sem handhafa skirteinis er heimilt að sinna, skal tilgreina í áritunarskjalinu með sama orðalagi og notað er í gildandi reglum viðkomandi aðildarríkis um öryggismönnun.

9. Aðildarríki er heimilt að nota annað form en það sem mælt er fyrir um í þætti A-I/2 í STCW-reglunum, enda sé þeim lágmarksskilyrðum fullnægt að nauðsynlegar upplýsingar séu ritaðar með latneskum bókstöfum og arabískum tölustöfum, með þeim frávikum sem leyfileg eru samkvæmt þætti A-I/2.

10. Með fyrirvara um ákvæði 4. mgr. 9. gr. skal geyma frumrit allra skirteina, sem tilskipunin kveður á um, um borð í skipinu sem handhafi starfar á.“;

3) eftirfarandi komi í stað 4. gr.:

„4. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „skipstjóri“: sá sem hefur á hendi yfirstjórn skips;
- b) „yfirmaður“: skipverji, annar en skipstjóri, sem er tilgreindur sem slíkur í innlendum lögum eða reglum eða samkvæmt almennum kjarasamningi eða venjum þegar hinu er ekki til að dreifa;
- c) „yfirmaður á þilfari“: yfirmaður sem hefur menntun og hæfi í samræmi við ákvæði II. kafla I. viðauka;
- d) „yfirstýrimaður“: sá yfirmaður sem gengur næst skipstjóra og tekur við stjórn skips í forföllum skipstjóra;
- e) „vélstjóri“: yfirmaður sem hefur menntun og hæfi í samræmi við ákvæði III. kafla I. viðauka;
- f) „yfírvélstjóri“: vélstjóri sem er æðstur að tign og ber ábyrgð á vélunum sem knýja skipið og á starfrækslu og viðhaldi véla og rafbúnaðar í skipinu;
- g) „2. vélstjóri“: vélstjóri sem gengur næst yfírvélstjóra og ber ábyrgð á vélbúnaði skipsins og rekstri og viðhaldi véla og rafbúnaðar í forföllum yfírvélstjóra;
- h) „aðstoðarvélstjóri“: maður í þjálfun til starfa sem vélstjóri og er skilgreindur sem slíkur í innlendum lögum og reglugerðum;
- i) „fjarskiptamaður“: maður sem hefur undir höndum viðeigandi skirteini sem gefið er út eða viðurkennt af lögbæru yfirvaldi í samræmi við ákvæði alþjóðafjarskiptareglanna;

- j) „undirmaður“: skipverji, annar en skipstjóri eða yfirmaður;
- k) „hafskip“: öll skip, að undanskildum þeim sem einungis er siglt á skipgengum vatnaleiðum eða sjóleiðum í eða nærri vari eða svæðum þar sem reglur um siglingar í höfnum gilda;
- l) „skip sem siglir undir fána aðildarríkis“: skip sem er skráð í aðildarríki og siglir undir fána þess í samræmi við lög þess. Skip, sem þessi skilgreining á ekki við um, telst vera skip sem sigla undir fána þriðja lands;
- m) „strandsiglingar“: siglingar í nágrenni aðildarríkis samkvæmt skilgreiningu þess ríkis;
- n) „knúningsafl“: samanlagt, samfellt og mælt hámarksáfl allra aðalvéla skipsins í kilóvöttum, eins og það er skráð í skráningarskirteini skipsins eða öðrum opinberum skjólum;
- o) „olíuflutningaskip“: skip sem er smíðað og notað til flutninga á olíu og olíuvörum í lausu;
- p) „efnaflutningaskip“: skip sem er smíðað eða breytt og notað til flutninga í lausu á einhverjum þeim fljótandi efnum sem talin eru upp í 17. kafla alþjóðareglna um efnaflutningaskip, í þeirri útgáfu sem gildir þegar þessi tilskipun er samþykkt;
- q) „gasflutningaskip“: skip sem er smíðað eða breytt og notað til flutninga í lausu á hvers konar fljótandi gasi eða öðrum efnum sem talin eru upp í 19. kafla alþjóðareglna um gasflutningaskip, í þeirri útgáfu sem gildir þegar þessi tilskipun er samþykkt;
- r) „alþjóðafjarskiptareglurnar“: endurskoðaðar alþjóðafjarskiptareglur sem Alþjóðaloftskeytaráðstefnan um stjórnsýslu á sviði farstöðvaþjónustu samþykkir, í þeirri útgáfu sem gildir þegar þessi tilskipun er samþykkt;
- s) „farþegaskip“: hafskip sem flytur fleiri en 12 farþega;
- t) „fiskiskip“: skip til fiskveiða eða til að afla annars lifandi sjávarfangs;
- u) „STCW-samþykktin“: alþjóðasamþykkt um menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna, að því leyti sem hún gildir um þau málefni sem um ræðir, að teknu tilliti til bráðabirgðaákvæða VII. gr. og reglu I/15 í samþykktinni svo og, eftir því sem við á, viðeigandi ákvæða STCW-reglnanna, í þeirri útgáfu sem gildir þegar þessi tilskipun er samþykkt;

- v) „fjarskiptastörf“: ná, eftir því sem við á, til vaktstöðu, viðhalds og viðgerða á tækjabúnaði sem fer fram í samræmi við alþjóðafjarskiptareglurnar, alþjóðasamning frá 1974 um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS-samninginn), í þeirri útgáfu sem gildir þegar tilskipun þessi er samþykkt, og, samkvæmt ákvörðun hvers aðildarríkis, viðeigandi tilmæli Alþjóðasiglinga-málastofnunarinnar (IMO);
- w) „ekjufarþegaskip“: farþegaskip með ekjufarmrými eða sérstöku rými eins og það er skilgreint í alþjóðasamningi um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS-samningnum);
- x) „STCW-reglurnar“: reglur um menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna eins og þær voru samþykktar með 2. ályktun ráðstefnu aðila að STCW-samþykktinni árið 1995, í þeirri útgáfu sem gildir þegar þessi tilskipun er samþykkt;
- y) „starf/starfssvið“: ýmiss konar verkefni, skyldustörf og ábyrgð sem eru skilgreind í STCW-reglunum og nauðsynlegt er að inna af hendi við rekstur skipsins, vegna öryggis mannlífa á hafinu eða til verndar umhverfi sjávar;
- z) „félag“: eigandi skipsins eða hvers konar önnur samtök eða einstaklingur, til að mynda forstjóri eða þurrleigutaki, sem tekið hefur við ábyrgð á rekstri skipsins úr höndum eiganda þess og hafa þar með samþykkt að takast á hendur öll þau skyldustörf og alla þá ábyrgð sem þessar reglur leggja á félagið;
- aa) „viðeigandi skirteini“: skirteini sem er gefið út og áritað í samræmi við ákvæðin í þessari tilskipun og veitir lögmætum handhafa þess rétt til að takast á hendur störf á því starfssviði og því ábyrgðarstigi, sem er tilgreint í skirteininu, á skipi þeirrar gerðar og stærðar og með því vélarafli og þeirri tegund knúningsbúnaðar sem er notaður í viðkomandi sjóferð;
- ab) „siglingatími“: tími við störf um borð í skipi sem er krafist vegna útgáfu skirteinis eða veitingar annarra starfsréttinda;
- ac) „viðurkennt“: það sem aðildarríki hefur viðurkennt í samræmi við þessa tilskipun;
- ad) „þriðja land“: land sem er ekki aðildarríki;
- ae) „mánuður“: almanaksmánuður eða mánaðarhlutar sem eru 30 dagar samtals.“;

- 4) eftirfarandi greinar bætist við:

„5. gr. a

Meginreglur um strandsiglingar

1. Aðildarríki, sem setja reglur um strandsiglingar, skulu ekki gera strangari kröfur varðandi menntun og þjálfun, reynslu eða atvinnuréttindi til sjómanna á skipum, sem mega sigla undir fána annars aðildarríkis eða annars aðila að STCW-samþykktinni og eru notuð til slíkra siglinga, en til sjómanna á skipum sem mega sigla undir fána aðildarríkisins sjálfs. Aðildarríki skal aldrei gera strangari kröfur til sjómanna, sem starfa um borð í skipum er sigla undir fána annars aðildarríkis eða annars aðila að STCW-samþykktinni, en eru gerðar í tilskipuninni vegna skipa sem stunda ekki strandsiglingar.

2. Þegar um er að ræða skip, sem mega sigla undir fána aðildarríkis og stunda reglulegar strandsiglingar við strendur annars aðildarríkis eða annars aðila að STCW-samþykktinni, skal aðildarríkið, sem er fánaríki viðkomandi skips, gera kröfur varðandi menntun og þjálfun, reynslu og atvinnuréttindi til sjómanna á slíkum skipum sem jafngilda að minnsta kosti kröfum aðildarríkisins eða aðilans að STCW-samþykktinni þar sem skipið siglir, enda séu þær ekki strangari en kröfur sem eru gerðar í tilskipuninni vegna skipa sem stunda ekki strandsiglingar. Sjómenn á skipi, sem leggur í lengri siglingu en aðildarríki skilgreinir sem strandsiglingu og fer um hafsvæði sem sú skilgreining nær ekki til, skulu uppfylla viðeigandi kröfur í tilskipuninni.

3. Aðildarríki er heimilt að veita skipi, sem má sigla undir fána þess, þau réttindi, sem kveðið er á um í ákvæðum þessarar tilskipunar, vegna strandsiglinga ef það stundar reglulegar strandsiglingar, eins og aðildarríkið skilgreinir þær, við strendur ríkis sem er ekki aðili að STCW-samþykktinni.

4. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um ákvæði sem þau hafa samþykkt varðandi skilgreiningu á strandsiglingum og skilyrði um menntun og þjálfun til þeirra í samræmi við kröfur þessarar greinar.

5. gr. b

Viðurlög og agabætandi ráðstafanir

1. Aðildarríkin skulu ákveða starfsaðferðir og málsmeðferð við óhlutdræga rannsókn á þeim tilvikum þegar tilkynnt er um hvers konar vanhæfi, athæfi eða vanrækslu, sem getur beinlínis verið hættuleg mannlífum eða eignum á sjó ellegar umhverfi sjávar, af hálfu handhafa skirteina eða áritana sem viðkomandi aðildarríki hefur gefið út vegna skyldustarfa sem innt eru af hendi í krafti skirteinanna, svo og við afturköllun, tímabundna niðurfellingu eða ógildingu slíkra skirteina af þessum ástæðum og til að koma í veg fyrir svik.

2. Sérhvert aðildarríki skal mæla fyrir um viðurlög eða agabætandi ráðstafanir vegna brota á þeim ákvæðum landslaga, sem eru sett til framkvæmdar tilskipuninni, að því er varðar skip sem mega sigla undir fána þess eða sjómenn sem eru handhafar skirteina frá sama aðildarríki.

3. Einkum skal mæla fyrir um viðurlög eða agabætandi ráðstafanir af því tagi og framfylgja þeim fyrir eftirtalin tilvik:

- 1) félag eða skipstjóri ræður mann sem er ekki handhafi skirteinis í samræmi við kröfur tilskipunarinnar;
 - 2) skipstjóri leyfir að starf eða verkefni, sem er krafist í þessari tilskipun að maður með viðeigandi skirteini sinni eða gegni, sé fengið í hendur manni sem er ekki handhafi tilskilins skirteinis, gildir undanþágu eða skriflegs sönnunargagns sem er krafist í 4. mgr. 9. gr.; eða
 - 3) maður hefur með svikum eða í krafti falsaðra skjala verið ráðinn til að sinna einhverju því starfi eða gegna einhverri þeirri stöðu sem er krafist í þessari tilskipun að maður með viðeigandi skirteini eða undanþágu sinni eða gegni.
4. Þegar innan lögsögu aðildarríkis er að finna félag eða einstakling, sem greinilegar ástæður eru til að ætla að beri ábyrgð á meintu broti á tilskipuninni, af því tagi sem er tilgreint í 3. mgr., eða hafi vitneskju um það, skal það aðildarríki aðstoða annað aðildarríki eða annan aðila að STCW-samþykktinni sem tilkynnir um þá ætlun sína að hefja málsókn innan lögsögu sinnar.

5. gr. c

Gæðastaðlar

1. Sérhvert aðildarríki skal sjá til þess:

- 1) að allt starf við menntun og þjálfun, hæfnismat, veitingu atvinnuréttinda, áritun og endurgildingu, sem fram fer hjá óopinberum eða opinberum stofnunum, sé háð stöðugu eftirliti með aðstoð gæðastaðlakerfis til að tryggja að þau markmið náist sem hafa verið sett, þar á meðal markmið um menntun og hæfi og starfsreynslu leiðbeinanda og matsmanna;
- 2) að hjá þeim opinberu stofnunum eða aðilum, sem sinna slíkum verkefnum, sé stuðst við gæðastaðlakerfi;
- 3) að markmið um menntun og þjálfun og tengdir staðlar um hæfni séu skýrt skilgreind og tilgreini stig þekkingar, skilnings og færni sem nauðsynleg er að próf og mat, sem er krafist samkvæmt STCW-

samþykktinni, leiði í ljós. Tilgreina má markmið og tengda gæðastaðla sérstaklega fyrir hvert námskeið og hverja námsbraut og skulu þau taka til umsjónar með veitingu atvinnuréttinda;

- 4) að gildissvið gæðastaðla nái til umsjónar með veitingu atvinnuréttinda, hvers konar þjálfunarnámskeiða og námsbrauta, prófa og mats á vegum eða undir umsjón yfirvalda hvers aðildarríkis og hæfi og starfsreynslu leiðbeinanda og matsmanna, að teknu tilliti til stefnumiða, kerfa, eftirlits og innra gæðatryggingareftirlits sem er komið á til að tryggja að skilgreindum markmiðum sé náð.

2. Aðildarríkin skulu einnig sjá til þess að hæfir menn, sem gegna ekki sjálfir þessum störfum, geri óháða úttekt á starfsemi, er varðar öflun og mat á þekkingu, skilningi, færni og hæfni svo og umsjón með veitingu atvinnuréttinda, eigi sjaldnar en á fimm ára fresti til að sannreyna:

- 1) að allar innri ráðstafanir varðandi rekstrarstýringu og eftirlit svo og aðgerðir í framhaldi af þeim séu í samræmi við fyrirhugað fyrirkomulag og skjalfesta málsmeðferð og geti tryggt að skilgreindum markmiðum verði náð;
 - 2) að niðurstöður óháðrar úttektar verði skráðar hverju sinni og athygli þeirra sem annast sviðið, sem matið nær til, vakni á þeim;
 - 3) að ráðstafanir séu gerðar tímanlega til að lagfæra ágalla.
3. Hlutaðeigandi aðildarríki skal, innan sex mánaða frá úttektardegi, senda framkvæmdastjórninni skýrslu um hverja þá úttekt sem fer fram samkvæmt 2. mgr.

5. gr. d

Heilbrigðisstaðlar - útgáfa og skráning skirteina

1. Aðildarríkin skulu setja staðla um heilbrigði sjómanna, einkum um sjón þeirra og heyrn.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að skirteini fái þeir umsækjendur einir sem fullnægja skilyrðum þessarar greinar.

3. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal færa viðhlitandi sönnur á:

- 1) hver hann er;
- 2) að hann sé ekki yngri en tilskilið er í reglunni í I. viðauka sem fjallar um skirteinið sem sótt er um;

- 3) að hann fullnægi þeim heilbrigðisstöðlum, einkum um sjón og heyrn, sem aðildarríkið hefur sett og hafi undir höndum gilt heilbrigðisvottorð frá lækni með lækningaleyfi sem lögbær yfirvöld í aðildarríkinu viðurkenna;
 - 4) að hann hafi að baki þann siglingatíma og annað skyldunám og skylduþjálfun sem er tilskilin samkvæmt reglunum í I. viðauka vegna skirteinisins sem sótt er um;
 - 5) að hann fullnægi þeim hæfnisstöðlum sem mælt er fyrir um í reglunum í I. viðauka hvað varðar stöður, störf og starfstígn sem tilgreina skal í áritunarskjali með skirteininu.
4. Sérhvert aðildarríki skal takast á hendur:
- 1) að halda skrá eða skrár yfir öll skirteini og allar áritanir skipstjóra og yfirmanna, svo og undirmanna eftir því sem við á, sem gefin eru út, eru útrunnin eða hafa verið endurgilt, felld úr gildi tímabundið, ógilt eða sem tilkynnt hefur verið að séu týnd eða ónýt, og yfir undanþágur sem gefnar eru út;
 - 2) að gera upplýsingar um stöðu slíkra skirteina, áritana og undanþágna aðgengilegar öðrum aðildarríkjum eða öðrum aðilum að samþykktinni og félögum sem vilja sannreyna að þau skirteini séu ósvikin og gild sem sjómenn leggja fram hjá þeim til að fá skirteini sín viðurkennd eða til að geta skráð sig á skip.

5. gr. e

Endurgilding skirteina

1. Hverjum þeim skipstjóra, yfirmanni eða fjarskiptamanni, sem er handhafi skirteinis, sem hefur verið útgefið eða viðurkennt í samræmi við einhvern kafla í I. viðauka, annan en VI. kafla, og starfar á sjó eða hyggst hverfa aftur til slíkra starfa eftir nokkurn tíma í landi, skal gert að sýna fram á það eigi sjaldnar en á fimm ára fresti að hann uppfylli eftirtalin skilyrði til að halda réttindum sínum til starfa á sjó:

- 1) að hann fullnægi heilbrigðisstöðlunum sem mælt er fyrir um í 5. gr. d; og
 - 2) að fagleg hæfni hans sé enn fullnægjandi samkvæmt þætti A-I/11 í STCW-reglunum.
2. Hver sá skipstjóri, yfirmaður eða fjarskiptamaður, sem vill gegna áfram störfum um borð í skipi, sem sérstakar menntunar- og þjálfunarkröfur hafa verið settar um með alþjóðlegu samkomulagi, verður að ljúka viðeigandi menntun og þjálfun með fullnægjandi árangri.

3. Sérhvert aðildarríki skal bera saman þá hæfnisstaðla, sem það setti vegna umsækjenda um skirteini sem eru gefin út fyrir 1. febrúar 2002, og hæfnisstaðlana, sem eru tilgreindir fyrir viðeigandi skirteini í A-hluta STCW-reglnanna, og ákveða hvort krefjast þarf af handhöfum slíkra skirteina að þeir gangist undir viðeigandi upprifjun og endurmenntun eða hæfnismat.

Viðurkenna ber upprifjunar- og uppfærslunámskeið og í þeim skal meðal annars fjallað um breytingar á viðeigandi innlendum og alþjóðlegum reglum um öryggi mannlífa á hafinu og verndun umhverfis sjávar og tekið mið af hvers konar uppfærslum á þessum hæfnisstöðlum.

4. Sérhvert aðildarríki skal, í samræði við þá sem málið varðar, skipuleggja eða láta skipuleggja upprifjunar- og uppfærslunámskeið í samræmi við þátt A-I/11 í STCW-reglunum.

5. Með það fyrir augum að uppfæra þekkingu skipstjóra, yfirmanna og fjarskiptamanna skulu aðildarríkin sjá til þess að texti nýlegra breytinga á innlendum og alþjóðlegum reglum um öryggi mannlífa á sjó og verndun umhverfis sjávar sé aðgengilegur þeim sem mega sigla undir fana þeirra.

5. gr. f

Notkun herma

1. Staðlar um afköst og önnur ákvæði, sem eru sett fram í þætti A-I/12, og aðrar kröfur, sem mælt er fyrir um í A-hluta STCW-reglnanna vegna einhvers þeirra skirteina sem þar er fjallað um, skulu öll uppfyllt vegna:

- 1) allrar lögboðinnar menntunar og þjálfunar með notkun herma;
- 2) alls hæfnismats sem er krafist í A-hluta STCW-reglnanna og fram fer með notkun hermis;
- 3) allrar notkunar herma til að sýna fram á að kunnáttu hafi verið haldið við eins og krafist er í A-hluta STCW-reglnanna.

2. Óski aðildarríki eftir því er ekki nauðsynlegt að hermar, sem eru settir upp eða teknir í notkun fyrir 1. febrúar 2002, uppfylli í einu og öllu staðlana um afköst sem um getur í 1. mgr.

5. gr. g

Ábyrgð félaga

1. Í samræmi við 2. og 3. mgr. skulu aðildarríkin gera félög ábyrg fyrir því að sjómönnum sé skipað til starfa á skipum þeirra í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar og krefjast þess að sérhvert félag sjái til þess að:

- 1) allir sjómenn, sem eru settir til starfa á skipum félagsins, séu handhafar viðeigandi skirteinis í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar og ákvarðanir aðildarríkisins;
 - 2) skip félagsins séu mönnuð í samræmi við gildandi kröfur aðildarríkisins um öryggismönnun;
 - 3) skjölum og gögnum um alla sjómenn, sem starfa á skipum félagsins, sé haldið við og þau gerð aðgengileg og í þeim sé meðal annars að finna skjöl og gögn um reynslu þeirra, menntun og þjálfun, heilbrigði og hæfni til þeirra verka sem þeim hafa verið falin;
 - 4) þegar sjómenn eru skráðir á skip félagsins fái þeir vitneskju um skyldustörf sín og allt það sem lýtur að tilhögun, búnaði, tækjum, starfsaðferðum og sérstökum eiginðum skipsins og máli skiptir fyrir dagleg skyldustörf þeirra eða hlutverk í neyðartilvikum;
 - 5) allir skipverjar geti með skilvirkum hætti samræmt athafnir sínar í neyðartilvikum og við störf sem eru nauðsynleg vegna öryggis eða til að fyrirbyggja eða draga úr mengun.
2. Sérhvert félag, skipstjóri og skipverji skal ábyrgjast að staðið sé að öllu leyti við þær skuldbindingar sem eru settar fram í þessari grein og að gerðar séu hverjar þær ráðstafanir aðrar sem nauðsynlegar teljast til að tryggja að sérhver skipverji geti af kunnáttu gætt öryggis við rekstur skipsins.
3. Félagið skal láta skipstjóra sérhvers skips, sem tilskipunin á við um, í té skriflegar leiðbeiningar þar sem fram koma stefnumið og starfsreglur sem fylgja ber í því skyni að tryggja að allir nýliðar um borð fái eðlilegt tækifæri til að kynna sér búnað um borð í skipinu, verklagsreglur og aðra tilhögun, sem er nauðsynleg vegna starfans, áður en störf hefjast. Í stefnumiðum og verklagsreglum skal meðal annars fjallað um:
- 1) að nýliði skuli fá hæfilegan tíma til að kynna sér:
 - 1.1. þann búnað sem hann kemur til með að nota eða stjórna; og
 - 1.2. starfsreglur um og fyrirkomulag á vaktstöðum, öryggi, umhverfisvernd og neyðaráætlunum sem varða skipið sérstaklega og skipverji verður að kunna skil á til að geta gegnt skyldustörfum sínum með fullnægjandi hætti;
 - 2) útnefningu reynds skipverja sem skal sjá til þess að nýliða sé gefið færi á að taka við mikilvægum upplýsingum á tungumáli sem hann skilur.

5. gr. h

Vinnufærni

1. Með það fyrir augum að koma í veg fyrir þreytu skulu aðildarríkin setja reglur um hvíldartíma þeirra sem standa vaktir og sjá til þess að þeim sé framfylgt og gera um það kröfur að tilhögun á vöktum sé með þeim hætti að þreyta dragi ekki úr árverkni þeirra sem standa vaktir og að skyldustörf séu skipulögð með þeim hætti að þeir sem taka fyrstu vakt í upphafi sjóferðar og síðan þeir sem leysa af séu nægilega hvíldir og að öllu leyti færi um að gegna skyldustörfum.
 2. Tryggja skal yfirmönnum, sem bera ábyrgð á vöktum og undirmönnum sem gegna störfum á vakt, að minnsta kosti 10 klukkustunda hvíld á sólarhring.
 3. Hvíldartíma má ekki skipta upp í meira en tvo hluta og skal annar hvor hluti hvíldartímans vera að minnsta kosti sex klukkustundir.
 4. Vikja má frá skilyrðum um hvíldartíma, sem mælt er fyrir í 1. og 2. mgr., í neyðartilvikum eða á æfingum eða ef það er afar brýnt vegna starfsemi um borð í skipinu.
 5. Þrátt fyrir 2. og 3. mgr. má stytta 10 klukkustunda lágmarkshvíldartímann, en þó ekki í færri en sex samfelldar klukkustundir, svo fremi slík stytting vari ekki lengur en í tvo sólarhringa og að tryggð sé að minnsta kosti 70 klukkustunda hvíld á hverju sjö sólarhringa tímabili.
 6. Aðildarríkin skulu krefjast þess að vaktöflur séu settar upp á aðgengilegum stöðum.“;
- 5) eftirfarandi komi í stað 7. gr.:
- „7. gr.
1. Aðildarríkin skulu tilnefna yfirvöld eða stofnanir sem:
 - veita þá menntun og þjálfun sem um getur í 5. gr.,
 - skipuleggja og/eða hafa yfirumsjón með prófum ef þeirra er krafist,
 - gefa út hæfnisskirteinin sem um getur í 5. gr. d, og
 - veita undanþágurnar sem kveðið er á um í 6. gr.
 2. Aðildarríkin skulu tryggja eftirfarandi:
- Menntun og þjálfun og mat*
- a) öll menntun og þjálfun sjómanna og mat á hæfni þeirra:

- 1) skal skipulagt í samræmi við skriflegar áætlanir, þar með talið kennsluáðferðir, kennslumiðlar, fyrirkomulag og námsefni sem er nauðsynlegt til að fullnægja kröfum um menntun og hæfi; og
 - 2) skal vera í umsjá, undir eftirliti, metið og stutt af mönnum sem hafa til þess menntun og hæfi í samræmi við d-, e- og f-lið;
- b) starfsþjálfun eða mat fari aðeins fram um borð í skipi þegar þjálfunin eða matið hefur ekki neikvæð áhrif á eðlilega starfsemi um borð og umsjónarmenn geta varið tíma sínum og athygli óskiptri við þjálfunina eða matið;

Menntun og hæfi leiðbeinenda, eftirlitsmanna og matsmanna

- c) leiðbeinendur, eftirlitsmenn og matsmenn hafi viðeigandi menntun og hæfi til að sjá um menntun og þjálfun eða mat á hæfni sjómanna um borð í skipi eða í landi af því tagi og á því stigi sem um ræðir hverju sinni;

Starfsþjálfun

- d) hver sá sem annast starfsþjálfun sjómanns um borð í skipi eða í landi, sem á að nota til að sýna fram á hæfi til að öðlast atvinnuréttindi samkvæmt þessari tilskipun:
- 1) hafi þekkingu á námsbrautinni og skilning á þeim sérstöku markmiðum sem eru sett vegna þjálfunar af því tagi sem um ræðir,
 - 2) hafi menntun og hæfi til þeirra verka sem þjálfunin tekur til, og
 - 3) fari þjálfunin fram með notkun hermis:
 - 3.1. hafi fengið viðeigandi leiðbeiningar um kennslutækni í notkun herma, og
 - 3.2. hafi hagnýta reynslu í meðferð þeirrar gerðar hermis sem er notuð;
- e) hver sá sem annast eftirlit með starfsþjálfun sjómanns, sem á að nota til að sýna fram á hæfi til að öðlast atvinnuréttindi, hafi þekkingu á námsbrautinni og þeim sérstöku markmiðum sem eru sett vegna þjálfunar af því tagi sem um ræðir;

Hæfnismat

- f) hver sá sem annast mat á hæfni sjómanna um borð í skipi eða í landi sem á að nota til að sýna fram á hæfi til að öðlast atvinnuréttindi:

- 1) hafi nægilega þekkingu og skilning á þeirri hæfni sem á að meta;
- 2) hafi menntun og hæfi til þeirra verka sem verið er að meta;
- 3) hafi fengið viðeigandi leiðbeiningar um matsaðferðir og matsvenjur;
- 4) hafi öðlast hagnýta reynslu við mat; og
- 5) ef mat fer fram með notkun hermis, hafi öðlast hagnýta reynslu við mat með þeirri gerð hermis, sem um ræðir, undir eftirliti reyns matsmanns og með fullnægjandi árangri að mati hans;

Þjálfun og mat hjá menntastofnun

- g) ef aðildarríki viðurkennir að nám, menntastofnun eða skirteini, sem menntastofnun gefur út, séu liðir í kröfum sem ber að uppfylla til þess að unnt sé að gefa út skirteini, skulu leiðbeinendur og matsmenn menntastofnunar hafa menntun og hæfi og starfsreynslu í samræmi við ákvæði 5. gr. e um gæðastaðla. Slik menntun og hæfi, starfsreynsla og beiting gæðastaðla skal meðal annast byggjast á viðeigandi menntun og þjálfun í kennslutækni og aðferðum og starfsháttum við kennslu og mat og jafnframt vera í samræmi við allar viðeigandi kröfur í d- til f-lið.“;
- 6) eftirfarandi komi í stað 8. gr.:

„8. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja:

- 1) með fyrirvara um 2. og 4. mgr., að um borð í öllum skipum, sem sigla undir fána aðildarríkis, séu ávallt til ráð til að skilvirk munnleg samskipti geti farið fram um öryggismál milli allra skipverja, einkum með tilliti til öruggrar og tímanlegrar móttöku og skilnings skilaboða og fyrirmæla;
- 2) að um borð í öllum farþegaskipum, sem sigla undir fána aðildarríkis, og um borð í öllum farþegaskipum, sem hefja og/eða ljúka ferð í höfn aðildarríkis, sé tekin ákvörðun um vinnutungumál til að tryggja fullnægjandi frammistöðu skipverja í öryggismálum og það skráð í dagbók skipsins.

Félagið eða skipstjórninn skal, eftir því sem við á, ákveða hvaða vinnutungumál rétt er að nota. Sérhver sjómaður verður að vera fær um að skilja og, eftir atvikum, gefa fyrirmæli og leiðbeiningar á því tungumáli, auk þess að geta notað það við skýrslugjöf.

- Ef vinnutungumálið er ekki opinbert tungumál í aðildarríkinu skal þýðing á vinnutungumálinu fylgja öllum áætlunum og skráum sem er skylt að hengja upp;
- 3) að um borð í farþegaskipum sé auðvelt að bera kennsl á skipverja sem hafa það verkefni samkvæmt neyðaráætlun að aðstoða farþega ef neyðarástand skapast og að þeir hafi nægilega tungumálakunnáttu til að innna þau störf af hendi, að teknu tilliti til viðeigandi samsetningar eftirfarandi þátta:
 - a) hvaða þjóðtungu flestir farþegar, sem fluttir eru á tiltekinni leið, tala;
 - b) líkinda á því að geta til að beita undirstöðuorðaförða á ensku til að gefa einfaldar leiðbeiningar geti gagnast til samskipta við farþega, sem er hjálparþurfi, hvort sem farþeginn og skipverji tala sama tungumál eða ekki;
 - c) hugsanlegrar þarfar til að eiga samskipti með einhverjum öðrum hætti þegar neyðarástand ríkir (t.d. sýnikennslu, bendingum eða með því að beina athygli þangað sem leiðbeiningar er að fá, að útköllumarstöðvum, björgunarbúnaði eða rýmingarleiðum þegar munnleg samskipti eru gagnslaus);
 - d) í hve ríkum mæli farþegar hafa fengið alhliða tilsoðn í öryggismálum á móðurmáli eða-málum sínum; og
 - e) þeirra tungumála sem heimilt er að senda tilkynningar um neyðarástand út á, þegar slíkt ástand ríkir eða við æfingar, í þeim tilgangi að koma lífsnauðsynlegum leiðbeiningum til farþega og auðvelda skipverjum að aðstoða þá;
 - 4) um borð í oliuflutninga-, efnaflutninga- og gasflutningaskipum, sem sigla undir fána aðildarríkis, geti skipstjóri, yfirmenn og undirmenn átt samskipti sín á milli á sameiginlegu vinnutungumáli eða -málum;
 - 5) þá skal tryggt með viðeigandi hætti að samskipti geti farið fram milli skips og yfirvalda í landi, annaðhvort á sameiginlegu tungumáli eða þjóðtungu fyrirnefndra yfirvalda;
 - 6) þegar aðildarríki annast skipaefirlit, sem hafnaríki samkvæmt tilskipun 95/21/EB, skulu þau ganga úr skugga um að skip, sem sigla undir fána annars ríkis en aðildarríkis, fullnægi einnig ákvæðum þessarar greinar⁶;
 7. eftirfarandi komi í stað 3. og 4. mgr. 9. gr.:

„3. Sjómönnum, sem hafa ekki undir höndum skirteini samkvæmt 3. gr., er heimilt að starfa um borð í skipum sem sigla undir fána aðildarríkis, að því tilskildu að samþykkt hafi verið ákvörðun um viðurkenningu viðeigandi skirteinis, sem þeir hafa, samkvæmt málsmeðferðinni hér á eftir:

 - a) aðildarríkið skal, þegar það gefur út viðurkenningu í formi áritunar fyrir viðeigandi skirteini sem þriðja land hefur gefið út, fara að ákvæðum II. viðauka um málsmeðferð og viðmiðanir;
 - b) aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni, sem tilkynnir hinum aðildarríkjunum, um viðeigandi skirteini sem þau hafa viðurkennt eða hyggjast viðurkenna í samræmi við viðmiðanirnar sem um getur í a-lið;
 - c) hreyfi aðildarríki eða framkvæmdastjórnin mótmælum á grundvelli þeirra viðmiðana, sem um getur í a-lið, innan þriggja mánaða frá því að framkvæmdastjórnin sendi aðildarríkjunum tilkynningu í samræmi við b-lið skal framkvæmdastjórnin meðhöndla málið samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 13. gr. Viðkomandi aðildarríki skal grípa til viðeigandi ráðstafana til að hrinda í framkvæmd ákvörðunum sem teknar eru í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr.;
 - d) hafi viðeigandi skirteini, gefið út af þriðja landi, verið viðurkennt samkvæmt framangreindri málsmeðferð og hafi siglingaöryggisnefnd Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar ekki getað fullyrt, að loknu mati sínu, að viðkomandi þriðja land hafi sýnt fram á að það hafi hrint ákvæðum STCW-samþykktarinnar í framkvæmd í einu og öllu, skal framkvæmdastjórnin meðhöndla málið samkvæmt málsmeðferðinni, sem mælt er fyrir um í 13. gr., til að unnt sé að taka afstöðu til þess hvort viðurkenna beri skirteinið eða ekki. Viðkomandi aðildarríki skal grípa til viðeigandi ráðstafana til að hrinda í framkvæmd ákvörðunum sem teknar eru í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr.;
 - e) framkvæmdastjórnin skal semja og uppfæra skrá yfir þau viðeigandi skirteini sem hafa verið viðurkennd samkvæmt framangreindri málsmeðferð. Birta skal skrána í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.
 4. Þrátt fyrir 6. mgr. 3. gr. a er aðildarríki heimilt, þegar aðstæður krefjast, að leyfa sjómanni að gegna, um allt að þriggja mánaða skeið, stöðu um borð í skipi, sem má sigla undir fána landsins, annarri en stöðu loftskiptamanns eða fjarskiptamanns, með þeim undantekningum sem fram koma í alþjóðafjarskiptareglunum enda hafi hann viðeigandi gilt

skirteini, útgefið og áritað í þriðja landi, þótt viðkomandi aðildarríki hafi ekki áritað skirteinið þannig að það eigi við vegna starfa um borð í skipum sem mega sigla undir fána þess. Skriflegt sönnunargagn um að lögbærum yfirvöldum hafi verið send umsókn um áritun skal vera aðgengilegt.“;

8) eftirfarandi komi í stað 10. og 11. gr.:

10. gr.

Hafnarrikiseftirlit

1. Óháð því undir hvaða fána þau sigla skulu skip, nema skip af þeim gerðum sem eru undanskildar samkvæmt 1. gr., á meðan legið er við bryggju í aðildarríki, falla undir hafnarrikiseftirlit í umsjá þar til bærri embættismanna sem þetta aðildarríki hefur veitt heimild til að ganga úr skugga um að allir sjómenn, sem starfa um borð og eiga að hafa skirteini sem STCW-samþykktin kveður á um, hafi í raun viðeigandi skirteini eða gildar undanþágur ella.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að viðeigandi ákvæðum og málsmeðferð, sem mælt er fyrir um í tilskipun 95/21/EB, sé beitt við hafnarrikiseftirlit samkvæmt þessari tilskipun.

10. gr. a

Tilhögun hafnarrikiseftirlits

1. Með fyrirvara um tilskipun 95/21/EB skal hafnarrikiseftirlit samkvæmt 10. gr. takmarkast við eftirfarandi:

- sannreyna skal að allir þeir sjómenn um borð, sem eiga að hafa skirteini í samræmi við STCW-samþykktina, hafi undir höndum viðeigandi skirteini eða gilda undanþágu eða geti lagt fram skriflegt sönnunargagn um að sótt hafi verið um áritun til staðfestingar á viðurkenningu yfirvalda í fánaríkinu,

- sannreyna skal hvort fjöldi og skirteini sjómanna, sem starfa um borð, samræmist reglum yfirvalda fánaríkisins um öryggismönnun.

2. Meta skal, í samræmi við þátt A í STCW-reglunum, hvort skipverjar eru færir um að standa vaktir í samræmi við kröfur STCW-samþykktarinnar, enda séu ástæður til að ætla að slíkum stöðlum sé ekki fullnægt vegna þess að eitthvað af því sem hér er talið hefur gerst:

- skipið hefur lent í árekstri, tekið niðri eða strandað,
- efni, sem ólöglegt er að losa í hafið samkvæmt alþjóðasamningum, hafa verið losuð úr skipinu á siglingu, þegar það lá fyrir akkeri eða við bryggju,

- skipinu hefur verið stjórnað með tilviljanakenndum eða ótryggum hætti og ekki hefur verið fylgt reglum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um siglingaleiðir eða venjum og háttum við öruggar siglingar,

- skipinu er stýrt á einhvern þann hátt annan sem hættulegur er mönnum, eignum eða umhverfi,

- skirteinið er fengið með sviksamlegum hætti eða handhafi þess er annar en sá sem skirteinið var upphaflega gefið út fyrir,

- skipið siglir undir fána lands, sem hefur ekki fullgilt STCW-samþykktina, eða skipstjóri, yfirmaður eða undirmaður er handhafi skirteinis sem er útgefið af þriðja landi sem hefur ekki fullgilt STCW-samþykktina.

3. Þrátt fyrir sannpröfun skirteina er heimilt að fara fram á það að sjómaður sýni viðeigandi hæfni á starfsstöð sinni þegar mat samkvæmt 2. mgr. fer fram. Í þessu getur meðal annast falist að staðlar vegna vaktstöðu séu uppfylltir og að sjómaðurinn sýni rétt fagleg viðbrögð við neyðaraðstæður.

11. gr.

Kyrrsetning

Með fyrirvara um tilskipun 95/21/EB er aðildarríki einungis heimilt að kyrrsetja skip, samkvæmt þessari tilskipun, ef embættismaður, sem sér um hafnarrikiseftirlit, hefur ákvarðað að einhver eftirfarandi ágalla skapi hættu fyrir menn, eignir eða umhverfi:

- sjómenn hafa engin skirteini, þá vantar viðeigandi skirteini eða gilda undanþágu eða geta ekki lagt fram skjöl til sönnunar því að umsókn um áritun til staðfestingar á viðurkenningu hafi verið send yfirvöldum fánaríkis,

- gildandi kröfur fánaríkis um öryggismönnun eru ekki uppfylltar,

- tilhögun siglinga- eða vélstjórnarvaktar er ekki í samræmi við þær kröfur sem fánaríkið hefur sett vegna skipsins,

- ekki er á vakt maður sem hefur réttindi til að stjórna búnaði sem er nauðsynlegur öruggri siglingu eða öryggisfjarskiptum eða til að forðast mengun sjávar,

- sönnun um faglega kunnáttu við þau skyldustörf, sem sjómaður gegnir vegna öryggis skipsins og mengunarvarna, hefur ekki verið lögð fram,

- ekki eru settir á fyrstu vakt við upphaf sjóferðar og síðari vaktir, sem á eftir fylgja, menn sem hafa fengið næga hvíld og eru vinnufærir að öðru leyti.“;

9) eftirfarandi breytingar eru gerðar á 12. gr.:

- „p-, q-, r-, w- og x-lið“ komi í stað „q-, r- og s-lið“ í 1. mgr.;

- eftirfarandi 1. mgr. a bætist við:

„Ráðið skal, í samræmi við skilyrði sáttmálans og að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar, taka ákvörðun um breytingar á II. viðauka innan fimm ára frá samþykkt breytingartilskipunar 98/35/EB(*) í ljósi þeirrar reynslu sem fæst við beitingu hennar;

(*) Stjtið. EB L 172, 17. 6. 1998, bls. 1.“,

— „u-lið“ komi í stað „v-lið“ í 2. mgr.;

10) eftirfarandi grein bætist við:

„13. gr. a

Bráðabirgðaákvæði

1. Fram til 1. febrúar 2002 mega aðildarríkin halda áfram að gefa út, viðurkenna og árita skirteini í samræmi við þau ákvæði sem voru í gildi fyrir 1. febrúar 1997 þegar um er að ræða sjómenn sem hófu viðurkennd störf á skipi, viðurkennt nám og námsbrautir eða viðurkennd þjálfunarnámskeið fyrir 1. ágúst 1998.

2. Fram til 1. febrúar 2002 mega aðildarríkin halda áfram að endurnýja og endurgilda skirteini og áritanir í samræmi við þau ákvæði samþykktarinnar sem voru í gildi fyrir 1. febrúar 1997.

3. Þegar aðildarríki gefur samkvæmt 5. gr. e að nýju út skirteini, sem voru gefin út upphaflega í samræmi við þau ákvæði sem voru í gildi fyrir 1. febrúar 1997, eða framlengir gildistíma þeirra, þá er því heimilt að breyta tonnatakmarkunum, sem koma fram á upprunalega skirteininu, sem hér segir:

1) í stað „200 brúttórúmllestir“ má setja „500 brúttó-tonn“;

2) í stað „1 600 brúttórúmllestir“ má setja „3 000 brúttó-tonn“.

11) I. viðauki við þessa tilskipun komi í stað viðaukans;

12) II. viðauki við þessa tilskipun bætist við.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 1. júlí 1999 eða innan árs frá samþykkt þessarar tilskipunar og skal fyrri dagsetningin gilda.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

3. Aðildarríkin skulu samþykkja kerfi viðurlaga vegna brota á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að þessum viðurlögum sé beitt. Viðurlög, sem er kveðið á um með þessum hætti, skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

4. Aðildarríkin skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 25. maí 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

J. CUNNINGHAM

forseti.

*I. VIÐAUKI***KRÖFUR STCW-SAMÞYKKTARINNAR UM MENNTUN OG ÞJÁLFUN SEM UM GETUR Í
2. GR. TILSKIPUNARINNAR***I. KAFLI*

ALMENN ÁKVÆÐI

1. Lögboðin ákvæði í A-hluta STCW-reglnanna koma til viðbótar reglunum sem er að finna í þessum viðauka, að frátalinni reglu VIII/2 í VIII. kafla.

Líta ber á tilvísun í kröfu tiltekinnar reglu sem tilvísun í samsvarandi þátt í A-hluta STCW-reglnanna.

2. Í A-hluta STCW-reglnanna er að finna hæfnisstaðla sem umsækjendur um útgáfu eða endurgildingu hæfnisskírteina verða að uppfylla samkvæmt ákvæðum STCW-samþykktarinnar. Til að skýra tengsl milli ákvæða um annars konar atvinnuréttindi í VII. kafla og ákvæða um atvinnuréttindi í II., III. og IV. kafla er færni, sem er tilgreind í hæfnisstöðlunum, flokkuð eftir því sem við á undir eftirfarandi sjö starfssvið:

- 1) siglingu
- 2) meðhöndlun farms og hleðsla
- 3) stjórn skips og eftirlit með öryggi skipverja og farþega
- 4) umsjón með rekstri og stjórnun vélbúnaðar
- 5) umsjón með rekstri og stjórnun rafbúnaðar og rafeindabúnaðar
- 6) viðhald og viðgerðir
- 7) fjarskipti

á eftirfarandi ábyrgðarstigum:

- 1) stjórnunarstig
- 2) rekstrarstig
- 3) aðstoðarmannastig.

Undirtitill í töflum um hæfnisstaðla, sem eru tilgreindir í II., III. og IV. kafla í A-hluta STCW-reglnanna, sýnir starfssvið og ábyrgðarstig.

II. KAFLI

SKIPSTJÓRI OG ÞILFARSDEILD

*Regla II/1***Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum sem eru 500 brúttótonn eða stærri**

1. Sérhver yfirmaður, sem ber ábyrgð á siglingavakt og starfar um borð í hafskipi sem er 500 brúttótonn eða stærra, skal hafa viðeigandi skirteini.
2. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 2.1. hafa náð 18 ára aldri;
 - 2.2. hafa að baki viðurkenndan siglingatíma sem nemur að minnsta kosti einu ári, enda hafi hann verið hluti af viðurkenndri námsbraut þar sem þjálfun um borð fullnægir kröfunum í þætti A-II/1 í STCW-reglunum, og skal siglingatíminn skráður í viðurkennda þjálfunarbók, eða hafa að baki að öðrum kosti viðurkenndan siglingatíma sem nemur að minnsta kosti þremur árum;
 - 2.3. hafa staðið vaktir í brú á tilskildum siglingatíma undir eftirliti skipstjóra eða yfirmanns með réttindi um að minnsta kosti sex mánaða skeið;
 - 2.4. uppfylla gildandi kröfur reglnanna í IV. kafla, eftir því sem við á, til að geta unnið tiltekin skyldustörf við fjarskipti í samræmi við alþjóðafjarskiptareglurnar;
 - 2.5. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnisstaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-II/1 í STCW-reglunum.

*Regla II/2***Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem skipstjóri og yfirstýrimaður á skipum sem eru 500 brúttótonn eða stærri**

Skipstjóri og yfirstýrimaður á skipum sem eru 3 000 brúttótonn eða stærri

1. Sérhver skipstjóri og yfirstýrimaður á hafskipum, sem eru 3 000 brúttótonn eða stærri, skal hafa viðeigandi skirteini.
2. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 2.1. fullnægja kröfum til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirmaður, sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum sem eru 500 brúttótonn eða stærri, og hafa að baki sem slíkur viðurkenndan siglingatíma sem er:
 - 2.1.1. eigi skemmri en 12 mánuðir til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirstýrimaður, og
 - 2.1.2. eigi skemmri en 36 mánuðir til að öðlast atvinnuréttindi sem skipstjóri; þó er heimilt að stytta þennan tíma í 24 mánuði hið minnsta ef umsækjandi hefur starfað sem yfirstýrimaður að minnsta kosti 12 mánuði af slíkum siglingatíma;
 - 2.2. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnisstaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-II/2 í STCW-reglunum fyrir skipstjóra og yfirstýrimenn á skipum sem eru 3 000 brúttótonn eða stærri.

Skipstjóri og yfirstýrimaður á skipum sem eru á milli 500 og 3 000 brúttótonn

3. Sérhver skipstjóri og yfirstýrimaður á hafskipi, sem eru á milli 500 og 3 000 brúttótonn, skal hafa viðeigandi skirteini.
4. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 4.1. fullnægja kröfum til yfirmanns sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum, sem eru 500 brúttótonn eða stærri, til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirstýrimaður;
 - 4.2. fullnægja kröfum til yfirmanns sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum, sem eru 500 brúttótonn eða stærri, og hafa að baki sem slíkur viðurkenndan siglingatíma sem er eigi skemmri en 36 mánuðir, til að öðlast atvinnuréttindi sem skipstjóri; þó er heimilt að stytta þennan tíma í 24 mánuði hið minnsta ef umsækjandi hefur starfað sem yfirstýrimaður að minnsta kosti 12 mánuði af slíkum siglingatíma;
 - 4.3. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnisstaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-II/2 í STCW-reglunum fyrir skipstjóra og yfirstýrimenn á skipum sem eru á milli 500 og 3 000 brúttótonn.

Regla II/3

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt eða skipstjóri á skipum sem eru minni en 500 brúttótonn

Skip, önnur en strandsiglingaskip

1. Sérhver yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á hafskipi, sem er minna en 500 brúttótonn og er ekki strandsiglingaskip, skal hafa viðeigandi skirteini fyrir skip sem eru 500 brúttótonn eða stærri.
2. Sérhver skipstjóri á hafskipi, sem er minna en 500 brúttótonn og er ekki strandsiglingaskip, skal hafa viðeigandi skirteini fyrir skipstjóra á skipum sem eru á milli 500 og 3 000 brúttótonn.

Strandsiglingaskip

Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt

3. Sérhver yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á hafskipi til strandsiglinga, sem er minna en 500 brúttótonn, skal hafa viðeigandi skirteini.
4. Umsækjandi um atvinnuréttindi sem yfirmaður, sem ber ábyrgð á siglingavakt á hafskipi til strandsiglinga, sem er minna en 500 brúttótonn, skal:
 - 4.1. hafa náð 18 ára aldri;
 - 4.2. hafa að baki:
 - 4.2.1. sérstaka þjálfun, meðal annars nægilega langan viðeigandi siglingatíma samkvæmt kröfum yfirvalda, eða
 - 4.2.2. viðurkenndan siglingatíma, sem er eigi skemmri en þrjú ár við störf á þilfari;
 - 4.3. fullnægja gildandi kröfum reglnanna í IV. kafla, eftir því sem við á, til að geta unnið tiltekin skyldustörf við fjarskipti í samræmi við alþjóðafjarskiptareglurnar;
 - 4.4. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnisstaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-II/3 í STCW-reglunum fyrir yfirmenn sem ber ábyrgð á siglingavakt á strandsiglingaskipum sem eru minni en 500 brúttótonn.

Skipstjóri

5. Sérhver skipstjóri á hafskipi til strandsiglinga, sem er minna en 500 brúttótonn, skal hafa viðeigandi skirteini.
6. Umsækjandi um atvinnuréttindi sem skipstjóri á hafskipi til strandsiglinga, sem er minna en 500 brúttótonn, skal:
 - 6.1. hafa náð 20 ára aldri;
 - 6.2. hafa að baki viðurkenndan siglingatíma, sem er eigi skemmri en 12 mánuðir sem yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt;
 - 6.3. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnisstaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-II/3 í STCW-reglunum fyrir skipstjóra á strandsiglingaskipum sem eru minni en 500 brúttótonn.
7. Undanþágur

Telji yfirvöld að vegna stærðar skipsins og notkunar þess sé ósanngjarnt eða óraunhæft að halda til hins ítrasta kröfum þessarar reglu og þáttar A-II/3 í STCW-reglunum þá er þeim heimilt að veita skipstjóra eða yfirmanni sem ber ábyrgð á siglingavakt á þess konar skipum eða flokki skipa undanþágu frá sumum þessara krafna, eftir því sem við á og að teknu tilliti til öryggis þeirra skipa sem kunna að vera á sömu siglingaleiðum.

Regla II/4

Lögbodnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem undirmaður sem gegnir störfum á siglingavakt

1. Sérhver undirmaður, sem gegnir störfum á siglingavakt á hafskipi, sem er 500 brúttótonn eða stærra, að frátöldum þeim sem gangast undir þjálfun og þeim sem ekki þarfnast sérkunnáttu vegna starfa sinna á vaktinni, skal hafa fullnægjandi skirteini vegna slíkra skyldustarfa.
2. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 2.1. hafa náð 16 ára aldri;
 - 2.2. hafa að baki:
 - 2.2.1. viðurkenndan siglingatíma með sex mánaða menntun og þjálfun og reynslu hið minnsta, eða
 - 2.2.2. sérstaka menntun og þjálfun, annaðhvort í landi eða um borð í skipi, þar á meðal viðurkenndan siglingatíma sem eigi má vera skemmri en tveir mánuðir;
 - 2.3. fullnægja hæfnisstaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-II/4 í STCW-reglunum.
3. Siglingatíminn, menntunin og þjálfunin og reynslan, sem er krafist í liðum 2.2.1 og 2.2.2, skulu tengjast störfum á siglingavakt og fela meðal annars í sér skyldustörf sem unnin eru undir beinu eftirliti skipstjóra, yfirmanns sem ber ábyrgð á siglingavakt eða undirmanns sem til þess hefur réttindi.
4. Aðildarríki er heimilt að telja sjómenn fullnægja kröfum þessarar reglu ef þeir hafa gegnt viðeigandi störfum á þilfari um eins árs skeið hið minnsta síðustu fimm árin fyrir gildistöku STCW-samþykktarinnar hjá því aðildarríki.

III. KAFLI

VÉLARRÚM

Regla III/1

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirmaður sem ber ábyrgð á vakt í mönnuðu vélarrúmi eða vaktvélstjóri í vélarrúmi sem er ómannað öðru hverju

1. Sérhver yfirmaður sem ber ábyrgð á vakt í mönnuðu vélarrúmi eða vaktvélstjóri í vélarrúmi, sem er ómannað öðru hverju á hafskipi, sem er knúið af aðalvél með 750 kW knúningsafli eða meira, skal hafa viðeigandi skirteini.
2. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 2.1. hafa náð 18 ára aldri;
 - 2.2. hafa að baki að minnsta kosti sex mánaða siglingatíma í vélarrúmi í samræmi við þátt A-III/1 í STCW-reglunum;
 - 2.3. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun sem er eigi skemmri en 30 mánuðir, meðal annars þjálfun um borð enda sé hún skráð í viðurkennda þjálfunarbók, og fullnægja hæfnisstöðlunum sem eru tilgreindir í þætti A-III/1 í STCW-reglunum.

Regla III/2

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirvélstjóri og 2. vélstjóri á skipum knúnum af aðalvél með 3 000 kW knúningsafli eða meira

1. Sérhver yfirvélstjóri og 2. vélstjóri á hafskipum, sem eru knúin af aðalvél með 3 000 kW knúningsafli eða meira, skal hafa viðeigandi skirteini.
2. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 2.1. fullnægja kröfum til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirmaður sem ber ábyrgð á vakt í vélarrúmi og:
 - 2.1.1. hafa að baki að minnsta kosti 12 mánaða viðurkenndan siglingatíma sem aðstoðarvélstjóri eða vélstjóri til að öðlast atvinnuréttindi sem 2. vélstjóri, og
 - 2.1.2. hafa að baki að minnsta kosti 36 mánaða viðurkenndan siglingatíma, þar af að minnsta kosti 12 mánaða starf sem vélstjóri í ábyrgðarstöðu eftir að hafa öðlast réttindi til að starfa sem 2. vélstjóri, til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirvélstjóri;
 - 2.2. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnisstaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-III/2 í STCW-reglunum.

Regla III/3

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirvélstjóri og 2. vélstjóri á skipum sem eru knúin af aðalvél með knúningsafli á bilinu 750 til 3 000 kW

1. Sérhver yfirvélstjóri og 2. vélstjóri á hafskipum, sem eru knúin af aðalvél með knúningsafli á bilinu 750 til 3 000 kW, skulu hafa viðeigandi skirteini.

2. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 2.1. fullnægja kröfum til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirmaður sem ber ábyrgð á vakt í vélarrúmi og:
 - 2.1.1. hafa að baki að minnsta kosti 12 mánaða viðurkenndan siglingatíma sem aðstoðarvélstjóri eða vélstjóri til að öðlast atvinnuréttindi sem 2. vélstjóri, og
 - 2.1.2. hafa að baki að minnsta kosti 24 mánaða viðurkenndan siglingatíma, þar af að minnsta kosti 12 mánaða starf eftir að hafa öðlast réttindi til að starfa sem 2. vélstjóri, til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirvélstjóri;
 - 2.2. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnisstaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-III/3 í STCW-reglunum.
3. Hver sá vélstjóri, sem hefur réttindi til starfa sem 2. vélstjóri á skipum sem eru knúin af aðalvél með 3 000 kW knúningsafli eða meira, má starfa sem yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin af aðalvél með minna en 3 000 kW knúningsafli enda hafi hann að baki að minnsta kosti 12 mánaða viðurkenndan siglingatíma sem vélstjóri í ábyrgðarstöðu og áritun um það á skirteini sínu.

Regla III/4

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem undirmaður sem gegnir störfum á vakt í mönnuðu vélarrúmi eða er settur til að gegna skyldustörfum í vélarrúmi sem er ómannað öðru hverju

1. Sérhver undirmaður sem gegnir störfum á vakt í vélarrúmi eða er settur til að gegna skyldustörfum í vélarrúmi, sem er ómannað öðru hverju, á hafskipi sem er knúið af aðalvél með 750 kW knúningsafli eða meira, að undanskildum undirmönnum sem gangast undir þjálfun og undirmönnum, sem gegna skyldustörfum sem krefjast ekki sérkunnáttu, skal hafa fullnægjandi skirteini til að gegna slíkum skyldustörfum.
2. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 2.1. hafa náð 16 ára aldri;
 - 2.2. hafa að baki:
 - 2.2.1. viðurkenndan siglingatíma með að minnsta kosti sex mánaða menntun og þjálfun og reynslu, eða
 - 2.2.2. sérstaka þjálfun, annaðhvort í landi eða um borð í skipi, meðal annars viðurkenndan siglingatíma sem er eigi skemmri en tveir mánuðir;
 - 2.3. fullnægja hæfnisstaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-III/4 í STCW-reglunum.
3. Siglingatíminn, menntunin og þjálfunin og reynslan, sem er krafist í liðum 2.2.1 og 2.2.2, skulu tengjast störfum við vaktir í vélarrúmi og fela í sér skyldustörf sem eru unnin undir beinu eftirliti vélstjóra með réttindi eða undirmanns með réttindi.
4. Aðildarríki er heimilt að telja sjómenn fullnægja kröfum þessarar reglu ef þeir hafa gegnt tilskildum störfum í vélarrúmi um eins árs skeið að minnsta kosti síðustu fimm árin fyrir gildistöku STCW-samþykktarinnar hjá því aðildarríki.

IV. KAFLI

ÞRÁÐLAUS FJARSKIPTI OG FJARSKIPTAMENN

Til skýringar:

Lögboðin ákvæði um vaktstöðu í fjarskiptastöðvum er að finna í alþjóðafjarskiptareglunum og alþjóðasamningi frá 1974 um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS-samningnum), með áorðnum breytingum. Ákvæði um viðhald fjarskiptabúnaðar er að finna í alþjóðasamningi frá 1974 um öryggi mannlífa á hafinu, með áorðnum breytingum, og í leiðbeiningum sem Alþjóðasiglingamálastofnunin hefur samþykkt.

*Regla IV/1***Beiting**

1. Með fyrirvara um ákvæðin í 3. lið gilda ákvæði þessa kafla um fjarskiptamenn á skipum, sem eru starfrækt í hinu alþjóðlega neyðar- og öryggiskerfi fjarskipta á sjó (GMDSS-kerfinu), eins og mælt er fyrir um í alþjóðasamningi frá 1974 um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS-samningnum), með áorðnum breytingum.
2. Fram til 1. febrúar 1999 ber fjarskiptamönnum á skipum, sem fullnægja þeim ákvæðum alþjóðasamningsins frá 1974 um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS-samningsins) sem voru í gildi fyrir 1. febrúar 1992, að fullnægja þeim ákvæðum alþjóðasamningsins frá 1978 um menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna (STCW) sem voru í gildi fyrir 1. desember 1992.
3. Fjarskiptamenn á skipum, sem ekki er gert skylt samkvæmt IV. kafla alþjóðasamningsins um öryggi mannlífa á hafinu að hlíta ákvæðum hins alþjóðlega neyðar- og öryggiskerfis fjarskipta á sjó (GMDSS-kerfisins), þurfa ekki að fullnægja ákvæðunum í þessum kafla. Fjarskiptamenn á þeim skipum þurfa engu að síður að hlíta alþjóðafjarskiptareglunum. Yfirvöld skulu sjá til þess slíkir fjarskiptamenn fái útgefin eða viðurkennd viðeigandi skirteini, eins og mælt er fyrir um í alþjóðafjarskiptareglunum.

*Regla IV/2***Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem fjarskiptamaður í GMDSS-fjarskiptastöð**

1. Hver sá sem ber ábyrgð á eða sinnir skyldustörfum við fjarskipti á skipi, sem er skylt að taka þátt í GMDSS-kerfinu, skal hafa viðeigandi skirteini með tilvísun til þess kerfis, útgefið eða viðurkennt af hálfu yfirvalda í samræmi við ákvæði alþjóðafjarskiptareglanna.
2. Að auki skal sá sem sækir um atvinnuréttindi samkvæmt þessari reglu til að starfa á skipi, sem skal búið fjarskiptabúnaði samkvæmt alþjóðasamningi frá 1974 um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS-samningnum), með áorðnum breytingum:
 - 2.1. hafa náð 18 ára aldri; og
 - 2.2. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnisstaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-IV/2 í STCW-reglunum.

*V. KAFLI*SÉRSTAKAR ÞJÁLFUNARKRÖFUR SEM ERU GERÐAR TIL SKIPVERJA Á TILTEKNUM
GERÐUM SKIPA*Regla V/1***Lögboðnar lágmarkskröfur vegna menntunar og þjálfunar og réttinda skipstjóra, annarra
yfirmanna og undirmanna á tankskipum**

1. Yfirmenn og undirmenn, sem eru settir til ákveðinna skyldustarfa og ábyrgðar vegna farms eða farmbúnaðar í tankskipum, skulu hafa lokið, í landi, viðurkenndu námskeiði í slökkvistörfum auk þeirrar menntunar og þjálfunar sem áskilin er í reglu VI/1 og hafa að baki:
 - 1.1. að minnsta kosti þriggja mánaða viðurkenndan siglingatíma á tankskipum til að öðlast fullnægjandi þekkingu á öruggum vinnubrögðum; eða
 - 1.2. viðurkennt kynningarnámskeið um tankskip þar sem að minnsta kosti er tekið fyrir það námsefni sem er gefið upp vegna slíkra námskeiða í þætti A-V/1 í STCW-reglunum,

þó þannig að yfirvöldum er heimilt að viðurkenna styttri siglingatíma undir eftirliti en tilskilinn er í 1. lið, að því tilskildu:
 - 1.3. að sá siglingatími sé að minnsta kosti einn mánuður;
 - 1.4. að tankskipið sé minna en 3 000 brúttótonn;
 - 1.5. að hver sjóferð, sem tankskipið fer á siglingatímanum, sé ekki lengri en 72 klukkustundir;
 - 1.6. að rekstrarforsendur tankskipsins og fjöldi sjóferða, lestana og losana á siglingatímanum tryggji að jafnmikil þekking og jafnmikil reynsla náist.
2. Skipstjórar, yfirvélstjórar, yfirstýrimenn, 2. vélstjórar og aðrir þeir sem bera beina ábyrgð á lestun, losun og eftirliti með flutningi eða meðferð farms skulu fullnægja kröfunum í liðum 1.1 eða 1.2 og hafa auk þess að baki:
 - 2.1. viðeigandi reynslu vegna skyldustarfa sinna um borð í tankskipi af þeirri gerð sem þeir eru skráðir á; og
 - 2.2. viðurkennd sérnámsbraut þar sem að minnsta kosti er tekið fyrir það námsefni sem er sett fram í þætti A-V/1 í STCW-reglunum og snertir skyldustörf þeirra á því oliuflutningaskipi, efnaflutningaskipi eða gasflutningaskipi sem þeir eru skráðir á.
3. Fyrstu tvö árin eftir að STCW-samþykktin hefur öðlast gildi hjá aðildarríki er heimilt að líta svo á að sjómenn hafi fullnægt kröfunum í lið 2.2 ef þeir hafa gegnt störfum á viðeigandi sviði á tankskipi þeirrar gerðar, sem um er að ræða, um eins árs skeið að minnsta kosti síðustu fimm árin.
4. Yfirvöld skulu sjá til þess að skipstjórar og aðrir yfirmenn, sem hafa réttindi í samræmi við 1. eða 2. lið, eftir því sem við á, fái útgefið viðeigandi skírteini eða tilskilda áritun á gildandi skírteini. Allir undirmenn, sem hafa réttindi, skulu fá skírteini því til staðfestingar.

*Regla V/2***Lögboðnar lágmarkskröfur vegna menntunar og þjálfunar og réttinda skipstjóra, annarra yfirmanna, undirmanna og annarra starfsmanna á ekjufarþegaskipum**

1. Þessi regla gildir um skipstjóra, aðra yfirmenn, undirmenn og aðra starfsmenn sem starfa um borð í ekjufarþegaskipum í millilandasiglingum. Yfirvöld skulu ganga úr skugga um í hvaða mæli rétt er að láta þessar kröfur ná til skipverja á ekjufarþegaskipum í siglingum innanlands.
2. Áður en sjómönnum eru falin skyldustörf um borð í ekjufarþegaskipum skulu þeir hafa lokið þeirri menntun og þjálfun, sem er krafist í 4. til 8. lið hér á eftir, í samræmi við stöðu sína, skyldustörf og ábyrgð.
3. Þeir sjómenn, sem krafist er menntunar og þjálfunar af í samræmi við 4., 7. og 8. lið hér á eftir, skulu afla sér viðeigandi upprifjunarmenntunar og -þjálfunar eigi sjaldnar en á fimm ára fresti.
4. Skipstjórar, aðrir yfirmenn og skipverjar, sem hafa það verkefni samkvæmt neyðaráætlun að aðstoða farþega um borð í ekjufarþegaskipum í neyðartilvikum, skulu hafa lokið menntun og þjálfun í stjórn stórra hópa fólks eins og tilgreint er í 1. mgr. þáttar A-V/2 í STCW-reglunum.
5. Skipstjórar, aðrir yfirmenn og aðrir skipverjar, sem eru settir til ákveðinna skyldustarfa og ábyrgðarstarfa um borð í ekjufarþegaskipum, skulu hafa lokið kynningarþjálfun þeirri sem er tilgreind í 2. mgr. þáttar A-V/2 í STCW-reglunum.
6. Skipverjar, sem veita farþegum í farþegarými um borð í ekjufarþegaskipum beina þjónustu, skulu hafa lokið þjálfunarnámskeiði um öryggismál sem er tilgreint í 3. mgr. þáttar A-V/2 í STCW-reglunum.
7. Skipstjórar, yfirstýrimenn, yfirvelstjórar, 2. vélstjórar og allir aðrir, sem hafa með höndum bein ábyrgðarstörf vegna ferða farþega að og frá borði, lestunar, losunar eða frágangs á farmi eða lokunar opa á byrðingi ekjufarþegaskips, skulu hafa lokið viðurkenndri þjálfun vegna öryggis farþega og farms og heilleika byrðings eins og tilgreint er í 4. mgr. þáttar A-V/2 í STCW-reglunum.
8. Skipstjórar, yfirstýrimenn, yfirvelstjórar, 2. vélstjórar og allir aðrir, sem hafa með höndum bein ábyrgðarstörf vegna öryggis farþega í neyðartilvikum um borð í ekjufarþegaskipum, skulu hafa lokið viðurkenndu námi í að takast á við hættuástand og mannlegu atferli eins og tilgreint er í 5. mgr. þáttar A-V/2 í STCW-reglunum.
9. Yfirvöld skulu sjá til þess að allir, sem ávinna sér réttindi í samræmi við ákvæði þessarar reglu, fái afhent skriflegt sönnunargagn um þá menntun og þjálfun sem þeir hafa hlotið.

*VI. KAFLI***NEYÐARTILVIK, VINNUVERND, SJÚKRAHJÁLP OG BJÖRGUN MANNSLÍFA***Regla VI/1***Lögboðnar lágmarkskröfur til allra sjómanna vegna kynningar, grunnþjálfunar og kennslu um öryggismál**

Sjómenn skulu fá kynningu og hljóta grunnþjálfun eða kennslu um öryggismál í samræmi við þátt A-VI/1 í STCW-reglunum og fullnægja viðeigandi hæfnisstaðli sem þar er tilgreindur.

*Regla VI/2***Lögboðnar lágmarkskröfur vegna útgáfu sérstakra skirteina til sönnunar á hæfni í meðferð björgunarfara, björgunarbáta og björgunarhraðbáta**

1. Umsækjandi um sérstakt skirteini til sönnunar á hæfni í meðferð björgunarfara og björgunarbáta, annarra en björgunarhraðbáta, skal:
 - 1.1. hafa náð 18 ára aldri;
 - 1.2. hafa að baki siglingatíma sem er eigi skemmri en 12 mánuðir eða hafa sótt viðurkennt þjálfunarnámskeið og hafa að baki viðurkenndan siglingatíma sem er eigi skemmri en sex mánuðir;
 - 1.3. fullnægja þeim hæfnisstaðli, vegna sérstakra skirteina til sönnunar á hæfni í meðferð björgunarfara og björgunarbáta, sem er settur fram í 1. til 4. mgr. þáttar A-VI/2 í STCW-reglunum.
2. Umsækjandi um sérstakt skirteini til sönnunar á hæfni í meðferð björgunarhraðbáta skal:
 - 2.1. vera handhafi sérstaks skirteinis til sönnunar á hæfni í meðferð björgunarfara og björgunarbáta, annarra en björgunarhraðbáta;
 - 2.2. hafa sótt viðurkennt þjálfunarnámskeið;
 - 2.3. fullnægja þeim hæfnisstaðli vegna sérstakra skirteina til sönnunar á hæfni í meðferð björgunarhraðbáta sem er settur fram í 5. til 8. mgr. þáttar A-VI/2 í STCW-reglunum.

*Regla VI/3***Lögboðnar lágmarkskröfur vegna þjálfunar til erfiðra slökkvistarfa**

1. Sjómenn, sem eru settir til að stjórna slökkvistörfum, skulu hafa lokið með viðunandi árangri framhaldsþjálfun í aðferðum við slökkvistarf með sérstakri áherslu á skipulag, aðferðir og stjórnun í samræmi við ákvæði þáttar A-VI/3 í STCW-reglunum og fullnægja hæfnisstaðlinum sem tilgreindur er þar.
2. Ef framhaldsþjálfun í slökkvistörfum er ekki hluti af því sem krafist er vegna viðkomandi skirteinis skal gefa út sérstakt skirteini eða annað skriflegt sönnunargagn, eftir því sem við á, þar sem fram kemur að handhafi þess hafi sótt framhaldsnámskeið í slökkvistörfum.

*Regla VI/4***Lögboðnar lágmarkskröfur vegna hjálpar í viðlögum og sjúkrahjálpar**

1. Sjómenn, sem eru settir til þess að veita hjálp í viðlögum um borð í skipi, skulu fullnægja þeim hæfnisstaðli, vegna hjálpar í viðlögum, sem er tilgreindur í 1. til 3. mgr. þáttar A-VI/4 í STCW-reglunum.
2. Sjómenn, sem eru settir til þess að stjórna sjúkrahjálpi um borð í skipi, skulu fullnægja þeim hæfnisstaðli vegna sjúkrahjálpar í skipum sem er tilgreindur í 4. til 6. mgr. þáttar A-VI/4 í STCW-reglunum.
3. Ef þjálfun í hjálpi í viðlögum eða sjúkrahjálpi er ekki hluti af því, sem er krafist til réttinda vegna viðkomandi skirteinis skal gefa út sérstakt skirteini eða annað skriflegt sönnunargagn, eftir því sem við á, þar sem fram kemur að handhafi þess hafi sótt námskeið í hjálpi í viðlögum eða sjúkrahjálpi.

VII. KAFLI

ANNARS KONAR ATVINNURÉTTINDI

*Regla VII/1***Útgáfa annars konar skirteina**

1. Þrátt fyrir þær kröfur sem eru gerðar vegna veitingar atvinnuréttinda í II. og III. kafla þessa viðauka er aðildarríkjnum heimilt að gefa út annars konar skirteini en þau sem eru nefnd í reglum þessara kafla, eða leyfa útgáfu þeirra, enda sé eftirtöldum skilyrðum fullnægt:
 - 1.1. starfssvið og ábyrgðarstig, sem koma eiga fram á þessum skirteinum og áritunum, skulu vera meðal þeirra sem finna má í þáttum A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 og A-IV/2 í STCW-reglunum og skulu skilgreind með sama hætti;
 - 1.2. umsækjendur skulu hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja þeim kröfum um hæfnisstaðla sem mælt er fyrir um í viðeigandi þáttum STCW-reglnanna og settar eru fram í þætti A-VII/1 í sömu reglum og eiga við það starfssvið og það ábyrgðarstig sem eiga að koma fram á skirteinum og áritunum;
 - 1.3. umsækjendur skulu hafa að baki viðurkenndan siglingatíma, eins og viðeigandi er fyrir þau starfssvið og þau ábyrgðarstig sem eiga að koma fram á skirteininu. Siglingatíminn skal eigi vera skemmri en sá sem mælt er fyrir um í II. og III. kafla þessa viðauka. Þó skal hann ekki vera skemmri en mælt er fyrir um í þætti A-VII/2 í STCW-reglunum;
 - 1.4. þeir umsækjendur um atvinnuréttindi, sem eiga að sinna siglingafræðistörfum á framkvæmdasviði, skulu fullnægja gildandi kröfum reglnanna í IV. kafla, eftir því sem við á, til að geta sinnt tilteknum skyldustörfum við fjarskipti í samræmi við alþjóðafjarskiptareglurnar;
 - 1.5. skirteinin skal gefa út í samræmi við kröfurnar í 5. gr. e og ákvæðin sem koma fram í VII. kafla STCW-reglnanna.
2. Ekki má gefa út skirteini samkvæmt þessum kafla nema aðildarríkin hafi sent framkvæmdastjórninni upplýsingarnar sem krafist er í STCW-samþykktinni.

*Regla VII/2***Atvinnuréttindi sjómanna**

Allir sjómenn, sem hafa með höndum starfssvið, eitt eða fleiri, sem eru tilgreind í töflum A-II/1, A-II/2, A-II/3 eða A-II/4 í II. kafla STCW-reglnanna eða í töflum A-III/1, A-III/2, A-III/4 í III. kafla eða A-IV/2 í IV. kafla sömu reglna, skulu hafa viðeigandi skirteini.

*Regla VII/3***Meginreglur um útgáfu annars konar skirteina**

1. Hvert það aðildarríki, sem tekur þann kost að gefa út annars konar skirteini eða leyfa útgáfu þeirra, skal sjá til þess að eftirfarandi meginreglum sé fylgt:
 - 1.1. einungis er heimilt að taka í notkun kerfi annars konar skirteina að tryggt sé að minnsta kosti jafnmikið öryggi á hafinu og jafnmiklar mengunarvarnir og kveðið er á um í hinum köflunum;

- 1.2. hvert það fyrirkomulag sem viðhaft er á útgáfu annars konar skirteina samkvæmt þessum kafla skal vera með þeim hætti að tryggt sé að skirteinin séu jafngild þeim sem eru gefin út í samræmi við hina kaflana.
2. Meginreglan í 1. lið um að skirteinin skuli vera jafngild á að tryggja:
 - 2.1. að sjómenn, sem hafa skirteini í samræmi við II. og/eða III. kafla, og sjómenn, sem hafa skirteini í samræmi við VII. kafla, geti starfað á skipum þar sem skipulag er með hefðbundnum hætti og skipum þar sem skipulag er annað;
 - 2.2. að sjómenn séu ekki þjálfaðir til ákveðinna starfa um borð á þann hátt að þeim sé gert erfitt um vik að nýta færni sína annars staðar.
3. Þegar skirteini eru gefin út í samræmi við ákvæðin í þessum kafla skal fylgja eftirfarandi meginreglum:
 - 3.1. óheimilt er að grípa til útgáfu annars konar skirteina í þeim tilgangi að:
 - 3.1.1. fækka mönnum í áhöfn,
 - 3.1.2. draga úr styrk starfsstéttarinnar eða rýra gildi starfsmenntunar hjá sjómönnum, eða
 - 3.1.3. réttlæta það að einum og sama skirteinishafa séu fengin í hendur skyldustörf yfirmanns í vélarrúmi og yfirmanns á þílfari á einni og sömu vaktinni;
 - 3.2. sá sem er við stjórn skal heita skipstjóri; tilhögun við veitingu annars konar skirteina má ekki rýra lagalega stöðu og lagalegt vald skipstjóra né annarra.
4. Meginreglurnar í 1. og 2. lið þessarar reglu skulu tryggja að hæfni yfirmanna sé viðhaldið, bæði á þílfari og í vélarrúmi.

*II. VIÐAUKI***AÐFERÐIR OG VIÐMIÐANIR SEM LÚTA AÐ VIÐURKENNINGU SKÍRTEINA SEM ÞRIÐJU LÖND GEFU ÚT OG VIÐURKENNINGU MENNTASTOFNANA OG NÁMSBRAUTA OG NÁMSKEIÐA FYRIR SJÓMENN SEM UM GETUR Í A-LIÐ 3. MGR. 9. GR.****A. Aðferðir og viðmiðanir sem lúta að skirteinum**

Aðildarríki er aðeins heimilt að viðurkenna og árita viðeigandi skirteini, sem þriðju lönd gefa út vegna starfa um borð í skipi sem siglir undir fána þess, að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

1. Aðili að STCW-samþykktinni skal hafa gefið út viðeigandi skirteini sem eru lögð fram til viðurkenningar.
2.
 - a) Þriðja land, sem gefur viðeigandi skirteini út, skal hafa öðlast viðurkenningu siglingaöryggisnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar þess efnis að það hafi komið ákvæðum STCW-samþykktarinnar í framkvæmd í einu og öllu.
 - b) Aðildarríkið skal hafa gert allar nauðsynlegar ráðstafanir, til að mynda skoðað aðstöðu eða kannað verklagsreglur, til að ganga úr skugga um að farið hafi verið í einu og öllu að kröfum um hæfnisstaðla, útgáfu og áritun skirteina og skráningu og að gæðastaðlakerfi hafi verið komið á samkvæmt reglu 1/8 í STCW-samþykktinni.
3. Hafi kröfu a-liðar í 2. lið ekki verið fullnægt vegna þess að siglingaöryggisnefnd Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar hefur ekki lokið við að sannreyna að viðkomandi þriðja land hafi komið ákvæðum STCW-samþykktarinnar í framkvæmd í einu og öllu skulu eftirfarandi ákvæði gilda:
 - a) Þriðja land skal senda aðildarríkinu og Alþjóðasiglingamálastofnuninni:
 - i) texta laga, úrskurða, fyrirmæla, reglugerða og gerninga er varða framkvæmd STCW-samþykktarinnar;
 - ii) ítarlegar upplýsingar um inntak og lengd námskeiða, svo og skýra yfirlýsingu um hvaða stefnu er fylgt varðandi menntun, þjálfun, próf, hæfnismat og veitingu atvinnuréttinda;
 - iii) innlend próf og aðrar kröfur fyrir hverja gerð skirteinis sem er gefið út í samræmi við STCW-samþykktina;
 - iv) nægilega mörg sýniseintök af skirteinum sem eru í samræmi við STCW-samþykktina;
 - v) upplýsingar um skipulag af hálfu opinberra aðila;
 - vi) greinargóða skýringu á lagalegum og stjórnsýslulegum ráðstöfunum sem kveðið er á um og eiga að tryggja að ákvæði séu haldin, einkum þau er varða menntun og þjálfun og mat og útgáfu og skráningu skirteina;
 - vii) hnitmiðað yfirlit yfir þær verklagsreglur, sem er beitt er heimila á, faggilda eða viðurkenna menntun og þjálfun og próf, og hæfnismat sem er krafist samkvæmt STCW-samþykktinni, skilyrðin sem fylgja því og skrá yfir útgefin leyfi, faggildingu og viðurkenningar;
 - b) aðildarríkið skal bera þær upplýsingar sem berast saman við allar viðeigandi kröfur STCW-samþykktarinnar til að tryggja að ákvæðum STCW-samþykktarinnar sé komið í framkvæmda í einu og öllu;

- c) aðildarríkið verður að hafa gengið úr skugga um, með öllum tiltækum ráðum, sem geta falist í skoðun á aðstöðu eða verklagsreglum, að farið hafi verið í einu og öllu að kröfum varðandi menntun og hæfi, útgáfu og áritun skirteina og skráningu og að gæðastaðlakerfi hafi verið komið á samkvæmt reglu I/8 í STCW-samþykktinni;
 - d) í samræmi við þá málsmæðferð sem mælt er fyrir um í 13. gr., og á grundvelli tölfræðilegra gagna um þau lönd sem leggja til umtalsverðan hluti vinnuafls á sjó, ber að samþykkja og uppfæra skrá með nöfnum þeirra þriðju landa þar sem skylt er að kanna menntastofnanir, námsbrautir og námskeið fyrir sjómenn.
- 4. Aðildarríkin skulu nota þær viðmiðanir, sem mælt er fyrir um í B-hluta þessa viðauka, til viðbótar þeim sem er að finna í 2. lið eða, ef við á, 3. lið þegar viðurkenna á menntastofnanir eða námsbrautir og námskeið fyrir sjómenn.
 - 5. Aðildarríkið skal sjá til þess að hlutaðeigandi þriðja land gangist undir skuldbindingu þess efnis að tilkynning verði gefin út án tafar verði mikilvæg breyting á tilhögun menntunar og þjálfunar og veitingu atvinnuréttinda sem kveðið er á um í samræmi við STCW-samþykktina.
 - 6. Skirteini, sem er lagt fram til viðurkenningar, skal fylgja, eða á það sett, gild áritun er staðfestir að framangreindur samningsaðili hafi gefið það út eða það koma fram í texta þess.
 - 7. Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir til að tryggja að sjómenn, sem leggja skirteini fram til viðurkenningar vegna starfa á stjórnunarsviði, hafi fullnægjandi þekkingu á siglingalögum viðkomandi aðildarríkis sem lúta að þeim störfum sem þeim er heimilt að gegna.
 - 8. Óheimilt er að nota skirteini og áritanir, sem aðildarríki gefur út samkvæmt ákvæðum þessarar greinar til viðurkenningar eða staðfestingar á viðurkenningu skirteinis sem þriðja land gefur út, til að fá frekari viðurkenningu hjá öðru aðildarríki.

**B. Viðmiðanir sem lúta að faggildingu eða viðurkenningu menntastofnana,
námsbrauta og námskeiða fyrir sjómenn**

- I. Til að hljóta viðurkenningu sem menntastofnun fyrir sjómenn með heimild til að bjóða upp á námsbrautir og námskeið, sem aðildarríki samþykkir að standist kröfur vegna starfa um borð í skipum sem sigla undir fána þess, verður stofnunin að:
 - 1. hafa á að skipa kennurum sem:
 - 1.1. hafa þekkingu á námsbrautinni og skilning á þeim sérstöku markmiðum sem eru sett vegna þjálfunar af því tagi sem um ræðir;
 - 1.2. hafa menntun og hæfi til þeirra verka sem þjálfunin tekur til;
 - 1.3. fari þjálfunin fram með notkun hermis:
 - 1.3.1. hafa fengið viðeigandi leiðbeiningar um kennslutækni í notkun herma, og
 - 1.3.2. hafa hagnýta reynslu í meðferð þeirrar gerðar hermismis sem er notuð;
 - 2. hafa tilnefnt umsjónarmenn með þjálfuninni sem eru til þess hæfir að sjá um þær viðurkenndu námsbrautir og námskeið sem boðin eru við stofnunina og þekkja vel til hvernar viðurkenndrar námsbrautar og námskeiðs sem þeir hafa umsjón með, að meðtöldum sérstökum markmiðum þeirra;

3. hafa tilnefnt matsmenn sem fengið hafa viðeigandi menntun og þjálfun í matsaðferðum og matsvenjum og:
 - 3.1. hafa fullnægjandi þekkingu og skilning á þeirri hæfni sem á að meta,
 - 3.2. hafa menntun og hæfi til þeirra verka sem meta á,
 - 3.3. hafa fengið viðeigandi leiðbeiningar um matsaðferðir og matsvenjur,
 - 3.4. hafa öðlast hagnýta reynslu við mat, og
 - 3.5. ef mat fer fram með notkun hermis, hafa öðlast hagnýta reynslu við mat með þeirri gerð hermis, sem um ræðir, undir eftirliti reynds matsmanns og með fullnægjandi árangri að mati hans;
 4. halda skýrslur um öll skirteini og prófskirteini, sem eru gefin út til handa nemendum á sviði sjómennsku er ljúka menntun sinni eða þjálfun hjá stofnuninni, að meðtöldum upplýsingum um þá menntun og þjálfun sem þeir hafa fengið og viðeigandi dagsetningar, ásamt fullu nafni, fæðingardegi og fæðingarstað;
 5. hafa aðgengilegar upplýsingar um stöðu slíkra skirteina og prófskirteina og um menntun og þjálfun, eftir því sem við á;
 6. fylgjast stöðugt með starfsemi sinni á sviði menntunar og þjálfunar og mats með því að nota gæðastaðlakerfi til að tryggja að settum markmiðum sé náð, einnig þeim er varða menntun og hæfi og reynslu kennara og matsmanna;
 7. gangast, eigi sjaldnar en á fimm ára fresti, undir reglubundið gæðaeftirlit hæfra einstaklinga, sem sinna sjálfir hvorki viðkomandi kennslustörfum né mati, þannig að hægt sé að ganga úr skugga um að stjórnunar- og rekstrarstörfum á öllum stigum innan stofnunarinnar sé stýrt og þau skipulögð, framkvæmd og höfð undir umsjón og innra eftirliti til að tryggja að þau hæfi þeim verkefnum sem um er að ræða og fullnægi settum markmiðum.
- II. Til að viðurkenning fáiast á því að kröfur um menntun og þjálfun sjómanna, sem starfa um borð í skipum er sigla undir fána aðildarríkis, séu uppfylltar verður námsbraut eða námskeið að:
1. vera skipulagt í samræmi við skriflegar áætlanir, þar með talið kennsluaðferðir, kennslumiðlar, fyrirkomulag og námsefni sem er nauðsynlegt til að fullnægja kröfum um menntun og hæfi;
 2. vera í umsjá, undir eftirliti, metið og stutt af mönnum sem hafa til þess menntun og hæfi í samræmi við liði I.1, I.2 og I.3.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**2000/EES/7/09****nr. 9/1999
frá 29. janúar 1999****um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 121/98 frá 18. desember 1998⁽¹⁾.

Tilskipun ráðsins 98/55/EB frá 17. júlí 1998 um breytingu á tilskipun 93/75/EBE um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi undirliður bætist við í lið 55a (tilskipun ráðsins 93/75/EBE) í XIII. viðauka við samninginn:

„- **398 L 0055:** Tilskipun ráðsins 98/55/EB frá 17. júlí 1998 (Stjtið. EB L 215, 1.8.1998, bls. 65).“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 98/55/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 30. janúar 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 29. janúar 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbaso

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 297, 18.11.1999, bls. 5 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 50, 18.11.1999, bls. 77.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 215, 1.8.1998, bls. 65.

TILSKIPUN RÁÐSINS 98/55/EB

frá 17. júlí 1998

um breytingu á tilskipun 93/75/EBE um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 84. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í tilskipun 93/75/EBE ⁽⁴⁾ eru ekki tiltekin nákvæmlega ákvæði um sjóflutninga á geislavirkum efnum sem um getur í ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) A.748(18) um flokkunarkerfi fyrir öryggi í flutningi á geisluðu kjarnakleyfu efni, plútóníumi og úrgangi með mikla geislavirkni í geymum um borð í skipum (INF-flokkunarkerfið).

Nauðsynlegt er að efla öryggi á sjó og koma í veg fyrir mengun sjávar í tengslum við flutning á geisluðu kjarna-kleyfu eldsneyti, plútóníumi og úrgangi með mikla geislavirkni.

Til glöggvunar er nauðsynlegt að fella INF-flokkunarkerfið inn í skrána yfir alþjóðasamninga, flokkunarkerfi og ályktanir sem vísað er til í 2. gr. tilskipunarinnar. Þetta gerir lögbærum yfirvöldum kleift að afla sér tilskilinna upplýsinga um eðli geislavirkra efna um borð og staðsetningu þeirra og koma þannig í veg fyrir og draga úr hættu á slysum í tengslum við skip sem flytja slík efni.

Tilkynning um INF-flokk skips, þar sem tilgreint er það heildarmagn geislavirkra efna sem heimilt er að flytja um borð, gefur viðkomandi lögbærum yfirvöldum nákvæmari upplýsingar

og stuðlar þannig að meiri viðbragðsflýti ef slys eða óhapp ber að höndum á sjó í tengslum við geislavirk efni.

Með einfaldaðri málsmeðferð ætti að vera unnt að breyta I. og II. viðauka við tilskipun 93/75/EBE til samræmis við þróun í þjóðarétti, einkum með tilliti til breytinga á alþjóðasamningum, flokkunarkerfum og ályktunum sem ekki er getið í 2. gr. þeirrar tilskipunar en hafa öðlast gildi eftir að hún var samþykkt. Þessar breytingar mega þó hvorki verða til þess að færa út gildissvið tilskipunarinnar né leiða til breytinga á tilkynningarskyldunni sem þar er lýst, og sér í lagi mega þær ekki verða til þess að vikka út tilkynningarskylduna þannig að hún nái til skipa í umflutningi. Málsmeðferðin, sem kveðið er á um í 12. gr., virðist vera hentugasta leiðin til að taka upp slíkar breytingar. Í þessu tilliti ber að bæta við ákvæði 11. gr.

Breyta ber I. og II. viðauka við tilskipun 93/75/EBE til að taka tillit til breytinga á alþjóðasamningum, flokkunarkerfum og ályktunum sem ekki er getið í 2. gr. þeirrar tilskipunar en hafa öðlast gildi eftir að hún var samþykkt.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Tilskipun 93/75/EBE er breytt sem hér segir:

1. í 2. gr.:

- bætist eftirfarandi við í c-lið á eftir orðunum „IMDG-flokkunarkerfinu“:

„að meðtöldum geislavirkum efnum sem um getur í INF-flokkunarkerfinu,“

- bætist eftirfarandi liður við:

„i) „INF-flokkunarkerfið“: alþjóðlegt flokkunarkerfi Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar fyrir öryggi í flutningi á geisluðu kjarnakleyfu eldsneyti, plútóníumi og úrgangi með mikla geislavirkni í geymum um borð í skipum, í þeirri útgáfu sem gildir 1. janúar 1998;“,

- verði i-, j- og k-liður að j-, k- og l-lið;

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 215, 1.8.1998, bls. 65, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 9/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB C 334, 8. 11. 1996, bls. 11 og Stjtið. EB C 264, 30. 8. 1997, bls. 4.

(²) Stjtið. EB C 133, 28. 4. 1997, bls. 7.

(³) Áliti Evrópuþingsins var skilað 24. apríl 1997 (Stjtið. EB C 150, 19. 5. 1997, bls. 31), sameiginleg afstaða ráðsins frá 11. desember 1997 (OJ C 23, 23. 1. 1998, bls. 6) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 11. mars 1998 (Stjtið. EB C 104, 6. 4. 1998).

(⁴) Stjtið. EB L 247, 5. 10. 1993, bls. 19. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/34/EB (Stjtið. EB L 158, 17. 6. 1997, bls. 40).

2. í 11. gr.:

- komi „e-, f-, g-, h-, i- og j-lið“ í stað „e-, f-, g-, h- og i-lið“,
- bætist eftirfarandi undirliður við:

„- breyta viðauka þessarar tilskipunar til samræmis við siðari breytingar á alþjóðasamningum, flokkun-arkerfum og ályktunum um öryggi á hafinu og verndun á umhverfi sjávar sem hafa gengið í gildi, án þess að færa út gildissvið hennar.“;

3. komi viðaukinn við þessa tilskipun í stað I. og II. viðauka.

2. gr.

1. Aðildarrikin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1998. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarrikin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarrikin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarrikin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. júlí 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

W. RUTTENSTORFER

forseti.

VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

Upplýsingar um skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur

(5. gr.)

1. Nafn og kallmerki skipsins og, ef við á, IMO-auðkenningarnúmer.
2. Þjóðerni skipsins.
3. Lengd og djúprista skipsins.
4. Ákvörðunarhöfn.
5. Áætlaður komutími til ákvörðunarhafnar eða hafnsögustöðvar, eftir því sem lögbært yfirvald krefst.
6. Áætlaður brottfarartími.
7. Fyrirhuguð leið.
8. Rétt tækniheiti hættulegu eða mengandi varanna, númer Sameinuðu þjóðanna ef þau eru fyrir hendi, IMO-hættuflokkar í samræmi við flokkunarkerfin IMDG, IBC og IGC, magn slíkra vara og staðsetning þeirra um borð og, ef þær eru í færanlegum tönkum eða gámum, auðkenni þeirra.
9. Staðfesting á að í skrá, farmskrá eða viðkomandi lestunaráætlun séu nákvæmar upplýsingar um hættuleg eða mengandi efni um borð í skipinu og um staðsetningu þeirra.
10. Fjöldi skipverja um borð.

II. VIÐAUKI

GÁTLISTI FYRIR SKIP
(3. mgr. 6. gr., 8. gr. og III. viðauki)

A. Upplýsingar um skipið

Nafn skipsins:	Eigandi:	Smíðarár:	
.....			
Fáni:	Brúttóþyngd		
.....			
Heimahöfn:	Lengd:		
.....			
Kennistafir eða -tala (kallmerki):	IMO-auðkenningarnúmer, ef við á:		
.....			
Flokkunarfélag:	Hafsvæði þar sem skipið hefur siglingaleyfi:		
.....			
Flokkunartákn:	Skrokkur:	Vélbúnaður:	
.....			
Knúningsvél:	Afköst:		
.....			
Umboðsmaður:			
.....			
Djúprista:	Að framan:	Miðskips:	Að aftan:
.....			
Rúmtak/massi hættulegs eða mengandi farms:			
.....			

B. Öryggisbúnaður um borð

	Í góðu lagi		Ágallar
	Já	Nei	
1. Smíði og tæknibúnaður			
Aðal- og aukavélar	☐	☐	
Aðalstýribúnaður	☐	☐	
Aukastýribúnaður	☐	☐	
Akkerisbúnaður	☐	☐	
Fast slökkvikerfi	☐	☐	
Eðalgaskerfi (ef við á)	☐	☐	

		Í góðu lagi		Ágallar
		Já	Nei	
2.	<i>Siglingabúnaður</i>			
	Stýrieiginleikar	☐	☐	
	Aðalratsjá	☐	☐	
	Aukaratsjá	☐	☐	
	Snúðáttaviti	☐	☐	
	Staðalseguláttaviti	☐	☐	
	Radíómiðunartæki	☐	☐	
	Bergmálsdýptarmælir	☐	☐	
	Annar rafeindabúnaður til staðarákvörðunar	☐	☐	
	Búnaður til að mæla hraða og vegalengd (vegmælir)	☐	☐	
	- sigldur hraði	☐	☐	
	- haldinn hraði	☐	☐	
3.	<i>Fjarskiptabúnaður</i>			
	Loftskýtabúnaður	☐	☐	
	Talstöðvarbúnaður (VHF)	☐	☐	
	GMDSS-fjarskiptabúnaður)	☐	☐	
	Fjarskiptabúnaður fyrir björgunartæki	☐	☐	

C. Skjöl

		Gild skírteini/ skjöl um borð		Athugasemdir
		Já	Nei	
	Alþjóðlega mælibréfið (1969)	☐	☐	
	Öryggisskírteini farþegaskips	☐	☐	
	Öryggisskírteini vöruflutningaskips	☐	☐	
	Öryggisskírteini um smíði vöruflutningaskips	☐	☐	
	Skírteini fyrir öryggisbúnað vöruflutningaskips	☐	☐	
	Öryggisskírteini fyrir fjarskiptabúnað vöruflutningaskips	☐	☐	
	Öryggisskírteini fyrir loftskýtastöðvar vöruflutningaskips ⁽¹⁾	☐	☐	
	Öryggisskírteini fyrir talstöðvar vöruflutningaskips ⁽¹⁾	☐	☐	
	Undanþáguskírteini (SOLAS)	☐	☐	
	Alþjóðlega hleðslumerkjaskírteinið	☐	☐	
	Alþjóðlega hleðslumerkja-undanþáguskírteinið	☐	☐	
	Flokkunarskírteini	☐	☐	
	Tryggingarskírteini eða önnur fjárhagsleg trygging gegn skaðabótaábyrgð vegna olíumengunartjóns	☐	☐	
	Skjal um samræmi við sérkröfur vegna skipa sem flytja hættulegan farm (SOLAS)	☐	☐	

⁽¹⁾ Þetta á einungis við um skip sem eru smíðuð fyrir 1. febrúar 1995.

	Gild skirteini/ skjöl um borð		Athugasemdir
	Já	Nei	
Útfyllt olíubók/farabók	☐	☐	
(Alþjóðlegt) hæfnisskirteini fyrir flutning			
hættulegra efna í lausu	☐	☐	
(Alþjóðlegt) hæfnisskirteini fyrir flutning fljótandi			
lofttegunda í lausu	☐	☐	
Alþjóðlega olíumengunarvarnarskirteinið (IOPP-skirteinið)	☐	☐	
Alþjóðlega mengunarvarnarskirteinið fyrir flutning fljótandi			
eiturefna í lausu	☐	☐	
Öryggisskirteini háhraðafars	☐	☐	
Leyfi til að gera út háhraðafar	☐	☐	
Hleðsluáætlun fyrir hættulegan farm	☐	☐	
Gögn um stöðugleika	☐	☐	
Lágmarksöryggismönnunarskirteini	☐	☐	
Afrit af samræmisskjali (ISM-reglur)	☐	☐	
Öryggisstjórnunarskirteini (ISM-reglur)	☐	☐	

D. Yfirmenn og áhöfn

	Réttindaskirteini (nákvæm lýsing og raðnúmer)		Gefið út af (lögbært yfirvald)	Frá (staður/land)	GMDSS (¹)
	Já	Nei			
Skipstjóri	☐	☐			☐
Yfirstýrimaður	☐	☐			☐
Annar stýrimaður	☐	☐			☐
Þriðji stýrimaður	☐	☐			☐
Yfirvélstjóri	☐	☐			☐
Fyrsti vélstjóri	☐	☐			☐
Annar vélstjóri	☐	☐			☐
Þriðji vélstjóri	☐	☐			☐
Fjarskiptamaður	☐	☐			☐

Heildarfjöldi undirmanna

Á þilfari

Í vélarrúmi

.....

.....

Úthafslóðs um borð ☐ ☐

.....

.....

Dagsetning

Undirskrift skipstjóra eða staðgengils í fjarveru hans

(¹) Tilgreinið ef viðkomandi er handhafi almenns GMDSS-skirteinis.“

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

2000/EES/7/10

nr. 10/1999
frá 29. janúar 1999

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

„, eins og henni var breytt með:

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

- **398 L 0042:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/42/EB frá 19. júní 1998 (Stjtið. EB L 184, 27.6.1998, bls. 40).“

2. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 98/42/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 121/98 frá 18. desember 1998⁽¹⁾.

3. gr.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/42/EB frá 19. júní 1998 um breytingu á tilskipun ráðsins 95/21/EB um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarrikisefirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 30. janúar 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

1. gr.

Eftirfarandi bætist við í lið 56b (tilskipun ráðsins 95/21/EB) í XIII. viðauka við samninginn:

Gjört í Brussel 29. janúar 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbaso

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 297, 18.11.1999, bls. 5 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 50, 18.11.1999, bls. 77.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 184, 27.6.1998, bls. 40.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 98/42/EB**frá 19. júní 1998**

um breytingu á tilskipun ráðsins 95/21/EB um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarrikiseftirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna^(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 95/21/EB frá 19. júní 1995 um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarrikiseftirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 98/25/EB ⁽²⁾, einkum 19. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nauðsynlegt er að taka tillit til breytinga á samningum, bókunum, reglum og ályktunum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO), sem hafa gengið í gildi, og til þróunar sem orðið hefur og umfjöllunar á grundvelli Parísarsamkomulagsins um hafnarrikiseftirlit (Paris MOU).

Frá því að tilskipun 95/21/EB var samþykkt hefur verið gripið til frekari aðgerða til að þróa betra markkerfi. Fella ber markkerfið, sem byggist á tilteknum þáttum, og var þróað innan ramma Parísarsamkomulagsins, inn í þá tilskipun.

Breyta ber skránni yfir skirteini og skjöl, sem um getur í II. viðauka tilskipunar 95/21/EB, til að taka tillit til breytinga sem hafa orðið á alþjóðlegri löggjöf.

Breyta ber skránni yfir „gildar ástæður“ fyrir nákvæmri skoðun, sem er tilgreind í III. viðauka við áðurnefnda tilskipun, á grundvelli ítarlegri skrár sem er tilgreind í IMO-ályktun A.787(19).

Samkvæmt IV. viðauka við áðurnefnda tilskipun ber skoðunarmanni að hlíta málsmeðferð og viðmiðunarreglum um eftirlit með skipum sem er lýst í IMO-ályktunum A.466(XII), með áorðnum breytingum, A.542(13), MEPC.26(23) og A.742(18). Breyta ber téðum IV. viðauka til að taka tillit til

afturköllunar þessara ályktana með IMO-ályktun A.787(19). Málsmeðferð sem er lýst í ályktun A.787(19) hefur verið felld inn í I. viðauka, „Hafnarrikiseftirlit“ við Parísarsamkomulagið.

Þegar dæma á um hvort skip skuli kyrrsett eða ekki skal skoðunarmaður hafa til hliðsjónar viðmiðunarreglurnar sem eru settar fram í VI. viðauka umræddrar tilskipunar. Samt sem áður er ekki rétt að kyrrsetja skip vegna tjóns sem orðið hefur sökum óhapps eða slyss, svo framarlega sem tiltekin skilyrði eru uppfyllt.

Enn fremur ber að breyta téðum VI. viðauka á grundvelli ákvæða IMO-ályktunar A.787(19), einkum með tilliti til svæða sem heyra undir alþjóðasamninginn um þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna (STCW) frá 1978.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem var skipuð samkvæmt 12. gr. tilskipunar ráðsins 93/75/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/34/EB ⁽⁴⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 95/21/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað 2. mgr. 5. gr. komi eftirfarandi:

„2. Við val á skipum til skoðunar skal lögbært yfirvald veita þeim skipum, sem um getur í I. hluta I. viðauka, mestan forgang. Við ákvörðun á forgangsröð vegna skoðunar annarra skipa, sem um getur í I. viðauka, skal lögbært yfirvald hafa hliðsjón af þeim heildarmarkþætti sem um getur í II. hluta I. viðauka.“

2. Ákvæðum I., II., III., IV. og VI. viðauka er breytt eins og kveðið er á um í viðaukanum við þessa tilskipun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 184, 27.6.1998, bls. 40, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 10/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 157, 7. 7. 1995, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 133, 7. 5. 1998, bls. 19.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 247, 5. 10. 1993, bls. 19.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 158, 17. 6. 1997, bls. 40.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. september 1998. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. júní 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

1. Í stað I. viðauka komi eftirfarandi:

„I. *VIÐAUKI*

VALÁ SKIPUM TIL FORGANGSSKOÐUNAR

(sem um getur í 2. mgr. 5. gr.)

I. Ráðandi þættir

Burtséð frá því hvert er gildi markþáttarins ber að líta svo á að eftirfarandi skip hafi forgang við skoðun.

1. Skip sem hafnsögumenn eða hafnaryfirvöld hafa lýst vanbúin þannig að siglingaöryggi þeirra sé stefnt í voða (samkvæmt tilskipun ráðsins 93/75/EBE og 13. gr. þessar tilskipunar).
2. Skip sem uppfylla ekki skyldur sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 93/75/EBE.
3. Skip sem skýrsla eða tilkynning hefur borist um frá öðru aðildarríki.
4. Skip sem skýrsla eða kvörtun hefur borist um frá skipstjóra, skipverja eða einstaklingi eða stofnun sem á réttmætra hagsmuna að gæta varðandi örugga starfsemi skips, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð eða mengunarvarnir, nema viðkomandi aðildarríki telji slíka skýrslu eða kvörtun ekki á rökum reista; óheimilt er að veita skipstjóra eða eiganda viðkomandi skips vitneskju um nafn þess sem leggur fram skýrslu eða kvörtun.
5. Skip sem:
 - hafa lent í árekstri, tekið niðri eða strandað á leið sinni til hafnar,
 - hafa verið kærð fyrir meint brot á ákvæðum um losun skaðlegra efna eða frárennslisvatns,
 - hefur verið stjórnað með tilviljanakenndum eða ótryggum hætti og ekki hefur verið farið að reglum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um siglingaleiðir eða venjum og reglum um öruggar siglingar,
 - er stýrt á einhvern annan hátt sem einstaklingum, eignum eða umhverfi stafar hættu af.
6. Skip sem af öryggisástæðum hafa verið strikuð út úr viðkomandi flokki næstu sex mánuði á undan.

II. Heildarmarkþáttur

Líta ber svo á að eftirfarandi skip hafi forgang við skoðun:

Gildi markþáttar

1. Skip sem koma til hafnar í aðildarríki í fyrsta sinn eða eftir tólf mánaða fjarveru eða lengri. Aðildarríkjunum ber og að taka mið af þeim skoðunum sem aðildarríki að Parísarsamkomulaginu hafa framkvæmt þegar þessum viðmiðunum er beitt. Séu viðeigandi gögn hér að lútandi ekki fyrir hendi ber aðildarríkjunum að styðjast við fæanleg gögn SIRENAC-upplýsingakerfisins og skoða þau skip sem hafa ekki verið skráð samkvæmt því kerfi eftir gildistöku þess 1. janúar 1993.

2.	Skip sem hefur ekki verið skoðað í neinu aðildarríki á næstliðnum sex mánuðum.	<i>Gildi markþáttar</i>
		+10
3.	Skip með lögboðin skírteini um smíði og búnað, útgefin samkvæmt samningunum, og flokkunarskírteini, gefin út af stofnun sem er ekki viðurkennd samkvæmt skilmálum tilskipunar ráðsins 94/57/EB frá 22. nóvember 1994 um sameiginlegar reglur og staðla fyrir stofnanir sem sjá um skipaefirlit og -skoðun og fyrir tilheyrandi starfsemi siglingamálayfirvalda ⁽¹⁾ .	+ 5
4.	Skip sem sigla undir fána ríkis sem er skráð í þriggja ára hlaupandi yfirliti um kyrrsetningu og tafir yfir meðaltali sem er birt í ársskýrslu Parísarsamkomulagsins.	
	— 0 - 3% yfir meðaltali	+ 3
	— 3,1 - 6% yfir meðaltali	+ 4
	— meira en 6% yfir meðaltali	+ 5
5.	Skip sem hafa fengið að láta úr höfn aðildarríkis með tilteknum skilyrðum:	
a)	að ráðin verði bót á vanbúnaði fyrir brottför	+ 1
b)	að ráðin verði bót á vanbúnaði í næstu höfn	+ 1
c)	að ráðin verði bót á tveimur ágöllum innan 14 daga	+ 1
d)	að ráðin verði bót á tveimur ágöllum sem önnur skilyrði hafa verið tilgreind um	+ 1
e)	að gripið hafi verið til aðgerða og ráðin bót á öllum vanbúnaði	- 2
6.	Skip þar sem vanbúnaður hefur verið skráður við fyrri skoðun, eftir því um hve marga ágalla er að ræða:	
	— 0	-15
	— 1 – 5	0
	— 6 – 10	+5
	— 11 – 20	+10
	— meira en 20 ágallar	+15
7.	Skip sem hafa verið kyrrsett í annarri höfn.	+15
8.	Skip sem siglir undir fána ríkis og hefur ekki fullgilt alla viðkomandi alþjóðasamninga sem um getur í 2. gr. þessarar tilskipunar.	+1
9.	Skip sem siglir undir fána ríkis sem hefur hlutfall ágalla yfir meðaltali.	+1

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 139, 12. 12. 1994, bls. 20.

10.	Skip í flokki þar sem ágallar eru yfir meðaltali.	<i>Gildi markþáttar</i>
11.	Skip í flokki sem krafist er viðtækrar skoðunar á (samkvæmt 7. gr. þessarar tilskipunar).	+1
12.	Önnur skip:	+5
	— milli 13 og 20 ára	
	— milli 21 og 24 ára	+1
	— eldri en 25 ára	+2
		+3

Markþáttur er talnagildi sem kemur í hlut eins skips í samræmi við ákvæði þessa viðauka og sést í SIRENAC-upplýsingakerfinu.

Við ákvörðun á forgangsröð skipa, sem talin eru upp hér að framan, skal lögbært yfirvald hafa hliðsjón af röðun samkvæmt heildarmarkþætti. Hærri markþáttur merkir ofar í forgangsröð. Markþátturinn er summan af gildum markþáttum sem eru tilgreindir hér að framan. Ákvæði 5., 6. og 7. liðar gilda einungis um skoðanir á næstliðnum 12 mánuðum. Heildarmarkþáttur skal ekki vera lægri en summan af 4., 8., 9., 10., 11. og 12. lið.“

2. Ákvæðum II. viðauka er breytt sem hér segir:

1. Í stað 13. liðar komi eftirfarandi:

„13. Afrit af samræmisskjali og öryggisstjórnunarskírteini sem gefið er út í samræmi við alþjóðareglur um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir (SOLAS, IX. kafli).“

2. Eftirfarandi bætist við á eftir 14. lið:

„15. Skjal um samræmi við sérkröfur vegna skipa sem flytja hættulegan farm.

16. Öryggisskírteini háhraðafars og leyfi til að gera út háhraðafar.

17. Sérskrá eða farmskrá yfir hættulegan farm eða nákvæm hleðsluáætlun.

18. Skipsbók yfir próf og æfingar og færslubók yfir skoðanir og viðhald björgunartækja og -aðgerða.

19. Öryggisskírteini skips sem smíðað er í ákveðnum tilgangi.

20. Öryggisskírteini færanlegs búnaðar sem notaður er við boranir undan landi.

21. Fyrir olíuskip, skrá um vöktunar- og eftirlitskerfi fyrir losun á olíu úr síðustu ferð skipsins með kjölfestu (olíubók).

22. Skráningarlisti, brunavarnaáætlun og, fyrir farþegaskip, áætlun um aðgerðir til að koma í veg fyrir tjón.

23. Neyðaráætlun vegna olíumengunar um borð.

24. Skoðunarskýrslur (fyrir búlkaskip og olíuskip).

25. Skýrslur um fyrra hafnarrikiseftirlit.

26. Fyrir ekjufarþegaskip, upplýsingar um A/A-hámarkshlutfall.
27. Skjal sem heimilar flutning á kornvöru.
28. Handbók um frágang farms.“

3. Í stað III. viðauka komi eftirfarandi:

„III. VIÐAUKI

DÆMI UM „GILDAR ÁSTÆÐUR“ TIL NÁKVÆMRAR SKOÐUNAR

(sem um getur í 3. mgr. 6. gr.)

1. Skip sem um getur í I. hluta og liðum II-3, II-4, II-5b, II-5c, II-8 og II-11 í II. hluta I. viðauka.
 2. Oliubók hefur ekki verið færð sem skyldi.
 3. Villur hafa fundist við skoðun skírteina og annarra skjala (sbr. a-lið 1. mgr. og 2. mgr. 6. gr.).
 4. Komið hafa fram vísbendingar um að skipverjar séu ófærir um að fullnægja kröfum 8. gr. tilskipunar 94/58/EB frá 22. nóvember 1994 um lágmarkspjálfun sjómanna⁽¹⁾.
 5. Merki eru um að meðhöndlun farms og aðrar aðgerðir séu ekki framkvæmdar með öruggum hætti eða í samræmi við viðmiðunarreglur Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, t.d. að súrefnismagn í eðalgaslögnum til farmgeyma sé yfir tilskildu hámarki.
 6. Skipstjóri olíuflutningaskips leggur ekki fram skrá um vöktunar- og eftirlitskerfi fyrir losun á olíu úr síðustu ferð skipsins með kjölfestu.
 7. Uppfærður skráningarlisti er ekki fyrir hendi eða skipverjum er ókunnugt um skyldur sínar ef eldur kemur upp eða ef skipun er gefin um að yfirgefa skipið.
 8. Sent er út neyðarmerki að ástæðulausu án þess að hirt sé um að afturkalla það á viðeigandi hátt.
 9. Mikilvægan búnað skortir eða ákveðin tilhögun er ekki fyrir hendi, þótt þeirra sé krafist samkvæmt samningunum.
 10. Hollustuhættir um borð eru langt frá því að vera fullnægjandi.
 11. Samkvæmt áliti og athugunum skoðunarmanns er alvarleg skemmd eða ágalli á byrðingi skips eða í burðarvirki þess sem kann að stofna skipinu sjálfu, vatnsheldni þess eða veðurheldni í hættu.
 12. Upplýsingar eða sönnunargögn um að skipstjórinn eða áhöfnin kunni ekki skil á nauðsynlegum öryggisráðstöfunum eða mengunarvarnarráðstöfunum um borð, eða að ekki hafi verið gripið til slíkra ráðstafana.“
4. Í stað IV. viðauka komi eftirfarandi:

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 319, 12. 12. 1994, bls. 28.

*„IV. VIÐAUKI***STARFSREGLUR VIÐ EFTIRLIT MEÐ SKIPUM**

(sem um getur í 4. mgr. 6. gr.)

1. Meginreglur um öryggismönnun (ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.481 (XII) ásamt viðaukum sem bera yfirskriftina: „Innihald lágmarksöryggismönnunarskirteinis“ (1. viðauki) og „Hvernig beita á meginreglum um öryggismönnun“ (2. viðauki)).
2. Ákvæði alþjóðareglna um siglingu með hættulegan farm (International Maritime Dangerous Goods Code).
3. Rit Alþjóðavinnuáráðs (ILO) „Inspection of Labour Conditions on Board Ship: Guidelines for Procedure“ (Leiðbeiningar um starfsreglur við skoðun á vinnuáðstöðu um borð í skipum).
4. I. viðauki við Parísarsamkomulagið um hafnarrikiseftirlit „Reglur um hafnarrikiseftirlit“.
5. Ákvæðum VI. viðauka er breytt sem hér segir:
 1. Í innganginum bætist eftirfarandi málsgrein við:

„Ef ástæða kyrrsetningar er skemmd, sem rakin er til óhapps sem skipið hefur orðið fyrir á leið til hafnar, skal ekki gefa út fyrirmæli um kyrrsetningu, að því tilskildu að:

 1. tilhlýðilegt tillit hafi verið tekið til krafna c-liðar SOLAS-reglu I/11 74 varðandi tilkynningu til yfirvalds í fánaríki, tilnefnds skoðunarmanns eða viðurkenndrar stofnunar sem ber ábyrgð á að gefa út viðkomandi skirteini,
 2. áður en komið er til hafnar hafi skipstjórinn eða eigandi skipsins sent eftirlitsyfirvöldum hafnarrikisins nánari upplýsingar um tildrög óhappsins og þær skemmdir sem orðið hafa ásamt upplýsingum um tilskilda tilkynningu til yfirvalds í fánaríki,
 3. af hálfu skipsins hafi verið gerðar viðeigandi ráðstafanir um úrbætur, sem yfirvaldið gerir sig ánægt með, og
 4. yfirvaldið hafi séð til þess, eftir að því var tilkynnt að úrbætur hefðu verið gerðar, að bætt hafi verið úr vanbúnaði sem ljóst var að stofnaði öryggi, heilsu manna eða umhverfinu í hættu.“
 2. Í 3. lið bætist eftirfarandi við:

„Samt sem áður er vanbúnaður á því sviði STCW 78, sem um getur í lið 3.8 hér á eftir, eina ástæða kyrrsetningar samkvæmt þessum samningi.“
 3. Í lið 3.2 bætist eftirfarandi við:

„13. Kröfum um starfshætti, eins og þeim er lýst í lið 5.5 í I. viðauka við Parísarsamkomulagið, er langt frá því að vera fullnægt.

14. Fjöldi, samsetning eða skirteini áhafnar er ekki í samræmi við öryggismönnunarskirteinið.“
 4. Í stað liðar 3.8 komi eftirfarandi:

- „1. Sjómenn hafa engin skirteini, þá vantar viðeigandi skirteini eða gilda undanþágu eða geta ekki lagt fram skriflegt sönnunargagn til staðfestingar á því að umsókn um áritun til viðurkenningar hafi verið send yfirvöldum fánarikisins.
 2. Gildandi kröfur fánarikis um öryggismönnun eru ekki uppfylltar.
 3. Tilhögun siglinga- eða vélavaktar er ekki í samræmi við þær kröfur sem fánaríkið hefur sett vegna skipsins.
 4. Ekki er á vakt maður sem hefur réttindi til að fara með búnað sem er nauðsynlegur öruggri siglingu eða öryggisfjarskiptum eða til að forðast sjávarmengun.
 5. Sönnun um faglega kunnáttu við þau skyldustörf, sem sjómaður gegnir vegna öryggis skipsins og mengunarvarna, hefur ekki verið lögð fram.
 6. Ekki eru settir á fyrstu vakt við upphaf sjóferðar og síðari vaktir, sem á eftir fylgja, menn sem hafa fengið næga hvíld og eru vinnufærir að öðru leyti.“
-

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

2000/EES/7/11

nr. 11/1999
frá 29. janúar 1999

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 121/98 frá 18. desember 1998⁽¹⁾.

Áttunda tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/44/EB frá 22. júlí 1997 um ákvæði varðandi sumartíma⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Vegna legu landsins tekur Ísland mið af heimstíma (GMT) allt árið.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Í stað textans í lið 68b (sjöunda tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/21/EB) í XIII. viðauka við samninginn komi eftirfarandi:

„ 397 L 0044: Áttunda tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/44/EB frá 22. júlí 1997 um ákvæði varðandi sumartíma (Stjtið. EB L 206, 1.8.1997, bls. 62).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Tilskipun þessi gildir ekki um Ísland.“

2. gr.

Fullgiltur texti áttundu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/44/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 30. janúar 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 29. janúar 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbaso

(¹) Stjtið. EB L 297, 18.11.1999, bls. 5 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 50, 18.11.1999, bls. 77.

(²) Stjtið. EB L 206, 1.8.1997, bls. 62.

ÁTTUNDA TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 97/44/EB

frá 22. júlí 1997

um ákvæði varðandi sumartíma(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b
í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Með sjöundu tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/21/EB frá
30. maí 1994 um ákvæði varðandi sumartíma ⁽⁴⁾ var tekin upp
sameiginleg dag- og tímasetning í öllu bandalaginu sem markaði
upphaf sumartímans árin 1995, 1996 og 1997. Í sjöundu
tilskipuninni eru tilteknar tvær mismunandi dagsetningar til að
marka lok sumartímans á árinu 1995, önnur fyrir öll aðildarríkin
nema Írland og Breska konungsríkið og hin fyrir Írland og Breska
konungsríkið, en þó er þar tekin upp sameiginleg dag- og
tímasetning í öllu bandalaginu sem markar lok sumartímans árin
1996 og 1997.

Þar sem aðildarríkin beita ákvæðum um sumartíma er mikilvægt,
með tilliti til starfsemi innri markaðarins, að tekin verði upp
sameiginleg dag- og tímasetning til að marka upphaf og lok
sumartímans fyrir allt bandalagið.

Með hliðsjón af dreifræðisreglunni er nauðsynlegt að til komi
aðgerð af hálfu bandalagsins svo að tryggt sé að tímasetningin sé
fullkomlega samhæfð með það í huga að auðvelda flutninga og
samskipti.

Aðildarríkin lita svo á að rétt sé að miða lok sumartímans við
októberlok. Því ber að standa við þá dagsetningu.

Samkvæmt 4. gr. sjöundu tilskipunarinnar skulu Evrópuþingið
og ráðið samþykkja fyrir 1. janúar 1997 það fyrirkomulag sem á
að gilda frá og með árinu 1998.

Af landfræðilegum ástæðum skulu sameiginleg ákvæði um
sumartíma ekki gilda um umdæmi aðildarríkjanna handan hafsisins.

Með gerð tímaáætlana í huga, einkum á sviði flutninga og
samskipta, skal ákveða tilhögun sumartíma fyrir nægilega langt
tímabil. Því ber að setja ákvæði fyrir árin 1998, 1999, 2000 og
2001.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari tilskipun merkir „sumartími“ þann tíma ársins þegar
klukkunni er flýtt um 60 mínútur miðað við annan tíma ársins.

2. gr.

Í hverju aðildarríki skal sumartíminn árin 1998, 1999, 2000 og
2001 hefjast kl. 1.00 að heimstíma (GMT) síðasta sunnudag í
mars, þ.e.:

- árið 1998: 29. mars,
- árið 1999: 28. mars,
- árið 2000: 26. mars,
- árið 2001: 25. mars.

3. gr.

Í hverju aðildarríki lýkur sumartímanum kl. 1.00 að heimstíma
(GMT) síðasta sunnudag í október árin 1998, 1999, 2000 og
2001, þ.e.:

- árið 1998: 25. október,
- árið 1999: 31. október,
- árið 2000: 29. október,
- árið 2001: 28. október.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 206, 1.8.1997, bls. 62, var nefnd
í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 11/1999 frá 29. janúar 1999
um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn,
sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 342, 14. 11. 1996, bls. 5.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 30, 30. 1. 1997, bls. 20.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 28. nóvember 1996 (Stjtið. EB nr. C 380,
16. 12. 1996, bls. 20), sameiginleg afstaða ráðsins frá 14. apríl 1997
(Stjtið. EB nr. C 157, 24. 5. 1997, bls. 8) og ákvörðun Evrópuþingsins frá
11. júní 1997 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun
ráðsins frá 17. júní 1997.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 164, 30. 6. 1994, bls. 1.

4. gr.

Ákveða skal fyrirkomulagið, sem á að gilda frá og með árinu 2002, eigi síðar en 1. janúar 2001, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar sem skal lögð fram fyrir 1. janúar 2000.

5. gr.

Þessi tilskipun gildir ekki um umdæmi aðildarríkjanna handan hafsins.

6. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar i stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. júlí 1997.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. POOS

forseti.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR 2000/EES/7/12

nr. 12/1999
frá 29. janúar 1999

um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XV. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 20/98 frá 6. mars 1998⁽¹⁾.

Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1540/98 frá 29. júní 1998 um nýjar reglur um aðstoð til skipasmíða⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1 gr.

Í stað textans í lið 1b (tilskipun ráðsins 90/684/EBE) í XV. viðauka við samninginn komi eftirfarandi:

„- **398 R 1540:** Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1540/98 frá 29. júní 1998 um nýjar reglur um aðstoð til skipasmíða (Stjtið. EB L 202, 18.7.1998, bls. 1).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

- a) hugtakið „aðildarríki“ lesist sem „aðildarríki EB eða EFTA-ríki“,
- b) hugtakið „framkvæmdastjórn“ lesist sem „þar til bær eftirlitsstofnun samanber 62. gr. EES-samningsins“,
- c) orðin „samrýmanlegt hinum sameiginlega markaði“ lesist sem „samrýmanlegt framkvæmd EES-samningsins“,
- d) í e-lið 1. gr. lesist orðin „ríkisaðstoð samkvæmt 92. og 93. gr. sáttmálans“ sem „ríkisaðstoð samkvæmt 61. og 62. gr. EES-samningsins“,

- e) í 2. mgr. 2. gr. lesist orðin „viðmiðunarreglur bandalagsins um ríkisaðstoð til sjóflutninga“ sem „viðmiðunarreglur bandalagsins um ríkisaðstoð til sjóflutninga⁽³⁾ og málsmeðferð og efni reglna Eftirlitsstofnunar EFTA á sviði ríkisaðstoðar, kaflí 24A um aðstoð vegna flutninga á sjó⁽⁴⁾“,
- f) í 4. mgr. 4. gr. lesist orðin „löggjafar og reglna bandalagsins“ sem „reglna samkvæmt EES-samningnum“,
- g) í 1. mgr. 5. gr. lesist orðin „viðmiðunarreglum bandalagsins um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar fyrirtækja sem eiga í erfiðleikum“ sem „viðmiðunarreglum bandalagsins um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar fyrirtækja sem eiga í erfiðleikum⁽⁵⁾ og málsmeðferð og efni reglna Eftirlitsstofnunar EFTA á sviði ríkisaðstoðar, 16. kaflí um aðstoð til björgunar og endurskipulagningar fyrirtækja sem eiga í erfiðleikum⁽⁶⁾“,
- h) í 7. gr. lesist orðin „a-lið 3. mgr. 92. gr. sáttmálans“ og „c-liðar 3. mgr. 93. gr. sáttmálans“ sem „a-lið 3. mgr. 61. EES-samningsins“ og „c-liðar 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins“,
- i) í 7. gr. lesist orðin „gildandi viðmiðunarreglum bandalagsins um svæðisbundna aðstoð“ sem „viðmiðunarreglum bandalagsins um svæðisbundna aðstoð⁽⁷⁾ og málsmeðferð og efni reglna Eftirlitsstofnunar EFTA á sviði ríkisaðstoðar, VI. hluti um byggðaaðstoð⁽⁸⁾“,
- j) í 8. gr. lesist orðin „rammaáætlun bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunarstarfs“ sem „rammaáætlun bandalagsins um ríkisaðstoð til

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 272, 8.10.1998, bls. 35 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 42, 8.10.1998, bls. 252.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 202, 18.7.1998, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 205, 5.7.1997, bls. 5.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 316, 20.11.1997, bls. 23 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 48, 20.11.1997, bls. 104.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 368, 23.12.1994, bls. 12.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 38, 5.2.1998, bls. 19 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 5, 5.2.1998, bls. 214.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 74, 10.3.1998, bls. 9.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 111, 29.4.1999, bls. 46 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 18, 29.4.1999, bls. 1.

rannsóknna og þróunarstarfs⁽⁹⁾ og málsmeðferð og efni reglna Eftirlitsstofnunar EFTA á sviði ríkisaðstoðar, 14. kafli um aðstoð vegna rannsókna og þróunar⁽¹⁰⁾“,

- k) í 9. gr. lesist orðin „viðmiðunarreglur bandalagsins um ríkisaðstoð til umhverfisverndar“ sem „viðmiðunarreglur bandalagsins um ríkisaðstoð til umhverfisverndar⁽¹¹⁾ og málsmeðferð og efni reglna Eftirlitsstofnunar EFTA á sviði ríkisaðstoðar, 15. kafli um aðstoð vegna umhverfisverndar⁽¹²⁾“,
- l) í 1. mgr. 10. gr. lesist orðin „93. gr. sáttmálans“ sem „62. gr. EES-samningsins“ og í 2. mgr. 10. gr. lesist orðin „92. gr. sáttmálans“ sem „61. gr. EES-samningsins“.

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1540/98 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 30. janúar 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

Hún gildir frá 1. janúar 1999.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 29. janúar 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbaso

⁽⁹⁾ Stjtið. EB C 45, 17.2.1996, bls. 5.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 245, 26.9.1996, bls. 20 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 43, 26.9.1996, bls. 1.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB C 72, 10.3.1994, bls. 3.

⁽¹²⁾ Stjtið. EB L 231, 3.9.1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 32, 3.9.1994, bls. 1.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1540/98**frá 29. júní 1998****um nýjar reglur um aðstoð til skipasmíða(*)**

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 92. (e-lið 3. mgr.), 94. og 113. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

Samningurinn um að virða eðlileg samkeppnisskilyrði í skipasmíða- og skipaviðgerðaiðnaði, sem gerður var milli Evrópubandalagsins og tiltekinna þriðju ríkja innan ramma Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) (hér á eftir nefndur „OECD-samningurinn“) ⁽⁴⁾, hefur enn ekki öðlast gildi þar eð Bandaríki Norður-Ameríku hafa ekki fullgilt hann. Þar af leiðir að reglugerð ráðsins (EB) nr. 3094/95 frá 22. desember 1995 um aðstoð til skipasmíða ⁽⁵⁾ hefur ekki enn öðlast gildi.

Í samræmi við 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 3094/95 munu viðeigandi ákvæði í tilskipun ráðsins 90/684/EEB um aðstoð til skipasmíða ⁽⁶⁾ gilda áfram, til 31. desember 1998 í síðasta lagi, enda hafi OECD-samningurinn ekki öðlast gildi.

Hingað til hefur ekki að fullu náðst viðunandi jafnvægi milli framboðs og eftirspurnar í skipasmíðaiðnaði í heiminum, og helst því verið niðri enn sem komið er. Búið er við að samkeppni valdi auknum þrýstingi á skipasmíðastöðvar í bandalaginu, þar eð gert er ráð fyrir að heildareftirspurn eftir skipum minnki eftir árið 2000 en reiknað með að samanlögð afkastageta skipasmíðastöðva í heiminum aukist enn frekar.

Enda þótt skipasmíðastöðvar bandalagsins séu orðnar samkeppnishæfari en áður þarf framleiðniaukningin að vera hraðari til að þær standist samanburð við keppnauta á alþjóðavettvangi, einkum Japan og Kóreu.

Samkeppnishæfur skipasmíðaiðnaður er mikilvægur fyrir bandalagið og stuðlar að efnahagslegri og félagslegri uppbyggingu innan þess þar sem hann skapar markaðsgrundvöll fyrir ýmsar iðngreinar og stendur undir atvinnulífi á mörgum svæðum þar sem mikið atvinnuleysi er fyrir.

Enn er ekki gerlegt að afnema með öllu aðstoð til þessarar atvinnugreinar með tilliti til þess hve markaðsstaðan er erfið og hve brýnt er að hvetja skipasmíðastöðvar til að gera nauðsynlegar breytingar svo að þær verði samkeppnishæfari. Hafa ætti áfram takmarkaða og hnitmiðaða stefnu um aðstoð til að styðja við þessa viðleitni og tryggja réttmæt og einsleit samkeppnisskilyrði innan bandalagsins. Slik stefna er besta leiðin til að tryggja að nægri starfsemi sé haldið uppi í evrópskum skipasmíðastöðvum og þar með áframhaldandi hagkvæmum og samkeppnishæfum evrópskum skipasmíðaiðnaði.

Stefna bandalagsins að því er varðar aðstoð við skipasmíðaiðnaðinn hefur í meginatriðum haldist óbreytt frá árinu 1987. Markmiðum þeirrar stefnu hefur almennt verið náð en þörf er á aðlögunum til að vera betur undir það búinn að takast á við erfiðar aðstæður í skipasmíðaiðnaðinum í framtíðinni.

Einkum er bent á að rekstraraðstoð er ekki hagkvæmasta leiðin til að stuðla að því að gera evrópskan skipasmíðaiðnað samkeppnishæfari. Þar af leiðandi ber að draga úr rekstraraðstoð í áföngum og leggja meiri áherslu á annars konar aðstoð til að stuðla að aukinni samkeppnishæfni, má þar nefna fjárfestingaraðstoð til nýsköpunar.

Því ber að hætta rekstraraðstoð 31. desember árið 2000.

Rekstraraðstoð í formi þróunaraðstoðar til þróunarlanda skal haldið áfram en þó með strangari skilyrðum.

Gera þarf skýrari greinarmun á fjárfestingaraðstoð og aðstoð vegna endurskipulagningar. Aðstoð vegna endurskipulagningar ber einungis að veita í undantekningartilvikum og eftir ströngum reglum, svo sem meginreglunni „í eitt skipti fyrir öll“, þar sem

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 202, 18.7.1998, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 12/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB C 114, 15. 4. 1998, bls. 14.

(²) Stjtið. EB C 138, 4. 5. 1998.

(³) Stjtið. EB C 129, 27. 4. 1998, bls. 19.

(⁴) Stjtið. EB C 375, 30. 12. 1994, bls. 3.

(⁵) Stjtið. EB L 332, 31. 12. 1995, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2600/97 (OJ L 351, 23. 12. 1997, bls. 18).

(⁶) Stjtið. EB L 380, 31. 12. 1990, bls. 27.

farið er fram á sannanlega minnkun afkastagetu, sem mótframlag vegna aðstoðar, og hert eftirlit. Einungis ætti að leyfa fjárfestingaraðstoð í því skyni að auka framleiðni skipasmíðastöðva sem fyrir eru á svæðum sem falla undir svæðisbundna fjárfestingaraðstoð og ber að takmarka umfang aðstoðar til að draga, eftir því sem unnt er, úr hættu á samkeppnisröskun.

Fjárfestingaraðstoð til nýsköpunar skal leyfð, að því tilskildu að hún nýtist til raunverulegra nýsköpunarverkefna er bæta samkeppnishæfni. Enn fremur ber að leyfa aðstoð til rannsókna og þróunarstarfs og aðstoð til umhverfisverndar, svo að skipasmíðaðurinn fari ekki á mis við þá aðstoð sem stendur öllum öðrum iðngreinum til boða. Þá ber áfram veita aðstoð vegna lokunar til að auðvelda skipulagsbreytingar.

Enda þótt lagt sé til að skipabreytingar séu að vissu marki meðhöndlaðar á sama hátt og nýsmíði skipa ætti ekki enn um sinn að heimila aðstoð vegna skipaviðgerða nema um sé að ræða endurskipulagningu, lokun, fjárfestingar sem falla undir svæðisbundna aðstoð, nýsköpun, rannsóknir og þróunarstarf eða aðstoð vegna umhverfisverndar.

Skilvirkni núverandi stefnu að því er varðar aðstoð fæst einungis með nánu og gagnsæju eftirliti.

Framkvæmdastjórninni ber með reglulegu millibili að leggja skýrslu um markaðsstöðuna fyrir ráðið og meta hvort samkeppnishamlandi starfshættir hafa áhrif á evrópskar skipasmíðastöðvar. Ef sannreynt er að iðnaðurinn bíði skaða af samkeppnishamlandi starfsháttum af einhverju tagi ber framkvæmdastjórninni, eftir atvikum, að bera upp tillögur um úrbætur við ráðið.

Fyrstu skýrsluna ber að leggja fyrir ráðið eigi síðar en 31. desember 1999.

Þessi reglugerð er með fyrirvara um þær breytingar sem nauðsynlegar eru til að fara að alþjóðlegum skuldbindingum bandalagsins um ríkisaðstoð við skipasmíðaiðnaðinn.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

SKILGREININGAR OG AÐSTOÐ

1. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „sjálfknúið hafskip til atvinnurekstrar“:

- skip, eigi undir 100 brúttólestum, til fólks- og/eða vöruflutninga,
- skip, eigi undir 100 brúttólestum, til sérhæfðra nota (til dæmis dýpkunarprammar og ísbrjótar),
- dráttarbátar, með að minnsta kosti 365 kW vélarafl,
- fiskiskip, eigi undir 100 brúttólestum, til útflutnings til landa utan bandalagsins,
- ófullgerðir en fljótandi og hreyfanlegir skrokkar framantalinna skipa.

Að því er ofangreind atriði varðar merkir „sjálfknúið hafskip“ skip sem hefur alla nauðsynlega eiginleika til sjálfstæðra úthafssiglinga í krafti vélarafls og stýribúnaðar.

Undanskilin eru herskip (þ.e. skip, sem með tilliti til grunnsmiðaeiginleika og getu, eru sérstaklega og eingöngu ætluð til nota í hernaði, svo sem orustuskip og önnur skip til árása eða varna) og breytingar sem gerðar eru á öðrum skipum eða viðbætur við þau, enda séu slíkar breytingar eingöngu gerðar í hernaðarlegum tilgangi og ráðstafanir eða aðferðir, sem beitt er vegna slíkra skipa, breytinga eða viðbóta, séu ekki dulbúnar aðgerðir til að hygla atvinnuskipasmíðum sem samrýmast ekki ákvæðum þessarar reglugerðar;

- b) „skipasmíði“: smíðar í bandalaginu á sjálfknúnum hafskipum til atvinnurekstrar;
- c) „skipaviðgerðir“: viðgerðir eða endurbætur í bandalaginu á sjálfknúnum hafskipum til atvinnurekstrar;
- d) „skipabreytingar“: breytingar í bandalaginu á sjálfknúnum hafskipum til atvinnurekstrar sem eru ekki undir 100 brúttólestir, enda hafi framkvæmdirnar í för með sér gagngerar breytingar á farmrými, skrokki, knúningskerfi eða farþegarými;
- e) „aðstoð“: ríkisaðstoð samkvæmt 92. og 93. gr. sáttmálans. Þar með telst ekki aðeins aðstoð sem ríkið veitir sjálft heldur og aðstoð frá héraðs- eða sveitarstjórnnum eða öðrum opinberum aðilum ásamt aðstoð sem felst í beinum eða óbeinum fjármagnsaðgerðum aðildarríkjanna vegna skipasmíða-, skipabreytinga- eða skipaviðgerðafyrirtækja og ekki verður litið á sem eiginlega veitingu áhættufjármagns samkvæmt viðteknum fjárfestingarvenjum markaðsbús-kapar;
- f) „samningsupphæð fyrir aðstoð“: verð sem er ákveðið í samningi auk allrar þeirrar aðstoðar sem veitt er beint til skipasmíðastöðvarinnar;

g) „tengdur aðili“: sérhver einstaklingur eða lögaðili:

- i) sem á eða ræður yfir fyrirtæki sem fæst við skipasmiðar, skipaviðgerðir eða skipabreytingar, eða
- ii) sem beint eða óbeint, hvort heldur með hlutfjáreign eða á annan hátt, er í eign eða undir yfirráðum fyrirtækis sem fæst við skipasmiðar, skipaviðgerðir eða skipabreytingar.

Yfirráð telst það vera þegar einstaklingur eða fyrirtæki, sem fæst við skipasmiðar, skipaviðgerðir eða skipabreytingar, á meira en 25% hlut í hinum aðilanum eða ræður yfir slíkum hlut, eða öfugt.

2. gr.

Aðstoð

1. Aðstoð, sem veitt er vegna skipasmiða, skipaviðgerða og skipabreytinga, hvort heldur beint eða óbeint, og fjármögnuð er af aðildarríkjnum, héraðs- eða sveitarstjórnnum þeirra eða fyrir tilstuðlan ríkisins með einhverjum hætti, getur því aðeins samrýmt hinum sameiginlega markaði að hún samræmist ákvæðum þessarar reglugerðar. Þetta á ekki aðeins við um fyrirtæki sem reka slíka starfsemi heldur og tengda aðila.

2. Að því er þessa reglugerð varðar tekur óbein aðstoð til allrar aðstoðar til skipaeigenda eða þriðju aðila sem er veitt vegna skipasmiða eða skipabreytinga, svo sem lánaþyrngreiðslu, ábyrgða og skattaívilnana. Að því er skattaívilnanir varðar hafa þessi ákvæði ekki áhrif á viðmiðunarreglur bandalagsins um ríkisaðstoð til sjóflutninga⁽¹⁾, einkum lið 3.1, eða breytingar á þeim.

3. Aðstoð, sem veitt er á grundvelli þessarar reglugerðar, má ekki binda neinum skilyrðum sem fela í sér mismunun gagnvart vörum sem eru upprunnar í öðrum aðildarríkjum. Aðstoð aðildarríkis til skipaeigenda eða þriðju aðila í því ríki vegna skipasmiði eða skipabreytinga má ekki raska samkeppni eða geta leitt til röskunar á samkeppni um pantanir milli skipasmiðastöðva í aðildarríkinu og skipasmiðastöðva í öðrum aðildarríkjum.

II. KAFLI

REKSTRARAÐSTOÐ

3. gr.

Samningsbundin rekstraraðstoð

1. Fram til 31. desember 2000 getur framleiðsluáðstoð vegna samninga um nýsmíði og skipabreytingar, þó ekki viðgerðir, talist samrýmanleg hinum sameiginlega markaði ef heildarfjárhæð hvers konar aðstoðar, sem er veitt vegna hvers einstaks verksamnings (að meðtöldu styrkigildi aðstoðar sem er veitt

skipaeiganda eða þriðju aðilum), er ekki hærri að styrkigildi en sameiginleg hámarksviðmiðun aðstoðar sem er gefin upp sem hundradshluti af samningsupphæð fyrir aðstoð. Vegna skipasmiðasamninga, þar sem samningsupphæð fyrir aðstoð nemur meira en 10 milljónum ekna, skal hámarksviðmiðunin vera 9% en í öllum öðrum tilvikum skal hún vera 4,5%.

2. Fyrir hvern samning um sig skal nota þá hámarksviðmiðun aðstoðar sem er í gildi við undirritun lokasamnings.

Fyrri undirgrein gildir þó ekki að því er varðar skip sem eru afhent síðar en þremur árum eftir að lokagerð samningsins er undirrituð. Í slíkum tilvikum gildir sú hámarksviðmiðun fyrir viðkomandi samning sem var í gildi þrjú næstliðin ár á undan afhendingu skipsins. Framkvæmdastjórninni er samt sem áður heimilt að framlengja þriggja ára afgreiðslufrestinn ef það er réttlætjanlegt vegna þess hve smíði skipsins er tæknilega flókin eða vegna tafa sökum óvæntra, verulegra og afsakanlegra truflana á vinnuáætlun skipasmiðastöðvar sem verða í sérstökum tilvikum og fyrirtækið gat ekki séð fyrir eða ráðið við.

3. Ekki er nauðsynlegt að tilkynna framkvæmdastjórninni fyrirfram um aðstoð, sem veitt er vegna einstakra verkefna samkvæmt viðurkenndri áætlun um aðstoð, né fá leyfi hennar.

Keppi skipasmiðastöðvar í mismunandi aðildarríkjum um tiltekinn samning skal framkvæmdastjórnin óska eftir fyrirfram tilkynningu um aðstoð sem er í boði fari aðildarríki fram á það. Í slíkum tilvikum tekur framkvæmdastjórnin afstöðu innan 30 daga frá því að tilkynning berst. Slíkar tillögur um aðstoð má ekki framkvæma fyrir en framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þær. Með ákvörðun sinni skal framkvæmdastjórnin sjá til þess að fyrirhuguð aðstoð hafi ekki áhrif á viðskiptakjör í þeim mæli að stangist á við sameiginlega hagsmuni.

4. Aðstoð í formi lánaþyrngreiðslu til innlendra eða erlendra skipaeigenda eða þriðju aðila vegna nýsmíði eða breytinga á skipum getur talist samrýmanleg hinum sameiginlega markaði og skal hámarksviðmiðunin ekki gilda um hana ef aðstoðin er í samræmi við ályktun ráðs Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) frá 3. ágúst 1981 (OECD-samkomulag um útflutningslán vegna skipa) eða annan samning sem breytti eða kæmi í stað ályktunarinnar.

5. Hámarksviðmiðunin gildir ekki um aðstoð til nýsmíði og skipabreytinga ef hún er veitt sem þróunaraðstoð til þróunarlands. Aðstoðin getur talist samrýmanleg hinum sameiginlega markaði ef hún er í samræmi við skilmálana sem vinnuhópur 6 innan OECD hefur ákveðið í þessu augnamiði í samkomulagi sínu um túlkun á 6. og 8. gr. OECD-samkomulagsins um útflutningslán vegna skipa eða ef hún er í samræmi við seinni viðbætur eða leiðréttingar á téðu OECD-samkomulagi.

Tilkynna verður framkvæmdastjórninni fyrirfram um allar einstakar tillögur um slíka aðstoð. Hún sannreynir hið sérstaka þróunarinntak fyrirhugaðrar aðstoðar og gengur úr skugga um að

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 205, 5. 7. 1997, bls. 5.

hún falli undir gildissvið OECD-samkomulagsins sem um getur í fyrstu undirgrein og að hinar ýmsu skipasmíðastöðvar geti keppt um að fá slíka þróunaraðstoð.

III. KAFLI

AÐSTOÐ VEGNA LOKUNAR OG AÐSTOÐ TIL ENDURSKIPULAGNINGAR

4. gr.

Aðstoð vegna lokunar

1. Aðstoð til greiðslu eðlilegs kostnaðar sem fylgir því að öll eða hluti starfsemi við nýsmíði, viðgerðir eða breytingar á skipum í skipasmíðastöðvum leggst niður getur talist samrýmanleg hinum sameiginlega markaði ef það hefur í för með sér sannanlegan og varanlegan samdrátt í afkastagetu.

2. Útgjöld, sem falla undir aðstöðina sem um getur í 1. mgr., eru:

- greiðslur til starfsmanna sem sagt hefur verið upp eða farið hafa á eftirlaun fyrir lögboðinn eftirlaunaaldur,
- kostnaður vegna ráðgjafarþjónustu við starfsmenn sem sagt hefur verið upp eða sagt verður upp eða fara á eftirlaun fyrir lögboðinn eftirlaunaaldur, þar með taldar greiðslur frá skipasmíðastöðvum til að greiða fyrir stofnun lítilla fyrirtækja sem eru óháð viðkomandi skipasmíðastöðvum og sinna ekki fyrst og fremst nýsmíði, viðgerðum eða breytingum á skipum,
- greiðslur til starfsmanna vegna endurmenntunar,
- útgjöld sem stofnað er til vegna endurskipulagningar í skipasmíðastöðinni, á húsakosti hennar, búnaði og grunnvirkjum til annarra nota en tilgreint er í b-, c- og d-lið 1. gr.

3. Þegar um er að ræða fyrirtæki, sem leggja niður alla starfsemi við nýsmíði, viðgerðir eða breytingar á skipum, teljast eftirfarandi ráðstafanir þar að auki einnig samrýmanlegar hinum sameiginlega markaði:

- aðstoð, sem fer ekki yfir hið hærra af tveimur gildum, reiknuðum út af óháðu ráðgjafarfyrirtæki, en þau eru: bókfært afgangsvirði búnaðar, án þess hluta verðuppfærslu eftir 1. janúar 1991 sem nemur meira en verðbólguþingi í landinu, eða afvaxtað virði framlegðar frá búnaði á þriggja ára tímabili sem fært er á fasta kostnaðarliði (að fráregnum hagnaði sem við lokun kemur í hlut fyrirtækisins sem þiggur aðstöðina),
- aðstoð á borð við lán eða lánsábyrgðir fyrir veltufé sem er forsenda þess að fyrirtækinu takist að ljúka ófrágengnum

verkefnum, að því tilskildu að upphæðin sé eins lág og unnt er að komast af með og umtalsverðum hluta vinnunnar sé lokið.

4. Fjárhæð aðstoðar og umfang hennar skal helgast af því hversu umfangsmiklar viðkomandi lokanir eru, að teknu tilliti til skipulagsvanda á viðkomandi svæði og, sé ákveðið að skipta yfir í aðra iðnaðarstarfsemi, til löggjafar og reglna bandalagsins sem gilda um hina nýju starfsemi.

5. Til að tryggja að lokanir, sem aðstoð er veitt til, séu endanlegar skal hlutaðeigandi aðildarríki sjá til þess að viðkomandi aðstaða til nýsmíði, viðgerða eða breytinga á skipum sé lokuð í að minnsta kosti tíu ár.

5. gr.

Aðstoð til endurskipulagningar

1. Aðstoð til björgunar og endurskipulagningar fyrirtækja sem eiga í erfiðleikum, þar með talið viðbótarfjármagn, skuldaafskriftir, ríkisstyrkt lán, tjónabætur og -ábyrgðir, má í sérstökum tilvikum telja samrýmanlega hinum sameiginlega markaði, svo fremi hún samræmist viðmiðunarreglum bandalagsins um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar fyrirtækja sem eiga í erfiðleikum⁽¹⁾.

Þegar um endurskipulagningu er að ræða skal enn fremur uppfylla eftirfarandi sérskilyrði þessu til viðbótar:

- fyrirtækið hefur ekki fengið slíka aðstoð samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1013/97⁽²⁾,
- aðstöðin er einangruð aðgerð og hlutaðeigandi aðildarríki gefur skýrt og ótvírátt loforð um að fyrirtækið eða löglegur arftaki þess fái ekki frekari aðstoð,
- sannanlegur og varanlegur samdráttur verður í afkastagetu hlutaðeigandi fyrirtækis í nýsmíði, viðgerðum eða breytingum á skipum sem er í réttu hlutfalli við aðstöðina sem um ræðir (í því tilliti er miðað við raunframleiðslu á næstliðnum fimm árum til að ákvarða hversu mikill samdráttur þarf að vera í afkastagetu í þessu samhengi),
- afkastagetan, sem samdrættinum nemur, skal hafa verið fastur þáttur í nýsmíði, viðgerðum eða breytingum á skipum til þess dags að tilkynnt var um hina sérstöku aðstoð í samræmi við 10. gr.,
- afkastagetuna, sem samdrættinum nemur, skal ekki nýta til nýsmíði, viðgerða eða breytinga á skipum í minnst 10 ár frá því að framkvæmdastjórnin samþykkir aðstöðina,
- ef afkastagetan, sem samdrættinum nemur, er endurnýtt í öðrum tilgangi verður sá tilgangur að vera óháður hlutaðeigandi skipasmíðastöð og starfsemin má ekki fyrst

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 368, 23. 12. 1994, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 148, 6. 6. 1997, bls. 1.

og fremst tengjast nýsmíði, viðgerðum eða breytingum á skipum,

- hlutaðeigandi aðildarríki verður að sýna fullan samstarfsvilja gagnvart því eftirlitsfyrirkomulagi sem framkvæmdastjórnin ákveður, að meðtöldum vettvangsskoðunum óháðra sérfræðinga ef svo ber undir.

2. Við mat á því hversu reglubundin framleiðslan er og á umræddum samdrætti í afkastagetu skal framkvæmdastjórnin ekki byggja ákvörðun sína einvörðungu á fræðilegri afkastagetu skipasmíðastöðvar eða skipasmíðastöðva fyrirtækisins heldur einnig á raunframleiðslu næstliðinna fimm ára. Ekki verður tekið tillit til samdráttar í afkastagetu í öðrum fyrirtækjum í sama aðildarríki nema samdráttur í afkastagetu fyrirtækisins, sem fær aðstoðina, sé ógerlegur án þess að grafa undan raunhæfi endurskipulagningaráætlunarinnar.

3. Framkvæmdastjórnin skal leita álits aðildarríkjanna í öllum tilvikum þar sem aðstoð nemur meira en 10 milljónum ekna, áður en hún tekur ákvörðun um þau.

4. Ef endurskipulagningin stendur yfir í mörg ár og felur í sér háar aðstoðarupphæðir getur framkvæmdastjórnin farið fram á að aðstoðin sé greidd með afborgunum enda sé henni tilkynnt um það og hún veiti samþykki sitt.

IV. KAFLI

AÐRAR RÁÐSTAFANIR

6. gr.

Fjárfestingaraðstoð til nýsköpunar

Aðstoð til nýsköpunar í þeim skipasmíðastöðvum, sem fyrir eru og leggja stund á nýsmíði, viðgerðir eða breytingar á skipum, kann að teljast samrýmanleg hinum sameiginlega markaði ef hámarksumfang aðstoðar er 10% brúttó, svo fremi hún tengist notkun á sviði iðnaðar á vörum og framleiðsluferlum sem fela í sér nýsköpun og eru í þróun og sannanlega ný í aðalatriðum, þ.e. ekki notuð sem stendur í atvinnuskyni af öðrum rekstraraðilum í þessum geira innan bandalagsins, og svo fremi hún kunni að vera misheppnuð í tæknilegu tilliti eða með tilliti til iðnaðar, og að eftirtöldum skilyrðum uppfylltum:

- aðstoðin takmarkast við útgjöld vegna fjárfestinga og tæknilegrar starfsemi sem beinlínis og eingöngu standa í sambandi við þróun verkefnisins,
- fjárhæð aðstoðar og umfang er bundið við það lágmark sem nauðsynlegt er með hliðsjón af því hve mikil áhætta er tekin með verkefninu.

7. gr.

Svæðisbundin fjárfestingaraðstoð

Aðstoð sem veitt er til fjárfestinga vegna endurbóta eða endurvæðingar á skipasmíðastöð í því skyni að bæta framleiðni fyrirbyggjandi búnaðar og tengist ekki áætlun um fjárhagslega endurskipulagningu hlutaðeigandi skipasmíðastöðvar eða skipasmíðastöðva, kann að teljast samrýmanleg hinum sameiginlega markaði, að því tilskildu að:

- umfang aðstoðarinnar fari ekki yfir 22,5% á svæðum sem uppfylla viðmiðanir í a-lið 3. mgr. 92. gr. sáttmálans og eru í samræmi við kortið sem framkvæmdastjórnin viðurkennir fyrir hvert aðildarríki að því er varðar veitingu svæðisbundinnar aðstoðar,
- umfang aðstoðarinnar fari ekki yfir 12,5% eða gildandi svæðisbundna hámarksviðmiðun aðstoðar, hvort heldur sem lægra er, á svæðum sem uppfylla skilyrði c-liðar 3. mgr. 92. gr. sáttmálans og eru í samræmi við kortið sem framkvæmdastjórnin viðurkennir fyrir hvert aðildarríki að því er varðar veitingu aðstoðar,
- umfang aðstoðarinnar sé takmarkað við tiltekin útgjöld samkvæmt gildandi viðmiðunarreglum bandalagsins um svæðisbundna aðstoð.

8. gr.

Rannsóknir og þróunarstarf

Aðstoð til greiðslu útgjalda vegna rannsókna- og þróunarverkefna hjá fyrirtækjum á sviði skipasmíða, skipaviðgerða eða skipabreytinga getur talist samrýmanleg hinum sameiginlega markaði ef hún er í samræmi við reglur rammaáætlunar bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunarstarfs ⁽¹⁾ eða annað fyrirkomulag sem síðar kann að verða ákveðið.

9. gr.

Umhverfisvernd

Aðstoð til greiðslu útgjalda vegna umhverfisverndar hjá fyrirtækjum á sviði skipasmíða, skipaviðgerða eða skipabreytinga getur talist samrýmanleg hinum sameiginlega markaði ef hún er í samræmi við viðmiðunarreglur bandalagsins um ríkisaðstoð til umhverfisverndar ⁽²⁾ eða annað fyrirkomulag sem síðar kann að verða ákveðið.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 45, 17. 2. 1996, bls. 5.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 72, 10. 3. 1994, bls. 3.

V. KAFLI

EFTIRLIT OG GILDISTAKA

10. gr.

Tilkynningar

1. Auk ákvæðanna í 93. gr. sáttmálans er aðstoð til fyrirtækja á sviði skipasmiða, skipabreytinga og skipaviðgerða, sem gert er ráð fyrir í þessari reglugerð, háð sérstökum reglum um tilkynningu sem um getur í 2. mgr.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni fyrirfram um eftirfarandi ráðstafanir og biða samþykkis hennar áður en þeim er hrundið í framkvæmd:

- a) nýjar eða núgildandi áætlanir um aðstoð, eða breytingar á núgildandi áætlunum sem þessi reglugerð tekur til;
- b) allar ákvarðanir um að beita almennri áætlun, þar á meðal almennum svæðisbundnum áætlunum, um aðstoð til fyrirtækja, sem þessi reglugerð tekur til, til þess að sannreyna megí hvort aðstoðin samræmist 92. gr. sáttmálans, einkum í tilvikum sem um getur í 6., 7., 8. og 9. gr., nema aðstoðin sé undir lágmarksviðmiðun sem er 100 000 ekur á þriggja ára tímabili;
- c) einstakar áætlanir um aðstoð í eftirfarandi tilvikum:
 - i) tilvikum sem um getur í 3. (annarri undirgrein 3. mgr. og 5. mgr.), 4. og 5. gr. og; eða
 - ii) þegar framkvæmdastjórnin hefur sérstaklega kveðið á um slíkt við samþykkt viðkomandi aðstoðaráætlunar.

11. gr.

Eftirlit með beitingu reglna um aðstoð

1. Til að framkvæmdastjórnin geti fylgst með beitingu reglna um aðstoð samkvæmt II. — IV. kafla skulu aðildarríkin veita henni eftirfarandi upplýsingar:

- a) mánaðarlegar skýrslur vegna allra samninga um nýsmíði og breytingar á skipum fyrir lok þriðja mánaðar eftir undirritunarmánuð hvers samnings í samræmi við eyðublað 1 í viðaukanum;
- b) verklaskýrslur vegna allra samninga um nýsmíði og breytingar á skipum, að meðtöldum þeim sem undirritaðir eru áður en reglugerð þessi öðlast gildi, fyrir lok næsta mánaðar eftir verklaskýrslu á mánuðinn í samræmi við eyðublað 1 í viðaukanum;

c) árlegar skýrslur sem skulu lagðar fram fyrir 1. mars næsta árs á eftir árinu sem skýrslan nær til, með upplýsingum um heildarfjárhæð þeirrar aðstoðar sem veitt hefur verið einstökum skipasmiðastöðvum innanlands á undangengnu almanaksári, í samræmi við eyðublað 2 í viðaukanum, óski framkvæmdastjórnin eftir slíkum upplýsingum;

d) árlegar skýrslur um skipasmiðastöðvar sem geta smiðað kaupskip yfir 5 000 brúttólestum, eigi síðar en tveimur mánuðum eftir að aðalfundur hefur samþykkt ársskýrslu stöðvarinnar, með opinberum upplýsingum um breytingar á afkastagetu og eignarhaldi, í samræmi við eyðublað 3 í viðaukanum. Skýrslurnar skulu lagðar fram annað hvert ár eftir að fyrsta ársskýrslan hefur verið lögð fram nema framkvæmdastjórnin ákveði að óska áfram eftir skýrslu árlega;

e) ársfjórðungsskýrslur um skipasmiðastöðvar sem hafa fengið aðstoð til endurskipulagningar í samræmi við 5. gr., með upplýsingum um hvort markmiðum um framkvæmd endurskipulagningarinnar hafi verið náð, að meðtöldum eftirfarandi atriðum: greiðslu og nýtingu aðstoðarinnar, fjárfestingum, framleiðnimati, fækkun starfa, ábata;

f) um skipasmiðastöðvar sem njóta góðs af samningum er byggjast á aðstoð sem er veitt í formi þróunaraðstoðar, þær upplýsingar sem framkvæmdastjórnin kann að óska eftir til að geta tryggt að skilyrði 5. mgr. 3. gr. séu virt.

2. Þegar um er að ræða skipasmiðastöðvar þar sem fram fara bæði nýsmíði, viðgerðir eða breytingar á skipum til atvinnurekstrar og á herskipum skal fylgja skýrslunum, sem um getur í d-lið 1. mgr., staðfesting löggilts endurskoðanda á skiptingu óbeins kostnaðar á þessi tvö svið. Að auki skal láta í té viðbótarupplýsingar um veltu með tilliti til skipa til atvinnurekstrar annars vegar og herskipa hins vegar.

3. Á grundvelli þeirra upplýsinga sem framkvæmdastjórnin berast, í samræmi við 10. gr. og 1. mgr. þessarar greinar, skal hún semja heildarskýrslu árlega til að nota sem grundvöll fyrir viðræður við innlenda sérfræðinga og ráðið. Enn fremur skal senda Evrópuþinginu skýrsluna til fróðleiks. Sérstakar árshefningaskýrslur verða samdar í tilvikum er varða aðstoð til endurskipulagningar.

4. Ef aðildarríki hlítir ekki að fullu skyldunni um að skila skýrslu eins og mælt er fyrir um í 1. mgr. getur framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði og eftir tilkynningu með tilskildum fyrirvara, krafist þess að aðildarríki felli niður greiðslu eftirstöðva aðstoðar, sem búið er að samþykkja, þar til framkvæmdastjórnin hefur fengið allar útistandandi skýrslur.

Ef skýrsla aðildarríkis samkvæmt 1. mgr. berst á réttum tíma en er ábótavant og aðildarríkið tilgreinir, um leið og það sendir skýrsluna, skipasmiðastöðvarnar sem hafa ekki rækt skyldu sína um að skila skýrslu, einskorðar framkvæmdastjórnin hugsanlega

kröfu sínar um að fella niður greiðslu eftirstöðva aðstoðar við þær skipasmíðastöðvar.

12. gr.

Skýrsla framkvæmdastjórnarinnar

Framkvæmdastjórnin skal með reglulegu millibili leggja skýrslu um markaðsstöðuna fyrir ráðið og meta hvort samkeppnishamlandi starfshættir hafa áhrif á evrópskar skipasmíðastöðvar. Ef sannreynt er að iðnaðurinn bíði skaða af samkeppnishamlandi starfsháttum af einhverju tagi ber framkvæmdastjórninni, eftir atvikum, að bera upp tillögur um

úrbætur við ráðið.

Fyrstu skýrsluna ber að leggja fyrir ráðið eigi síðar en 31. desember 1999.

13. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. janúar 1999.

Hún skal gilda til 31. desember 2003.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 29. júní 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

R. COOK

forseti.

SKÝRSLA UM PANTANIR Á SMÍÐI KAUPSKIPA/VERKLOK

(Strikið yfir það sem á ekki við)

1. hluti: Nánari upplýsingar um samninga

1. Nýsmíði/breyting		
2. Fyrirtæki	3. Skipasmíðastöð	4. Smíðanúmer
5. Skráður eigandi (nafn og þjóðerni)		
6. Aðaleigandi (nafn og þjóðerni)		
7. Skráningarland skips		
8. Samningur undirritaður hinn	9. Verklok/skiladagur	

2. hluti: Upplýsingar um skipið

10. Gerð skips (skv. flokkun OECD)	
11. Burðargeta (BG)	
12. Brúttólestatala (brl.)	13. Vegnar brúttólestir (vbrl.)
.....	

3. hluti: Fjárhagsskilmálar

	Gjaldmiðill	Ekur (gildandi gengi)	% af samnings- verði
14. Samningsverð 15. Áætlað tap (ef nokkurt er) 16. Samningsbundin aðstoð A. Til skipasmíðastöðvarinnar: a) fjárstyrkir b) lánaþyrirgreiðsla c) sérstök skattaívilnun d) önnur aðstoð B. Til viðskiptavinar eða endanlegra eigenda: a) fjárstyrkir b) lánaþyrirgreiðsla c) ábyrgðir d) skattaívilnanir e) önnur aðstoð 17. Aðstoð móttækin hinn			

Tengiliður v/fyrirspurna:

..... Dagsetning:

Staða: Undirskrift:

SKÝRSLA UM FJÁRHAGSAÐSTOÐ TIL FYRIRTÆKJA

Nafn fyrirtækis

1. hluti: Opinber aðstoð

Rekstraraðstoð	1. Samnings- upphæð 2. Kostnaður/ tap	Þegin bein aðstoð	Óbein aðstoð	Lagagrundvöllur (þ.m.t. samþ. dagur frkv.stj.)
1. Samningsaðstoð: a) vegna samninga sem eru gerðir fyrir 1. janúar viðkomandi árs b) vegna samninga sem eru gerðir eftir 1. janúar viðkomandi árs, séu þeir: — vegna þróunaraðstoðar til þróunarlanda — vegna samninga sem heyra undir 3. mgr. 3. gr.				
	Útgjöld ⁽¹⁾		þegin aðstoð	Lagagrundvöllur (þ.m.t. samþ. dagur frkv.stj.)
2. Fjárfestingar 3. Félagsleg aðstoð 4. Önnur bein útgjöld vegna lokunar 5. Útgjöld/tekjur vegna afsals hlutabréfa 6. Útgjöld vegna björgunar og endurskipu- lagningar 7. Útgjöld vegna rannsókn- og þróunarstarfs 8. Umhverfisvernd 9. Önnur útgjöld				

(¹) Þar með talið, að því er varðar 3. lið, fjöldi starfsmanna.

Tengiliður v/fyrirspurna:

Dagsetning:

Staða:

Undirskrift:

2. hluti: Velta og hagnaður/(tap) (útfyllist af öllum fyrirtækjum sem fengið hafa beina framleiðsluaðstoð)

	Viðmiðunar ár	Fyrri ár
10. Velta: 11. Hluti vegna nýsmíði kaupskipa og breytinga á skipum: a) vegna samninga sem gerðir voru fyrir 1. janúar viðkomandi árs b) vegna samninga sem gerðir voru eftir 1. janúar viðkomandi árs, þar af: - vegna þróunaraðstoðar til þróunarlanda 12. Tap (ef nokkurt) 13. Hluti vegna nýsmíði kaupskipa og breytinga á skipum: a) vegna taps á samningum b) vegna hreyfinga á varasjóðum c) vegna útgjalda við endurskipulagningu		

3. hluti: Sjóðstreymi (útfyllist af þeim fyrirtækjum sem skráð hafa tap í 12. lið og hafa fengið opinbera aðstoð)

	Viðmiðunar ár	Fyrri ár
<i>Útgjöld</i> 14. Rekstrarhalli fyrir afskriftir 15. Útgjöld vegna fjárfestinga 16. Önnur útgjöld 17. Aðrar breytingar á hreinu veltufé		
<i>Uppruni fjármagns</i> 18. Aukið eigið fé: a) frá opinberum hluthöfum b) frá öðrum hluthöfum 19. Lán og lánsheimildir: a) frá hinu opinbera a') þar af samningsaðstoð b) frá einkaaðilum b') þar af með ríkisábyrgð		

*Eyðublað 3***SKÝRSLA UM SKIPASMÍÐASTÖÐVAR SEM GETA SMÍÐAÐ KAUPSKIP
YFIR 5 000 BRÚTTÓLESTUM**

1. Nafn fyrirtækis (.....)
2. Heildarafkastageta (.....)(vbrl.)
3. Upplýsingar um skipakví/skipalægi

Skipakví eða skipalægi	Hámarksstærð skipa (brl.)
(.....)	(.....)
(.....)	(.....)
(.....)	(.....)
4. Lýsing á hvers kyns áætlunum um aukningu eða samdrátt í afkastagetu
5. Framleiðsla á árinu (gefin upp í vbrl.) og framleiðslustig næstliðinna fjögurra ára
6. Eignarhaldsform (samsetning höfuðstóls, umfang beinnar eða óbeinnar ríkisaðildar)
7. Fjárhagsskýrslur (efnahagsreikningur, rekstrarreikningur, þar með taldir sérstakir reikningar yfir skipasmíðaverkefni eignarhaldsfélagsins, ef til eru)
8. Millifærslur frá hinu opinbera (þar með taldar ábyrgðir á lánum, fjármagnstilfærsla með útgáfu skuldabréfa o.s.frv.)
9. Undanþágur frá skuldbindingum fjárhagslegs eðlis eða öðrum skuldbindingum (þar á meðal skattaivilnanir o.s.frv.)
10. Hlutfjárframlag (þar með talin eiginfjárukning, arðgreiðslur, lán og endurgreiðsla þeirra o.s.frv.)
11. Afskriftir lána
12. Millifært tap

—

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

2000/EES/7/13

nr. 15/1999
frá 29. janúar 1999

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 121/98 frá 18. desember 1998⁽¹⁾.

Bókun 9 við lögum um aðildarskilmála lýðveldisins Austurríkis, lýðveldisins Finnlands og konungsríkisins Svíþjóðar og aðlögun á sáttmálunum sem Evrópusambandið byggir á⁽²⁾ hefur, frá því Austurríki öðlaðist aðild að Evrópusambandinu þann 1. janúar 1995, komið í stað samningsins milli Efnahagsbandalags Evrópu og lýðveldisins Austurríkis um umflutning vara á vegum og járnbrautum⁽³⁾.

Í 11. og 12. gr. bókunar 9 við lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar er kveðið á um sérstakt fyrirkomulag í tengslum við gegnumför þungaflutningabifreiða um Austurríki og í tengslum við millilandaflutninga á vörum á vegum til og frá Austurríki sem grundvallast á kerfi umflutningsréttinda (umhverfispunktakerfi).

Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3298/94⁽⁴⁾ frá 21. desember 1994 eru ítarleg ákvæði varðandi kerfi umflutningsréttinda (umhverfispunktakerfi) fyrir þungaflutningabifreiðar sem fara gegnum Austurríki, samkvæmt 11. gr. bókunar 9 við lög um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1524/96 frá 30. júlí 1996⁽⁵⁾ er til breytingar á reglugerð (EB) nr. 3298/94.

Bókun 9 við lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3298/94 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1524/96 skulu felldar inn í samninginn.

Aðlögunarliðirnir við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 881/92 frá 26. mars 1992 um aðgang að vöruflutningamarkaðinum á vegum innan bandalagsins til eða frá yfirráðasvæði aðildarríkis eða um yfirráðasvæði eins eða fleiri aðildarríkja⁽⁶⁾, sem er að finna í 6. lið A-hluta VI. kafla í I. viðauka við lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, skulu felldir inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við í lið 26a (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 881/92) í XIII. viðauka við samninginn:

„, eins og henni var breytt og hún aukin með:

- **194 N:** Lögum um aðildarskilmála lýðveldisins Austurríkis, lýðveldisins Finnlands og konungsríkisins Svíþjóðar og aðlögun á sáttmálunum sem Evrópusambandið byggir á (Stjtið. EB C 241, 29.8.1994, bls. 21, eins og þau voru aðlöguð með Stjtið. EB L 1, 1.1.1995, bls. 1),
- **394 R 3298:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3298/94 frá 21. desember 1994 um ítarleg ákvæði varðandi kerfi umflutningsréttinda (umhverfispunktakerfi) fyrir þungaflutningabifreiðar sem fara gegnum Austurríki, samkvæmt 11. gr. bókunar 9 við lög um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar (Stjtið. EB L 341, 30.12.1994, bls. 20),
- **396 R 1524:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1524/96 frá 30. júlí 1996 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 3298/94 að því er varðar umhverfispunktakerfið fyrir þungaflutningabifreiðar sem fara gegnum Austurríki (Stjtið. EB L 190, 31.7.1996, bls 13).“

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 297, 18.11.1999, bls. 5 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 50, 18.11.1999, bls. 77.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 241, 29.8.1994, bls. 21, eins og þau voru aðlöguð með Stjtið. EB L 1, 1.1.1995, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 373, 21.12.1992, bls. 6.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 341, 30.12.1994, bls. 20.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 190, 31.7.1996, bls. 13.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 95, 9.4.1992, bls. 1, eins og þau voru leiðrétt með Stjtið. EB L 213, 29.7.1992, bls. 36.

2. gr.

Í stað aðlögunarliða a) til g) í lið 26a (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 881/92) í XIII. viðauka við samninginn komi eftirfarandi:

„a) Í stað 2. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi.

„Við flutninga frá samningsríki til þriðja lands og öfugt gildir þessi reglugerð ekki um þann áfanga ferðar sem er farinn á yfirráðasvæði samningsríkis þar sem fermt er eða affermt, nema samningsaðilar hafi komið sér saman um annað.“;

(b) Í stað 3. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á ákvæði um flutninga frá EFTA-ríki til þriðja lands, sem um getur í 2. mgr. í tvíhliða samningum milli EFTA-ríkis og þriðja lands, sem heimila, annaðhvort með tvíhliða leyfisveitingum eða samningum um afnám hafta, vöruflutningafyrirtækjum, með staðfestu í öðru samningsríki, fermingu og affermingu í samningsríki, að því tilskildu að meginreglan um jafnræði milli flutningafyrirtækja bandalagsins og flutningafyrirtækja frá EFTA-ríki sé virt“;

(c) EFTA-ríkin skulu viðurkenna bandalagsleyfi sem eru gefin út af aðildarríkjum EB í samræmi við reglugerðina. Vegna slikrar viðurkenningar skulu tilvísanir til „bandalagsins“, í Almennum ákvæðum um bandalagsleyfi í I. viðauka reglugerðarinnar, vera til „bandalagsins og Íslands, Liechtensteins og Noregs“ og tilvísanir til „aðildarríkja“ vera til „aðildarríkis(-ríkja) EB og (eða) Íslands, Liechtensteins og Noregs.“;

(d) bandalagið og aðildarríki EB skulu viðurkenna leyfi sem eru gefin út af EFTA-ríki í samræmi við reglugerðina, eins og hún er aðlöguð í b-hluta I. viðauka í 1. viðbæti við þennan viðauka.;

(e) leyfi gefið út af EFTA-ríki skal svara til fyrirmyndarinnar í 1. viðbæti við þennan viðauka.“

3. gr.

Viðbætur í viðauka við þessa ákvörðun komi í stað 1. viðbætis við XIII. viðauka við samninginn.

4. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 26a (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 881/92) í XIII. viðauka við samninginn:

„26aa. **194 N:** Bókun 9 við lögin um aðildarskilmála lýðveldisins Austurríkis, lýðveldisins Finnlands og konungsríkisins Svíþjóðar og aðlögun á sáttmálunum sem Evrópusambandið byggir á (Stjtið. EB C 241, 29.8.1994, bls. 21, eins og þau voru aðlöguð með Stjtið. EB L 1, 1.1.1995, bls. 1), eins og henni var breytt og hún aukin með:

- **394 R 3298:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3298/94 frá 21. desember 1994 um itarleg ákvæði varðandi kerfi umflutningsréttinda (umhverfispunktakerfi) fyrir þungaflutningabifreiðar sem fara gegnum Austurríki, samkvæmt 11. gr. bókunar 9 við lög um aðild, Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar (Stjtið. EB L 341, 30.12.1994, bls 20),

- **396 R 1524:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1524/96 frá 30. júlí 1996 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 3298/94 að því er varðar umhverfispunktakerfið fyrir þungaflutningabifreiðar sem fara gegnum Austurríki (Stjtið. EB L 190, 31.7.1996, bls 13).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Með því að bæta við umhverfispunktum, sem reiknaðir eru út á grundvelli viðmiðunarársins 1991, fyrir samtals 25 700 einstakar umflutningsferðir á ári (Ísland: 100; Liechtenstein: 21 000; Noregur: 4 600) verði taflan í 9. gr. reglugerðarinnar sem hér segir:

Ár (1)	Hundraðshlutfall umhverfispunkta (2)	Umhverfispunktar fyrir ökutæki samningsaðila (3)
1991	100,0 %	23 962 280
1998	54,8 %	13 131 329
1999	51,9 %	12 436 423
2000	49,8 %	11 933 215
2001	48,5 %	11 621 706
2002	44,8 %	10 735 101
2003	40,0 %	9 584 912

b) Taflan í viðauka D við reglugerðina verði sem hér segir:

Aðildarríki EB, Liechtenstein, Ísland og Noregur	Einingar
Austurríki	214 800
Belgía	32 500
Danmörk	40 500
Þýskaland	482 500
Grikkland	60 500
Spánn	1 200
Finnland	4 600
Frakkland	5 000
Írland	1 000
Ísland	100
Ítalía	510 000
Liechtenstein	21 000
Lúxemborg	5 000
Holland	123 500
Noregur	4 600
Portúgal	400
Svíþjóð	7 500
Breska konungsríkið	8 500
Samtals	1 523 200 ”

5. gr.

Fullgiltur texti aðlögunarliða við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 881/92 sem er að finna í 6. lið A-hluta VI. kafla í I. viðauka við löginn um aðildarskilmála lýðveldisins Austurríkis, lýðveldisins Finnlands og konungsríkisins Svíþjóðar og aðlögun á sáttmálunum sem Evrópusambandið byggir á, bókunar 9. við samninginn um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3298/94 og reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1524/96, á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

6. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 30. janúar 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

7. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 29. janúar 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

F. Barbaso

VIÐAUKI

við ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 15/1999

VIÐBÆTUR

**SKJÖL Í VIÐAUKA VIÐ REGLUGERÐ RÁÐSINS (EBE) NR. 881/92, EINS OG ÞAU ERU
AÐLÖGUÐ VEGNA EES-SAMNINGSINS**

(sjá aðlögunarlið e) í lið 26a í XIII. viðauka við samninginn)

I. VIÐAUKI

(a)

(Blátt kort - stærð DIN A4)

(Fyrsta síða leyfisins)

(Ritað á opinberu tungumáli eða tungumálum EFTA-rikisins sem gefur leyfið út)

Ríkið sem veitir leyfið

Heiti lögbærs
yfirvalds eða stofnunar

Auðkenni ríkis⁽¹⁾

**LEYFINN
til vöruflutninga milli landa gegn gjaldi**

Þetta leyfi heimilar:
.....
..... ⁽²⁾

að stunda vöruflutninga á vegum milli landa á hvaða leið sem er, að því er varðar ferðir eða áfanga ferða sem eru farnar gegn gjaldi, á yfirráðasvæði Evrópubandalagsins, Íslands, Liechtensteins og Noregs⁽³⁾, eins og kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EEB) nr. 881/92 frá 26. mars 1992, eins og hún var aðlöguð vegna samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, og í samræmi við almenn ákvæði þessa leyfis.

Sérstakar athugasemdir:
.....
.....

Þetta leyfi gildir frá og með til
Gefið út í , þann ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Auðkenni ríkjanna eru (IS) Ísland, (FL) Liechtenstein, (N) Noregur.
⁽²⁾ Nafn eða firmanafn og fullt heimilisfang flutningafyrirtækis.
⁽³⁾ Hér á eftir vísað til sem „EFTA-riki“.
⁽⁴⁾ Undirskrift og stimpill lögbærs yfirvalds eða stofnunar sem gefur leyfið út.

(b)

(Önnur síða leyfisins)

Þetta leyfi er gefið út samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 881/92 frá 26. mars 1992 eins og hún var aðlöguð vegna EES-samningsins.

Það veitir leyfishafa rétt til að stunda vöruflutninga á vegum milli landa á hvaða leið sem er, að því er varðar ferðir eða áfanga ferða sem eru farnar gegn gjaldi, á yfirráðasvæði Evrópubandalagsins og EFTA-ríkja og, eftir atvikum, með skilyrðum sem kveðið er á um í leyfinu:

- þar sem brottfarar- og ákvörðunarstaður eru í tveimur mismunandi löndum sem eru annaðhvort aðildarríki EB eða EFTA-ríki, með eða án umflutnings um eitt eða fleiri aðildarríki EB eða EFTA-ríki eða þriðju lönd,
- frá aðildarríki EB eða EFTA-ríki til þriðja lands eða öfugt, með eða án umflutnings um eitt eða fleiri aðildarríki EB eða EFTA-ríki eða þriðju lönd,
- milli þriðju landa með umflutningi um eitt eða fleiri aðildarríki EB eða EFTA-ríki,

og ferðir án farms í sambandi við slíkan flutning.

Í flutningum frá aðildarríki EB eða EFTA-ríki til þriðja lands eða öfugt gildir þetta leyfi ekki fyrir þann hluta leiðarinnar sem farinn er á yfirráðasvæði aðildarríkis EB eða EFTA-ríkis þar sem er fermt eða affermt.

Leyfið er bundið við leyfishafa og er ekki framseljanlegt.

Lögbær yfirvöld í EFTA-rikinu sem gaf það út geta afturkallað það, til dæmis ef flutningafyrirtækið hefur:

- ekki uppfyllt öll skilyrði fyrir notkun leyfisins,
- veitt rangar upplýsingar að því er varðar gögn sem nauðsynleg eru vegna útgáfu eða endurnýjun leyfis.

Frumrit leyfis skal geymt hjá vöruflutningafyrirtækinu.

Staðfest afrit leyfis skal geymt í ökutækinu ⁽¹⁾.

Þegar um er að ræða samtengd ökutæki skal það geymt í vélknúna ökutækinu. Það gildir fyrir tengivagna jafnvel þótt eftir- eða festivagninn sé hvorki skráður á nafn leyfishafa né hann hafi akstursleyfi fyrir honum eða ef vagninn er skráður eða með akstursleyfi í aðildarríki EB eða öðru EFTA-ríki.

Leyfinu skal framvísað hvenær sem viðurkenndur eftirlitsmaður krefst þess.

Á yfirráðasvæði allra aðildarríkja EB eða EFTA-ríkja ber leyfishafa að fara að lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem gilda í hverju landi, einkum að því er varðar reglur um flutninga og umferðarreglur.

(¹) „Ökutæki“ er vélknúið ökutæki skráð í EFTA-ríki eða samtengt ökutæki þar sem að minnsta kosti vélknúna ökutækið er skráð í EFTA-ríki og eingöngu notað til vöruflutninga.

**FULLGILTUR TEXTI BIRTUR Í SAMRÆMI VIÐ 5. GR.
ÁKVÖRÐUNAR SAMEIGINLEGU
EES-NEFNDARINNAR NR. 15/99**

Eftirfarandi bætist við í neðanmálsgrein 1 í I. viðauka (blátt kort):

„(A) Austurríki“ frá og með 1. janúar 1997, „(FIN) Finnland“, „(S) Svíþjóð“.

BÓKUN NR. 9

**UM FLUTNINGA Á VEGUM, JÁRNBRAUTARFLUTNINGA OG
SAMSETTA FLUTNINGA Í AUSTURRÍKI**

I. HLUTI

SKILGREININGAR

1. gr.

Í þessari bókun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „ökutæki“: ökutæki eins og það er skilgreint í 2. gr. reglugerðar (EBE) nr. 881/92, með áorðnum breytingum á undirritunardegi aðildarsáttmálans;
- b) „millilandaflutningar“: millilandaflutningar eins og þeir eru skilgreindir í 2. gr. reglugerðar (EBE) nr. 881/92, með áorðnum breytingum á undirritunardegi aðildarsáttmálans;
- c) „umflutningur gegnum Austurríki“: flutningur um austurrískt yfirráðasvæði frá brottfararstað að áfangastað, sem eru báðir utan Austurríkis;
- d) „þungaflutningabifreið“: vélknúið ökutæki með yfir 7,5 tonna leyfilega hámarksþyngd sem er skráð í aðildarríki og er hannað til að flytja vörur eða draga eftirvagna, þar með taldar dráttareiningar fyrir festivagna, og eftirvagnar með yfir 7,5 tonna leyfilega hámarksþyngd sem eru dregnir af vélknúnu ökutæki sem er skráð í aðildarríki og er í mesta lagi með 7,5 tonna leyfilega hámarksþyngd;
- e) „umflutningur á vegum gegnum Austurríki“: umflutningur þungaflutningabifreiða, með eða án farms, gegnum Austurríki;
- f) „samsettir flutningar“: vöruflutningar með þungaflutningabifreiðum eða hleðslueiningum, sem fara hluta ferðarinnar á járnbrautum og hefja eða ljúka ferðinni á vegi, en þó má umflutningur yfir austurrískt yfirráðasvæði undir engum kringumstæðum vera einungis á vegi á leið til eða frá járnbrautarstöð;
- g) „tvihliða ferðir“: millilandaflutningar með ökutæki þar sem brottfararstaður eða áfangastaður er í Austurríki og áfangastaður eða brottfararstaður, eftir því sem við á, í öðru aðildarríki, svo og ferðir án farms í tengslum við slíkar ferðir.

II. HLUTI

**JÁRNBRAUTARFLUTNINGAR OG SAMSETTIR
FLUTNINGAR**

2. gr.

Í þessum hluta er fjallað um ráðstafanir er varða framboð á járnbrautarflutningum og samsettum flutningum um yfirráðasvæði Austurríkis.

3. gr.

Bandalagið og hlutaðeigandi aðildarríki skulu, innan ramma valdsviðs síns, samþykkja ráðstafanir í þeim tilgangi að þróa og efla járnbrautarflutninga og samsetta flutninga í tengslum við vöruflutninga um Alpana og samræma þessar ráðstafanir náði.

4. gr.

Þegar bandalagið gefur út viðmiðunarreglurnar, sem kveðið er á um í 129. gr. c í EB-sáttmálanum, skal það tryggja að aðal-samgönguleiðir, sem eru skilgreindar í 1. viðauka, verði hluti af samevrópsku netkerfi járnbrautarflutninga og samsettra flutninga og jafnframt skilgreindar sem verkefni er varða sameiginlega hagsmuni.

5. gr.

Bandalagið og hlutaðeigandi aðildarríki skulu, innan ramma valdsviðs síns, koma til framkvæmda þeim ráðstöfunum sem eru tilgreindar í 2. viðauka.

6. gr.

Bandalagið og hlutaðeigandi aðildarríki skulu gera sitt ítrasta til að þróa og nýta þá auknu flutningsgetu járnbrauta sem getið er í 3. viðauka.

7. gr.

Bandalagið og hlutaðeigandi aðildarríki skulu gera ráðstafanir til að auka framboð á járnbrautarflutningum og samsettum flutningum; þessar ráðstafanir skulu, ef við á og með fyrirvara um önnur ákvæði EB-sáttmálans, gerðar í nánú samráði við járnbrautafélög og aðra þá sem veita járnbrautapjónustu. Ráðstafanir í ákvæðum bandalagsins varðandi járnbrautarflutninga og samsetta flutninga skulu njóta forgangs. Þegar ráðstöfunum er komið til framkvæma skal sérstakri athygli beint að samkeppnishæfni, skilvirkni og kostnaðargagnsæi að því er varðar járnbrautarflutninga og samsetta flutninga. Einkum skulu hlutaðeigandi aðildarríki leitast við að gera slíkar ráðstafanir í því skyni að tryggja að verð á samsettum flutningum sé samkeppnishæft í samanburði við verð sem er greitt fyrir annan flutningsmáta. Styrkir, sem eru veittir í þessu skyni, skulu lúta reglum bandalagsins.

8. gr.

Bandalagið og hlutaðeigandi aðildarríki skulu, ef til alvarlegrar röskunar kemur á járnbrautarflutningum til að mynda vegna náttúruhamfara, grípa til allra mögulegra samstilltra aðgerða til að halda umferðinni gangandi. Viðkvæmur varningur á borð við matvæli, sem er hætt við skemmdum, skal njóta forgangs.

9. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 16. gr., gera úttekt á framkvæmd þessa hluta.

III. HLUTI

FLUTNINGAR Á VEGUM

10. gr.

Í þessum hluta er fjallað um vöruflutninga á vegum um yfirráðasvæði bandalagsins.

11. gr.

1. Fyrirkomulagið, sem var komið á vegna ferða á eigin kostnað og leiguferða eða ferða gegn endurgjaldi samkvæmt fyrstu tilskipun ráðsins frá 23. júlí 1962 og reglugerð ráðsins (EBE) nr. 881/92, gildir um umflutningsferðir með vörur á vegum gegnum Austurríki, með fyrirvara um ákvæði þessarar greinar.

2. Eftirfarandi ákvæði gilda til 1. janúar 1998:

a) Draga skal úr heildarlosun NO_x frá þungaflutningabifreiðum í umflutningi gegnum Austurríki um 60% á tímabilinu 1. janúar 1992 til 31. desember 2003, samkvæmt töflu á 4. viðauka.

b) Draga skal úr heildarlosun NO_x frá þungaflutningabifreiðum í samræmi við umhverfispunktakerfi. Þess skal krafist samkvæmt kerfinu að þungaflutningabifreiðar í umflutningi gegnum Austurríki hafi þann fjölda umhverfispunkta er svara til NO_x -losunar ökutækisins (viðurkennt gildi fyrir samræmi í framleiðslu (COP-gildi) eða gerðarviðurkenningargildi). Aðferð við útreikning og stjórnun vegna þessara punkta er lýst í 5. viðauka.

c) Ef fjöldi umflutningsferða á tilteknu ári fer meira en 8% fram úr þeirri viðmiðunartölu sem var ákveðin fyrir 1991 skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 16. gr., samþykkja viðeigandi ráðstafanir í samræmi við 3. lið 5. viðauka.

d) Austurríki skal gefa út umhverfispunktakortin, sem á að nota í umhverfispunktakerfinu samkvæmt 5. viðauka, fyrir þungaflutningabifreiðar í umflutningi gegnum Austurríki og hafa þau til reiðu með nægum fyrirvara.

e) Framkvæmdastjórnin skal úthluta umhverfispunktum til aðildarríkjanna í samræmi við ákvæði sem eru sett samkvæmt 6. mgr.

3. Ráðið skal, fyrir 1. janúar 1998, á grundvelli skýrslu framkvæmdastjórnarinnar gera úttekt á framkvæmd ákvæða er varða umflutning með vörur á vegum gegnum Austurríki. Úttektin skal fara fram í samræmi við meginreglur laga bandalagsins er varða til að mynda eðlilega starfsrækslu innri markaðarins, einkum frelsi til vöruflutninga og frelsi til að veita þjónustu, verndun umhverfisins í þágu bandalagsins í heild og umferðaröryggi. Framlengja skal aðlögunartímabilið til 1. janúar 2001 nema ráðið ákveði annað með samhljóða samþykki, að fenginni tillögu frá framkvæmdastjórninni og að höfðu samráði við Evrópuþingið en fram að því skulu ákvæði 2. mgr. gilda.

4. Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 1. janúar 2001, í samvinnu við Umhverfisstofnun Evrópu láta fara fram vísindalega rannsókn á því að hve miklu leyti markmið um að draga úr mengun, sem eru sett fram í a-lið 2. mgr., hafa náðst. Ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu að markmiðinu hafi verið náð með varanlegum hætti skulu ákvæði 2. mgr. falla úr gildi 1. janúar 2001. Ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu að varanlegur árangur hafi ekki náðst er ráðinu heimilt, í samræmi við 75. gr. EB-sáttmálans, að samþykkja ráðstafanir innan ramma bandalagsins og sjá þannig til þess að umhverfið njóti jafnmikillar verndar, það er að dregið verði úr mengun um 60%. Ef ráðið samþykkir ekki slíkar ráðstafanir framlengist aðlögunartímabilið sjálfkrafa, og í síðasta sinn, um þrjú ár en á þeim tíma skulu ákvæði 2. mgr. gilda.

5. Þegar aðlögunartímabilinu lýkur gilda lög bandalagsins í heild sinni.

6. Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 16. gr., samþykkja ítarlegar ráðstafanir varðandi málsmeðferð í tengslum við umhverfispunktakerfið, úthlutun umhverfispunkta og tæknileg atriði varðandi beitingu þessarar greinar og taka þær gildi daginn sem Austurríki fær aðild.

Ráðstafanirnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, eiga að tryggja að aðstæður í núverandi aðildarríkjum haldist óbreyttar en þær byggjast á beitingu reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3637/92 og stjórnsýslufyrirkomulagi sem var undirritað 23. desember 1992 þar sem gildistökudagurinn og málsmeðferð við innleiðingu umhverfispunktakerfisins, sem um getur í umflutningssamningnum, eru ákveðin. Gera skal allt sem unnt er til að tryggja að við úthlutun umhverfispunkta til Grikklands sé tekið nægilegt tillit til þarfa þess.

12. gr.

1. Fyrirkomulagið, sem var komið á samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 881/92, skal gilda um vöruflutninga milli aðildarríkjanna, með fyrirvara um ákvæðin sem eru sett í þessari grein. Þessi ákvæði skulu gilda til 31. desember 1996.

2. Hvað varðar tvíhliða ferðir skal afnema gildandi kvóta í áföngum og veita fullt frelsi til að veita flutningsþjónustu frá 1. janúar 1997. Fyrsti áfangi í afnámi haftanna kemur til framkvæmda daginn sem Austurríki fær aðild og annar áfangi 1. janúar 1996.

Ef nauðsyn krefur skal ráðið, með auknum meirihluta og að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, gera viðeigandi ráðstafanir í þessu skyni.

3. Ráðið skal, eigi síðar en 1. janúar 1997, samþykkja samkvæmt 75. gr. sáttmálans, samþykkja viðeigandi og einfaldar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að ákvæði 11. gr. verði sniðgengin.

4. Á meðan ákvæði 2. mgr. 11. gr. gilda skulu aðildarríkin, ef nauðsyn krefur, gera ráðstafanir gegn misnotkun umhverfispunktakerfisins sem samrýmast EB-sáttmálanum og eru liður í samvinnu þeirra.

5. Farmflytjendur með bandalagsleyfi, sem lögbær yfirvöld í Austurríki hafa gefið út, hafa ekki heimild til að stunda vöruflutninga milli landa ef hvorki er fermt né affermt í Austurríki. Allar ferðir, sem fela í sér umflutning gegnum Austurríki, skulu þó, að ferðum milli Þýskalands og Ítalíu frátöldum, samrýmast ákvæðum 11. gr. og gildandi kvótum er lúta ákvæðum 2. mgr. hér að framan.

13. gr.

1. Fram til 31. desember 1996 skulu ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 3118/93 ekki gilda um farmflytjendur með bandalagsleyfi, sem lögbær yfirvöld í Austurríki hafa gefið út, til að stunda farmflutninga á vegum innanlands í öðrum aðildarríkjum.

2. Á sama tímabili gilda ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 3118/93 ekki um farmflytjendur með bandalagsleyfi, sem lögbær yfirvöld í öðru aðildarríki hafa gefið út, til að stunda farmflutninga á vegum innanlands í Austurríki.

14. gr.

1. Ekkert eftirlit skal vera á landamærunum milli Austurríkis og annarra aðildarríkja. Með undanþágu frá reglugerð (EBE) nr. 4060/89 og reglugerð (EBE) nr. 3912/92 og þrátt fyrir 153. gr. aðildarlaganna er engu að síður heimilt að viðhafa óhlutdrægt hlutbundið eftirlit þar sem einungis er farið fram á að ökutæki sé stöðvað í þeim tilgangi að fylgjast með umhverfispunktum, sem eru gefnir út samkvæmt ákvæðum 11. gr., og flutningsheimildum, sem um getur í 12. gr. Eftirlit af þessu tagi má ekki valda óþarfa töfum á eðlilegri umferð.

2. Að því marki sem nauðsynlegt er skulu aðferðir við eftirlit, þar með talið rafrænt eftirlitskerfi, sem á að nota eftir 31. desember 1996 og tengjast framkvæmd 11. gr., ákveðnar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 16. gr.

15. gr.

1. Með undanþágu frá f-lið 7. gr. tilskipunar 93/89/EBE er Austurríki heimilt að innheimta notendagjald að hámarki 3 750 eður á ári, að meðtöldum stjórnunarkostnaði, til 31. desember 1995 og að hámarki 2 500 eður á ári, að meðtöldum stjórnunarkostnaði, til 31. desember 1996.

2. Ef Austurríki færir sér í nyt möguleikann, sem getið er í 1. mgr., skal það, í samræmi við fyrsta málslíð g-liðar 7. gr. tilskipunar 93/89/EBE, innheimta notendagjald að hámarki 18 eður á dag, 99 eður á viku og 375 eður á mánuði, að meðtöldum stjórnunarkostnaði, til 31. desember 1995 og að hámarki 12 eður á dag, 66 eður á viku og 250 eður á mánuði, að meðtöldum stjórnunarkostnaði, til 31. desember 1996.

3. Austurríki skal, til 31. desember 1996, innheimta notendagjöld sem eru 50% lægri en getið er í 1. og 2. mgr. þessarar greinar af ökutækjum sem eru skráð á Írlandi og í Portúgal og til 31. desember 1997 af ökutækjum sem eru skráð í Grikklandi.

4. Fram til 31. desember 1995 er Ítalíu heimilt að innheimta af ökutækjum, sem eru skráð í Austurríki, komugjald sem er að hámarki 6,5 eður, að meðtöldum stjórnunarkostnaði, og til 31. desember 1996 að hámarki 3,5 eður, að meðtöldum stjórnunarkostnaði. Gjöldin skulu lögð á með þeim hætti sem samrýmist c-lið 7. gr. tilskipunar 93/89/EBE.

IV. HLUÐI

ALMENN ÁKVÆÐI

16. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar ráðgjafarnefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

2. Þegar vísað er til málsmeðferðarinnar, sem mælt er fyrir um í þessari grein, skal fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggja fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formanni er heimilt að setja eftir því hversu brýnt málið er. Álitid skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

3. Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um þær ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

4. Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

1. VIÐAUKI

AÐALSAMGÖNGULEIÐIR UM ALPANA FYRIR JÁRNBRAUTARFLUTNINGA
OG SAMSETTA FLUTNINGA

sem um getur í 4. gr. bókunarinnar

1. Aðaljárnbrautarleiðir í Evrópu, sem liggja um austurrískt yfirráðasvæði og eru ætlaðar fyrir umflutninga, eru þessar:

1.1. *Brenner-leiðin*

München — Verona — Bologna

1.2. *Tauern-leiðin*

München — Salzburg — Villach — Tarvisio — Udine/Rosenbach-Ljubljana

1.3. *Pyhrn — Schoberpab-leiðin*

Regensburg — Graz — Spielfeld/Strab — Maribor

1.4. *Dónár-leiðin*

Nürnberg — Wien — Nickelsdorf/Sopron/Bratislava

1.5. *Pontebbana-leiðin*

Prag — Wien — Trarvisio — Pontebba — Udine

2. Lengingar og járnbrautarstöðvar eru hluti þessara aðalsamgönguleiða.

2. VÞAUKI

RÁÐSTAFANIR VARÐANDI GRUNNVIRKI MEÐ HLIÐSJÓNAF JÁRNBRAUTARFLUTNINGUM OG SAMSETTUM FLUTNINGUM

sem um getur í 5. gr. bókunarinnar

a) Í AUSTURRÍKI:

1. **Brenner-leiðin**

1.1. *Ráðstafanir til skamms tíma:*

- ráðstafanir sem hafa áhrif á öryggi og rekstur,
- tölvustýrt lestarvöktunarkerfi tekið í notkun,
- nýtt fyrirkomulag á brautareiningakerfinu,
- uppsetning sporskiptikerfa milli stöðva,
- endurbygging Wörgl-lestarstöðvarinnar,
- lenging hliðarspora við járnbrautarstöðvar.

1.2. *Ráðstafanir til langs tíma:*

Þessar ráðstafanir byggjast á ákvörðun varðandi byggingu aðalganga í Brenner-skarðinu.

2. **Tauern-leiðin**

2.1. *Ráðstafanir til skamms tíma:*

- tvöföldun brautateina haldið áfram,
- öryggi bætt.

2.2. *Ráðstafanir til meðallangs tíma:*

staðbundnar lagfæringar á flutningalínu,

- hámarkshraði aukinn innan svæðis,
- brautareiningar (milli merkja) styttrar,
- tvöföldun brautateina haldið áfram.

3. **Pyhrn-Scober-leiðin**

3.1. *Ráðstafanir til skamms tíma*

- bann við akstri næturlesta á Pyhrn-svæðinu afnumið,
- bann við akstri næturlesta á Hieflau-svæðinu afnumið,
- Traun-Marckrenk-sveigjan lögð.

3.2. *Ráðstafanir til meðallangs tíma:*

- breytingar og endurbætur á lestarstöðinni,
- öryggiskerfi bætt,
- brautareiningar (milli merkja) styttrar,
- skurðpunktar járnbrautaleiða aflagðir,
- tvöföldun brautarteina á völdum stöðum.

3.3. *Ráðstafanir til langs tíma:*

- tvöföldun brautarteina á öllu Passau — Spielfeld/Strab-svæðinu haldið áfram,
- St Michael — Bruck-svæðið endurbyggt.

4. Dónár-leiðin

Ráðstafanir til að auka afköst Wien — Wels-svæðisins.

b) Í ÞÝSKALANDI:*1. Ráðstafanir til skamms tíma:*

- skiptistöðvar fyrir samsetta flutninga í München-Riem og Duisburg-höfn,
- endurbætur á München — Rosenheim — Kufstein-svæðinu, einkum sérbrautarteinar fyrir borgarlestina (S-bahn) milli Zorneding og Grafing,
- brautareiningar (milli merkja) stytta (svæðaskipting betrubætt) milli Grafing og Rosenheim og milli Rosenheim og Kiefersfelden,
- smíði hliðarspora (t.d. milli lestarstöðvanna við Grobkarolinenfeld, Raubling og Fischback),
- gerð aðkomu eftir öðrum leiðum en járnbrautum, að brautarpöllum á járnbrautarstöðinni í Grob-karolinenfeld, og
- breytingar á leiðakerfi við Rosenheim-stöðina og aðrar ráðstafanir við eftirtaldar stöðvar: Abbing, Ostermünchen, Brannenburg, Oberaudorf og Kiefersfelden.

2. Ráðstafanir til meðallangs tíma (til ársloka 1998, með fyrirvara um skipulagsleyfi):

- München — Mühldorf — Freilassing-línan endurbætt.

c) Á ÍTALÍU:**Brenner**

- gangastækkun á Brenner — Verona-línunni svo að unnt sé að flytja þungaflutningabifreiðar, sem eru allt að 4 metrar að efstu brún, í samsettum flutningum, með eða án fylgdar,
- endurbætur á Verona-Quadrante Europa-miðstöðinni fyrir samþætta flutninga,
- styrking brautateina ofanjarðar og bygging nýrra aukastöðva,
- framkvæmd annarra tæknilegra ráðstafana (sjálfvirkar brautareiningar og sporskipti á þeim hlutum álagsleiða sem liggja að lestarstöðvunum í Verona, Trento, Bolzano og Brenner) til að auka afköst og bæta öryggi.

d) Í HOLLANDI:

Bygging þjónustumiðstöðvar fyrir járnbrautir á Rotterdam-svæðinu.

Járnbrautartenging fyrir vöruflutninga (Betuwe-línan).

Skilgreiningar:

- „til skamms tíma“: til reiðu frá lokum ársins 1995;
 „til meðallangs tíma“: til reiðu frá lokum ársins 1997;
 „til langs tíma“: til reiðu
- á Pyhrn-Schober-leiðinni frá lokum ársins 2000;
 — á Brenner-leiðinni frá lokum ársins 2010.

3. VIÐAUKI

FLUTNINGSGETAJÁRNBRAUTA

sem um getur í 6. gr. bókunarinnar

1. AUKIN FLUTNINGSGETA AUSTURRÍSKRA JÁRNBRAUTA AÐ ÞVÍ ER VARÐAR UMFLUTNING VARA GEGNUM AUSTURRÍKI

Aðalsamgönguleiðir	Aukin flutningsgeta: lestir í umflutningi á vörum á dag (í báðar áttir)			
	Strax (1.1.1995)	Til skamms tíma (1996)	Til meðallangs tíma (1998)	Til langs tíma (frá 2000)
Brenner-leiðin	70 ⁽¹⁾	—	50 ⁽²⁾	200 ⁽³⁾
Tauern-leiðin	4	50 ⁽⁴⁾	—	—
Pyhrn-Schober-leiðin	11	22	60	—
Dónár-leiðin (Passau/Salzburg — Wien)	—	—	—	200
Budapest — Wien	—	40 ⁽³⁾	—	—
Bratislava — Wien	—	—	80 ⁽⁶⁾	—
Prag — Wien	— ⁽⁷⁾	—	—	—
Pontebba via Trapisio	—	—	30	—

⁽¹⁾ Komið til framkvæmda að hluta.

⁽²⁾ 2000.

⁽³⁾ Framboð á 200 lestum til viðbótar veltur á byggingu aðalganganna í Brenner-skarðinu og endurbótum á tengilínum í nærliggjandi ríkjum.

⁽⁴⁾ Flutningsþörf í umflutningi austur-vestur þar með talin.

⁽⁵⁾ 1995.

⁽⁶⁾ 1999.

⁽⁷⁾ 50 lestir á dag — frjáls flutningsgeta.

2. HUGSANLEG AUKNING Á FLUTNINGSGETU, MÆLT Í VÖRUSENDINGUM EÐA TONNUM

Strax:

Frá 1. desember 1989 hefur Austurríki bætt 39 lestum við til samsetts flutnings á vörum á umflutningsleiðinni um Brenner.

Til skamms tíma:

Aukning til skamms tíma litið rúmlega tvöfaldar umflutningsgetu járnbrauta gegnum Austurríki. Frá 1996 eykst árleg flutningsgeta í samsettum flutningum enn fremur um 1,8 milljónir sendinga eða allt að 33 milljónir tonna eftir því hvaða tækni er notuð til þeirra flutninga.

Til meðallangs tíma:

Flutningsgetan verður áfram aukin fram til 1998 um 10 milljónir tonna á ári með gerð tveggja spora lestarleiða til viðbótar á völdum stöðum og umbótum varðandi öryggi og rekstur á umflutningsleiðum.

Til langs tíma:

Pyhrn-Schober-leiðin verður gerð að tveggja spora lestarleið. Aðalgöngin í Brenner-skarðinu ættu að auka flutningsgetu enn frekar á Brenner-leiðinni eða um allt að 400 lestir á dag. Sú flutningsgeta sem þar bætist við í samsettum járnbrautarflutningum gæti, eftir því hvaða tækni er notuð, orðið 60 til 89 milljónir tonna á ári eftir árið 2010.

Skilgreiningar:

„strax“:	til reiðu frá 1. janúar 1995;
„til skamms tíma“:	til reiðu frá lokum ársins 1995;
„til meðallangs tíma“:	til reiðu frá lokum ársins 1997;
„til langs tíma“:	til reiðu
	— á Pyhrn-Schober-leiðinni frá lokum ársins 2000;
	— á Brenner-leiðinni frá lokum ársins 2010.

4. VIÐAUKI

sem um getur í a-lið 2. mgr. 11. gr. bókunarinnar

Ár	Hlutfall umhverfispunkta	Umhverfispunktar fyrir Austurríki og núverandi aðildarríki
(1)	(2)	(3)
1991 grunnpunktur	100,0%	23 306 580
1995	71,7%	16 710 818
1996	65,0%	15 149 277
1997	59,1%	13 774 189
1998	54,8%	12 772 006
1999	51,9%	12 096 115
2000	49,8%	11 606 677
2001	48,5%	11 303 691
2002	44,8%	10 441 348
2003	40,0%	9 322 632

Aðlaga ber tölurnar í 3. dálki í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 16. gr. svo að tekið sé tillit til umflutningsferða þungaflutningabifreiða, sem skráðar eru í Finnlandi, Noregi og Svíþjóð, á grundvelli leiðbeinandi gilda fyrir hvert land sem eru reiknuð út eftir fjölda umflutningsferða á árinu 1991 og staðalgildi NOx-losunar sem er 15,8 g NOx/kWh.

5. VIÐAUKI

ÚTREIKNINGUR OG STJÓRNUN VEGNA UMHVERFISPUNKTA

sem um getur í b-lið 2. mgr. 11. gr. bókunarinnar

1. Framvísa skal eftirfarandi skjölum fyrir hverja þungaflutningabifreið í hvert sinn sem hún fer í gegnum Austurriki (í hvora áttina sem er):
 - a) skjali sem sýnir COP-gildi fyrir NO_x -losanir frá ökutækinu sem um ræðir;
 - b) gildu umhverfispunktakorti sem er gefið út af lögbærum yfirvöldum.

Að því er a-lið varðar:

Ef um er að ræða þungaflutningabifreiðar, sem eru skráðar eftir 1. október 1990, skal COP-gildið koma fram á vottorði, útgefnu af réttum yfirvöldum, ásamt upplýsingum um opinbert COP-gildi fyrir NO_x -losanir, eða á gerðarviðurkenningarskirteini sem sýnir viðurkenningardag og það gildi sem mældist við gerðarviðurkenningu. Í síðara tilvikinu skal COP-gildið vera það gildi sem mældist við gerðarviðurkenningu, að viðbættum 10%. Þegar gildið hefur verið ákvarðað fyrir ökutæki er ekki hægt að breyta því aftur á notkunartíma þess.

Ef um er að ræða ökutæki sem eru skráð fyrir 1. október 1990 og ökutæki sem engum vottorðum hefur verið framvísað fyrir skal COP-gildið vera 15,8 g/kWh.

Að því er b-lið varðar:

Á umhverfispunktakortinu skal vera tiltekinn fjöldi punkta og það áritað með eftirfarandi hætti á grundvelli COP-gildis ökutækjanna sem um ræðir:

1. hver NO_x -losun, mæld í g/kWh, er svarar til þess gildis sem fram kemur í skjalinu sem um getur í a-lið 1. liðar, telst vera einn punktur;
2. gildi NO_x -losunar skulu jöfnuð að næstu heilu tölu fyrir ofan þegar þau eru gefin upp með aukastaf sem er 0,5 eða hærri en að næstu tölu fyrir neðan að öðrum kosti.
2. Í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 16. gr. skal framkvæmdastjórnin reikna ársfjórðungslega út fjölda ferða og meðalgildi NO_x fyrir þungaflutningabifreiðir, sundurliðað eftir ríkjum.
3. Ef c-liður 2. mgr. 11. gr. á við skal ákvarða fjölda umhverfispunkta fyrir næsta ár með eftirfarandi hætti:

Framreikna skal meðalgildi NO_x -losunar frá vörubílum á hverjum fjórðungi yfirstandandi árs, reiknað út í samræmi við 2. lið hér að framan, til að finna áætlað meðalgildi NO_x -losunar fyrir næsta ár. Til að finna út fjölda umhverfispunkta fyrir viðkomandi ár skal margfalda reiknaða gildið með 0,0658 og fjölda umhverfispunkta fyrir árið 1991 samkvæmt 4. viðauka.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 3298/94**frá 21. desember 1994****um ítarleg ákvæði varðandi kerfi umflutningsréttinda (umhverfispunktakerfi) fyrir þungaflutningabifreiðar sem fara gegnum Austurríki, samkvæmt 11. gr. bókunar 9 við lög um aðild Noregs, Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af lögunum um aðild Noregs, Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 6. mgr. 11. gr. og 4. viðauka við bókun nr. 9,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í áðurnefndri bókun er kveðið á um sérstakt fyrirkomulag í tengslum við umflutning þungaflutningabifreiða gegnum austurrískt yfirráðasvæði, grundvallað á kerfi umflutningsréttinda (umhverfispunktakerfi). Frá þeim degi sem aðildin öðlast gildi kemur það fyrirkomulag í stað kerfisins um úthlutun umhverfispunkta sem komið var á með reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3637/92 frá 27. nóvember 1992 ⁽¹⁾.

Framkvæmdastjórninni ber að samþykkja ítarleg framkvæmdarákvæði um verklagsreglur í tengslum við umhverfispunktakerfið og úthlutun umhverfispunkta.

Samkvæmt annarri undirgrein 6. mgr. 11. gr. bókunar nr. 9 er slíku ákvæðum ætlað að tryggja að núverandi ástand haldist, svo að aðildarríkin haldi þeirri stöðu sem leiðir af beitingu reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3637/92 og stjórnslufyrirkomulagsins frá 23. desember 1992 ⁽²⁾, þar sem gildistökudagur umflutningssamningsins er ákveðinn ásamt verklagsreglum við innleiðslu umhverfispunktakerfisins sem um getur í honum.

Framkvæmdastjórninni ber að samþykkja ítarleg ákvæði um óleyst tæknivandamál í tengslum við umhverfispunktakerfið eins og mælt er fyrir um í sameiginlegri yfirlýsingu nr. 18.

Aðlaga ber 4. viðauka við bókun nr. 9 svo að tekið sé tillit til umflutningsferða þungaflutningabifreiða, sem skráðar eru í Finnlandi og Svíþjóð, á grundvelli leiðbeinandi gilda fyrir hvort land, reiknuð út eftir fjölda umflutningsferða á árinu 1991 og staðalgildi NOx-losunar sem er 15,8 g NOx/kw.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 16. gr. bókunar nr. 9.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. Stjórnsluákvæði**1. gr.**

1. Ökumaður þungaflutningabifreiðar í umflutningsferð skal hafa meðferðis rétt útfyllt staðlað eyðublað eða austurrískt vottorð samkvæmt fyrirmyndinni í viðauka A, nefnt „umhverfiskortið“, til staðfestingar á greiðslu umhverfispunkta fyrir viðkomandi ferð og framvísa því að beiðni eftirlitsyfirvalda.

Lögbær austurrísk yfirvöld skulu gefa út umhverfiskortið, sem sýnt er í viðauka A, gegn greiðslu kostnaðar við að búa til og dreifa eyðublaðinu og umhverfispunktunum.

2. Hafi þungaflutningabifreiðin verið skráð eftir 1. október 1990 skal ökumaðurinn enn fremur hafa meðferðis staðlað COP-skjal (skjal um staðfestingu á samræmi) samkvæmt fyrirmyndinni í viðauka B og, sé þess krafist, framvísa því sem vitnisburði um Nox-losun þess ökutækis. Þungaflutningabifreiðar, sem eru skráðar fyrir 1. október 1990 eða hafa ekkert skjal meðferðis, teljast hafa COP-gildi upp á 15,8 g/kw.

Aðildarríkin skulu veita framkvæmdastjórninni skriflegar upplýsingar um hvaða innlend yfirvöld hafa heimild til að gefa framangreind skjöl út.

3. Umflutningsferðir, sem eiga sér stað við þær aðstæður sem tilgreindar eru í viðauka C, eða samkvæmt ECMT-leyfum, skulu undanþegnar umhverfispunktakerfinu.

2. gr.

1. Festa skal tilskilinn fjölda umhverfispunkta á eyðublaðið, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., og ógilda þá. Umhverfispunktana skal ógilda með undirritun sem nær bæði yfir umhverfispunktana og eyðublaðið sem þeir eru festir á. Heimilt er að nota stimpil í stað undirritunar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 341, 30.12.1994, bls. 20, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 15/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfssemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 373, 21. 12. 1992, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 373, 21. 12. 1992, bls. 1.

2. Fyrir ökutæki, sem kemur inn á austurrískt yfirráðasvæði fyrir 31. desember 1996, ber að afhenda eftirlitsyfirvöldum rétt útfyllt eyðublað með tilskildum fjölda umhverfispunkta, og munu þau á móti afhenda afrit og greiðslukvittun.

Ef þungaflutningabifreiðin er skráð í Austurríki skal sýna eftirlitsyfirvöldum hvort tveggja í senn kvittunina og COP-skjalið þegar komið er til Ítalíu eða Þýskalands eða farið er frá þessum löndum. Framvisa skal afriti af kvittuninni hjá töllyfirvöldum á komustað.

Nota skal sérstaka umhverfispunkta fyrir þungaflutningabifreiðar sem eru skráðar í Austurríki og eru í umflutningsferðum til eða frá Ítalíu eða ferðum sem haldið er áfram í Þýskalandi eftir umflutning gegnum Austurríki. Notkun þeirra ber að skrá á greiðslukvittunina.

Þetta eftirlit getur farið fram annars staðar en á landamærum að ákvörðun aðildarríkisins.

3. Ef skipt er um dráttareiningu í umflutningsferð gildir kvittunin sem gefin er út við komu og ber að halda henni. Ef COP-gildi nýju dráttareiningarinnar er hærra en það sem er tilgreint á eyðublaðinu skal útbúa nýtt kort með fleiri umhverfispunktum og ógilda það við brottför frá landinu.

4. Þegar um er að ræða ferðir, þar sem umhverfispunkta er krafist, skal eyðublaðið, sem tilgreint er í 1. mgr. 1. gr., koma í stað allra austurrískra eyðublaða sem hingað til hafa verið notuð sem flutningaskýrslur.

5. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu reglubundið tilkynna framkvæmdastjórninni um fjölda þeirra punkta sem notaðir eru. Frumrit eða afrit eyðublaða með umhverfispunktum, sem hafa verið gerðir ógildir, skulu, ef þörf krefur, vera tiltæk yfirvöldum einstakra landa eða framkvæmdastjórninni.

3. gr.

1. Fram að 31. desember 1996 skal austurrísk greiðslukvittun fyrir umhverfispunktum fyrir Ítalíu eða Þýskaland koma í stað leyfa sem áður giltu í Austurríki, Þýskalandi og á Ítalíu. Á Ítalíu skal slík kvittun koma í stað hálfmiðans fyrir aðra leiðina, samkvæmt tvíhliða samningi, og í Þýskalandi skal hún koma í stað tvíhliða leyfis fyrir báðar leiðir.

Fyrir þungaflutningabifreiðar, sem eru skráðar í Austurríki, gildir eyðublaðið, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., við brottför frá Ítalíu, rétt útfyllt og með tilskildum fjölda umhverfispunkta fyrir Ítalíu, í stað leyfisins sem gilti áður.

2. Samfelldar ferðir, þar sem einu sinni er farið með lest yfir landamæri Austurríkis, hvort sem um er að ræða venjulegan járnbrautarflutning eða samsettan flutning, og farið er yfir landamærin eftir þjóðveginum áður en eða eftir að farið er yfir þau með járnbraut, skulu ekki teljast umflutningur á þjóðvegum gegnum Austurríki í skilningi e-liðar 1. gr. bókunar nr. 9 heldur

teljast tvíhliða ferðir í skilningi g-liðar 1. gr. bókunarinnar.

3. Líta ber á samfelldar umflutningsferðir gegnum Austurríki um eftirtaldir járnbrautarstöðvar sem tvíhliða ferðir:

Fürnitz/Villach Süd, Sillian, Innsbruck/Hall, Brennersee, Graz.

4. gr.

Yfir umhverfispunktana skal prenta gildisár þeirra. Heimilt er að nota þá milli 1. janúar á árinu sem þeir eru í gildi og 31. janúar árið eftir.

5. gr.

1. Í samræmi við gildandi landslög ber að lögsækja ökumann þungaflutningabifreiðar, eða fyrirtæki, sem brýtur í bága við bókun nr. 9 eða ákvæði þessarar reglugerðar. Sé um endurtekin brot að ræða skal 3. mgr. 8. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 881/92 ⁽¹⁾ gilda.

2. Framkvæmdastjórnin og lögbær yfirvöld aðildarríkis skulu, hvort í sinni lögsögu, veita gagnkvæma aðstoð við að rannsaka og kæra brot á bókun nr. 9 eða ákvæðum þessarar reglugerðar, einkum með því að sjá til þess að skjöl, sem tilgreind eru í 1. gr., séu notuð og meðhöndluð með réttum hætti.

3. Ef umhverfiskortin, sem um getur í 1. gr., eru ekki sýnd viðkomandi eftirlitsyfirvöldum í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar, ef eyðublaðið er ekki nægilega vel útfyllt eða beinlínis ranglega útfyllt eða umhverfispunktarnir ekki festir á með réttum hætti, ef eftirlitsyfirvöldunum heimilt, að teknu tilhlýðilegu tilliti til hlutfallsreglunnar, að synja um leyfi fyrir að ferðinni sé haldið áfram.

II. Úthlutun umhverfispunkta

6. gr.

1. Þeim umhverfispunktum, sem svara til 96,66% af samanlögðum ráðstöfunarpunktum, skal skipt milli aðildarríkjanna samkvæmt úthlutunarkvarðanum í viðauka D.

2. Aðildarríkin skulu fá þessa umhverfispunkta á hverju ári í tvennu lagi og er fyrri hluti þeirra afhentur fyrir 1. október árið áður og seinni hlutinn fyrir 1. mars á viðkomandi ári.

Við þær aðstæður, sem kveðið er á um í c-lið 2. mgr. 11. gr. bókunar nr. 9, skal minnka seinni hlutann um þann fjölda umhverfispunkta sem reiknaður er út með aðferðinni sem mælt er fyrir um í 3. lið 5. viðauka við bókunina.

7. gr.

1. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna munu úthluta þeim umhverfispunktum sem þau hafa til ráðstöfunar til rekstraraðila

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 95, 9. 4. 1992, bls. 1.

sem eiga hagsmuna að gæta og hafa staðfestu á yfirráðasvæði þeirra.

2. Á hverju ári, eigi síðar en 15. október, skulu lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skila framkvæmdastjórninni aftur þeim umhverfispunktum sem líkur eru á, samkvæmt tiltækum gögnum og áætlaðri umferð á lokamánuðum ársins, að verði ekki notaðir fyrir árslok.

8. gr.

1. Umhverfispunktar, sem ekki er úthlutað til aðildarríkjanna í samræmi við 6. gr. og þeir sem hefur verið skilað til framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 7. gr., skulu fara í varasjóð bandalagsins.

2. Í síðasta lagi einum mánuði fyrir árslok skal framkvæmdastjórnin úthluta aðildarríkjunum umhverfispunktunum úr varasjóði bandalagsins eftir aðferðinni sem gerð er grein fyrir í 16. gr. bókunar nr. 9, að teknu tilliti til þess hvernig hvert aðildarríki hefur notað þá umhverfispunkta sem komið hafa í þess hlut og að teknu tilliti til raunverulegra þarfa farmflytjenda í hverju aðildarríki, á grundvelli eftirfarandi viðmiðana:

- sérstöðu Grikklands og Ítalíu eins og gerð er grein fyrir í viðauka E,
- óhagstæðrar byrjunarstöðu,
- vanda er snýr að tæknilegri endurnýjun ökutækjaflotans vegna NOx-losunar,
- landfræðilegra aðstæðna,
- ófyrirsjáanlegra atvika.

III. Aðlögun á umhverfispunktatölum

9. gr.

Aðlaga ber 4. viðauka við bókun nr. 9 við lögin um aðild Noregs, Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar sem hér segir:

Ár	Hundraðshluti umhverfispunkta	Umhverfispunktar fyrir ESB-15
1991 grunnur	100%	23 556 220
1995	71,7 %	16 889 810
1996	65,0 %	15 311 543
1997	59,1 %	13 921 726
1998	54,8 %	12 908 809
1999	51,9 %	12 225 678
2000	49,8 %	11 730 998
2001	48,5 %	11 424 767
2002	44,8 %	10 533 187
2003	40,0 %	9 422 488

IV. Tæknileg atriði varðandi umhverfispunktakerfið

10. gr.

Hafi ökutæki verið skráð fyrir 1. október 1990, en síðan verið skipt um vél í því, skal COP-gildi nýju vélarinnar gilda, burt séð frá b-lið 2. mgr. 11. gr. og 1. lið 5. viðauka við bókun nr. 9. Í því tilviki skal koma fram, í vottorði sem hlutaðeigandi yfirvald gefur út, að skipt hafi verið um vél og sömuleiðis upplýsingar um nýja COP-gildið fyrir NOx-losun.

11. gr.

Ef skipt er, í umflutningsferð gegnum Austurríki til Ítalíu, um dráttareiningu, sem er skráð í öðru aðildarríki en Austurríki og í stað hennar kemur dráttareining sem er skráð í Austurríki, er nauðsynlegt fram til 31. desember 1996 að hafa leyfi fyrir tvíhliða ferðum milli Austurríkis og Ítalíu auk greiðslukvittunar fyrir ferð fyrri dráttareiningarinnar.

12. gr.

Umflutningsferð skal undanþegin greiðslu umhverfispunkta ef þrjú eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- i) eini tilgangur ferðarinnar er að flytja alveg nýtt ökutæki, eða samtengd ökutæki, frá framleiðanda þess til viðtökustaðar í öðru ríki;
- ii) engar vörur eru fluttar í ferðinni;
- iii) ökutækinu eða samtengdu ökutækjunum fylgja viðeigandi alþjóðleg skráningarskjöl og útflutningsmerki.

13. gr.

Umflutningsferð skal undanþegin greiðslu umhverfispunkta ef um er að ræða þann leiðarhluta ferðarinnar, sem er án farms og er undanþeginn umhverfispunktum samkvæmt viðauka C, og meðferðis er í ökutækinu viðeigandi skjöl til að færa sönnur á það. Slik viðeigandi skjöl skulu annaðhvort vera:

- farmskírteini, eða
- útfyllt umhverfiskort sem engir umhverfispunktar hafa verið festir á, eða
- útfyllt umhverfiskort með umhverfispunktum sem hafa verið festir á síðar.

14. gr.

1. Þessi grein skal gilda um umflutning með þungaflutningabifreiðum með leyfilega hámarksþyngd yfir 3,5 tonn, sem eru skráðar í Austurríki, gegnum þýskt yfirráðasvæði annaðhvort um Bad Reichenhall („Kleines Deutsches Eck“) eða Inntal-hraðbrautina A8/A93 milli vegamótanna Bad Reichenhall/Autobahn og Kiefersfelden („Großes Deutsches Eck“).

2. Í „Kleines Deutsches Eck“ er Þýskalandi heimilt að takmarka ferðir austurrískra þungaflutningabifreiða, sem farnar eru aðra leiðina, við 4 700 á viku til 30. júní 1995 og við 2 350 á viku til 31. desember 1996.

3. Í „Großes Deutsches Eck“ er Þýskalandi heimilt til 31. desember 1996 að takmarka ferðir austurrískra þungaflutningabifreiða sem farnar eru aðra leiðina, nema þær sem falla undir tvíhliða umferðarleyfi eða þær sem eru farnar á eigin vegum, við 2 350 á viku. Frá 1. janúar 1997 skal vera tryggt að austurrískir farmflytjendur fái óhlutdræga meðferð.

4. Að því er varðar „Kleines Deutsches Eck“ skal framkvæmdastjórnin, fyrir 1. október 1996 og að höfðu samráði, einkum við Austurriki og Þýskaland, endurskoða nauðsyn og

skilvirkni þessa fyrirkomulags með tilliti til þess að koma á óhlutdrægu kerfi, grundvölluðu á umhverfisviðmiðunum og rafrænum eftirlitsaðgerðum, sem teknar verða upp frá 1. janúar 1997 vegna þungaflutningabifreiða eins og um getur í d-lið 1. gr. bókunar nr. 9 við lögin um aðild Austurrikis og sem skulu ekki fara yfir takmarkanir sem gilda um ferðir þungaflutningabifreiða gegnum austurrískt yfirráðasvæði.

V. Lokaákvæði

15. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. janúar 1995, með fyrirvara um gildistöku laganna um aðild Noregs, Austurrikis, Finnlands og Svíþjóðar.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. desember 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Marcelino OREJA

framkvæmdastjóri.

BM für öffentl. Wirtschaft und Verkehr
Straßengüterverkehr
Ökokarte
1031 Wien, Radetzkystraße 2

	Raum zum Aufkleben der Ökopunkte-Marken						
00019789	Space for affixing Ecopoint stamps			0 1 2 3 4 5 6 7 8 9			
	Spazio per l'apposizione degli Ecopunti			A B C D E F G H I J K L M			
				N Ø P Q R S T U V W X Y Z			

Straßengüterverkehr

Ökokarte

Original

1033 Wien, Hintere Zollamtsstraße 2 b

Für nationale Kennzeichnung/National identification mark/
Segno di riconoscenza nazionale

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

00019789

Erläuterungen siehe Rückseite der Bestätigung

Spiegazioni sul verso della conferma (Bestätigung)
For explanation see back of confirmation (Bestätigung)

3 Datum der Einreise (Tag, Monat, Jahr) <table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>								27 Name und Firma sowie vollständige Anschrift des Verkehrsunternehmers A																			
4 Angaben zum LKW/Zugfahrzeug 5 Nationalität 6 Amtliches Kennzeichen <table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>						7 Monat und Jahr der 1. Zulassung <table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					8 COP-Wert (mit 1 Dezimale) <table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>				9 Anzahl der Ökopunkte <table border="1"><tr><td></td><td></td></tr></table>												
10 Angaben zum Anhänger/Sattelaufleger 5 Nationalität 6 Amtliches Kennzeichen <table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>						11 Fuhr-gewerbe <table border="1"><tr><td>X</td></tr></table>	X	12 Werk-verkehr <table border="1"><tr><td>X</td></tr></table>	X	28 Ökopunkte ohne besonderen Aufdruck: <table border="1"><tr><td>X</td></tr></table> Besonders gekennzeichnete österreichische Ökopunkte: 2 mit Aufdruck <table border="1"><tr><td>A</td></tr></table> <table border="1"><tr><td>D</td></tr></table> <table border="1"><tr><td>X</td></tr></table> 29 mit Aufdruck <table border="1"><tr><td>I</td></tr></table> <table border="1"><tr><td>X</td></tr></table>		X	A	D	X	I	X										
X																											
X																											
X																											
A																											
D																											
X																											
I																											
X																											
13 Angaben zum Transport (nur bei beladenem Fahrzeug) 14 Gewicht der Ladung in Tonnen (mit 1 Dezimale) <table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>						15 beladen <table border="1"><tr><td>X</td></tr></table>	X	16 leer <table border="1"><tr><td>X</td></tr></table>	X	21 Grenzübergangsstellen 22 beim Eintritt <table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table> 23 beim Austritt <table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>																	
X																											
X																											
17 (Abgangs-) Ladeland <table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>				18 (Abgangs-) Ladeort (Postleitzahl) <table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>									19 (Ziel-) Entladeland <table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>				20 (Ziel-) Entladeort (Postleitzahl) <table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>										

Beleg wird maschinell eingelesen

Machine-read information

Ricevato alla lettura tramite computer

[00000000]

[00019789]

26 Unterschrift und Name des Ausstellers

Straßengüterverkehr

Ökokarte

Bestätigung

Für nationale Kennzeichnung/National identification mark/
Segno di riconoscenza nazionale

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Diese Bestätigung gilt für österreichische Transportunternehmen als Genehmigung für den internationalen Straßengüterverkehr mit der Bundesrepublik Deutschland einschließlich Transitverkehr, wenn das Feld Nr. 24 einen Kontrollvermerk der zuständigen österreichischen Organe enthält. Bei Verwendung als Genehmigung ist folgendes zu beachten:

1. Gültig zwei Monate ab Datum der Einreise.
2. Diese Genehmigung ist im Fahrzeug mitzuführen und den zuständigen Kontrollbeamten auf Verlangen vorzuzeigen.
3. Sie gilt nicht für den Binnenverkehr.
4. Diese Genehmigung ist nicht übertragbar.

Zollstempel

00019789	Hinfahrt	Rückfahrt

Erläuterungen siehe Rückseite

For explanation see over

Spiegazioni sul verso

27 Name und Firma sowie vollständige Anschrift des Verkehrsunternehmers

3 Datum der Einreise (Tag, Monat, Jahr)

--	--	--	--	--	--

4 Angaben zum LKW/Zugfahrzeug

5 Nationalität 6 Amtliches Kennzeichen

--	--	--

7 Monat und Jahr
der 1. Zulassung

--	--	--	--

8 COP-Wert
(mit 1 Dezimale)

--	--	--

9 Anzahl der
Ökopunkte

--	--

10 Angaben zum Anhänger/Sattelaufleger

5 Nationalität 6 Amtliches Kennzeichen

--	--	--

11 Fuhr-
gewerbe☒12 Werk-
verkehr☒28 Ökopunkte ohne besonderen
Aufdruck:☒Besonders gekennzeichnete
österreichische Ökopunkte:

29 mit Aufdruck

☒☒

29 mit Aufdruck

☒☒

13 Angaben zum Transport (nur bei beladenem Fahrzeug)

14 Gewicht der Ladung in Tonnen (mit 1 Dezimale)

--	--	--

15 beladen

☒

16 leer

☒17 (Abgangs-)
Ladeland18 (Abgangs-)
Ladeort (Postleitzahl)19 (Ziel-)
Entladeland20 (Ziel-)
Entladeort (Postleitzahl)

--	--	--

--	--	--	--	--	--	--

--	--	--

--	--	--	--	--	--	--

21 Grenzübergangsstellen

--	--	--

22 beim Eintritt

--	--	--

23 beim Austritt

24 Kontrollvermerk der zuständigen Organe

00000000

Österreichische Ökopunkte
mit Aufdruck☒

abgegeben 24a

00019789

Österreichische Ökopunkte
mit Aufdruck☒

abgegeben 24b

Ökopunkte
ohne besonderen Aufdruck
abgegeben 24c

25 Datum/Stempel/Unterschrift

Straßengüterverkehr

Ökokarte

Kontrollbeleg

Für nationale Kennzeichnung/National identification mark/
Segno di riconoscenza nazionale

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

00019789

Erläuterungen siehe Rückseite

For explanation see over

Spiegazioni sul verso

3 Datum der Einreise (Tag, Monat, Jahr)		27 Name und Firma sowie vollständige Anschrift des Verkehrsunternehmers																																
<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>																																		
4 Angaben zum LKW/Zugfahrzeug		7 Monat und Jahr der 1. Zulassung		8 COP-Wert (mit 1. Dezimale)		9 Anzahl der Ökopunkte																												
5 Nationalität 6 Amtliches Kennzeichen																																		
<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>					<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>						<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>					<table border="1"><tr><td></td><td></td></tr></table>																		
10 Angaben zum Anhänger/Sattelaufzieger		11 Fuhr-gewerbe		12 Werk-verkehr		28 Ökopunkte ohne besonderen Aufdruck:																												
5 Nationalität 6 Amtliches Kennzeichen																																		
<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>					<table border="1"><tr><td>X</td></tr></table>		X	<table border="1"><tr><td>X</td></tr></table>		X	<table border="1"><tr><td>X</td></tr></table>		X																					
X																																		
X																																		
X																																		
13 Angaben zum Transport (nur bei beladenem Fahrzeug)		15 beladen		16 leer		29 mit Aufdruck D																												
14 Gewicht der Ladung in Tonnen (mit 1 Dezimale)						<table border="1"><tr><td>X</td></tr></table>		X																										
X																																		
<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>					<table border="1"><tr><td>X</td></tr></table>		X	<table border="1"><tr><td>X</td></tr></table>		X	<table border="1"><tr><td>X</td></tr></table>		X																					
X																																		
X																																		
X																																		
17 (Abgangs-) Ladeland		18 (Abgangs-) Ladeort (Postleitzahl)		19 (Ziel-) Entladeland		20 (Ziel-) Entladeort (Postleitzahl)		21 Grenzübergangsstellen																										
<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>					<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>										<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>					<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>										<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>				
								22 beim Eintritt																										
								<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>																										
								23 beim Austritt																										
								<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>																										

00000000

00019789

Österreichische Zollämter
(Grenzübergangsstellen)**Austrian Border Customs Offices**
(Frontier posts)**Uffici doganali Austriaci**
(Uffici doganali in frontiera)

840 Achenkirch	547 Felsenhütt	837 Leutasch	660 Saalbrücke
545 Achleiten	947 Gaißau	445 Loibltunnel	346 Schachendorf
552 Angerhäuser	230 Gmünd	942 Lustenau	538 Schärding
455 Arnoldstein	233 Gmünd-Neunagelberg	940 Lustenau-Schmitterbrücke	838 Scharnitz
735 Bad Radkersburg	235 Grametten	941 Lustenau-Wiesenrain	830 Schattwald
965 Balderschwang	700 Graz-Hauptbahnhof	938 Mäder	848 Schleching
841 Bayrischzell	777 Graz-Ostbahnhof	460 Naßfeld	655 Schwarzbach
270 Berg	645 Großmain	862 Nauders	554 Schwarzenberg
435 Bleiburg-Grablach	946 Höchst	870 Nauders-Martinsbruck	440 Seebergsattel
355 Bonisdorf	956 Hörbranz	539 Neuhaus	734 Sieldorf
533 Braunau	958 Hörbranz-Oberhochsteg	548 Neustift	856 Sillian
860 Brenner-Straße	955 Hörbranz-Unterhochsteg	333 Nickelsdorf	534 Simbach
859 Brennerpaß	544 Haibach	844 Niederndorf	745 Spielfeld
531 Burghausen	640 Hangendenstein	549 Oberkappel	872 Spieß
532 Burghausen-Alte Brücke	350 Heiligenkreuz	536 Obernberg	964 Springen
341 Deutschkreutz	939 Hohenems	665 Oberndorf	630 Steinpaß
260 Drasenhofen	960 Hohenweiler	963 Oberreute	537 Suben
635 Dürrnberg	962 Hub	542 Passau-Mariahilf	832 Vils
835 Ehrwald	470 Karawankentunnel/Einfuhr	543 Passau-Saming	839 Vorderriß
845 Erl	471 Karawankentunnel/Ausfuhr	540 Passau-Voglau	650 Walserberg-Autobahn
530 Ettenau	843 Kiefersfelden	871 Pfunds	550 Wegscheid
831 Fallmühle	250 Kleinhaugsdorf	833 Pinswang	961 Weienried
935 Feldkirch-Bangs	340 Klingenbach	465 Plöckenpaß	558 Weigetschlag
936 Feldkirch-Meiningen	937 Koblach	770 Radlpaß	847 Wildbichl
934 Feldkirch-Nofels	255 Laa an der Thaya	345 Rattersdorf-Liebing	560 Wullowitz
932 Feldkirch-Tisis	760 Langegg	849 Reit im Winkl	450 Wurzenpaß
933 Feldkirch-Tosters	431 Lavamünd	834 Reutte/Plansee	

Internationale (Europäische) Kennzeichen / International (European) distinguishing signs / Targa internazionale (Europeo)

AL Albanien	F Frankreich	LV Lettland	PL Polen	YU Serbien
B Belgien	GBZ Gibraltar	FL Liechtenstein	P Portugal	SLØ Slowenien
BIH Bosnien-Herzegowina	GR Griechenland	LT Litauen	RØ Rumänien	E Spanien
BG Bulgarien	GB Großbritannien	LU Luxemburg	SU Rußland	CS Tschechei
D Deutschland	IRL Irland	M Malta	A Österreich	TR Türkei
DK Dänemark	IS Island	NL Niederlande	S Schweden	H Ungarn
EW Estland	I Italien	N Norwegen	CH Schweiz	CY Zypern
SF Finnland	CRØ Kroatien			

- ① Ecocarta
- ② Federal Ministry for public economy and transport
- ③ Date of entry (Day, Month, Year)
- ④ Details of HGV/articulated vehicle tractor unit
- ⑤ Nationality
- ⑥ Vehicle registration number
- ⑦ Month and year of first registration
- ⑧ COP value (to one decimal place)
- ⑨ Number of Ecopoints
- ⑩ Details about trailer/semi-trailer
- ⑪ Transport for hire or reward
- ⑫ Transport on own account
- ⑬ Details of transport (for laden vehicles only)
- ⑭ Weight of load in tonnes (to one decimal place)
- ⑮ laden
- ⑯ Country of loading
- ⑰ Place of loading (post code)
- ⑱ Country of unloading
- ⑲ Place of unloading (post code)
- ⑳ Border Customs Office
- ㉑ of entry
- ㉒ of exit
- ㉓ Mark indicating that check has been carried out by the appropriate authority
- ㉔ Date/Stamp/Signature
- ㉕ Signature and name of person filling in this form
- ㉖ Name, firm and complete address of the haulier
- ㉗ Ecopoints without special imprint
- ㉘ with imprint

- ① Ecocarta
- ② Ministero federale dell'economia pubblica e del traffico
- ③ Data d'ingresso (Giorno, Mese, Anno)
- ④ Dati sull'autocarro o sulla motrice di autoarticolato
- ⑤ Nazionalità
- ⑥ Targa del veicolo
- ⑦ Mese e anno di prima immatricolazione
- ⑧ Valore COP (con una cifra decimale)
- ⑨ Numero de Ecopunti
- ⑩ Dettagli di rimorchio/rimorchio di trattore
- ⑪ Trasporto merci in conto terzi
- ⑫ Trasporto in conto proprio
- ⑬ Dati relativi al trasporto (solo per veicoli carichi)
- ⑭ Peso lordo in tonnellate (con una cifra decimale)
- ⑮ carico
- ⑯ Paese di carico
- ⑰ Località di carico (codice postale)
- ⑱ Paese di scarico
- ⑲ Località di scarico (codice postale)
- ㉑ Ufficio doganale in frontiera
- ㉒ d'ingresso
- ㉓ d'uscita
- ㉔ Segno indicante che il controllo è stato fatto dalle autorità competenti
- ㉕ Data/Timbro/Firma
- ㉖ Firma e nome del compilatore
- ㉗ Cognome, nome della ditta e indirizzo completo del imprenditore di trasporti
- ㉘ Ecopunti senza testo a stampa speciale
- ㉙ con testo a stampa

Die Ökokarte ist ausschließlich unter folgender Adresse zu beziehen:

The Ecocard is available only at the following address:

L'Ecocarta è daricevere solamente bal seguente indirizzo:

Österreichische Staatsdruckerei
Rennweg 12 a Telefon (0222) 797 89 226
Postfach 129 Telefax (0222) 797 89 419
A-1037 Wien

COP DOCUMENT		Fortlaufende Dokumentnummer: 1) Document serial number: Numero di serie del documento:	
2) Nationalität: Nationality: Nazionalità:		3) Amtliches Kennzeichen: Vehicle registration number: Targa del veicolo:	
4) Datum der Erstzulassung: Date of first registration: Data della prima immatricolazione:		Motor wurde getauscht am: 4a) Motor was changed at: Motore cambiato il:	
5) EWG-Betriebslaubnisnummer: Type approval number: CEE-numero della licenza per l'esercizio: oder/ou/o Motorcodierungsnummer: Engine serial number: Numero di serie del motore:	(nach 88/77/EWG 91/542/EWG oder/ou/o ECE R 49)		
6) Fahrzeugidentifizierungsnummer: Chassis number: Chassis numero:			
7) NOx Emission: NOx Emission: Emissione di NOx:		8) COP Wert (Typengenehmigung + 10%): COP Value (Type approval + 10%): Valore COP (Omologazione + 10 %):	
9) Anzahl Ökopunkte: Number of Ecopoints: Numero di Ecopunti:			
10) Behördenstempel: Official stamp: Timbro ufficiale:			

Herstellerbestätigung (nach Bedarf): 11) Manufacturer confirmation (if necessary): Attestazione del produttore (a seconda del fabbisogno):		
---	--	--

Der Lenker eines Lkw im Gütertransitverkehr durch Österreich hat dieses Dokument mitzuführen und den Kontrollorganen zur Kontrolle vorzuweisen. Wird das Dokument nicht vorgewiesen, sind für die Fahrt 16 Ökopunkte auf die Ökokarte aufzukleben und zu entwerten.

The driver of a H.G.V. in transit through Austria must carry this document with him/her and present it to control authorities for inspection. If the document is not presented for inspection then 16 Ecopoints are to be affixed to the Ecocard and cancelled.

Il conducente di un camion in transito attraverso l'Austria deve avere con sè questo documento e deve presentarlo alle Autorità competenti per il controllo. In caso di mancata presentazione del documento, 16 Ecopunti verranno applicati sull'Ecocarta e annullati.

*VIÐAUKI C***FLUTNINGUR ÞAR SEM ENGRA UMHVERFISPUNKTA ER KRAFIST**

1. Tilfallandi vöruflutningar til og frá flugvöllum þegar breyting verður á flugáætlunum.
2. Farangursflutningur á eftirvagni sem festur er við farþegabifreiðar, og farangursflutningur til og frá flugvöllum með alls konar ökutækjum.
3. Póstflutningur.
4. Flutningur á skemmdum ökutækjum eða ökutækjum sem þarfnast viðgerðar.
5. Sorp- og skolpflutningur.
6. Flutningur á dýraskrokkum til förgunar.
7. Flutningur á býflugum og seiðum.
8. Líkflutningur.
9. Flutningur á listaverkum fyrir sýningar eða í viðskiptaskyni.
10. Tilfallandi vöruflutningar vegna auglýsinga eða skólahalds.
11. Flutningar sem flutningafyrirtæki annast enda hafi þau yfir fagmönnum og réttum búnaði að ráða.
12. Flutningur á búnaði, fylgihlutum og dýrum til og frá leik-, tónlistar-, kvikmynda-, íþróttar- eða fjölleikasýningum, sýningum eða mörkuðum eða flutningur til og frá útvarps-, kvikmynda- eða sjónvarpsupptökum.
13. Flutningur á varahlutum í skip og flugvélar.
14. Ferð vöruflutningabifreiðar, án farms, sem á að koma í stað bifreiðar sem hefur bilað í umflutningi og áframhaldandi ferð fyrirnefndu bifreiðarinnar sem nýtir leyfi sem var gefið út fyrir þá síðarnefndu.
15. Flutningur á sjúkravörum í neyðartilvikum (einkum í tengslum við náttúruhamfarir).
16. Flutningur á verðmætum varningi (til dæmis eðalmálum) í sérstökum ökutækjum í fylgd lögreglu eða annarra öryggisvarða.

VIÐAUKID

ÚTHLUTUNARKVARÐIVEGNA UMHVERFISPUNKTA

Aðildarríki	Einingar
Austurríki	214 800
Belgía	32 500
Danmörk	40 500
Þýskaland	482 500
Grikkland	60 500
Spánn	1 200
Finnland	4 600
Frakkland	5 000
Írland	1 000
Ítalía	510 000
Lúxemborg	5 000
Holland	123 500
Portúgal	400
Svíþjóð	7 500
Breska konungsríkið	8 500
Samtals	1 497 500

VIÐAUKIE

HIN SÉRSTAKA STAÐA SEM UM GETUR Í 2. MGR. 8. GR.

Úr hinum venjulega varasjóði, sem er 3,34% af heildarfjölda umhverfispunkta, skal að jafnaði, með forgangi og í samræmi við úthlutunarkvarðann í viðauka D, úthluta Grikklandi og Ítalíu því sem jafngildir um það bil 5 430 af einingunum sem tilteknar eru í viðauka D. Enn fremur skal gera allt sem unnt er til að tryggja að við úthlutun umhverfispunkta til Grikklands sé tekið nægilegt tillit til þarfa þess.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1524/96**frá 30. júlí 1996****um breytingu á reglugerð (EB) nr. 3298/94 að því er varðar umhverfispunktakerfið fyrir þungaflutningabifreiðar sem fara gegnum Austurríki(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af lögunum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 6. mgr. 11. gr. og 4. viðauka við bókun nr. 9,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í bókun nr. 9 við lögin um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar er kveðið á um sérstakt fyrirkomulag í tengslum við umflutning þungaflutningabifreiða gegnum austurrískt yfirráðasvæði, grundvallað á kerfi umflutningsréttinda (umhverfispunktakerfi).

Í 14. gr. bókunar nr. 9 er kveðið á um að óhlutdrægt hlutbundið eftirlit á landamærunum milli Austurríkis og annarra aðildarríkja til að fylgjast með umhverfispunktum, sem gefnir eru út samkvæmt ákvæðum 11. gr., og fyrirliggjandi kvóta fyrir tvíhliða ferðir, sem kveðið er á um í 12. gr. bókunar nr. 9, skuli einungis gilda til 31. desember 1996.

Unnt er að tryggja skilvirka framkvæmd 11. gr. bókunar nr. 9 eftir 31. desember 1996, meðal annars með rafrænu eftirlitskerfi.

Framkvæmdastjórninni ber að samþykka ítarleg ákvæði varðandi óleyst tæknivandamál í tengslum við umhverfispunktakerfið eins og mælt er fyrir um í sameiginlegri yfirlýsingu nr. 18 við lögin um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar.

Breyta ber reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3298/94⁽¹⁾ til samræmis við það.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 16. gr. bókunar nr. 9.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EB) nr. 3298/94 er breytt sem hér segir:

1. Í stað fyrrsagnarinnar komi eftirfarandi:

„Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3298/94 frá 21. desember 1994 um ítarleg ákvæði varðandi kerfi umflutningsréttinda (umhverfispunktakerfi) fyrir þungaflutningabifreiðar sem fara gegnum Austurríki“.

2. Í stað 1. gr. komi eftirfarandi:

„I. gr.“

1. Ökumaður þungaflutningabifreiðar á yfirráðasvæði Austurríkis skal hafa meðferðis og sýna, að beiðni eftirlitsyfirvalda, annaðhvort:

- a) rétt útfyllt staðlað eyðublað eða austurrískt vottorð samkvæmt fyrirmyndinni í viðauka A, hér á eftir nefnt „umhverfiskortið“, til staðfestingar á greiðslu umhverfispunkta fyrir viðkomandi ferð; eða
- b) rafrænan búnað, sem festur er á ökutæki, fyrir sjálfvirka skuldfærslu umhverfispunkta, hér á eftir nefndur „umhverfismælirinn“, eða
- c) tilskilin skjöl, samkvæmt skilgreiningu í 13. gr., til að sýna fram á að um sé að ræða umflutningsferð þar sem umhverfispunkta er ekki krafist samkvæmt skilgreiningu í viðauka C; eða
- d) tilskilin skjöl til að sýna fram á að ekki sé um að ræða umflutningsferð og sé ökutækið með umhverfismæli skal hann stilltur með tilliti til þess.

Lögbær austurrísk yfirvöld skulu gefa út umhverfiskortið gegn greiðslu kostnaðar við að búa til og dreifa umhverfispunktunum og umhverfiskortinu, og setja upp á heppilegum stöðum nauðsynleg grunnvirki til að lesa af umhverfismælunum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 190, 31.7.1996, bls. 13, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 15/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(1) Stjtið. EB nr. L 341, 30. 12. 1994, bls. 20.

2. Umhverfismælarnir skulu framleiddir, forritaðir og settir upp í samræmi við almennar tækniforskriftir sem mælt er fyrir um í viðauka F. Lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki hafa heimild til að samþykkja umhverfismælana, forrita þá og setja upp.

Forrita skal umhverfismælinn með upplýsingum um skráningarland og NO_x-gildi ökutækis, eins og fram kemur í skjalinu um staðfestingu á samræmi (COP-skjal), sem er skilgreint í 4. mgr.

3. Festa skal umhverfismælinn á framrúðu ökutækisins. Honum skal komið fyrir í samræmi við viðauka G. Það má ekki vera unnt að færa hann.

4. Hafi þungaflutningabifreiðin verið skráð hinn 1. október 1990 eða síðar skal ökumaðurinn enn fremur hafa meðferðis COP-skjal samkvæmt fyrirmyndinni í viðauka B og, sé þess krafist, framvísa því sem vitnisburði um NO_x-losun þess ökutækis. Þungaflutningabifreiðar, sem eru skráðar fyrir 1. október 1990 eða hafa ekkert skjal meðferðis, teljast hafa COP-gildi upp á 15,8 g/kWh.

5. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um hvaða innlend yfirvöld hafa heimild til að gefa út skjölin og afhenda umhverfismælana sem um getur í 1.-4. mgr.“

3. Í stað 2. gr. komi eftirfarandi:

„2. gr.

1. Ef umhverfismælir er ekki á ökutækinu skal festa tilskilinn fjöldi umhverfispunkta á umhverfiskortið og ógilda þá. Umhverfispunktana skal ógilda með undirritun sem nær bæði yfir umhverfispunktana og eyðublaðið sem þeir eru festir á. Heimilt er að nota stimpil í stað undirritunar.

Umhverfiskort með tilskildum fjölda umhverfispunkta skal afhent eftirlitsyfirvöldum í því aðildarríki þar sem ökutækið er skráð, eða eftirlitsyfirvöldum í Austurríki, og munu þau á móti afhenda afrit með greiðslukvittun.

2. Ef ökutækið er útbúið með umhverfismæli skal, við staðfestingu á því að það sé í umflutningsferð sem krafist er umhverfispunkta fyrir, draga þann fjölda umhverfispunkta, sem samsvarar upplýsingum á umhverfismælinum um NO_x-losun þess ökutækis, frá heildarfjölda þeirra umhverfispunkta sem aðildarríkinu, þar sem ökutækið er skráð, hefur verið úthlutað. Þetta skal gert með þeim grunnvirkjum sem sett eru upp og rekin af austurrískum yfirvöldum.

Að því er varðar ökutæki útbúið með umhverfismæli í tvíhliða ferðum skal stilla umhverfismælinn áður en farið er inn á austurrískt yfirráðasvæði þannig að hann sýni að ekki sé um umflutningsferð að ræða.

3. Ef umhverfiskort er notað og skipt er um dráttareiningu í umflutningsferð gildir kvittunin sem gefin er út við komu og ber að halda henni. Ef COP-gildi nýju dráttareiningarinnar er hærra en það sem er tilgreint á eyðublaðinu skal útbúa nýtt kort með fleiri umhverfispunktum, og ber að ógilda það við brottför frá landinu.

4. Að því er varðar ferðir þar sem umhverfispunkta er krafist skal umhverfiskortið eða umhverfismælirinn koma í stað allra austurrískra eyðublaða sem hingað til hafa verið notuð við flutningaskýrslur.

5. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu reglubundið tilkynna framkvæmdastjórninni um fjölda þeirra punkta sem notaðir eru á umhverfiskortum. Frumrit eða afrit eyðublaða með ógildum umhverfispunktum skulu, ef þörf krefur, vera tiltæk yfirvöldum einstakra landa eða framkvæmdastjórninni.

Sé ökutækið hins vegar með umhverfismæli skulu austurrísk yfirvöld innan 48 klukkustunda hafa nauðsynlegar upplýsingar tiltækar handa lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis þar sem ökutækið er skráð þess efnis að umflutningsferð hafi átt sér stað. Slíkar upplýsingar skulu enn fremur vera tiltækar framkvæmdastjórninni.

6. Ákvæði 1.-5. mgr. gildi með fyrirvara um 14. gr. a.“

4. Í stað inngangsorða 3. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

„Þrátt fyrir 2. mgr. ber að líta á samfelldar umflutningsferðir gegnum Austurríki um eftirtaldar járnbrautarstöðvar sem tvíhliða ferðir.“

5. Í stað 4. gr. komi eftirfarandi:

„4. gr.

Umhverfispunktar skulu gilda milli 1. janúar á árinu sem þeir eru veittir og 31. janúar árið eftir.“

6. Ákvæði 5. gr. breytist sem hér segir:

a) í stað annars málsliðar 1. mgr. komi eftirfarandi:

„Sé um endurtekin brot á þessari reglugerð að ræða skulu 3. mgr. 8. gr. og 11. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 881/92(*) gilda.

(*) Stjtið. EB nr. L 95, 9. 4. 1992, bls. 1.“;

b) í stað 2. og 3. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Framkvæmdastjórnin og lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu, hvert í sinni lögsögu, veita gagnkvæma aðstoð við að rannsaka og kæra brot á

bókun nr. 9 eða ákvæðum þessarar reglugerðar, einkum með því að sjá til þess að umhverfiskortin og umhverfismælarnir séu notuð og meðhöndluð með réttum hætti.

3. Eftirlit getur farið fram annars staðar en á landamærum að ákvörðun aðildarríkis og að teknu tilliti til jafnræðisreglunnar.“

c) eftirfarandi 4. og 5. mgr. bætist við:

„4. Austurrískum eftirlitsyfirvöldum er heimilt, að teknu tilhlýðilegu tilliti til hlutfallsreglunnar, að gera viðeigandi ráðstafanir vegna ökutækis með áfestum umhverfismæli ef minnst eitt atriði af eftirfarandi á sér stað:

- a) endurtekin brot eiga sér stað af völdum ökutækis eða ökumanns;
- b) ekki eru nægilegir margir umhverfispunktar eftir af þeim sem skráningarland ökutækisins hefur til ráðstöfunar;
- c) átt hefur verið við umhverfismælinn eða honum hefur verið breytt af öðrum aðila en þeim sem hafa til þess heimild samkvæmt 2. mgr. 1. gr.;
- d) hlutaðeigandi aðildarríki hefur ekki úthlutað nógu mörgum umhverfispunktum til að ökutækið geti farið í umflutningsferð;
- e) í ökutækinu eru ekki meðferðis tilskilin skjöl samkvæmt c- eða d-lið 1. mgr. 1. gr. til að réttlæta að umhverfismælirinn sé stilltur þannig að hann sýni að ekki sé um að ræða umflutningsferð á austurrísku yfirráðasvæði;
- f) umhverfismælinum, sem tilgreindur er í viðauka F, fylgja ekki nægilega margir umhverfispunktar til að hægt sé að fara í umflutningsferð.

5. Austurrískum eftirlitsyfirvöldum er heimilt, að teknu tilhlýðilegu tilliti til hlutfallsreglunnar, að gera viðeigandi ráðstafanir vegna ökutækis sem er án áfests umhverfismælis ef minnst eitt atriði af eftirfarandi á sér stað:

- a) umhverfiskorti er ekki framvísað hjá hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar;
- b) umhverfiskort, sem er framvísað, er ekki nægilega vel eða er ranglega útfyllt eða umhverfispunktarnir ekki festir á með réttum hætti;

c) ökutækinu fylgja ekki tilskilin skjöl til að sýna fram á að umhverfispunkta sé ekki krafist.“

7. Í stað 2. mgr. 6. gr. komi eftirfarandi:

„2. Aðildarríkin skulu fá prentuðu umhverfispunktana, sem eru ætlaðir til að festa á umhverfiskortin, á hverju ári í tveimur hlutum og er fyrri hluti þeirra afhentur fyrir 1. október árið áður og seinni hlutinn fyrir 1. mars á viðkomandi ári.

Við þær aðstæður sem tilgreindar eru í c-lið 2. mgr. 11. gr. bókunar nr. 9 skal fækka umhverfispunktum fyrir það ár með aðferðinni sem mælt er fyrir um í 3. lið 5. viðauka við bókunina.“

8. Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:

„7. gr:

1. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu úthluta þeim umhverfispunktum sem þau hafa til ráðstöfunar til hlutaðeigandi rekstraraðila með staðfestu á yfirráðasvæði þeirra.

2. Á hverju ári, eigi síðar en 15. október, skulu lögbær yfirvöld aðildarríkjanna tilkynna framkvæmdastjórninni um þá umhverfispunkta sem líkur eru á að ekki verði notaðir fyrir árslok, samkvæmt tiltækum gögnum og áætlaðri umferð á lokamánuðum ársins, og skila henni þeim aftur.“

9. Í stað ákvæða 2. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

„2. Í síðasta lagi einum mánuði fyrir árslok skal framkvæmdastjórnin úthluta aðildarríkjunum umhverfispunktunum úr varasjóði bandalagsins eftir aðferðinni sem gerð er grein fyrir í 16. gr. bókunar nr. 9.

Endurúthlutunin skal vegin með tilliti til eftirfarandi viðmiðana, eins og gerð er grein fyrir í viðauka E:

- sérstöðu Grikklands og Ítalíu,
- áhrifanna af þýsku endursameiningunni,
- eflingar annarra flutningsaðferða um Austurríki, einkum „Rollende Landstraße“,
- raunverulegrar notkunar aðildarríkjanna á umhverfispunktum sem þeim er úthlutað,
- meðaltali NO_x-losunar fyrir ökutæki í umflutningi frá aðildarríkjunum,
- ófyrirsjáanlegra atvika.“

10. Orðin „við lögin um aðild Noregs, Austurrikis, Finnlands og Svíþjóðar“ í 9. gr. falli brott.

11. Í stað orðanna „burtséð frá“ í 10. gr. komi „að því er varðar“.

12. Eftirfarandi 14. gr. a bætist við:

„14. gr. a

Á aðlögunartímabili, sem rennur út 31. desember 1997, er notkun annaðhvort umhverfiskorta eða umhverfismæla leyfð við stjórnun umflutningsumferðar.

Frá 1. janúar 1998 skal framkvæmdastjórnin leyfa hverju aðildarríki árlega að nota umhverfiskort fyrir allt að 0,6% af heildarfjölda umhverfispunkta aðildarríkjanna, eins og mælt er fyrir um í 9. gr. Í síðasta lagi 1. ágúst ár hvert skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um þann fjölda

umhverfispunkta sem þau óska eftir að nota á umhverfiskortum árið á eftir. Framkvæmdastjórnin skal hafa þessa umhverfispunkta tiltæka í einu lagi fyrir 1. desember. Umhverfiskortin skulu vera tiltæk í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. 1. gr.“

13. Í stað viðauka E komi I. viðauki við þessa reglugerð.

14. Viðaukar F og G, sem settir eru fram í II. viðauka við þessa reglugerð, bætist við.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 1. janúar 1997.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 30. júlí 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

*I. VIÐAUKI**„VIÐAUKI E***VIÐMIÐANIR FYRIR ENDURÚTHLUTUN UMHVERFISPUNKTA***Sérstaða Grikklands og Ítalíu*

Úr varasjóði bandalagsins, sem er 3,34% af heildarfjölda umhverfispunkta, skal úthluta Ítalíu með forgangi því hlutfalli umhverfispunkta sem svarar til 4 874 af einingunum sem tilteknað eru í viðauka D og Grikklandi með forgangi því sem svarar til 576 af einingunum sem tilteknað eru í viðauka D. Enn fremur skal gera allt sem unnt er til að tryggja að við úthlutun umhverfispunkta til Grikklands sé tekið nægilegt tillit til þarfa þess.

Áhrifin af þýsku endursameiningunni

Þar að auki skal úthluta Þýskalandi úr varasjóði bandalagsins því hlutfalli umhverfispunkta sem svarar til 6 444 af einingunum sem tilteknað eru í viðauka D.

Efling annars konar flutningsmáta gegnum Austurríki, einkum „Rollende Landstraße“

Öllum austurrískum umhverfispunktum, sem skilað er til framkvæmdastjórnarinnar til endurúthlutunar, skal úthlutað til aðildarríkja sem æska þess að fá viðbótarumhverfispunkta á grundvelli skýrslna sem sýna í hvaða mæli þungaflutningabifreiðar, skráðar í aðildarríkjunum, nota „Rollende Landstraße“ í Austurríki.

Raunveruleg notkun aðildarríkjanna á umhverfispunktum sem þeim er úthlutað, meðaltal NO_x -losunar ökutækja í umflutningi frá aðildarríkjunum

Þeim umhverfispunktum sem eftir eru skal úthluta til þeirra aðildarríkja sem æska þess að fá viðbótarumhverfispunkta samkvæmt stuðli sem skilgreindur er fyrir hvert aðildarríki sem hér segir:

- fjöldi umhverfispunkta sem telst nauðsynlegur á grundvelli framreiknings á nýjustu tölum frá Austurríki,
- margfaldað með stuðli sem byggist á raunverulegri notkun aðildarríkis á næstliðnu ári á þeim umhverfispunktum sem því var úthlutað,
- margfaldað með nýjustu meðaltölum fyrir NO_x -losun umflutningsökutækja frá aðildarríkinu, sem hundraðshluti af marktölu fyrir viðkomandi ár.⁴⁴

*II. VÞAUKI**„VÞAUKI F***ALMENNAR TÆKNIFORSKRIFTIR FYRIR UMHVERFISMÆLINN****Skammdræg fjarskipti milli vegvita og ökutækis**

Tillögur að stöðlum og tæknilýsingum sem varða sérhæfð skammdræg fjarskipti (DSRC)

Fullnægja ber eftirfarandi kröfum, sem tækninefnd nr. 278 (CEN/TC 278) hjá Staðlasamtökum Evrópu kveður á um, með tilliti til skammdrægra fjarskipta milli ökutækis og grunnvirkis í vegkanti:

- a) prENV278/9/#62 „DSRC Physical Layer using Microwave at 5,8 GHz“;
- b) prENV278/9/#64 „DSRC Data Link Layer“;
- c) prENV278/9/#65 „DSRC Application Layer“.

Gerðarprófun

Birgi umhverfismælisins ber að útvega gerðarprófunarvottorð fyrir tækin frá faggiltri prófunarstofu sem staðfestir að öll viðmiðunarmörk, sem tilgreind eru í nügildandi staðli I-ETS 300674, séu virt.

Notkunarskilyrði

Umhverfismælir fyrir sjálfvirka umhverfispunktakerfið verður að vera nothæfur við eftirfarandi aðstæður:

- umhverfisskilyrði: umhverfishiti frá -25°C í +70°C,
- veðurskilyrði: öll veðurskilyrði,
- umferð: margar akreinar, jöfn umferð,
- hraði: 0-120 km/klst.

Framangreindar aðstæður eru lágmarkskröfur uns búið er að samþykkja tillögur að stöðlum er varða sérhæfð skammdræg fjarskipti (DSRC).

Umhverfismælirinn má einungis sýna svörun við örbylgjumerkjum sem varða notkunarvið hans.

Umhverfismælirinn*Auðkenning*

Hver umhverfismælir verður að hafa eigið kenninúmer. Til viðbótar hinum nauðsynlega einkennandi stafafjölda skal númerið enn fremur innihalda eftirlitstölu sem notuð er til að sannprófa áreiðanleika mælisins.

Uppsetning

Umhverfismælirinn skal hannaður með tilliti til uppsetningar bak við framrúðu vöruflutningabifreiðar eða dráttareiningar. Frágangur hans skal vera með þeim hætti að ekki sé hægt að taka hann af ökutækinu.

Umflutningsfyrirlysing

Nauðsynlegt er að unnt sé að tölvuskra upplýsingar í umhverfismælinn sem sýna að ferðin sé undanþegin greiðslu umhverfispunkta.

Þessar upplýsingar verða að vera vel sýnilegar á umhverfismælinum vegna eftirlits. Að öðrum kosti verður að vera hægt að stilla umhverfismælinn á skilgreinda upphafsstöðu. Að minnsta kosti verður að vera tryggt að við útreikning í kerfinu sé einungis tekið mið af stöðunni á komutíma inn í landið.

Ytri merking

Einnig verður að vera unnt að bera kennsl á hvern umhverfismæli við sjónræna skoðun. Áður nefnt auðkenningarnúmer verður því að vera utan á tækinu og vera óafmáanlegt.

Utan á umhverfismælinn skal festa óafmáanlegar merkingar í formi tilbúinna limmiða sem ekki er hægt að ná af. Miðarnir eiga að sýna fjölda umhverfispunkta fyrir viðkomandi ökutæki („5“, „6“, . . . „16“).

Þessir sérstöku limmiðar verða að vera þannig að ekki sé hægt að falska þá; þeir verða að standast áraun og þola ljós og hita. Límið í þeim verður að vera sterkt og ekki má vera hægt að fjarlægja miðana nema skemma þá.

Traustleiki

Hylkið utan um mælinn skal vera þannig úr garði gert að tilfæringar á innvolsinu séu ógerlegar og að sjá megí hafi verið átt við það.

Minni

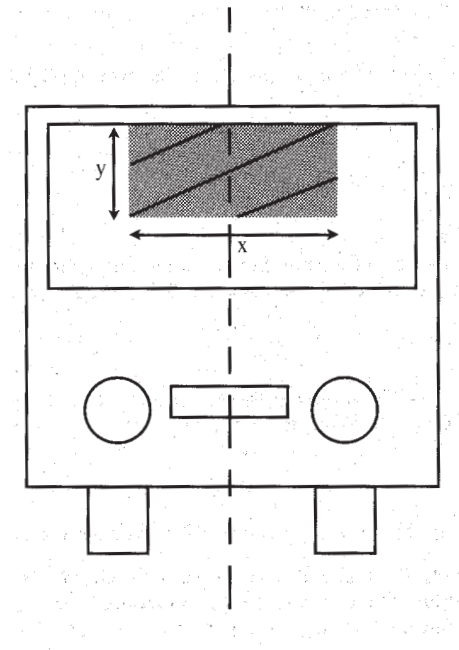
Minni umhverfismælisins skal vera nógu viðtækt til að rýma eftirfarandi upplýsingar:

- auðkenningarnúmer,
- upplýsingar um ökutækið
 - COP-gildi,
- gagnafærslur
 - auðkenningu landamærastöðvar,
 - dagsetningu/tíma,
 - stöðu ferðayfirlýsingar,
 - trúnaðarupplýsingar,
- upplýsingar um stöðuna
 - handfjöllun,
 - hleðslustig rafhlöðu,
 - stöðu við síðustu fjarskipti.

Varaminni skal vera minnst 30%.

„VÞAUKI G

KRÖFUR ER VARÐA UPPSETNINGU UMHVERFISMÆLISINS

Umhverfismælirinn skal vera innan á framrúðunni, innan merкта svæðisins (sjá myndina hér að ofan), og skal stærðin vera sem hér segir:

$x = 100 \text{ cm}$

$y = 80 \text{ cm.}^{\circ}$

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 15/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	124
Fullgiltur texti birtur í samræmi við 5. gr. ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 15/1999	130
Bókun nr. 9 um flutninga á vegum, járnbrautarflutninga og samsetta flutninga í Austurríki	130
Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3298/94 frá 21. desember 1994 um ítarleg ákvæði varðandi kerfi umflutningsréttinda (umhverfispunktakerfi) fyrir þunga- flutningabifreiðar sem fara gegnum Austurríki, samkvæmt 11. gr. bókunar 9 við lög um aðild Noregs, Austurrikis, Finnlands og Svíþjóðar	139
Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1524/96 frá 30. júlí 1996 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 3298/94 að því er varðar umhverfispunktakerfið fyrir þungaflutningabifreiðar sem fara gegnum Austurríki	155